

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2013 05 06
COM(2013) 260 final

2013/0136 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl gyvūnų sveikatos

{SWD(2013) 160 final}

{SWD(2013) 161 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PAGRINDIMAS IR TIKSLAS

Visiems Europos piliečiams rūpi gyvūnų sveikata. Susirūpinimą kelia ne tik su gyvūnų sveikata susiję visuomenės sveikatos, maisto saugos ir aprūpinimo maistu saugumo aspektai, bet ir dėl gyvūnų ligų protrūkių patirtos ekonominės sąnaudos ir gyvūnų gerovės klausimai, įskaitant ligų kontrolės priemonių poveikį gyvūnų gerovei.

Šiuo pasiūlymu taip pat siekiama atsižvelgti į pažangaus reglamentavimo prioritetus¹ supaprastinant galiojančią teisinę sistemą ir patenkinant suinteresuotųjų subjektų lūkesčius sumažinti administracinę naštą.

Galiausiai pasiūlymu atsižvelgiama į Komisijos prioritetus, kaip antai strategijos „Europa 2020“ pažangaus augimo tikslą², ir padedama sektoriui tapti atsparesniu dėl aktyvių prevencijos priemonių ir lankstesnio rizikos valdymo.

Problemos analizė

Dabartinę ES gyvūnų sveikatos teisės aktų sistemą sudaro beveik 50 pagrindinių direktyvų, reglamentų ir maždaug 400 antrinės teisės aktų, kai kurie jų priimti jau 1964 m.

2004 m. Komisija pradėjo išorinį vertinimą, siekdama nuodugniai peržiūrėti ES gyvūnų sveikatos srities politikos rezultatus; remiantis peržiūros išvadomis 2007 m. parengta nauja gyvūnų sveikatos strategija. ES politiką prireikė persvarstyti dėl susiklosčiusių aplinkybių derinio:

- pagrindiniai dabartinės politikos elementai buvo parengti 1988–1995 m., kai Bendriją sudarė tik 12 valstybių narių;
- iškilo naujų uždavinių. Atsirado naujų ligų, kurios prieš dešimt metų buvo nežinomos, o kitos, kaip antai snukio ir nagų liga, mėlynojo liežuvio liga ir paukščių gripas pastaruoju metu sukėlė naujų problemų – tai priminimas, kad jos vis dar labai pavojingos;
- iš esmės pasikeitė prekybos sąlygos – prekybos gyvūnais ir gyvūniniais produktais apimtis labai padidėjo tiek Europos Sąjungoje, tiek su trečiosiomis šalimis ir
- vyko sparti mokslo, technologijų ir institucijų plėtra.

Nustatytos su dabartiniais teisės aktais susijusios problemos. Kai kurios jų susijusios su bendra politika ir kyla, visų pirma, nes:

- dabartinė Bendrijos gyvūnų sveikatos politika (toliau – BGSP) yra labai sudėtinga;

¹ „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“, COM(2010) 543 galutinis.

² „2020 m. Europa – pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“, COM(2010) 2020.

- nenustatyta bendra strategija;
- nepakankamai dėmesio skiriama ligų prevencijai, ypač didesnio biologinio saugumo poreikiui.

Kitos problemos susijusios su konkrečiais dabartinių teisės aktų veikimo trūkumais, ypač:

- ES vidaus prekybos gyvais gyvūnais srityje.

Tiek bendri, tiek konkretūs trūkumai yra ištaisomi šiame teisės akte arba jie bus pašalinti priėmus jame numatytus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus.

Pasiūlymo tikslai

Gyvūnų sveikatos teisės aktas yra 2007 m. paskelbtos ES gyvūnų sveikatos strategijos teisinis pagrindas. Kaip pabrėžta strategijoje, bendrieji tikslai yra:

- užtikrinti aukštą visuomenės sveikatos ir maisto saugos lygį sumažinant atvejų, kai žmonėms kyla biologinis ir cheminis pavojus, skaičių;
- gerinti gyvūnų sveikatą išvengiant gyvūnų susirgimo atvejų arba mažinant gyvūnų sergamumą, ir taip remti ūkininkavimą ir kaimo ekonomiką;
- skatinti ekonomikos augimą, sanglaudą, konkurencingumą, užtikrinant laisvą prekių judėjimą ir proporcingą gyvūnų perkėlimą;
- skatinti tokią ūkininkavimo praktiką ir gyvūnų gerovę, kuriomis būtų užkertamas kelias su gyvūnų sveikata susijusioms grėsmėms ir būtų sumažintas poveikis aplinkai remiant ES tvaraus vystymosi strategiją.

Konkretūs šio Gyvūnų sveikatos teisės akto tikslai:

- sukurti vieną, supaprastintą, skaidrią ir aiškią reglamentavimo sistemą, kurioje būtų sistemingai nustatyti reglamentavimo priemonių tikslai, taikymo sritis ir principai; kuri būtų pagrįsta gero valdymo principu ir suderinta su tarptautiniais (pvz., Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (angl. OIE)) standartais; pagal kurią daugiausia dėmesio būtų skiriama ilgalaikėms prevencijos priemonėms ir bendradarbiavimui su visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais;
- nustatyti bendruosius visiems aktualius principus ir supaprastinti teisinę sistemą, kad būtų galima pasirengti spręsti naujus uždavinius, pvz., skubiai reaguoti į naujas ligas, užtikrinant tą pačią veiksmų kokybę, kaip pagal dabartinius teisės aktus;
- užtikrinti horizontaliųjų principų, nustatytų gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir maisto saugos, taip pat bendresnės ES klimato kaitos, bendros žemės ūkio politikos ir tvarumo politikos sritys teisės aktuose, nuoseklumą;
- sumažinti gyvūnų ligų poveikį gyvūnų ir visuomenės sveikatai, gyvūnų gerovei, ekonomikai ir visuomenei, kiek įmanoma didinant informuotumą apie

ligas, gerinant pasirengimą joms bei tobulinant priežiūros ir reagavimo į neatidėliotinus atvejus sistemas nacionaliniu ir ES lygmenimis;

- užtikrinti sklandų gyvūnų ir gyvūninių produktų vidaus rinkos, pasižyminčios aukštu gyvūnų ir visuomenės sveikatos apsaugos lygiu, veikimą ir paramą įgyvendinant strategijos „Europa 2020“ tikslus.

Šiame Gyvūnų sveikatos teisės akte nustatyti veiklos tikslai:

- naują prevenciją ir skatinamosiomis priemonėmis pagrįstą požiūrį įtraukti į pagrindinę gyvūnų sveikatos politiką;
- aiškiai ir proporcingai paskirstyti kompetentingų institucijų, ES institucijų, ūkininkavimo sektoriaus atstovų, gyvūnų savininkų ir kitų šalių vaidmenis ir atsakomybę;
- suskirstyti ligas į kategorijas ir taip sudaryti pagrindą ES intervencijai;
- sudaryti galimybę naudoti veiksmingas priemones, skirtas greitai reaguoti į ligų atvejus, įskaitant dėl naujų ligų atsiradimo iškilusius naujus uždavinius;
- užtikrinti veiksmingą pasirengimą neatidėliotiniams atvejams ir greitą reagavimą į gyvūnų ligas ir zoonozes, taip pat tinkamą vakcinų naudojimą;
- įdiegti supaprastintas procedūras, jei tai įmanoma dėl techninių ir kitų priežasčių, atsižvelgiant į smulkiųjų ūkininkų ir labai mažų įmonių ypatumus ir, jei galima, sumažinant nepagrįstą administracinę naštą ir sąnaudas;
- užtikrinti, kad nauja teisinė sistema suteiktų pakankamai lankstumo, siekiant sėkmingai prisitaikyti prie būsimos mokslo ir technologijų plėtros;
- sumažinti prekybos sutrikimo riziką, siekiant tinkamo atitikties susijusiems tarptautiniams standartams lygio ir užtikrinant tvirtą įsipareigojimą laikytis aukštų gyvūnų sveikatos standartų.

2. TEISINĖS APLINKYBĖS

Teisinis pagrindas

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 43, 114 ir 168 straipsniuose nustatytas su gyvūnų sveikata susijusių ES teisinių priemonių teisinis pagrindas, kadangi jos sudaro esminę ES žemės ūkio, visuomenės sveikatos ir vartotojų apsaugos, prekybos ir bendrosios rinkos politikos dalį.

- 43 straipsniu nustatytas ES teisinių priemonių, susijusių su bendra žemės ūkio politika, pagrindas. Šiuo straipsniu taip pat pagrįsti veterinarijos teisės aktai, nes teisiniu požiūriu BGSP laikoma bendros žemės ūkio politikos dalimi, taigi ją formuojant taikomos tos pačios teisinės ir administracinės procedūros.
- 114 straipsniu nustatytas vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo, taip pat įstatymais, kitais teisės aktais ar administraciniais veiksmais nustatytų su tuo susijusių nuostatų suderinimo teisinis pagrindas.

- 168 straipsniu dėl sveikatos apsaugos užtikrinama žmogaus sveikatos apsauga, pašalinant visas jai galinčias pakenkti priežastis, įskaitant su gyvūnų sveikata susijusias priežastis. Atsižvelgiant į šį straipsnį, pagal bendro sprendimo procedūrą taip pat priimtose veterinarijos priemonėse, tiesiogiai skirtose apsaugoti visuomenės sveikatą.

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis

Šis gyvūnų sveikatos teisės aktų rinkinys susijęs su teisine sistema, reglamentuojančia gyvūnų gerovę, maisto saugą, visuomenės sveikatą, gyvūnų mitybą, veterinarinius vaistus, aplinkos apsaugą, oficialią kontrolę, bendrą žuvininkystės politiką (BŽP) ir bendrą žemės ūkio politiką (BŽŪP).

Ryšys su kitais į paketą įtrauktais pasiūlymais

Pasiūlymas yra dokumentų paketo, kurį sudaro keturi peržiūrėti teisės aktai, reglamentuojantys gyvūnų sveikatą, augalų sveikatą, augalų dauginamosios medžiagos kokybę ir oficialią augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų kontrolę, dalis.

Atlikus oficialios kontrolės reglamento peržiūrą, tokia kontrolė gyvūnų sveikatos apsaugos tikslais būtų vykdoma sistemingiau ir būtų nuosekliau susieta su gyvūnų sveikatos reglamentu.

3. SUBSIDIARUMAS IR PROPORCINGUMAS

Subsidiarumas

Gera gyvūnų sveikata naudinga ne tik individualiems asmenims, tai taip pat yra viešoji gėrybė, teikianti visapusiškesnę naudą visuomenei. Dėl užkrečiamo daugelio gyvūnų ligų pobūdžio naudingiausia laikytis bendro požiūrio, o ne imtis atskirų veiksmų.

Bendrai sutariama, kad suderintas ES lygmens požiūris yra vertingas; jį taikant sumažinama administracinė našta veiklos vykdytojams, prekiautojams, veterinarijos gydytojams ir su veterinarija susijusioms pramonės šakoms. Toks požiūris atliko svarbų vaidmenį kuriant vidaus rinką – buvo sudarytos palankesnės sąlygos ES vidaus prekybai gyvūnais ir gyvūniniais produktais (mėsa, pienu ir t. t.), nustatyti suderinti gyvūnų sveikatos reikalavimai ir skatinama sėkminga BŽŪP.

Suderintų gyvūnų ligų prevencijos, pranešimo apie ligas, kontrolės ir likvidavimo taisyklių ES lygiu nauda buvo įrodyta per pastaruosiu metu kilusius gyvūnų ligų protrūkius. Atsakas į šias krizes atskleidė ES pajėgumą sparčiai veikti apribojant ligų plitimą ir sumažinant jų poveikį. Iš esmės tai įvyko dėl suderinto požiūrio į ligų kontrolę, įskaitant finansinės kompensacijos teikimą dėl ligos likvidavimo priemonių patirtų nuostolių ūkiuose. Taip pat, atsižvelgiant į vidaus rinkos mastą, nesėkminga ligos kontrolė vienoje valstybėje narėje gali labai pakenkti Sąjungos gyvūnų sveikatos būklei ir sukelti pavojų jos eksporto potencialui. Atsižvelgiant į visus šiuos skirtingus aspektus, ES veiksmai yra pagrįsti, ir akivaizdu, kad valstybės narės, veikiančios vienos, negali šių tikslų pasiekti – ES nuoseklų požiūrį taikytų efektyviau ir veiksmingiau.

Proporcingumas

Gyvūnų sveikatos teisės aktu nustatoma bendroji gyvūnų ligų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisyklių sistema. Ši sistema paremta rezultatais pagrįstomis taisyklėmis, vengiant nustatyti viską reglamentuojančius reikalavimus ir suteikiant galimybę valstybėms narėms, jei reikia, reglamentuoti ar priimti išsamesnius teisės aktus; taigi joms suteikiama lankstumo pritaikant taisykles prie nacionalinių, regiono ar vietos sąlygų. Tačiau prekybą reglamentuojančios taisyklės privalo būti pakankamai išsamios ir tikslios, kad būtų sumažinta rizika, jog veiklos vykdytojai ir kompetentingos institucijos jas taikys skirtingai, todėl bus iškraipyta konkurencija, o požiūris, taikomas kovojant su liga, galbūt taps ne toks nuoseklus. Todėl Gyvūnų sveikatos teisės aktu stengiamasi pasiekti pusiausvyrą tarp proporcingų, bet privalomų veiksmų.

4. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

Konsultacijų eiga

Šis Gyvūnų sveikatos teisės aktas parengtas atlikus ilgą ir išsamią analizę.

2004 m. Komisija pradėjo nepriklausomą vertinimą, kurio tikslas – įvertinti praėjusio dešimtmečio Bendrijos gyvūnų sveikatos politikos (BGSP)³ rezultatus ir jos derėjimą su kitomis ES politikos priemonėmis. Juo buvo siekiama nustatyti tuos BGSP aspektus, kurie galėtų būti dar labiau pagerinti, ir pasiūlyti, kaip to pasiekti.

Be kita ko, atlikus BGSP vertinimą, rekomenduota parengti vieną gyvūnų sveikatos strategiją, siekiant išvengti nenuoseklumo ir krize pagrįsto politikos formavimo. To rezultatas – 2007–2013 m. ES gyvūnų sveikatos strategija (GSS) „Prevencija geriau už gydymą“⁴.

GSS numatyta priimti „vieningą gyvūnų sveikatą reglamentuojančią sistemą, kuri būtų suderinta su kitų sričių ES politika ir leistų siekti atitikties tarptautiniams standartams, daugiau dėmesio skiriant skatinamosioms priemonėms, o ne sankcijoms“ ir kuri „leis apibrėžti ir integruoti bendruosius galiojančių teisės aktų principus ir reikalavimus“. Atsakydami į Komisijos komunikatą dėl naujos strategijos, Europos Parlamentas⁵, Taryba⁶ ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas⁷ šiai iniciatyvai pritarė. Vėliau strategijos įgyvendinimo veiksmų plane⁸ patvirtinta, kad „pagrindinis strategijoje numatytas uždavinys – parengti ES gyvūnų sveikatos sritį reglamentuojantį teisės aktą“.

Jau pačioje proceso pradžioje pagrindiniai suinteresuotieji subjektai, valstybių narių (VN) kompetentingos institucijos (KI), tarptautinės organizacijos ir prekybos partneriai aktyviai dalyvavo diskusijoje ir iš esmės prie jos prisidėjo. Be to, laikantis Komisijos nustatytų konsultacijų vykdymo reikalavimų, keletą kartų konsultuotasi su gyvūnų sveikata ir gerove suinteresuotais ekonominio ir socialinio sektorių subjektais, kaip antai Europos asociacijos, ir visuomene.

³ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/cahpeval_en.htm.

⁴ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm.

⁵ EP rezoliucija 2007/2260 (INI).

⁶ Dok. 15481/07 ADD 1.

⁷ NAT/376 – ES gyvūnų sveikatos strategija.

⁸ COM(2008) 545 galutinis, http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/documents_en.htm.

5. PASIŪLYMO ASPEKTAI

I dalis. Bendrosios taisyklės

ES teisės aktuose nustatyti bendrieji geros gyvūnų sveikatos principai išdėstomi šiame Gyvūnų sveikatos teisės akte. Jis sujungia sausumos ir vandens gyvūnams taikomas gyvūnų sveikatos priemones.

I dalyje taip pat pasiūlyta nustatyti prioritetus ir sudaryti sąrašą tų ligų, kurios gali turėti didelio poveikio. Todėl pirmą kartą, skirstant Sąjungos išteklius, prioritetai būtų sistemingai nustatomi atsižvelgiant į akivaizdžius mokslinius įrodymus.

Pirmą kartą aiškiai nurodyta visų svarbų vaidmenį gyvūnų sveikatos apsaugos srityje atliekančių skirtingų veikėjų, kaip antai veiklos vykdytojų, veterinarijos gydytojų ir gyvūnų augintinių laikytojų, atsakomybę. Dabar reikalaujama, kad ypač veiklos vykdytojai ir gyvūnų ūkio darbuotojai įgytų pagrindinių žinių apie gyvūnų sveikatą ir susijusius dalykus.

II dalis. Pranešimas, priežiūra, likvidavimo programos, neužkrėstos teritorijos statusas

II dalyje apibrėžiamos pranešimo ir priežiūros, įskaitant gyvūnų sveikatos patikrinimus, prievolės. Joje patikslinamas veiklos vykdytojų, kompetentingų institucijų ir kitų veikėjų vaidmuo prižiūrint gyvūnų sveikatos padėtį Sąjungoje. Pagal naują sistemą geriau išnaudojama toje srityje priežiūrą vykdančių skirtingų veikėjų sąveika, siekiant veiksmingiausiai ir ekonomiškai efektyviausiai panaudoti priežiūrai skirtus išteklius.

Kitas svarbus pakeitimas susijęs su laikymo grupėmis – iki šiol jas buvo leidžiama naudoti tik taikant su paukščių gripu susijusias priemones ir akvakultūroje, dabar jos gali būti naudojamos plačiau. Todėl ligų kontrolės priemonės taps lankstesnės ir tam tikromis aplinkybėmis bus suteikta galimybė nenutraukti gyvūnų perkėlimo ir prekybos, atsižvelgiant į riziką pagrįstas perspektyvas.

III dalis. Pasirengimas ligoms, informuotumas apie jas ir ligų kontrolė

III dalyje valstybių narių vėl reikalaujama parengti nenumatytų atvejų planus, skirtus kovoti su tam tikromis ligomis, ir pasiruošti juos įgyvendinti.

Nustatyta aiški ir nuosekli skiepijimą reglamentuojanti sistema.

Nustatytos antigenų, vakcinų ir reagentų bankų naudojimo taisyklės.

Nustatytos taisyklės, susijusios su ligų kontrolės priemonėmis, taikytinomis įtarus arba patvirtinus tam tikrų ligų protrėkį; kadangi manoma, kad dabartinė sistema veikia tinkamai, pakeitimai yra nedideli.

IV dalis. Registravimo, patvirtinimo, atsekamumo ir perkėlimo reikalavimai

IV dalį sudaro trys antraštinės dalys, kuriose nustatytos skirtingos taisyklės sausumos, vandens ir kitiems gyvūnams. Juos būtina atskirti dėl skirtingų gamybos metodų ir epidemiologijos. Vandens ir sausumos gyvūnus reglamentuojančiose

antraštinėse dalyse numatytos priemonės, padedančios nustatyti ir atsekti gyvūnus ir ūkius. Kilus ligos protrūkiui gyvūnų atsekamumas yra itin svarbus, nes sudaro sąlygas suprasti ligos epidemiologiją ir geriau kontroliuoti ligą. Šiose antraštinėse dalyse taip pat numatyta galimybė registruoti ir atsekti daugiau gyvūnų naudojant elektronines priemones – tokiu būdu skatinamas paprastesnis ir geresnis reglamentavimas ir, pasitelkus technologijas, mažinama administracinė našta. Trečioji kitus gyvūnus reglamentuojanti antraštinė dalis parengta tik siekiant įtraukti galimas būsimas nuostatas tuo atveju, jei kiltų naujų su tais gyvūnais susijusių grėsmių.

V dalis. Įvežimas į Sąjungą ir eksportas

Siekiant užkirsti kelią ligoms patekti į Sąjungą, V dalyje nustatyti standartai ir reikalavimai, taikomi trečiosioms šalims, įvežančioms gyvūnus, genetinės medžiagos produktus, gyvūninius produktus ir kitą medžiagą, per kuriuos gali plisti gyvūnų ligos. Joje taip pat nustatyti eksporto reikalavimai. Nenumatyta atlikti jokių praktinių pakeitimų, susijusių su galiojančiais teisės aktais; laikoma, kad jie veikia tinkamai.

VI dalis. Neatidėliotinos priemonės

Neatidėliotinos priemonės sudaro esminę ligų valdymo proceso dalį. VI dalyje nustatytos procedūros, kurių reikia laikytis neatidėliotinos padėties atveju, kad būtų užtikrintas greitas ir suderintas Sąjungos atsakas. Numatyti tik keli praktiniai pakeitimai, susiję su galiojančiais teisės aktais; laikoma, kad jie veikia puikiai.

VII dalis. Baigiamosios ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

Baigiamosiose ir pereinamojo laikotarpio nuostatose reglamentuojamos nacionalinės nuostatos, deleguotųjų aktų priėmimo sąlygos, panaikinimas ir kitos būtinos teisinės nuostatos.

6. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas nesusijęs su išlaidomis, kurios neįtrauktos į bendroje finansinėje programoje dėl maisto grandinės, gyvūnų sveikatos ir gerovės pateiktą finansinę pažymą ir kurios susijusios su augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl gyvūnų sveikatos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį, 114 straipsnio 3 dalį ir 168 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹⁰,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) užkrečiamosios gyvūnų ligos ir būtinos šių ligų kontrolės priemonės gali turėti pražūtingo poveikio atskiriems gyvūnams, jų populiacijoms, gyvūnų laikytojams ir ekonomikai;
- (2) kaip parodė nesena patirtis, užkrečiamosios gyvūnų ligos taip pat gali daryti didelį poveikį visuomenės sveikatai, pvz., paukščių gripo ir salmoneliozės atveju;
- (3) be to, dėl sąveikos neigiamas poveikis gali būti daromas biologinei įvairovei, klimato kaitai ir kitiems aplinkos aspektams. Klimato kaita gali turėti įtakos naujų ligų atsiradimui, jau egzistuojančių ligų paplitimui ir ligų sukėlėjų bei užkrato pernešėjų, įskaitant užkrečiančiuosius laukinę gyvūniją, geografiniam pasiskirstymui;
- (4) siekiant užtikrinti aukštus gyvūnų ir visuomenės sveikatos standartus Sąjungoje, racionalią žemės ūkio ir akvakultūros sektorių plėtrą ir padidinti našumą, reikėtų nustatyti Sąjungos lygmens gyvūnų sveikatos taisykles. Šios taisyklės, *inter alia*, yra būtinos siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ir išvengti infekcinių ligų plitimo;
- (5) dabartinę Sąjungos gyvūnų sveikatos teisės aktų sistemą sudaro įvairūs susieti ir tarpusavyje susiję pagrindiniai aktai, kuriais nustatomos su skirtingų rūšių gyvūnais susijusios sveikatos taisyklės, taikomos ES vidaus prekybai, gyvūnų ir produktų

⁹ OL C , , p. .

¹⁰ OL C , , p. .

įvežimui į Sąjungą, ligų likvidavimui, veterinarinei kontrolei, pranešimams apie ligas ir finansinei paramai, tačiau trūksta vienos bendros teisinės sistemos, kuria būtų nustatyti suderinti visam sektoriui taikomi principai;

- (6) Sąjungos gyvūnų sveikatos strategija (2007–2013 m.), pagal kurią „prevencija geriau už gydymą“, buvo išdėstyta 2007 m. rugsėjo 19 d. Komisijos komunikate Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui¹¹. Strategijos tikslas – skirti daugiau dėmesio prevencinėms priemonėms, ligų priežiūrai, ligų kontrolei ir moksliniams tyrimams, siekiant mažinti gyvūnų ligų atvejų skaičių ir kuo labiau sumažinti kilusių protrūkių poveikį. Joje siūloma priimti „vieningą ir supaprastintą gyvūnų sveikatą reglamentuojančią sistemą“, kuri atitiktų tarptautinius standartus ir pagal kurią būtų tvirtai įsipareigota laikytis aukštų gyvūnų sveikatos standartų;
- (7) šio reglamento tikslas – įgyvendinti toje Gyvūnų sveikatos strategijoje numatytus įsipareigojimus bei viziją, įskaitant principą „viena sveikata“, ir konsoliduoti bendros Sąjungos gyvūnų sveikatos politikos teisinį pagrindą, nustačius vieną, supaprastintą ir lanksčią gyvūnų sveikatą reglamentuojančią sistemą;
- (8) gyvūnai gali užsikrėsti įvairiomis infekcinėmis arba neinfekcinėmis ligomis. Daugelį ligų galima išgydyti, jos turi poveikio tik atskiriems susijusiems gyvūnams arba jomis neužsikrečia kiti gyvūnai ar žmonės. Vis dėlto, užkrečiamosios ligos gali turėti ir didesnės įtakos gyvūnų ar visuomenės sveikatai, o jų poveikis gali būti pastebimas visoje populiacijoje. Šiame reglamente nustatytos gyvūnų sveikatos taisyklės turėtų būti taikomos tik toms pastarosioms ligoms;
- (9) nustatant tas gyvūnų sveikatos taisykles itin svarbu išnagrinėti ryšį tarp gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos, aplinkos, maisto ir pašarų saugos, gyvūnų gerovės, aprūpinimo maistu saugumo, taip pat ekonominių, socialinių ir kultūrinių aspektų;
- (10) 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu¹² tuometinės Europos bendrijos vardu patvirtinta tų klausimų dalis, kuri priklauso Europos bendrijos kompetencijai: Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutartis ir taip pat jos 1, 2 bei 3 prieduose pateiktos sutartys, į kurias įtraukta Sutartis dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo (SFP sutartis). SFP sutartimi reglamentuojamas žmogaus, gyvūno ar augalo gyvybei ar sveikatai apsaugoti reikalingų priemonių naudojimas, kad jos nebūtų šališkai ar nepagrįstai taikomos PPO narėms. Nustačius tarptautinius standartus, jais remtis privaloma. Vis dėlto, narės turi teisę nustatyti savo atitinkamus standartus, jei tokie standartai pagrįsti moksliniais įrodymais;
- (11) kiek tai susiję su gyvūnų sveikata, SFP sutartyje remiamasi Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) standartais dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų vykdant tarptautinę prekybą. Siekiant sumažinti prekybos sutrikimo riziką, ES gyvūnų sveikatos priemonėmis turėtų būti siekiama tinkamo konvergencijos OIE standartams lygio;

¹¹ COM(2007) 539 galutinis.

¹² OL L 336, 1994 12 23, p. 1.

- (12) ypatingomis aplinkybėmis, kai kyla didelė rizika gyvūnų ar visuomenės sveikatai, tačiau išlieka mokslinio pobūdžio abejonų, SFP sutarties 5 straipsnio 7 dalimi, kuri buvo išdėstyta 2000 m. vasario 2 d. Komisijos komunikate dėl atsargumo principo¹³, leidžiama tą sutartį pasirašiusiai šaliai priimti laikinas priemones, pagrįstas turima susijusia informacija. Susidarius tokioms aplinkybėms, PPO narė privalo gauti papildomos informacijos, būtinos objektyvesniam rizikos vertinimui atlikti, ir peržiūrėti priemonę per pagrįstą laikotarpį;
- (13) rizikos vertinimas, kuriuo remiantis pagal šį reglamentą nustatomos priemonės, turėtų būti pagrįstas turimais moksliniais įrodymais ir atliktas nepriklausomai, objektyviai ir skaidriai. Taip pat turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras¹⁴, 22 straipsnio 1 dalimi įsteigtos Europos maisto saugos tarnybos nuomones;
- (14) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas)¹⁵, nustatytos visuomenės ir gyvūnų sveikatos taisyklės, taikomos tam tikriems šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams, kad būtų išvengta šių produktų keliamos rizikos visuomenės ir gyvūnų sveikatai, ji būtų sumažinta ir ypač kad būtų užtikrinta maisto ir pašarų grandinės sauga. Siekiant išvengti Sąjungos teisės aktų nuostatų pasikartojimo, šį reglamentą reikėtų taikyti šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams tik tuo atveju, kai Reglamente (EB) Nr. 1069/2009 nenustatytos konkrečios taisyklės ir kai kyla rizikos gyvūnų sveikatai. Pavyzdžiui, Reglamentu (EB) Nr. 1069/2009 nenustatyta, kaip tvarkyti šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius taikant ligų kontrolės priemones, tad šie klausimai tinkamai reglamentuojami šiame reglamente;
- (15) be to, su užkrečiamomis gyvūnų ligomis, įskaitant tas ligas, kuriomis gali užsikrėsti žmonės (zoonozėmis), susijusios konkrečios taisyklės jau nustatytos 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 999/2001, nustatančiu tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles¹⁶, 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/99/EB dėl zoonozų ir zoonozų sukėlėjų monitoringo, iš dalies keičiančia Tarybos sprendimą 90/424/EEB ir panaikinančia Tarybos direktyvą 92/117/EEB¹⁷ ir 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozų sukėlėjų per maistą kontrolės¹⁸, o konkrečios taisyklės, susijusios su ligomis, kuriomis gali užsikrėsti žmonės, nustatytos 1998 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 2119/98/EB dėl užkrečiamųjų ligų epidemiologinės priežiūros ir kontrolės tinklo Bendrijoje sukūrimo¹⁹. Šie aktai turėtų toliau galioji priėmus šį reglamentą.

¹³ COM(2000) 1 galutinis.

¹⁴ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

¹⁵ OL L 300, 2009 11 14, p. 1.

¹⁶ OL L 147, 2001 5 31, p. 1.

¹⁷ OL L 325, 2003 12 12, p. 31.

¹⁸ OL L 325, 2003 12 12, p. 1.

¹⁹ OL L 268, 1998 10 3, p. 1.

Atitinkamai, kad nebūtų kartojamos Sąjungos teisės aktų nuostatos, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik toms zoonozėms, kurios dar nereglamentuojamos tuose kituose Sąjungos aktuose nustatytais konkrečiomis taisyklėmis;

- (16) ligos, kuriomis užsikrečia laukinių gyvūnų populiacijos, gali turėti neigiamo poveikio žemės ūkio ir akvakultūros sektoriams, visuomenės sveikatai, aplinkai ir biologinei įvairovei. Todėl tikslinga, kad tokiais atvejais šis reglamentas būtų taikomas laukiniams gyvūnams, kurie gali užsikrėsti tomis ligomis ir jas pernešti;
- (17) gyvūnų ligos plinta ne tik per tiesioginį gyvūnų sąlytį arba gyvūnų ir žmonių sąlytį. Jos taip pat toliau plinta per vandens ir oro sistemas, užkrato pernešėjus, kaip antai vabzdžiai, arba sėklą, kiaušialąstes ir embrionus, naudojamus dirbtiniam dauginimui, kiaušinėlių donorystei ar vykdant embrionų perkėlimą. Ligų sukėlėjų taip pat gali būti maiste ar kituose gyvūniniuose produktuose – odoje, kailyje, plunksnose, raguose ir kituose iš gyvūno kūno gautoje medžiagoje. Be to, ligų sukėlėjus gali platinti įvairūs kiti objektai, kaip antai transporto priemonės, įranga, pašariniai augalai, šienas ir šiaudai. Taigi veiksmingos gyvūnų sveikatos taisyklės turi apimti visus infekcijos plitimo kelius ir susijusias medžiagas;
- (18) gyvūnų ligos gali daryti neigiamą poveikį laukinių gyvūnų rūšių pasiskirstymui, o tai gali pakenkti biologinei įvairovei. Todėl gyvūnų ligas sukeliantys mikroorganizmai gali būti laikomi invazinėmis svetimomis rūšimis, kaip apibrėžta Jungtinių Tautų Biologinės įvairovės konvencijoje. Šiame reglamente nustatytais priemonėmis taip pat atsižvelgiama į biologinę įvairovę, todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas tų rūšių gyvūnams, įskaitant apibrėžtasias kaip invazinės gyvūnų rūšys, ir ligų sukėlėjams, kurie perduoda šiame reglamente nurodytas ligas arba yra jomis užsikrėtę;
- (19) Sąjungos teisės aktuose, priimtuose anksčiau nei šis reglamentas, nustatytos atskiros gyvūnų sveikatos taisyklės sausumos ir vandens gyvūnams. 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvoje 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės²⁰ nustatytos konkrečios vandens gyvūnams taikomos taisyklės. Vis dėlto dažniausiai pagrindiniai gero gyvūnų sveikatos valdymo principai taikomi abiejų rūšių gyvūnų grupėms. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas tiek sausumos, tiek vandens gyvūnams ir, jei taikytina, jame turėtų būti suderintos tos gyvūnų sveikatos taisyklės. Vis dėlto, dėl tam tikrų aspektų, ypač susijusių su ūkių registravimu ir patvirtinimu, taip pat gyvūnų atsekamumu ir perkėlimu Sąjungoje, šiame reglamente laikomasi praeityje priimto požiūrio, pagal kurį nustatyti skirtingi gyvūnų sveikatos taisyklių rinkiniai sausumos ir vandens gyvūnams, atsižvelgiant į skirtingą jų aplinką ir atitinkamai skirtingus sveikatos apsaugos reikalavimus;
- (20) Sąjungos teisės aktuose, priimtuose anksčiau nei šis reglamentas, ypač 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyvoje 92/65/EEB, nustatančioje gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją²¹, taip pat nustatytos pagrindinės gyvūnų sveikatos taisyklės, taikomos kitų rūšių gyvūnams, nereglamentuojamiems kitais Sąjungos aktais, kaip

²⁰ OL L 328, 2006 11 24, p. 14.

²¹ OL L 268, 1992 9 14, p. 54.

antai ropliams, varliagyviams, jūros žinduoliams ir kitiems, kurie nėra vandens ar sausumos gyvūnai, kaip apibrėžta šiame reglamente. Paprastai tokių rūšių gyvūnai nekelia didelės rizikos žmonių ar kitų gyvūnų sveikatai, todėl taikomos tik kelios gyvūnų sveikatos taisyklės, jei tokios nustatytos. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos ir sąnaudų, šiame reglamente turėtų būti laikomasi praeityje priimto požiūrio, t. y., turėtų būti pateiktas išsamių gyvūnų sveikatos taisyklių, taikomų tokių gyvūnų perkėlimui ir jų produktų vežimui, teisinis pagrindas, kurio reikia laikytis, jei to reikalauja susijusi rizika;

- (21) namų ūkiuose laikomi gyvūnai augintiniai, įskaitant dekoratyvinius vandens gyvūnus nekomerciniuose dekoratyviniuose akvariumuose, esančiuose patalpose arba lauke, paprastai kelia mažesnę riziką sveikatai, palyginti su kitais platesnio masto gyvūnų laikymo ar perkėlimo būdais, įprastais žemės ūkio sektoriuje. Todėl netikslinga, kad bendrieji registravimo, duomenų saugojimo ir perkėlimo Sąjungoje reikalavimai būtų taikomi tokiems gyvūnams, nes tai sudarytų nepagrįstą administracinę naštą ir sąnaudas. Todėl registravimo ir duomenų saugojimo reikalavimai neturėtų būti taikomi gyvūnų augintinių laikytojams. Be to, turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės, taikomos gyvūnų augintinių perkėlimui Sąjungoje nekomerciniais tikslais;
- (22) priede būtina išvardyti kai kurioms apibrėžtoms gyvūnų grupėms, kurioms šiame reglamente nustatytos specialios gyvūnų sveikatos taisyklės, priklausančias rūšis dėl tokios grupės dydžio. Tokia yra poranagių žinduolių, priskiriamų prie kanopinių gyvūnų, grupė. Ateityje šis sąrašas turėtų būti keičiamas, atsižvelgiant į su taksonomija susijusius pokyčius, mokslo pažangą ar moksliniais įrodymais pagrįstus techninius atnaujinimus. Taip pat dėl visuomenės raidos ar pakitusių gyvūnų augintinių laikymo įpročių gali reikėti pritaikyti gyvūnų augintinių rūšių sąrašą, ypač tais atvejais, kai šie gyvūnai perduoda ligas. Todėl, siekiant atsižvelgti į minėtus pokyčius, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl gyvūnų augintinių ir kanopinių gyvūnų sąrašų, nustatytų šio reglamento I ir II prieduose;
- (23) ne visoms užkrečiamosioms gyvūnų ligoms įmanoma ar reikia užkirsti kelią ir ne visas jas įmanoma ar reikia kontroliuoti reguliavimo priemonėmis, pavyzdžiui, jei liga yra per daug išplitusi, jei nėra diagnostikos priemonių arba jei privačiojo sektoriaus atstovai gali nustatyti priemones ir kontroliuoti ligą patys. Reguliavimo priemonės, kuriomis užkertamas kelias užkrečiamosioms gyvūnų ligoms ir jos kontroliuojamos, gali turėti rimtų ekonominių pasekmių susijusiems sektoriams ir sutrikdyti prekybą. Todėl itin svarbu, kad tokios priemonės būtų taikomos tik proporcingai ir kai būtina, pvz., kai liga kelia arba įtariama, kad gali kelti didelę riziką gyvūnų ar visuomenės sveikatai;
- (24) be to, kiekvienai užkrečiamajai gyvūnų ligai taikomos prevencinės ir kontrolės priemonės turėtų būti pritaikytos prie konkrečių poreikių, atsižvelgiant į specifinį epidemiologinį ligos pobūdį ir jos pasekmes. Todėl su prevencija ir kontrole susijusios ir kiekvienai šių ligų taikomos taisyklės turėtų būti nustatytos atsižvelgiant į konkrečią ligą;
- (25) užkrečiamųjų gyvūnų ligų atveju ligos būklė yra paprastai susijusi su infekcijos klinikiniu arba patologiniu pasireiškimu. Vis dėlto, taikant šį reglamentą, kurio tikslas – kontroliuoti tam tikrų užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimą ir jas likviduoti, reikėtų nustatyti platesnę ligos apibrėžtį, kad ji apimtų kitus ligos sukėlėjo pernešėjus;

- (26) kai kurios užkrečiamosios gyvūnų ligos lengvai neplinta ir neperduodamos kitiems gyvūnams ar žmonėms, todėl nedaro didelės ekonominės žalos ar žalos biologinei įvairovei. Taigi jos nekelia rimtos grėsmės gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje ir todėl to pageidaujant joms gali būti taikomos nacionalinės taisyklės;
- (27) kiek tai susiję su užkrečiamosiomis gyvūnų ligomis, kurioms netaikomos Sąjungos lygmens priemonės, bet kurios turi ekonominės svarbos vietos privačiam sektoriui, to sektoriaus atstovai padedant valstybių narių kompetentingoms institucijoms turėtų imtis veiksmų tokių ligų prevencijos arba kontrolės srityje, pavyzdžiui, nustatydami savireguliacijos priemones arba parengdami veiklos gaires;
- (28) priešingai nei 26 ir 27 konstatuojamosiose dalyse aprašytų užkrečiamųjų gyvūnų ligų atveju, labai užkrečiamos ligos gali lengvai plisti į kitas šalis ir, jei jos yra ir zoonozės, gali taip pat turėti poveikio visuomenės sveikatai ir maisto saugai. Taigi šis reglamentas turėtų būti taikomas labai užkrečiamoms gyvūnų ligoms ir zoonozėms;
- (29) Komisijos komunikate Europos Parlamentui ir Tarybai – Kovos su atsparumo antimikrobinėms medžiagoms keliamomis grėsmėmis veiksmų planas²² – nurodytame 5 veiksmo pabrėžiamas prevencinis šio reglamento vaidmuo ir vėlesnis tikėtinas antibiotikų naudojimo gyvūnuose sumažinimas. Mikroorganizmų atsparumas antimikrobinėms medžiagoms, į kurias jie anksčiau reaguodavo, didėja. Dėl šio atsparumo infekcinių ligų, kuriomis užsikrėtę žmonės ir gyvūnai, gydymas tampa sudėtingesnis. Todėl atsparumą antimikrobinėms medžiagoms išvysčiusius mikroorganizmus reikėtų traktuoti kaip užkrečiamąsias ligas ir jie turėtų patekti į šio reglamento taikymo sritį;
- (30) su kai kuriomis ligomis ar rūšimis susiję nauji pavojai gali kilti visų pirma dėl klimato kaitos, su aplinka, gyvulininkyste, ūkininkavimo tradicijomis susijusių pokyčių, taip pat dėl visuomenės raidos. Mokslo pažanga gali padėti įgyti naujų su dabartinėmis ligomis susijusių žinių ir padidinti informuotumą apie jas. Be to, šiuo metu svarbios ligos ir rūšys ateityje gali tapti ne tokios reikšmingos. Todėl šio reglamento taikymo sritis turėtų būti plati ir jame nustatytos taisyklės turėtų būti taikomos didelį poveikį visuomenei darančioms ligoms. Remiama Europos Komisijos, OIE atlikto tyrimą „Prioritetinių gyvūnų ligų sąrašo sudarymas ir suskirstymas į kategorijas, įskaitant žmonėms perduodamas ligas“²³ ir sukūrė prioritetų nustatymo ir ligų suskirstymo į kategorijas sistemą ir tam tikslui įgyvendinti skirtą priemonę. Šiuo reglamentu reikėtų įtraukti tokį požiūrį į Sąjungos teisės aktus;
- (31) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatas dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų Sąjungoje įgyvendinimo sąlygas, būtina sudaryti suderintą užkrečiamųjų gyvūnų ligų sąrašą (toliau – į sąrašą įtrauktos ligos). Taigi Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai tokiam sąrašui sudaryti;
- (32) ateityje gali atsirasti naujų ligų, kurios gali kelti didelę riziką visuomenės ar gyvūnų sveikatai ir turėti didelio poveikio sveikatai, ekonomikai ar aplinkai. Įvertinus tokias ligas ir, jei reikia, priėmus laikinas neatidėliotinas priemones, gali reikėti reaguoti skubiai ir įtraukti tokias ligas į minėtą sąrašą. Todėl šiais tinkamai pagrįstais atvejais,

²² COM(2011) 748.

²³ <http://www.oie.int/en/support-to-oie-members/global-studies/categorisation-of-animal-diseases/>.

kai kyla rizika visuomenės ar gyvūnų sveikatai, Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus pagal skubos procedūrą;

- (33) į sąrašą įtrauktos ligos valdomos taikant skirtingus metodus. Dėl kai kurių labai užkrečiamų ligų, kurių Sąjungoje šiuo metu nėra, reikia nustatyti privalomas priemones, kad tik atsiradusios tos ligos būtų nedelsiant likviduotos. Būtina privalomai ar savanoriškai likviduoti tas ligas, kurios jau gali būti paplitusios kai kuriose Sąjungos dalyse. Abiem atvejais tikslinga apriboti gyvūnų perkėlimą ir produktų vežimą, pvz., drausti juos perkelti ir vežti į užkrėstas teritorijas ir iš jų arba prieš perkeliant ir vežant tiesiog atlikti tyrimus. Kitais atvejais galbūt tikslinga tik prižiūrėti ligos plitimą, nesiimant papildomų priemonių. Tai visų pirma būtų taikoma naujos ligos, apie kurią neturima daug informacijos, atveju;
- (34) reikėtų apibrėžti kriterijus, siekiant užtikrinti, kad sprendžiant, kurios užkrečiamosios gyvūnų ligos turėtų būti įtrauktos į pagal šį reglamentą sudarytą sąrašą, būtų nagrinėjami visi svarbūs aspektai, ir siekiant nustatyti reglamente nurodytų ligos prevencijos ir kontrolės taisyklių tinkamumą skirtingoms į sąrašą įtrauktoms ligoms, kad būtų garantuotas darnumas ir nuoseklumas. Siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į technikos ir mokslo pažangą bei susijusių tarptautinių standartų raidą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl galimų tų kriterijų pakeitimų;
- (35) šiame reglamente išdėstytos konkrečios užkrečiamosios gyvūnų ligos prevencijos ir kontrolės taisyklės turėtų būti taikomos tų rūšių gyvūnams, kurie gali perduoti susijusią ligą, tiek būdami imlūs tai ligai, tiek pernešdami užkratą. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, būtina sudaryti suderintą sąrašą ir į jį įtraukti tas rūšis, kurioms Sąjungos lygmeniu reikėtų taikyti konkrečioms į sąrašą įtrauktoms ligoms nustatytas priemones (toliau – „į sąrašą įtrauktos rūšys“), todėl Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai tokiam sąrašui sudaryti;
- (36) kiekvienos į sąrašą įtrauktos ligos atveju reikėtų darniai ir nuosekliai taikyti šiame reglamente pateiktas skirtingos kategorijos konkrečias ligų prevencijos ir kontrolės priemones, remiantis į sąrašą įtrauktos ligos svarba ir poveikio mastu, jos pasiskirstymu, paplitimu ir sergamumu ta liga Sąjungoje bei atsižvelgiant į tos į sąrašą įtrauktos ligos prevencijos ir kontrolės priemonių prieinamumą;
- (37) kad būtų užtikrintos vienodos šio reglamento nuostatų dėl į sąrašą įtrauktoms ligoms taikomų prevencijos ir kontrolės priemonių, įgyvendinimo sąlygos, būtina nustatyti, kaip taikyti šiame reglamente nurodytas taisykles į sąrašą įtrauktoms ligoms Sąjungos lygmeniu. Todėl Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti, kurioms į sąrašą įtrauktoms ligoms turi būti taikomos kurios taisyklės;
- (38) veiklos vykdytojai, gyvūnų ūkio darbuotojai ir gyvūnų augintinių laikytojai gali geriausiai stebėti ir užtikrinti gyvūnų, už kuriuos jie atsakingi, sveikatos būklę ir produktų sveikumą. Todėl jiems turėtų būti nustatyta pirminė atsakomybė įgyvendinti priemones, skirtas užkirsti kelią ligai plisti tarp gyvūnų ir produktų, už kuriuos jie atsakingi, ir kontroliuoti tą plitimą;
- (39) biologinio saugumo užtikrinimas yra vienas iš pagrindinių prevencijos būdų, kuriuos gali taikyti veiklos vykdytojai ir kiti dirbantieji su gyvūnais, kad būtų užkirstas kelias užkrečiamosioms gyvūnų ligoms patekti į gyvūnų populiaciją, vystytis joje ir plisti iš

jos. Biologinio saugumo reikšmė taip pat pripažinta poveikio vertinime, atliktame siekiant priimti ES gyvūnų sveikatos teisės aktą, ir konkrečiai įvertintas galimas poveikis. Siekiant užtikrinti, kad veiklos vykdytojų, gyvūnų ūkio darbuotojų ir gyvūnų augintinių laikytojų taikomos biologinio saugumo priemonės būtų pakankamai lanksčios, pritaikytos prie gamybos rūšies ir susijusių gyvūnų rūšių bei kategorijų, ir kad jomis būtų atsižvelgiama į vietos aplinkybes ir techninius pokyčius, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl papildomų ir išsamesnių biologinio saugumo reikalavimų;

- (40) biocidiniai produktai, kaip antai dezinfekavimo priemonės, skirtos veterinarinei higienai užtikrinti arba naudoti maisto ir pašarų vietose, insekticidai, repelentai ar rodenticidai gali būti svarbūs įgyvendinant biologinio saugumo strategijas tiek ūkiuose, tiek vežant gyvūnus. Todėl jie turi būti laikomi biologinio saugumo dalimi;
- (41) žinios apie gyvūnų sveikatą, įskaitant žinias apie ligų simptomus, ligų pasekmes, galimus prevencijos būdus, įskaitant biologinį saugumą, gydymą ir kontrolę, yra išankstinė veiksmingo gyvūnų sveikatos valdymo sąlyga; tos žinios taip pat yra būtinos siekiant anksti nustatyti gyvūnų ligas. Todėl, jei taikytina, veiklos vykdytojai ir kiti gyvūnų ūkio darbuotojai turėtų įgyti tokių žinių. Tų žinių įgijimo būdai gali būti skirtingi, pavyzdžiui: formalusis švietimas, taip pat žemės ūkio sektoriaus ūkių konsultavimo sistema arba neformalus mokymas, prie kurio daug prisidėti gali nacionalinės ir Europos ūkininkų organizacijos ir kitos organizacijos. Šie alternatyvūs minėtų žinių įgijimo būdai taip pat turėtų būti pripažinti šiame reglamente;
- (42) veterinarijos gydytojai ir vandens gyvūnų sveikatos specialistai iš esmės prisideda prie visų gyvūnų sveikatos valdymo aspektų, tad šiame reglamente turėtų būti nustatytos bendrosios taisyklės dėl jų vaidmens ir atsakomybės;
- (43) veterinarijos gydytojų išsilavinimas ir profesinė kvalifikacija užtikrina, kad jie įgijo žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų, *inter alia*, ligoms diagnozuoti ir gyvūnams gydyti. Be to, dėl istorinių priežasčių arba dėl vandens gyvūnų ligas gydančių veterinarijos gydytojų trūkumo kai kuriose valstybėse narėse egzistuoja specializuota profesija – vandens gyvūnų sveikatos specialistas. Tradiciškai šie specialistai nėra veterinarijos gydytojai, tačiau jie gydo vandens gyvūnus. Todėl šiame reglamente turėtų būti atsižvelgiama į tų valstybių narių sprendimą pripažinti minėtą profesiją. Tokiais atvejais vandens gyvūnų sveikatos specialistų atsakomybė ir prievolės, susijusios su specifine jų darbo sritimi, turėtų būti tos pačios kaip veterinarijos gydytojų. Šis požiūris atitinka išdėstytąjį OIE Vandens gyvūnų sveikatos kodeksę;
- (44) siekiant užtikrinti, kad pagal šį reglamentą veiklą vykdančios veterinarijos gydytojai ir vandens gyvūnų sveikatos specialistai yra pakankamai kvalifikuoti ir dalyvauja tinkamuose mokymuose, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl jų kvalifikacijos ir mokymo;
- (45) valstybės narės ir ypač už gyvūnų sveikatą atsakingos kompetentingos institucijos yra vieni pagrindinių užkrečiamųjų gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės srities veiklą vykdančių veikėjų. Kompetentinga už gyvūnų sveikatą atsakinga institucija, išduodama gyvūnų sveikatos sertifikatus, atlieka svarbų vaidmenį ligų priežiūros, likvidavimo, kontrolės priemonių, nenumatytų atvejų planavimo, informuotumo apie ligas didinimo srityse, taip pat lengvinant gyvūnų perkėlimą ir vykdam tarptautinę

prekybą. Kad galėtų atlikti šiuo reglamentu nustatytas savo pareigas, valstybės narės yra priklausomos nuo turimos galimybės savo teritorijose naudotis tinkamais finansiniais, infrastruktūros ir personalo ištekliais, įskaitant laboratorijų pajėgumą, mokslo žinias ir kitą susijusią praktinę patirtį;

- (46) dėl ribotų išteklių kompetentinga institucija ne visada gali įvykdyti visus veiksmus, kuriuos ji privalo atlikti pagal šį reglamentą. Todėl būtina nustatyti teisinį pagrindą, pagal kurį šie veiksmai būtų perduoti atlikti veterinarijos gydytojams. Siekiant užtikrinti, kad būtų nustatytos būtinos sąlygos bendrai taikyti ligų prevencijos ir kontrolės priemonės visoje Sąjungoje, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tų veiksmų atlikimo perdavimo veterinarijos gydytojams ir tinkamo jų mokymo;
- (47) optimaliai valdyti gyvūnų sveikatą galima tik bendradarbiaujant su gyvūnų laikytojais, veiklos vykdytojais, kitais suinteresuotaisiais subjektais ir prekybos partneriais. Siekiant užtikrinti jų paramą, būtina aiškiai ir skaidriai parengti sprendimų priėmimo procedūras ir taikyti šiame reglamente nustatytas priemones. Todėl kompetentinga institucija turėtų imtis tinkamų veiksmų visuomenei informuoti, ypač kai yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad gyvūnai ar produktai gali kelti riziką gyvūnų ar visuomenės sveikatai ir kai toks atvejis yra visuotinės svarbos;
- (48) siekiant išvengti ligų sukėlėjų paplitimo iš laboratorijų, institutų ir kitų įstaigų, tvarkančių ligų sukėlėjus, itin svarbu, kad jie imtųsi tinkamų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo priemonių. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatytos saugos priemonės, taikytinos tvarkant ar vežant tokius ligų sukėlėjus, vakcinas ir kitus biologinius produktus. Ši prievolė taip pat turėtų būti nustatyta bet kuriam tokioje veikloje dalyvaujančiam juridiniam ar fiziniam asmeniui. Siekiant užtikrinti, kad tų saugos standartų būtų laikomasi tvarkant labai užkrečiamas biologines medžiagas, vakcinas ir kitus biologinius produktus, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl saugos priemonių tose laboratorijose, institutuose bei įstaigose ir ligų sukėlėjų vežimo;
- (49) siekiant veiksmingos ligų kontrolės, būtina anksti nustatyti ligą ir sukurti aiškią pranešimų apie ligas ir ataskaitų teikimo grandinę. Siekiant reaguoti veiksmingai ir greitai, įtarus ar patvirtinus tam tikrą į sąrašą įtrauktų ligų protrūkių, apie tai turėtų būti nedelsiant pranešta kompetentingai institucijai. Ši pranešimo prievolė turėtų būti nustatyta juridiniams ar fiziniams asmenims, siekiant užtikrinti, kad būtų pranešta apie visus ligų protrūkių;
- (50) veterinarijos gydytojai atlieka pagrindinį vaidmenį tiriant ligas ir yra svarbi jungtis tarp veiklos vykdytojų ir kompetentingos institucijos. Todėl veiklos vykdytojas jiems turėtų pranešti apie anomalaus gaištamumo atvejus, kitas su pavojinga liga susijusias problemas arba be aiškos priežasties labai sumažėjusią produkcijos apimtį;
- (51) siekiant užtikrinti, kad tie pranešimai būtų teikiami efektyviai ir veiksmingai ir išaiškinti skirtingas aplinkybes, susijusias su anomalaus gaištamumo atvejais ir kitais pavojingų ligų požymiais, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl kriterijų, kuriais nurodoma, kokiomis aplinkybėmis būtina teikti pranešimus, ir, prireikus, nustatomos tolesnio tyrimo metu taikytinos taisyklės.

- (52) kiek tai susiję su tam tikromis į sąrašą įtrauktomis ligomis, itin svarbu, kad Komisijai ir kitoms valstybėms narėms būtų nedelsiant apie jas pranešta. Toks pranešimas Sąjungoje leis kaimyninėms ar kitoms nukentėjusioms valstybėms narėms imtis atsargumo priemonių, kai jos pagrįstos. Siekiant užtikrinti vienodas tokio pranešimo Sąjungoje teikimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;
- (53) kita vertus, nebūtina nedelsiant pranešti apie kai kurias ligas ir imtis su jomis susijusių veiksmų. Tokiais atvejais labai svarbu rinkti informaciją apie tų ligų pasireiškimą ir teikti ataskaitas, kad su liga susijusi padėtis būtų kontroliuojama ir prireikus būtų imtasi ligų prevencijos ir kontrolės priemonių. Šis ataskaitų teikimo reikalavimas taip pat gali būti taikomas dėl ligų, apie kurias būtina pranešti Sąjungoje, tačiau apie kurias reikia pateikti papildomos informacijos, siekiant įgyvendinti veiksmingas ligų prevencijos ir kontrolės priemones. Kad teisinga informacija ir duomenys, būtini siekiant užkirsti kelią kiekvienai konkrečiai ligai plisti arba tokią ligą kontroliuoti, būtų surinkti per tinkamą laikotarpį, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl atvejų, apie kuriuos reikia pranešti;
- (54) pagrindinis pranešimų apie ligas ir ataskaitų teikimo tikslas – surinkti patikimus, skaidrius ir prieinamus epidemiologinius duomenis. Turėtų būti įdiegta Sąjungos masto kompiuterinė informacinė sistema, skirta veiksmingai rinkti ir valdyti priežiūros duomenis į sąrašą įtrauktų ligų ir, prireikus, naujų ligų arba antimikrobinėms medžiagoms atsparių patogenų atveju. Įdiegus tą sistemą turėtų būti suteikta galimybė optimaliai pasinaudoti duomenimis, palengvintas keitimasis jais ir sumažinta administracinė našta kompetentingoms valstybių narių institucijoms, į vieną procesą sujungiant pranešimų apie ligas ir ataskaitų teikimą Sąjungoje ir tarptautiniu mastu (tai yra OIE duomenų bazė WAHIS/WAHID). Taip pat turėtų būti užtikrintas nuoseklumas su Direktyvos 2003/99/EB²⁴ nuostatomis dėl keitimosi informacija;
- (55) siekiant užtikrinti vienodas taisyklių, susijusių su pranešimų apie ligas ir ataskaitų teikimu Sąjungoje, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai sudaryti sąrašą ligų, dėl kurių būtų taikomos šiame reglamente nustatytos taisyklės, susijusios su pranešimų apie ligas ir ataskaitų teikimu Sąjungoje, ir parengti reikalingas procedūras, formatą, duomenis ir keitimąsi informacija dėl pranešimų apie ligas ir ataskaitų teikimo;
- (56) priežiūra yra pagrindinis ligų kontrolės politikos elementas. Ją vykdant būtų anksti nustatomos užkrečiamosios gyvūnų ligos ir veiksmingai apie jas pranešama, taip sudarant sąlygas sektoriaus atstovams ir kompetentingai institucijai laiku įgyvendinti, jei įmanoma, ligų prevencijos ir kontrolės priemones ir likviduoti ligą. Be to, vykdant priežiūrą būtų teikiama informacija apie kiekvienos valstybės narės ir Sąjungos gyvūnų sveikatos būklę, o tai padėtų įrodyti, kad teritorija neužkrėsta, ir palengvintų prekybą su trečiosiomis šalimis;
- (57) veiklos vykdytojai reguliariai stebi savo gyvūnus ir gali geriausiai nustatyti anomalaus gaištamumo atvejus ar kitų pavojingų ligų simptomus. Taigi vykdant priežiūrą veiklos vykdytojams tenka kartinis vaidmuo; jie – pagrindiniai kompetentingos institucijos vykdomos priežiūros dalyviai;

²⁴

OL L 325, 2003 12 12, p. 31.

- (58) siekiant užtikrinti glaudų veiklos vykdytojų ir veterinarijos gydytojų ar vandens gyvūnų sveikatos specialistų bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija ir papildyti veiklos vykdytojų vykdomą priežiūrą, ūkiuose, priklausomai nuo gamybos rūšies ir kitų svarbių veiksnių, turėtų būti atliekami gyvūnų sveikatos patikrinimai. Siekiant užtikrinti susijusiai rizikai proporcingą priežiūros lygį skirtingų rūšių ūkiuose, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tokiems gyvūnų sveikatos patikrinimams taikomų kriterijų ir patikrinimų pobūdžio skirtingų rūšių ūkiuose;
- (59) labai svarbu, kad kompetentinga institucija įdiegtų į sąrašą įtrauktų ligų, kurių priežiūra būtina, priežiūros sistemą. Ji taip pat turėtų būti taikoma naujų ligų atveju, kai turėtų būti įvertinta galima tos ligos keliamo rizika sveikatai ir surinkti epidemiologiniai duomenys tokiam vertinimui atlikti. Siekiant geriausiai panaudoti išteklius, informaciją reikėtų rinkti, ja dalytis ir ją naudoti kiek įmanoma efektyviau ir veiksmingiau;
- (60) priežiūros metodika, dažnumas ir intensyvumas turėtų būti pritaikomi prie kiekvienos konkrečios ligos ir atsižvelgiama į konkretų priežiūros tikslą, gyvūnų sveikatos būklę susijusiame regione ir papildomą veiklos vykdytojų vykdomą priežiūrą;
- (61) kai kuriais atvejais, atsižvelgiant į ligos epidemiologinį pobūdį ir susijusius rizikos veiksnius, gali reikėti įdiegti struktūrinę priežiūros programą. Tokiu atveju tikslinga, kad valstybės narės parengtų epidemiologiškai pagrįstas priežiūros programas. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl priežiūros plano, oficialaus protruikių patvirtinimo kriterijų, tų ligų atvejų apibrėžčių ir priežiūros programoms taikomų reikalavimų, kiek tai susiję su jų turiniu, įtrauktina informacija ir taikymo laikotarpiu;
- (62) siekiant koordinuoti valstybių narių veiksmus ir užtikrinti, kad tos priežiūros programos derėtų su Sąjungos tikslais, jas reikėtų pateikti Komisijai ir informavimo tikslais – kitoms valstybės narėms. Be to, priežiūros programą įgyvendinanti valstybė narė taip pat turėtų teikti Komisijai reguliarias ataskaitas apie tos priežiūros programos rezultatus. Siekiant užtikrinti vienodas priežiūros programų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai sudaryti ligų, dėl kurių būtų taikomos priežiūros programos, sąrašą ir parengti suderintas procedūras, formatą, duomenis ir keitimąsi informacija;
- (63) valstybės narės, kuriose nustatytos į sąrašą įtrauktos ligos, kurioms būtina taikyti šiame reglamente nustatytas likvidavimo priemonės, arba nežinoma, kad jose tų ligų nėra, turi įdiegti privalomo likvidavimo programas toms ligoms likviduoti, jei jų likvidavimas yra privalomas Sąjungoje, arba turėti galimybę įdiegti savanoriško likvidavimo programas toms ligoms likviduoti, jei jų likvidavimas Sąjungoje numatytas, bet nėra privalomas. Siekiant užtikrinti vienodas bendro taikymo sąlygas Sąjungoje, būtina nustatyti suderintus reikalavimus, taikomus tokioms privalomo arba savanoriško likvidavimo programoms. Kad būtų užtikrintas veiksmingas ligų likvidavimas, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl ligų kontrolės strategijų tikslų, pagal privalomo arba savanoriško likvidavimo programas taikomų ligų kontrolės priemonių ir tokioms programoms nustatytų reikalavimų;

- (64) siekiant užtikrinti vienodas ligų likvidavimo programų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti tokių programų, ataskaitų bei veiklos rodiklių teikimo tvarką;
- (65) be to, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė paskelbti, kad visos jų teritorijos, zonos ar laikymo vietos neužkrėstos viena ar keletu į sąrašą įtrauktų ligų, kurioms taikomos privalomo ar savanoriško likvidavimo programų taisyklės, siekiant apsaugoti nuo tokių į sąrašą įtrauktų ligų patekimo iš kitų Sąjungos dalių ar kitų trečiųjų šalių, ar teritorijų. Tuo tikslu turėtų būti nustatyta aiški suderinta procedūra, įskaitant būtinus neužkrėstos teritorijos statuso kriterijus. Siekiant užtikrinti vienodas neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo Sąjungoje sąlygas, būtina oficialiai patvirtinti tokį neužkrėstos teritorijos statusą; taigi įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti tokį statusą turėtų būti suteikti Komisijai;
- (66) OIE Sausumos ir vandens gyvūnų sveikatos kodeksuose (OIE kodeksai) apibrėžta skirstymo į laikymo vietas sąvoka. Anksčiau nei šis reglamentas priimtuose Sąjungos teisės aktuose ši sąvoka vartojama tik kalbant apie konkrečiuose Sąjungos teisės aktuose nurodytus konkrečių rūšių gyvūnus ir ligas, pvz., paukščių gripą ir vandens gyvūnų ligas. Šiuo reglamentu turėtų būti suteikta galimybė laikymo vietų sistemą taikyti kitų rūšių gyvūnams ir ligoms. Siekiant nustatyti išsamias sąlygas, susijusias su laikymo vietų pripažinimu, patvirtinimo taisyklėmis ir jiems taikomais reikalavimais, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus;
- (67) siekdamas informuoti prekybos partnerius ir palengvinti prekybą, valstybės narės turėtų viešai paskelbti apie savo neužkrėstą teritoriją, zonas ir laikymo vietas;
- (68) siekiant nustatyti išsamias neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo sąlygas, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tokio statuso suteikimo kriterijų, įrodymų ligų nebuvimui pagrįsti, specialių ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, apribojimų, teiktinos informacijos, nukrypti leidžiančių nuostatų ir neužkrėstos teritorijos statuso išsaugojimo, sustabdymo, atšaukimo ar sugrąžinimo sąlygų;
- (69) siekiant užtikrinti vienodas procedūrų, taikomų neužkrėstos teritorijos statusui suteikti, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti tas į sąrašą įtrauktas ligas, kurioms gali būti taikoma laikymo vietų sistema, ir išsamias taisykles dėl paraiškų teikimo ir keitimosi informacija formato;
- (70) nustačius visiškai neturinčią imuniteto ir tam tikroms į sąrašą įtrauktoms ligoms imlią gyvūnų populiaciją, būtina nuolat informuoti apie ligą ir būti jai pasirengus. Įrodyta, kad nenumatytų atvejų planai – itin svarbi priemonė sėkmingai kontroliuojant nenumatytus ligų atvejus praeityje. Siekiant užtikrinti galimybę pasinaudoti šia efektyvia ir veiksminga priemone nenumatytiems ligų atvejams kontroliuoti, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl nenumatytų atvejų planams taikomų išsamių reikalavimų ir sąlygų;
- (71) praeityje kilusios gyvūnų sveikatos krizės parodė konkrečių, išsamių ir greitai įgyvendinamų valdymo procedūrų, skirtų nenumatytiems ligų atvejams, naudą. Šios organizacinės procedūros turėtų užtikrinti greitą ir veiksmingą atsaką ir pagerinti visų

susijusių šalių, ypač kompetentingų valdžios institucijų ir suinteresuotųjų subjektų, pastangų koordinavimą;

- (72) siekiant užtikrinti nenumatytų atvejų planų tinkamumą kritinėse situacijose, labai svarbu išbandyti sistemas ir patikrinti, kaip jos veikia. Tuo tikslu, jei įmanoma ir jei reikia, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų vykdyti imituojamąsias pratybas, bendradarbiaudamos su kaimyninių valstybių narių ir trečiųjų šalių bei teritorijų kompetentingomis institucijomis;
- (73) siekiant užtikrinti vienodas nenumatytų atvejų planų ir imituojamųjų pratybų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti tų planų ir pratybų praktinio įgyvendinimo taisykles;
- (74) veterinariniai vaistai, kaip antai vakcinos, hiperimuniniai serumai ir antimikrobinės medžiagos, yra svarbūs užkertant kelią užkrečiamosioms gyvūnų ligoms ir jas kontroliuojant. Atlikus ES gyvūnų sveikatos teisės akto priėmimo poveikio vertinimą, pabrėžta visų pirma vakcinų, kaip gyvūnų ligų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo priemonės, svarba;
- (75) tačiau taikant kai kurių užkrečiamųjų gyvūnų ligų kontrolės strategijas būtina uždrausti arba apriboti tam tikrų veterinarinių vaistų naudojimą, nes jų naudojimas sumažintų tų strategijų veiksmingumą. Pavyzdžiui, hiperimuniniai serumai arba antimikrobinės medžiagos gali paslėpti ligos požymius, dėl jų gali būti neįmanoma nustatyti ligos sukėlėją arba sunku atlikti greitą ir diferencinę diagnozę ir todėl būtų sudėtinga teisingai nustatyti ligą;
- (76) vis dėlto, skirtingų į sąrašą įtrauktų ligų kontrolės strategijos gali iš esmės skirtis. Todėl šiame reglamente reikėtų nustatyti taisykles dėl veterinarinių vaistų naudojimo į sąrašą įtrauktų ligų prevencijos ir kontrolės tikslais ir suderintus kriterijus, į kuriuos reikėtų atsižvelgti sprendžiant, ar galima naudoti vakcinas, hiperimuninius serumus ir antimikrobines medžiagas, ir kaip juos naudoti. Siekiant užtikrinti lankstų požiūrį ir spręsti specifinius su skirtingomis į sąrašą įtrauktomis ligomis susijusius klausimus bei sudaryti galimybę naudotis veiksmingomis gydymo priemonėmis, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tam tikrų veterinarinių vaistų naudojimo ribojimo, draudimo arba prievolių, vykdančiam tam tikrų į sąrašą įtrauktų ligų kontrolę. Skubos atveju ir siekiant kovoti su naujais pavojais, galinčiais turėti pražūtingą poveikį gyvūnų ar visuomenės sveikatai, ekonomikai, visuomenei ar aplinkai, turėtų būti įmanoma tas priemones priimti skubos tvarka;
- (77) atsižvelgiant į ekspertų nuomonėje išdėstytas išvadas dėl pagrindinėms gyvūnų ligoms skirtų vakcinų ir (arba) diagnostikos bankų²⁵, taip pat turėtų būti sudarytos sąlygos sukaupti į sąrašą įtrauktų ligų, kurios kelia rimtą grėsmę gyvūnų ar visuomenės sveikatai, antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų rezervus Sąjungoje ir valstybėse narėse. Įsteigus Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų banką būtų lengviau siekti Sąjungos gyvūnų sveikatos srities tikslų, nes tai leistų greitai ir veiksmingai reaguoti tuo atveju, jei tokių išteklių prireiktų; tokiu būdu riboti ištekliai būtų naudojami veiksmingai;

²⁵

Dok. SANCO/7070/2010.

- (78) siekiant užtikrinti tokią greitą ir veiksmingą atsaką pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tokių bankų įsteigimo, valdymo ir jų veikimo saugos standartų bei reikalavimų. Tačiau šiuo reglamentu neturėtų būti nustatomos ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, įskaitant skiepijimą, finansavimo taisyklės;
- (79) reikėtų nustatyti kriterijus, pagal kuriuos suteikiama pirmenybė pasinaudoti Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų ištekliais, siekiant užtikrinti veiksmingą jų paskirstymą neatidėliotinais atvejais;
- (80) dėl su bioterorizmu ir agroterorizmu susijusių saugumo priežasčių tam tikra išsami informacija apie Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus turėtų būti tvarkoma kaip įslaptinta informacija ir turėtų būti uždrausta ją skelbti;
- (81) siekiant užtikrinti vienodas Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų valdymo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti išsamias taisykles, pagal kurias būtų sprendžiama, kuriuos biologinius produktus reikia įtraukti į tuos bankus ir kokių ligų atveju jie naudotini; taip pat išsamias taisykles dėl tiekimo, kiekių, laikymo, pristatymo, procedūrinių ir techninių reikalavimų, taikomų vakcinoms, antigenams ir diagnostikos reagentams, ir Komisijai teikiamos informacijos dažnumo ir turinio;
- (82) kilus į sąrašą įtrauktos ligos, kuri, manoma, kelia didelę riziką gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje, protrūkiui, būtina nedelsiant imtis ligų kontrolės priemonių tai į sąrašą įtrauktai ligai likviduoti, kad būtų apsaugota gyvūnų, visuomenės sveikata ir susiję sektoriai;
- (83) už užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimo kontrolę ir prevenciją visų pirma atsakingi veiklos vykdytojai, gyvūnų ūkio darbuotojai ir gyvūnų augintinių laikytojai. Įtarus ar patvirtinus labai užkrečiamų ligų atvejus, jie turėtų imtis neatidėliotinių veiksmų;
- (84) kompetentingai institucijai turėtų tekti atsakomybė inicijuoti pirminius tyrimus, kuriais patvirtinamas arba paneigiamas labai užkrečiamos į sąrašą įtrauktos ligos, kuri, manoma, kelia didelę riziką gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje, protrūkis;
- (85) kompetentinga institucija turėtų nustatyti preliminaras ligų kontrolės priemones, kad būtų užkirstas kelias galimam į sąrašą įtrauktos ligos plitimui ir atliktas epidemiologinis tyrimas;
- (86) tik patvirtinus į sąrašą įtrauktos ligos atvejį, kompetentinga institucija turėtų imtis reikalingų ligų kontrolės priemonių, jei reikia nustatydama ribojimų taikymo zonas, kad būtų užkirstas kelias tai ligai toliau plisti ir toks plitimas būtų sustabdytas;
- (87) į sąrašą įtraukta liga užsikrėtę laukiniai gyvūnai gali kelti riziką visuomenės sveikatai ir laikomų gyvūnų sveikatai. Todėl reikėtų nustatyti specialias taisykles, susijusias su ligų kontrolės ir likvidavimo priemonėmis, prireikus taikytinomis laukiniams gyvūnams;
- (88) kalbant apie į sąrašą įtrauktas ligas, kurios nėra labai užkrečiamos ir kurioms taikomos privalomo likvidavimo priemonės, siekiant užkirsti kelią toms į sąrašą įtrauktoms ligoms plisti visų pirma į neužkrėstas teritorijas, reikėtų įgyvendinti ligų kontrolės priemones. Vis dėlto, tos priemonės gali būti ne tokios griežtos arba skirtingos,

palyginti su dėl pavojingiausių į sąrašą įtrauktų ligų taikomomis priemonėmis. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatytos specialios su tokiomis ligomis susijusios taisyklės. Valstybės narės, kurios įdiegė savanoriško likvidavimo programą, taip pat turėtų įgyvendinti tokios ligos kontrolės priemones. Vis dėlto, ligų kontrolės priemonių lygis ir intensyvumas turėtų būti proporcingas ir jomis turėtų būti atsižvelgta į susijusias į sąrašą įtrauktos ligos ypatumus, jos paplitimą ir svarbą nuo jos nukentėjusiai valstybei narei ir visai Sąjungai;

- (89) siekiant užtikrinti, kad veiklos vykdytojai, gyvūnų augintinių laikytojai ir kompetentingos institucijos veiksmingai taikytų šiame reglamente nustatytas ligų kontrolės priemones ir atsižvelgiant į ligų kontrolės priemonių, taikomų konkrečioms į sąrašą įtrauktoms ligoms, ypatumus ir susijusius rizikos veiksnius, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl išsamių ligų kontrolės priemonių įtarus arba patvirtinus į sąrašą įtrauktos ligos atvejį ūkiuose, kitose vietose ir ribojimų taikymo zonose;
- (90) siekiant suteikti galimybę Komisijai priimti laikinas specialias ligų kontrolės priemones, jei šiame reglamente nustatytos ligų kontrolės priemonės yra nepakankamos ar netinkamos minėti rizikai pašalinti, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai ribotą laikotarpį nustatyti specialias ligų kontrolės priemones;
- (91) būtina registruoti tam tikrus ūkius, kuriose laikomi sausumos gyvūnai ar tvarkomi genetinės medžiagos produktai, ir tam tikrus vežėjus, kurie juos veža, kad kompetentingos institucijos galėtų vykdyti tinkamą priežiūrą ir užkirsti kelią užkrečiamosioms gyvūnų ligoms, jas kontroliuoti ir likviduoti;
- (92) jei tam tikros rūšies ūkis, kuriame laikomi sausumos gyvūnai ar tvarkomi bei laikomi genetinės medžiagos produktai, kelia ypatingą riziką gyvūnų sveikatai, jį turėtų patvirtinti kompetentinga institucija;
- (93) siekiant nesudaryti nepagrįstos administracinės naštos ir sąnaudų, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI), valstybėms narėms turėtų būti leista registravimo ir patvirtinimo sistemą lanksčiai pritaikyti prie vietos ir regiono sąlygų ir gamybos modelių;
- (94) siekiant sumažinti administracinę naštą, jei įmanoma, registravimą ir patvirtinimą reikėtų įtraukti į registravimo ir patvirtinimo sistemą, kurią valstybė narė galbūt jau įdiegė kitais tikslais;
- (95) veiklos vykdytojai turi pirminių žinių apie gyvūnus, kuriuos prižiūri. Todėl jie turėtų saugoti atnaujintus duomenis, kurie yra svarbūs vertinant gyvūno sveikatos būklę, vykdant atsekamumą ir atliekant epidemiologinį tyrimą, pasireiškus į sąrašą įtrauktai ligai. Kompetentingai institucijai turėtų būti sudarytos sąlygos lengvai pasinaudoti tais duomenimis;
- (96) siekiant užtikrinti, kad atnaujinta informacija apie registruotus ūkius, vežėjus ir patvirtintus ūkius, yra prieinama visiems, kompetentinga institucija turėtų sudaryti ir tvarkyti tokių ūkių ir vežėjų registrą. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl informacijos, kurią reikia įtraukti į ūkių ir vežėjų registrą, ir duomenų saugojimo reikalavimų, kiek tai susiję su saugotina informacija, nuo duomenų saugojimo

reikalavimų leidžiančiomis nukrypti nuostatomis ir specifiniais papildomais genetinės medžiagos produktams taikomais reikalavimais;

- (97) siekiant užtikrinti vienodas šiame reglamente nustatytų reikalavimų, susijusių su ūkių registravimu ir patvirtinimu, taip pat duomenų saugojimu ir registrais, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti informavimo prievoles, išimtis ir kitas taisykles, taip pat registrų ir duomenų veiklos specifikacijas bei formatą;
- (98) veiksmingas atsekamumas yra pagrindinis ligų kontrolės politikos elementas. Reikėtų nustatyti konkrečius identifikavimo ir registravimo reikalavimus, taikomus skirtingų rūšių laikomiems sausumos gyvūnams ir genetinės medžiagos produktams, kad būtų lengviau veiksmingai taikyti šiame reglamente nustatytas ligų prevencijos ir kontrolės taisykles. Be to, svarbu sudaryti galimybę įdiegti tų rūšių identifikavimo ir registravimo sistemą, kurioms šiuo metu tokia tvarka nenustatyta, arba kai tai būtina dėl kintančių aplinkybių ir susijusio pavojaus;
- (99) siekiant užtikrinti sklandų identifikavimo ir registravimo sistemos veikimą ir atsekamumą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl prievolių, susijusių su duomenų bazėmis, kompetentingos institucijos skyrimu, išsamiais skirtingų rūšių gyvūnams taikomais identifikavimo ir registravimo reikalavimais ir dokumentais;
- (100) tikslinga sumažinti administracinę naštą ir sąnaudas ir lanksčiai taikyti sistemą tais atvejais, kai atsekamumo reikalavimai gali būti tenkinami kitais nei šiame reglamente nustatytieji būdais. Todėl pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo identifikavimo ir registravimo reikalavimų;
- (101) siekiant užtikrinti vienodas identifikavimo ir registravimo sistemos įgyvendinimo bei atsekamumo vykdymo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti taisykles, susijusias su duomenų bazių techninėmis specifikacijomis, identifikavimo būdais, dokumentais ir formatu, terminais ir tokių sistemų netaikymo kriterijais;
- (102) svarbi užkrečiamosios gyvūnų ligos patekimo ir plitimo prevencijos priemonė yra tą ligą galinčių perduoti gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo apribojimų nustatymas. Vis dėlto, gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo ribojimas gali turėti didelio poveikio ekonomikai ir trukdyti vidaus rinkos veikimui. Todėl tokie apribojimai turėtų būti taikomi tik būtinais atvejais ir būti proporcingi susijusiai rizikai. Šis požiūris atitinka SFP sutartyje nustatytus principus ir OIE tarptautinius standartus;
- (103) šiame reglamente nustatyti bendrieji reikalavimai turėtų būti taikomi visų gyvūnų perkėlimui, kaip antai vežimo metu taikomi ligų prevencijos reikalavimai arba draudimas perkelti gyvūnus iš ūkio, kuriame nustatyti anomalaus gaištamumo atvejai ar kitų ligų simptomai, kurių priežastis nežinoma;
- (104) šiuo metu Sąjungos teisės aktais dėl sausumos gyvūnų perkėlimo nustatytos suderintos taisyklės, taikomos pirmiausiai sausumos gyvūnų perkėlimui ir produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą; valstybėms narėms leidžiama nustatyti reikalingus perkėlimo ir vežimo reikalavimus jų teritorijoje. ES gyvūnų sveikatos teisės akto poveikio vertinime pateiktas išsamus dabartinės padėties palyginimas su galimybe

Sąjungos mastu suderinti perkėlimo ir vežimo valstybėse narėse taisyklės. Padaryta išvada, kad reikėtų toliau taikyti dabartinį požiūrį, nes visiškai suderinti gyvūnų perkėlimą ir produktų vežimą būtų labai sudėtinga ir iš to gauta nauda, t. y., tokio perkėlimo ir vežimo tarp valstybių narių palengvinimas, nenusvertų galimo neigiamo poveikio gebėjimui kontroliuoti ligas;

- (105) iš vienos valstybės narės į kitą perkeliams gyvūnams taikomas pagrindinių gyvūnų sveikatos reikalavimų rinkinys. Visų pirma, gyvūnai negali būti perkelti iš ūkio, kuriame nustatyti anomalaus gaištamumo atvejai ar ligų, kurių priežastis nežinoma, simptomai. Tačiau gaištamumo, net jei jis anomalus, atvejai, susiję su mokslinėmis procedūromis, kurias leista vykdyti pagal 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/63/ES dėl mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsaugos²⁶ ir nesukelti infekcinių į sąrašą įtrauktų ligų, neturėtų būti priežastis neleisti perkelti mokslo tikslais naudojamų gyvūnų;
- (106) vis dėlto, šiuo reglamentu reikėtų suteikti daugiau lankstumo, siekiant palengvinti įvairių rūšių ir kategorijų sausumos gyvūnų perkėlimą, dėl kurio nekyla didelės į sąrašą įtrauktų ligų plitimo tarp valstybių narių rizikos. Be to, reikėtų suteikti papildomą galimybę nustatyti nukrypti leidžiančias nuostatas tais atvejais, kai valstybės narės ar veiklos vykdytojai sėkmingai įgyvendina alternatyvias rizikos mažinimo priemones, pvz., užtikrina aukštą biologinio saugumo lygį ir įdiegia veiksmingas priežiūros sistemas;
- (107) kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai sudaro didelę reikšmę ekonomikai turinčių gyvūnų rūšių grupes ir jiems taikomi konkretūs perkėlimo reikalavimai, nustatyti anksčiau nei šis reglamentas priimtuose Sąjungos teisės aktuose, būtent: 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis²⁷, 1991 m. sausio 28 d. Tarybos Direktyvoje 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis²⁸, 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvoje 2009/156/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą²⁹, 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvoje 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių³⁰, ir iš dalies – 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyvoje 92/65/EEB, nustatančioje gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją³¹. Pagrindinės šių rūšių gyvūnų perkėlimo taisyklės turėtų būti nustatytos šiame reglamente. Išsamūs reikalavimai, kurie daugiausia priklauso nuo ligų, kurias gali perduoti skirtingų rūšių ar kategorijų gyvūnai, turėtų būti reglamentuojami vėlesniais Komisijos aktais, atsižvelgiant į ligų ir susijusių rūšių ir kategorijų gyvūnų ypatumus;

²⁶ OL L 276, 2010 10 20, p. 33.

²⁷ OL 121, 1964 7 29, p. 1977.

²⁸ OL L 46, 1991 2 19, p. 19.

²⁹ OL L 192, 2010 7 23, p. 1.

³⁰ OL L 343, 2009 12 22, p. 74.

³¹ OL L 268, 1992 9 14, p. 54.

- (108) kadangi kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių surinkimo operacijos kelia ypatingai didelę ligų riziką, šiame reglamente tikslinga nustatyti konkrečias taisykles susijusių gyvūnų sveikatai apsaugoti ir užkirsti kelią užkrečiamosioms gyvūnų ligoms plisti;
- (109) priklausomai nuo į sąrašą įtrauktų ligų ir į sąrašą įtrauktų rūšių, būtina nustatyti konkrečius gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus tam tikrų rūšių gyvūnams, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius. Šių rūšių gyvūnams taikomos taisyklės taip pat buvo nustatytos prieš priimant šį reglamentą taikytuose teisės aktuose, visų pirma Direktyvoje 92/65/EEB. Toje direktyvoje nustatytos įvairių rūšių gyvūnų, įskaitant bites, kamanes, žmogines beždžiones, šunis, kates ir t. t. konkrečios perkėlimo taisyklės, o šiame reglamente turėtų būti nustatytas deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų, kuriais apibrėžiamos konkrečios tų rūšių gyvūnų perkėlimo taisyklės, priėmimo teisinis pagrindas; .
- (110) atskirti ūkiai, paprastai naudojami laboratoriniams ar zoologijos sodų gyvūnams laikyti, dažniausiai pasižymi aukštu biologinio saugumo lygiu, palankia ir tinkamai kontroliuojama gyvūnų sveikatos būkle, o gyvūnai perkeliama rečiau arba perkeliama tik uždaroje tų ūkių grandinėse. Atskirtų ūkių statusas, dėl kurio veiklos vykdytojai savanoriškai gali teikti paraišką, pirmą kartą paminėtas Direktyvoje 92/65/EEB, kurioje patvirtintoms įstaigoms, institutams ir centrams nustatytos patvirtinimo taisyklės ir reikalavimai, taip pat perkėlimo reikalavimai. Pagal tą sistemą minėtiems ūkiams leista keisti gyvūnais tarpusavyje ir nustatyta nedaug gyvūnų perkėlimo reikalavimų, taip pat suteiktos sveikatos garantijos atskirtų ūkių grandinėje. Todėl tokiai sistemai pritarė dauguma veiklos vykdytojų, kurie savanoriškai tokia galimybe naudojosi. Taigi tikslinga išsaugoti atskirtų ūkių sąvoką ir šiame reglamente taip pat nustatyti gyvūnų perkėlimo iš vieno tokio ūkio į kitą taisykles;
- (111) mokslo tikslais, kaip antai mokslinių tyrimų ar diagnostikos tikslais, ir ypač Direktyvoje 2010/63/ES patvirtintais tikslais, gali prireikti perkelti gyvūnus, kurie neatitinka šiame reglamente nustatytų bendrųjų gyvūnų sveikatos reikalavimų ir kurie kelia didesnę riziką gyvūnų sveikatai. Tokios rūšies perkėlimas neturėtų būti uždraustas arba netinkamai apribotas šio reglamento nuostatomis, nes tai galėtų trukdyti moksliniams tyrimams, kuriuos leista vykdyti, ir vilkinti mokslo pažangą. Vis dėlto, itin svarbu šiame reglamente nustatyti taisykles, kuriomis būtų užtikrinta, kad tokie gyvūnai perkeliama saugiai;
- (112) cirko gyvūnų, zoologijos soduose laikomų gyvūnų, parodoms skirtų gyvūnų ir tam tikrų kitų gyvūnų perkėlimo modeliai dažnai skiriasi nuo kitų rūšių laikomų gyvūnų perkėlimo modelių. pritaikant Sąjungos taisykles prie tokių gyvūnų perkėlimo, reikėtų nustatyti konkrečias nuostatas, atsižvelgiant į konkrečią riziką ir alternatyvias rizikos mažinimo priemones;
- (113) siekiant užtikrinti šio reglamento 102–112 konstatuojamosiose dalyse nurodytų tikslų įgyvendinimą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, susijusius su vežant taikomomis ligų prevencijos priemonėmis, konkrečiomis tam tikrų rūšių gyvūnų perkėlimo taisyklėmis, išskirtinėmis aplinkybėmis, kaip antai surinkimo operacijos arba grąžintos siuntos, ir specialiais kito pobūdžio gyvūnų perkėlimo reikalavimais ar nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, kaip antai perkėlimo mokslo tikslais atveju;

- (114) siekiant užtikrinti galimybę nustatyti specialias taisykles dėl perkėlimo tuo atveju, jei tokios taisyklės nėra pakankamos ar tinkamos, siekiant riboti tam tikros ligos plitimą, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai ribotą laikotarpį nustatyti specialias perkėlimo taisykles;
- (115) iš vienos valstybės narės į kitą perkeliama laikoma sausumos gyvūnai turėtų atitikti tokio perkėlimo reikalavimus. Jei tam tikrų rūšių gyvūnai kelia riziką sveikatai ir turi didesnės ekonominės svarbos, prie tokių gyvūnų turėtų būti pridedamas kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas;
- (116) jei tai įmanoma techniniu, praktiniu ir finansiniu požiūriu, reikėtų pasinaudoti technologiniais pokyčiais, kad būtų sumažinta veiklos vykdytojams ir kompetentingai institucijai tenkanti administracinė našta, susijusi su sertifikavimu ir pranešimų teikimu, informacinėmis technologijomis pakeičiant popierinius dokumentus ir palengvinant pranešimo procedūras, taip pat naudojant tas technologijas kiek įmanoma įvairesniais tikslais;
- (117) jei kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas nėra būtinas, veiklos vykdytojas, perkeliantis gyvūnus į kitas valstybes nares, turėtų pateikti savo paties parengtos deklaracijos dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad gyvūnai atitinka šiame reglamente nustatytus perkėlimo reikalavimus;
- (118) siekiant užtikrinti šio reglamento 115, 116 ir 117 konstatuojamosiose dalyse nurodytų tikslų įgyvendinimą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl turinio, informavimo prievolių ir nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų, taip pat dėl konkrečių sertifikavimo taisyklių ir valstybinių veterinarijos gydytojų prievolės atlikti tinkamus patikrinimus prieš pasirašant gyvūnų sveikatos sertifikatą;
- (119) pranešimai apie gyvūnų perkėlimą ir genetinės medžiagos produktų vežimą iš vienos valstybės narės į kitą ir kai kuriais atvejais – valstybių narių nacionalinėse teritorijose yra labai svarbūs, siekiant užtikrinti gyvūnų ir tų produktų atsekamumą, kai toks perkėlimas ar vežimas gali būti susijęs su užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimo rizika. Todėl apie tokį perkėlimą ir vežimą turi būti pranešta ir jis turi būti registruojamas. Tuo tikslu turėtų būti naudojama IMSOC sistema, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. xxx/xxx dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuria siekiama užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų ir gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos, augalų dauginamosios medžiagos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, ir kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, reglamentai (ES) Nr. 1151/2012, [...]/2013 ir direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB, 2008/120/EB ir 2009/128/EB (Oficialios kontrolės reglamentas)³² [Leidinių biuras] 130 straipsnio 1 dalyje;
- (120) siekiant užtikrinti šiame reglamente nustatytų taisyklių dėl gyvūnų sveikatos sertifikavimo ir pranešimų apie perkėlimą bei vežimą teikimo vienodas įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti taisykles dėl gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių, paties veiklos vykdytojo parengtos

³²

OL L...

deklaracijos dokumentų, pranešimų apie sausumos ir vandens gyvūnų perkėlimą bei genetinės medžiagos produktų ir, prireikus, gyvūninių produktų vežimą formato bei terminų;

- (121) dėl specifinio gyvūnų augintinių perkėlimo pobūdžio gyvūnų sveikatai kylanti rizika labai skiriasi nuo perkeliant kitus laikomus gyvūnus kylančios rizikos. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatytos konkrečios tokio perkėlimo taisyklės. Siekiant užtikrinti, kad gyvūnai augintiniai nekelia didelės užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimo rizikos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl išsamių tų gyvūnų perkėlimo taisyklių. Siekiant užtikrinti šiame reglamente nustatytų gyvūnų sveikatos reikalavimų, susijusių su gyvūnų augintinių perkėlimu, vienodas įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti taisykles, susijusias su ligų prevencijos ir kontrolės priemonėmis, kurių reikia imtis dėl tokio perkėlimo;
- (122) laukiniai gyvūnai dėl įvairių priežasčių kelia riziką gyvūnų ir visuomenės sveikatai, pavyzdžiui, juos perkeliant į ūkį ar iš vienos aplinkos į kitą. Siekiant išvengti užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimo, gali reikėti imtis tinkamų su tokių gyvūnų perkėlimu susijusių prevencinių priemonių. Siekiant užtikrinti, kad laukiniai gyvūnai nekeltų didelės ligų plitimo rizikos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl papildomų laukinių sausumos gyvūnų perkėlimo reikalavimų;
- (123) panaši užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimo tarp gyvūnų rizika gali kilti dėl genetinės medžiagos produktų. Be to, dėl veisliniams gyvūnams taikomų aukštų sveikatos reikalavimų tų produktų gavyba yra specifinė ir todėl reikia nustatyti griežtesnius ar atskirus gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus gyvūnams donorams. Siekiant užtikrinti saugų genetinės medžiagos produktų vežimą, reikalaujamus aukštus jų sveikatos standartus ir atsižvelgti į kai kurias specifines naudojimo paskirtis, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl išsamių tam tikrų rūšių gyvūnų genetinės medžiagos vežimo reikalavimų ir dėl specialių reikalavimų, pavyzdžiui, taikomų mokslo tikslais vežamiems produktams, taip pat nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo gyvūnų sveikatos sertifikavimo prievolės;
- (124) gyvūniniai produktai gali kelti užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimo riziką. Sąjungos teisės aktuose nustatytais maisto saugos reikalavimais, taikomais gyvūniniams produktams, užtikrinama su higiena susijusi geroji patirtis ir sumažinamas tokių produktų keliamas pavojus gyvūnų sveikatai. Vis dėlto, šiame reglamente reikėtų nustatyti tam tikrais atvejais taikomas konkrečias gyvūnų sveikatos priemones, kaip antai, ligų kontrolės ir neatidėliotinas priemones, siekiant užtikrinti, kad dėl gyvūninių produktų neplistų gyvūnų ligos. Siekiant užtikrinti saugų gyvūninių produktų vežimą tomis konkrečiomis aplinkybėmis, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl išsamių gyvūninių produktų vežimo taisyklių, kiek tai susiję su nustatytomis ligų kontrolės priemonėmis, gyvūnų sveikatos sertifikavimo prievolėmis ir nuo tų taisyklių nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, kai tai įmanoma dėl su tokiu vežimu susijusios rizikos ir taikomų rizikos mažinimo priemonių;
- (125) valstybėms narėms nustačius perkeliams gyvūnams ir vežamiems genetinės medžiagos produktams taikomas nacionalines priemones arba nusprendus imtis

nacionalinių priemonių užkrečiamųjų gyvūnų ligų, išskyrus į sąrašą įtrauktas ligas, poveikiui jų teritorijoje riboti, tos nacionalinės priemonės neturėtų prieštarauti vidaus rinkoje galiojančioms taisyklėms, nustatytoms Sąjungos teisės aktuose. Todėl tikslinga nustatyti tokių nacionalinių priemonių pagrindą ir užtikrinti, kad jomis neperžengiamos Sąjungos teisės aktais nustatytos ribos;

- (126) siekiant sudaryti sąlygas kompetentingoms institucijoms vykdyti tinkamą priežiūrą ir užkirsti kelią užkrečiamosioms gyvūnų ligoms, jas kontroliuoti ir likviduoti, būtina registruoti ir patvirtinti akvakultūros ūkius. Direktyva 2006/88/EB reikalaujama, kad visi vandens gyvūnus perkeliantys ūkiai turėtų leidimą. Tokia leidimų sistema turėtų išlikti šiame reglamente, nepaisant to, kad jame, palyginti su Direktyva 2006/88/EB, kai kuriomis oficialiomis ES kalbomis vartojami skirtingi terminai šiai leidimų sistemai apibrėžti.
- (127) skerdžiant ir perdirbant akvakultūros gyvūnus, kuriems taikomos ligų kontrolės priemonės, užkrečiamoji gyvūnų liga gali išplisti, pavyzdžiui, per perdirbimo ūkių nuotekas, kuriose yra patogenų. Todėl reikia patvirtinti perdirbimo ūkius, kurie taiko rizikos mažinimo priemones, kad galėtų skersti ir perdirbti minėtus gyvūnus. Taigi šiuo reglamentu reikėtų patvirtinti maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkius;
- (128) siekiant užtikrinti viešą atnaujintos informacijos apie registruotus ir patvirtintus ūkius prieigą, kompetentinga institucija turėtų sudaryti ir tvarkyti tokį registrą. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl į akvakultūros ūkių registrą įtrauktinos informacijos ir akvakultūros ūkiams ir vežėjams taikomų duomenų saugojimo reikalavimų;
- (129) siekiant užtikrinti šiame reglamente nustatytų taisyklių dėl akvakultūros ūkių ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių registravimo ir patvirtinimo, ūkių duomenų saugojimo ir registrų vienodas įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti taisykles, susijusias su informavimo prievolėmis, nukrypti leidžiančiomis nuostatomis ir kitomis įgyvendinimo taisyklėmis, taip pat registrų ir duomenų formatu ir veiklos specifikacijomis;
- (130) kadangi dažniausiai neįmanoma individualiai identifikuoti vandens gyvūnų, duomenų saugojimas akvakultūros ūkiuose bei maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiuose ir vežėjų vykdomas duomenų saugojimas yra labai svarbi priemonė vandens gyvūnų atsekamumui užtikrinti. Šie duomenys taip pat yra naudingi su sveikata susijusiai padėčiai ūkiuose prižiūrėti;
- (131) kaip ir sausumos gyvūnų atveju, būtina nustatyti suderintas vandens gyvūnų perkėlimo taisykles, įskaitant taisykles dėl gyvūnų sveikatos sertifikavimo ir pranešimų apie perkėlimą;
- (132) Direktyva 2006/88/EB nustatytos taisyklės, taikomos tiek valstybėse narėse, tiek iš vienos valstybės narės į kitą perkeliamiems vandens gyvūnams. Pagrindinis lemiamas veiksnys nustatant vandens gyvūnų perkėlimo taisykles yra sveikatos būklė, susijusi su į sąrašą įtrauktomis ligomis paskirties valstybėje narėje, zonoje ir laikymo vietoje;
- (133) tokia pati sistema taip pat turėtų būti nustatyta šiame reglamente. Vis dėlto, siekiant paskatinti valstybes nares pagerinti savo vandens gyvūnų populiacijų sveikatos būklę, reikėtų atlikti kai kuriuos pakeitimus ir suteikti papildomo lankstumo;

- (134) siekiant užtikrinti vandens gyvūnų perkėlimo kontrolę, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl vežant taikomų ligų prevencijos priemonių, tam tikrų kategorijų vandens gyvūnų įvairiais tikslais vykdomo perkėlimo konkrečių taisyklių, konkrečių reikalavimų arba leidžiančių nukrypti nuostatų tam tikro pobūdžio perkėlimo atvejais, kaip antai perkėlimas mokslo tikslais, ir dėl papildomų laukinių vandens gyvūnų perkėlimo reikalavimų;
- (135) siekiant užtikrinti galimybę nustatyti laikinas leidžiančias nukrypti nuostatas ir konkrečius reikalavimus, taikomus perkeliams vandens gyvūnams tuo atveju, jei šiame reglamente nustatytos perkėlimo taisyklės nėra pakankamos ar tinkamos, siekiant riboti tam tikros į sąrašą įtrauktos ligos plitimą, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai ribotą laikotarpį nustatyti specialias perkėlimo taisykles arba nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (136) kalbant apie gyvūnų rūšis ir gamybos sistemas, Sąjungos akvakultūros produkcija yra nepaprastai įvairi ir jos įvairovė sparčiai didėja. Dėl šios priežasties gali būti, kad su ligomis, išskyrus pagal šį reglamentą į sąrašą įtrauktas ligas, susijusios nacionalinės priemonės nustatomos valstybių narių lygmeniu. Tačiau tokios nacionalinės priemonės turėtų būti pagrįstos, būtinos ir proporcingos siekiamiems tikslams. Be to, jos neturėtų kenkti gyvūnų perkėlimui iš vienos valstybės narės į kitą, nebent tai būtina, siekiant užkirsti kelią ligai plisti arba kontroliuoti tokį plitimą. Nacionalinės priemonės, turinčios įtakos prekybai tarp valstybių narių, turėtų būti patvirtintos ir reguliariai peržiūrimos Sąjungos lygmeniu;
- (137) šiuo metu į sąrašą įtrauktos ligos tik labai nedideliu mastu susijusios su tomis gyvūnų rūšimis, kurios nėra šiame reglamente apibrėžtos sausumos ir vandens gyvūnų rūšys, kaip antai ropiai, varliagyviai, vabzdžiai ir kt. Todėl netikslinga reikalauti, kad tiems gyvūnams būtų taikomos visos šio reglamento nuostatos. Vis dėlto, jei ligą, susijusią su kitomis nei sausumos ir vandens gyvūnų rūšimis, reikėtų įtraukti į sąrašą, toms rūšims turėtų būti taikomos atitinkami šiame reglamente nustatyti gyvūnų sveikatos reikalavimai, siekiant užtikrinti, kad būtų imtasi tinkamų ir proporcingų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių;
- (138) siekiant užtikrinti galimybę nustatyti tų gyvūnų, kurie nėra šiame reglamente apibrėžti kaip sausumos ir vandens gyvūnai, perkėlimo taisykles ir iš jų gautų genetinės medžiagos produktų bei gyvūninių produktų vežimo taisykles, jei tai būtina dėl kilusios rizikos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl ūkių registravimo ir patvirtinimo, duomenų saugojimo ir registrų, identifikavimo, registravimo ir atsekamumo bei perkėlimo reikalavimų, gyvūnų sveikatos sertifikavimo, paties veiklos vykdytojo parengtos deklaracijos ir pranešimų apie perkėlimą bei vežimą teikimo prievolių, kiek tai susiję su tų rūšių gyvūnais, genetinės medžiagos produktais ir gyvūniniais produktais;
- (139) tais atvejais, kai būtina užtikrinti vienodas tiems kitų rūšių gyvūnams, iš jų gautiems genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti išsamias taisykles, susijusias su tais reikalavimais;

- (140) siekiant išvengti į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų patekimo į Sąjungą, būtina nustatyti veiksmingas taisykles, taikomas į Sąjungą įvežamiems tokias ligas galintiems perduoti gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams;
- (141) gyvūnų ir produktų įvežimo į Sąjungą reikalavimai turėtų atspindėti tos pačios kategorijos, rūšių ir numatytos paskirties gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo Sąjungoje reikalavimus;
- (142) siekiant užtikrinti, kad trečiųjų šalių ar teritorijų kilmės gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai tenkintų gyvūnų sveikatos reikalavimus, kuriais teikiamos tokios pat garantijos, kaip nustatytaisiais Sąjungos teisės aktuose, labai svarbu, kad į Sąjungą eksportuojančių trečiųjų šalių arba teritorijų kompetentingos institucijos juos tinkamai kontroliuotų. Prireikus, prieš suteikiant leidimą įvežti tokius gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, turėtų būti tikrinama sveikatos būklė kilmės trečiojoje šalyje arba teritorijoje. Taigi tik tos trečiosios šalys ir teritorijos, kurios gali įrodyti, kad laikosi gyvūnų sveikatos standartų, taikomų į Sąjungą įvežamiems gyvūnams ir produktams, turėtų būti paskelbtos tinkamomis eksportuoti juos į Sąjungą ir tuo tikslu įtrauktos į sąrašą;
- (143) kalbant apie tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, Sąjungos sudaryti trečiųjų šalių ir teritorijų, iš kurių galima juos įvežti į Sąjungą, sąrašai nebuvo nustatyti anksčiau nei šis reglamentas priimtuose Sąjungos aktuose. Tokiais atvejais, kol bus priimtos taisyklės pagal šį reglamentą, valstybėms narėms turi būti leista nustatyti, iš kurių šalių ir teritorijų galima įvežti į jų teritorijas minėtus gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus. Tai nustatydamos valstybės narės turėtų atsižvelgti į šiame reglamente pateiktus kriterijus dėl Sąjungos sudarytų trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašų;
- (144) siekiant užtikrinti, kad įvežimui į Sąjungą taikomi šiame reglamente nustatyti gyvūnų sveikatos reikalavimai tenkintų ir atitiktų OIE gyvūnų sveikatos kodeksuose nustatytus principus, prie visų į Sąjungą įvežamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų turėtų būti pridėtas kilmės trečiosios kilmės šalies arba teritorijos kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, patvirtinantis, kad laikomasi visų įvežimui į Sąjungą nustatytų gyvūnų sveikatos reikalavimų. Tačiau reikėtų leisti nukrypti nuo šios taisyklės produktų, kurie kelia nedidelę riziką gyvūnų sveikatai, atveju;
- (145) kai kuriais atvejais gali pakakti tik gyvūnų sveikatos sertifikatų, tačiau Sąjungos teisės aktuose dažnai reikalaujama sertifikuoti kitais tikslais, pavyzdžiui, siekiant patvirtinti, kad laikomasi visuomenės sveikatos ar gyvūnų gerovės reikalavimų, nustatytų gyvūnams ar produktams. Į tai turi būti atsižvelgta. Siekiant sumažinti administracinę naštą ir sąnaudas, į minėtus gyvūnų sveikatos sertifikatus taip pat gali būti leidžiama įtraukti informaciją, kurią reikia pateikti pagal kitus Sąjungos maisto ir pašarų saugos srities teisės aktus;
- (146) ligos gali plisti kitais būdais, ne tik per gyvūnus, genetinės medžiagos produktus, gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius. Pavyzdžiui, ligos taip pat gali plisti per transporto priemones, krovinių konteinerius, šieną, augalinius produktus ir medžiagas, kurie galėjo turėti sąlytį su užkrėstais gyvūnais ir įranga. Prireikus reikėtų nustatyti priemones, kad būtų užkirstas kelias ligoms plisti minėtais būdais;

- (147) siekiant užtikrinti tinkamą įvežimo į Sąjungą reikalavimų išsamumo lygį, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būtų deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl trečiųjų šalių ir teritorijų įtraukimo į sąrašus kriterijų papildymo ir pakeitimo, jų įtraukimo sustabdymo arba jų išbraukimo iš to sąrašo kriterijų, ūkių trečiosiose šalyse ir teritorijose patvirtinimo taisyklių papildymo ir nukrypti leidžiančių nuostatų, iš trečiųjų šalių ir teritorijų į Sąjungą įvežamoms siuntoms taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų, gyvūnų sveikatos sertifikatų turinio ir gyvūnų sveikatos reikalavimų, nustatytų ligų sukėlėjams, kitoms medžiagoms, transporto priemonėms ir įrangai, per kuriuos gali plisti gyvūnų ligos;
- (148) siekiant užtikrinti vienodas šiame reglamente nustatytų gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų į Sąjungą įvežamoms gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntoms, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti taisyklės dėl, *inter alia*, trečiųjų šalių ir teritorijų, iš kurių leidžiama įvežti į Sąjungą gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, sąrašo ir gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių;
- (149) ankstesnė patirtis parodė, kad kilus pavojingos ligos protrūkiui valstybėse narėse, trečiosiose šalyse arba teritorijose, iš kurių gyvūnai ar produktai įvežami į Sąjungą, reikia nedelsiant imtis ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, kad būtų apribotas jų patekimas ir plitimas. Toks neatidėliotinas atvejis gali būti susijęs su į sąrašą įtrauktomis ligomis, naujomis ligomis ar kitais gyvūnų sveikatai kylančiais pavojais. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti aišku, kokius šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių rinkinius galima naudoti į sąrašą įtrauktos ligos arba naujos ligos pasireiškimo arba pavojaus atveju. Visais šiais atvejais itin svarbu, kad priemonių būtų galima imtis per labai trumpą laikotarpį ir nedelsiant. Kadangi tokiomis priemonėmis būtų ribojamas perkėlimas ir vežimas Sąjungoje arba įvežimas į Sąjungą, jei įmanoma, jos turėtų būti įgyvendintos Sąjungos lygmeniu;
- (150) siekiant užtikrinti veiksmingą ir greitą atsaką į naujai kylančią riziką, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti neatidėliotinas priemones;
- (151) tinkamai pagrįstais atvejais Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus dėl, *inter alia*, ligų ir rūšių įtraukimo į sąrašus, į sąrašą įtrauktomis ligoms taikytinų konkrečių ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių rinkinių, Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų atsargų įsigijimo, jų tiekimo, laikymo, pristatymo bei kitų procedūrų, specialių ligų kontrolės priemonių ir nukrypti leidžiančių nuostatų nustatymo ribotam laikotarpiui, specialių sausumos ir vandens gyvūnų perkėlimo taisyklių nustatymo ribotam laikotarpiui, neatidėliotinių priemonių ir trečiųjų šalių bei teritorijų įtraukimo į sąrašus dėl įvežimo į Sąjungą;
- (152) šiame reglamente nustatytos su užkrečiamųjų gyvūnų ligų prevencija ir kontrole susijusios bendrosios ir konkrečios taisyklės, kuriomis užtikrinamas suderintas požiūris į gyvūnų sveikatą visoje Sąjungoje. Kai kuriose srityse, kaip antai bendroji atsakomybė už gyvūnų sveikatą, pranešimus, priežiūrą, registravimą, patvirtinimą ar atsekamumą, valstybėms narėms reikėtų leisti taikyti papildomas ar griežtesnes nacionalines priemones. Tačiau tokios nacionalinės priemonės turėtų būti taikomos tik tais atvejais, jei jos netrukdo siekti šiame reglamente nustatytų gyvūnų sveikatos tikslų, neprieštarauja pagrindinėms šio reglamento taisyklėms ir nesudaro kliūčių gyvūnų perkėlimui ir produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą, nebent tai būtų būtina, siekiant užkirsti kelią ligai patekti ar jos plitimui kontroliuoti;

- (153) siekiant sumažinti administracinę naštą, dėl 152 konstatuojamojoje dalyje nurodytų nacionalinių priemonių turėtų būti taikoma supaprastinta pranešimo procedūra. Patirtis parodė, kad bendroji pranešimo procedūra, nustatyta 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką³³, yra svarbi priemonė, pagal kurią nustatomi nacionaliniai techniniai reglamentai ir gerinama jų kokybė, t. y., jie tampa skaidresni, aiškesni ir veiksmingesni, nesuderintose ar iš dalies suderintose srityse. Todėl tikslinga taikyti šią direktyvoje 98/34/EB nustatytą bendrąją pranešimo procedūrą;
- (154) šiuo metu Sąjungos gyvūnų sveikatos taisyklės nustatytos šiais Europos Parlamento ir Tarybos teisės aktais ir pagal juos vėliau priimtais Komisijos teisės aktais:
- 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis³⁴,
 - 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyva 77/391/EEB, nustatančia Bendrijos priemonės dėl galvijų bruceliozės, tuberkuliozės ir leukozės likvidavimo³⁵,
 - 1977 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 78/52/EEB, nustatančia Bendrijos kriterijus nacionaliniams planams dėl pagreitinoto galvijų bruceliozės, tuberkuliozės ir leukozės likvidavimo³⁶,
 - 1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 88/407/EEB, nustatančia gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai galvijų sperma bei jos importui³⁷,
 - 1980 m. lapkričio 11 d. Tarybos direktyva 80/1095/EEB, kuria nustatomos sąlygos, kuriomis likviduojamas klasikinis kiaulių maras Bendrijos teritorijoje ir jį išsaugoma neužkrėsta³⁸,
 - 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje³⁹,
 - 1989 m. rugsėjo 25 d. Tarybos direktyva 89/556/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą galvijų embrionais ir jų importą iš trečiųjų šalių⁴⁰,
 - 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/429/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybai naminių kuilių sperma ir jos importui⁴¹,

³³ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

³⁴ OL 121, 1964 7 29, p. 1977.

³⁵ OL L 145, 1977 6 13, p. 44.

³⁶ OL L 15, 1978 1 19, p. 34.

³⁷ OL L 194, 1988 7 22, p. 10.

³⁸ OL L 325, 1980 12 1, p. 1.

³⁹ OL L 378, 1982 12 31, p. 58.

⁴⁰ OL L 302, 1989 10 19, p. 1.

⁴¹ OL L 224, 1990 8 18, p. 62.

- 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis⁴²,
- 1991 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimas 91/666/EEB dėl Bendrijos vakcinų nuo snukio ir nagų ligos rezervų įsteigimo⁴³,
- 1992 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 92/35/EEB, nustatančia afrikinės arklių ligos kontrolės reikalavimus ir kovos su ja priemones⁴⁴,
- 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatančia gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją⁴⁵,
- 1992 m. liepos 14 d. Tarybos direktyva 92/66/EEB, nustatančia Bendrijos Niukaslės ligos kontrolės priemones⁴⁶,
- 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/118/EEB, nustatančia gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius produktų, kuriems netaikomi reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 89/662/EEB A priedo I skyriuje, ir, ligų sukėlėjų atžvilgiu, nurodytose Direktyvoje 90/425/EEB, prekybą Bendrijoje ir jų importą į Bendriją⁴⁷,
- 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/119/EEB, nustatančia Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos⁴⁸,
- 1995 m. birželio 22 d. Tarybos sprendimu 95/410/EB, nustatančiu Suomijai ir Švedijai skirtų skerstinų naminių paukščių mikrobiologinio tyrimo, imant mėginius jų kilmės įmonėse, taisyklės⁴⁹,
- 2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2000/75/EB, nustatančia mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus⁵⁰,

⁴² OL L 46, 1991 2 19, p. 19.

⁴³ OL L 368, 1991 12 31, p. 21.

⁴⁴ OL L 157, 1992 6 10, p. 19.

⁴⁵ OL L 268, 1992 9 14, p. 54.

⁴⁶ OL L 260, 1992 9 5, p. 1.

⁴⁷ OL L 62, 1993 3 15, p. 49.

⁴⁸ OL L 62, 1993 3 15, p. 69.

⁴⁹ OL L 243, 1995 10 11, p. 25.

⁵⁰ OL L 327, 2000 12 22, p. 74.

- 2000 m. kovo 20 d. Tarybos sprendimu 2000/258/EB dėl specialios institucijos, atsakingos už kriterijų, būtinų standartizuojant pasiutligės vakcinų veiksmingumo kontrolės serologinius tyrimus, nustatymą, skyrimo⁵¹,
- 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiu galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančiu jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97⁵²,
- 2001 m. spalio 23 d. Tarybos direktyva 2001/89/EB dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių⁵³,
- 2002 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 2002/60/EB, nustatančia konkrečias nuostatas dėl afrikinio kiaulių maro kontrolės ir iš dalies pakeičiančia Direktyvos 92/119/EEB nuostatas dėl Tešeno ligos ir afrikinio kiaulių maro⁵⁴,
- 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą⁵⁵,
- 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2003/85/EB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių, naikinanti Direktyvą 85/511/EEB, Sprendimus 89/531/EEB bei 91/665/EEB ir iš dalies keičianti Direktyvą 92/46/EEB⁵⁶,
- m. .. d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. XXX/XXXX dėl gyvūnų augintinių perkėlimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003 [*Leidinių biuras*]⁵⁷,
- 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 21/2004, nustatančiu avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB⁵⁸,
- 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 2004/68/EB, nustatančia gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias tam tikrų kanopinių gyvūnų importą į ir tranzitą per Bendriją, iš dalies keičianti direktyvas 90/426/EEB ir 92/65/EEB ir pakeičianti Direktyvą 72/462/EEB⁵⁹,
- 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/156/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą⁶⁰,

⁵¹ OL L 79, 2000 3 30, p. 40.

⁵² OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

⁵³ OL L 316, 2001 12 1, p. 5.

⁵⁴ OL L 192, 2002 7 20, p. 27.

⁵⁵ OL L 18, 2003 1 23, p. 11.

⁵⁶ OL L 306, 2003 11 22, p. 1.

⁵⁷ OL L...

⁵⁸ OL L 5, 2004 1 9, p. 8.

⁵⁹ OL L 139, 2004 4 30, p. 321.

⁶⁰ OL L 192, 2010 7 23, p. 1.

- 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinanti Direktyvą 92/40/EEB⁶¹,
- 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės⁶²,
- 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/71/EEB dėl kiaulių identifikavimo ir registravimo (kodifikuota Direktyvos 92/102/EEB redakcija)⁶³,
- 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2009/158/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių⁶⁴.

(155) 154 konstatuojamojoje dalyje nurodytuose teisės aktuose nustatytos taisyklės turi būti pakeistos šiuo Reglamentu ir teisės aktais, kuriuos pagal šį reglamentą vėliau turės priimti Komisija. Todėl minėti teisės aktai turėtų būti panaikinti. Vis dėlto, siekiant užtikrinti teisinį aiškumą ir išvengti teisinio vakuomo, panaikinimas turėtų įsigalioti tik pagal šį reglamentą priėmus susijusius deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus. Todėl būtina suteikti Komisijai įgaliojimą nustatyti datas, kai turėtų įsigalioti šių teisės aktų panaikinimas;

(156) toliau nurodyti Tarybos gyvūnų sveikatos srities teisės aktai yra nebeaktualūs ir, siekiant Sąjungos teisės aktų aiškumo, turėtų būti panaikinti: 1978 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimas 78/642/EEB dėl sveikatos apsaugos priemonių Botsvanos respublikos atžvilgiu⁶⁵; 1979 m. sausio 24 d. Tarybos direktyva 79/110/EEB, kuria leidžiama Italijos Respublikai vėliau pranešti apie savo nacionalinius planus dėl pagreitinto galvijų bruceliozės ir tuberkuliozės likvidavimo ir atidėti jų įgyvendinimą⁶⁶; 1981 m. sausio 1 d. Tarybos direktyva 81/6/EEB, kuria leidžiama Graikijos Respublikai pranešti apie savo nacionalinius planus dėl pagreitinto galvijų bruceliozės ir tuberkuliozės likvidavimo ir juos įgyvendinti⁶⁷; 1989 m. liepos 24 d. Tarybos sprendimas 89/455/EEB, kuriuo nustatomos Bendrijos priemonės, skirtos sukurti bandomuosius projektus pasiutligei kontroliuoti, siekiant jos likvidavimo arba prevencijos⁶⁸; 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/423/EEB, iš dalies keičianti Direktyvą 85/511/EEB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių įdiegimo⁶⁹; 1990 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 90/678/EEB, kuria pripažįstama, kad kai kuriose Bendrijos teritorijos dalyse arba oficialiai nenustatyta kiaulių maro, arba nenustatyta kiaulių maro⁷⁰;

⁶¹ OL L 10, 2006 1 14, p. 16.

⁶² OL L 328, 2006 11 24, p. 14.

⁶³ OL L 213, 2008 8 8, p. 31.

⁶⁴ OL L 343, 2009 12 22, p. 74.

⁶⁵ OL L 213, 1978 8 3, p. 15.

⁶⁶ OL L 29, 1979 2 3, p. 24.

⁶⁷ OL L 14, 1981 1 16, p. 22.

⁶⁸ OL L 223, 1989 8 2, p. 19.

⁶⁹ OL L 224, 1990 8 18, p. 13.

⁷⁰ OL L 373, 1990 12 31, 29.

- (157) šiame reglamente nustatyti reikalavimai neturėtų būti taikomi tol, kol nebus pradėti taikyti visi deleguotieji ir įgyvendinimo aktai, kuriuos Komisija turi priimti pagal šį reglamentą. Tikslinga numatyti, kad nuo šio reglamento įsigaliojimo datos iki naujų taisyklių taikymo datos praeitų mažiausiai 36 mėnesiai, kad veiklos vykdytojai, kurie privalės laikytis tų taisyklių, turėtų pakankamai laiko prisitaikyti;
- (158) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, kiek tai susiję su gyvūnų identifikavimo ir registravimo taisyklių taikymu, tam tikroms zoonozėms nustatytomis ligų kontrolės priemonėmis ir gyvūnų augintinių perkėlimu nekomerciniais tikslais, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl datos, nuo kurios nebetaikomi reglamentai (EB) Nr. 1760/2000, (ES) Nr. XXX/XXX *[buvęs reglamentas 998/2003]*, (EB) Nr. 21/2004 ir direktyvos 92/66/EEB, 2000/75/EB, 2001/89/EB, 2002/60/EB, 2003/85/EB, 2005/94/EB ir 2008/71/EB;
- (159) pagal šį reglamentą nustatytais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamasi vadovaujantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai⁷¹;
- (160) ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (161) šiuo reglamentu mažosioms ir vidutinėms įmonėms neturėtų būti sukuriamas neproporcingas administracinės naštos arba daroma tokio ekonominio poveikio. Pagal šį reglamentą, remiantis konsultacijomis su suinteresuotaisiais subjektais, atsižvelgiama į ypatingą mažųjų ir vidutinių įmonių padėtį. Kadangi siekiama viešosios politikos tikslų – apsaugoti gyvūnų ir visuomenės sveikatą – nebuvo svarstyta galimybė tokioms įmonėms taikyti visuotines nuo šio reglamento reikalavimų nukrypti leidžiančias nuostatas. Tačiau, atsižvelgiant į susijusią riziką, minėtoms įmonėms turėtų būti nustatytos kai kurios nuo įvairių šio reglamento reikalavimų nukrypti leidžiančios nuostatos;
- (162) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti gyvūnų sveikatos taisykles, taikomas gyvūnams, genetinės medžiagos produktams, gyvūniniams produktams, šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams tuo atveju, jei jiems netaikomos specialios kituose Sąjungos teisės aktuose nustatytos taisyklės, taip pat kitoms medžiagoms, per kurias gali plisti užkrečiamosios gyvūnų ligos, valstybės narės negali deramai pasiekti, tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu nustatčius bendrą ir koordinuotą gyvūnų sveikatos teisinę sistemą. Todėl šis reglamentas atitinka Europos Sąjungos Sutarties 5 straipsnio 3 dalyje nustatytą subsidarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

⁷¹ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

I DALIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

1 skyrius

Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomos gyvūnų ligų, kurios perduodamos gyvūnams arba žmonėms, prevencijos ir kontrolės taisyklės.

Šios taisyklės susijusios su:

- a) Sąjungai svarbių ligų suskirstymu į kategorijas bei jų prioritetų nustatymu ir su gyvūnų sveikata susijusios atsakomybės nustatymu (I dalis);
 - b) ankstyvu ligų nustatymu, pranešimų apie ligas ir ataskaitų teikimu, priežiūra, likvidavimo programomis ir neužkrėstos teritorijos statusu (II dalis);
 - c) informuotumu apie ligas, pasirengimu joms ir ligų kontrole (III dalis);
 - d) ūkių ir vežėjų registravimu ir patvirtinimu, gyvūnų siuntų perkėlimu, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntų vežimu ir atsekamumu Sąjungoje (IV dalis);
 - e) gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntų įvežimu į Sąjungą ir tokių siuntų eksportu iš Sąjungos (V dalis);
 - f) neatidėliotinomis priemonėmis, kurias reikia priimti su liga susijusios neatidėliotinos padėties atveju (VI dalis).
2. 1 dalyje nurodytomis taisyklėmis:
- a) užtikrinama:
 - i) tausios žemės ūkio ir akvakultūros gamyba Sąjungoje;
 - ii) veiksmingas vidaus rinkos veikimas;
 - iii) mažesnis neigiamas poveikis aplinkai, kylantis dėl:
 - tam tikrų ligų,
 - priemonių, priimtų siekiant užkirsti kelią ligoms ir jas kontroliuoti;
 - b) atsižvelgiama į:

- i) gyvūnų sveikatos ryšį su:
 - visuomenės sveikata;
 - aplinka ir klimato kaitos poveikiu;
 - maisto ir pašarų sauga;
 - gyvūnų gerove;
 - aprūpinimo maistu saugumu;
- ii) poveikį aplinkai ir ekonomines, socialines ir kultūrines pasekmes, kylančias taikant ligų kontrolės ir prevencijos priemones.

2 straipsnis

Šio reglamento taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas:
 - (a) laikomiems ir laukiniams gyvūnams;
 - (b) genetinės medžiagos produktams;
 - (c) gyvūniniams produktams;
 - (d) šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiais, nepažeidžiant Reglamente (EB) Nr. 1069/2009 nustatytų taisyklių;
 - (e) patalpoms, transporto priemonėms, įrangai ir visiems kitiems infekcijos plitimo keliams ir medžiagoms, susijusioms arba galimai susijusioms su užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimu.
2. Šis reglamentas taikomas užkrečiamosioms ligoms, įskaitant zoonozes, nepažeidžiant taisyklių, nustatytų:
 - a) Sprendimu Nr. 2119/98/EB;
 - b) Reglamentu (EB) Nr. 999/2001;
 - c) Direktyva Nr. 2003/99/EB;
 - d) Reglamentu (EB) Nr. 2160/2003.

3 straipsnis

IV dalies taikymo sritis. Registravimas, patvirtinimas, atsekamumas ir perkėlimas bei vežimas

1. IV dalies I antraštinė dalis taikoma:
 - a) sausumos gyvūnams ir gyvūnams, kurie nėra sausumos gyvūnai, bet kurie gali perduoti ligas, kuriomis serga sausumos gyvūnai;

- b) genetinės medžiagos produktams, gautiems iš sausumos gyvūnų;
 - c) gyvūniniams produktams, gautiems iš sausumos gyvūnų.
2. IV dalies II antraštinė dalis taikoma:
- a) vandens gyvūnams ir gyvūnams, kurie nėra vandens gyvūnai, bet kurie gali perduoti ligas, kuriomis serga vandens gyvūnai;
 - b) gyvūniniams produktams, gautiems iš vandens gyvūnų.
3. IV dalies III antraštinė dalis taikoma:
- a) kitiems gyvūnams, išskyrus gyvūnus, apibrėžtus kaip sausumos ir vandens gyvūnai 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte;
 - b) genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams, gautiems iš kitų a punkte nurodytų gyvūnų.
4. IV dalies I antraštinės dalies 1 ir 3 skyriai ir II antraštinės dalies 1 ir 2 skyriai netaikomi gyvūnams augintiniams.

4 straipsnis
Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:
- (1) gyvūnai – stuburiniai ir bestuburiai gyvūnai;
 - (2) sausumos gyvūnai – paukščiai, sausumos žinduoliai, bitės ir kamanės;
 - (3) vandens gyvūnai – toliau nurodytų rūšių bet kurios vystymosi stadijos gyvūnai, įskaitant ikrus, spermą ir gametas:
 - i) žuvis, priklausančios *Agnatha* viršklasiui ir *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* bei *Actinopterygii* klasėms;
 - ii) vandens moliuskai, priklausantys *Mollusca* tipui;
 - iii) vandens vėžiagyviai, priklausantys *Crustacea* potipiui;
 - (4) kiti gyvūnai – gyvūnai, išskyrus sausumos ir vandens gyvūnus;
 - (5) laikomi gyvūnai – žmonių laikomi gyvūnai arba akvakultūros gyvūnai;
 - (6) akvakultūra – vandens gyvūnų auginimas taikant metodus, kuriais siekiama, kad šių gyvūnų produktyvumas būtų didesnis nei natūralioje aplinkoje, kurio metu gyvūnai lieka vieno fizinio arba juridinio asmens arba keleto jų nuosavybe visą veisimo ir auginimo laikotarpį iki pat produkcijos surinkimo ir jos surinkimo metu, išskyrus laikinai prieš skerdimą be maisto laikomus žmonėms vartoti skirtus surinktus ar sugautus laukinius vandens gyvūnus;

- (7) akvakultūros gyvūnai – akvakultūros ūkyje auginami vandens gyvūnai;
- (8) laukiniai gyvūnai – laikomiems gyvūnams nepriskiriami gyvūnai;
- (9) naminiai paukščiai – nelaisvėje veisiami arba laikomi paukščiai:
 - a) skirti:
 - i) mėsai;
 - ii) maistiniams kiaušiniams;
 - iii) kitiems produktams;
 - b) medžioklės ištekliams atnaujinti;
 - c) a punkte nurodytų rūšių gamybai naudojamų paukščių veisimo tikslais;
- (10) nelaisvėje laikomi paukščiai – paukščiai, išskyrus naminius paukščius, laikomi nelaisvėje dėl kitų nei 9 punkte nurodytų priežasčių, įskaitant paukščius, kurie laikomi pasirodymams, lenktynėms, parodoms, varžyboms, veisti ar parduoti;
- (11) gyvūnas augintinis – bet kurios į I priedą įtrauktos rūšies gyvūnas:
 - a) kuris laikomas namų ūkyje arba, vandens gyvūnų atveju, nekomerciniame dekoratyviniame akvariume;
 - b) kurį nekomerciniais tikslais perkelia gyvūno augintinio laikytojas arba jo sutikimą turintis fizinis asmuo, ir už kurį gyvūno augintinio laikytojas arba jo sutikimą turintis asmuo atsako perkėlimo nekomerciniais tikslais metu;
- (12) gyvūno augintinio laikytojas – fizinis asmuo, laikantis gyvūną augintinį;
- (13) perkėlimas nekomerciniais tikslais – gyvūnų augintinių perkėlimas, kuriuo nesiekama tiesiogiai ar netiesiogiai gauti finansinės naudos arba perduoti nuosavybės teisę;
- (14) liga – gyvūnų infekcijos ir užkrato, kurį sukelia vienas ar keli gyvūnams arba žmonėms perduodami ligos sukėlėjai, pasireiškimas, kai klinikiniai arba patologiniai požymiai yra matomi arba ne;
- (15) į sąrašą įtrauktos ligos – ligos, įtrauktos į sąrašą, sudarytą pagal 5 straipsnio 2 dalį;
- (16) nauja liga – bet kuri į sąrašą neįtraukta liga, kuri gali atitikti 6 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus įtraukimo į sąrašą kriterijus dėl to, kad ji yra:
 - a) nauja liga, atsiradusi dėl žinomo ligos sukėlėjo raidos arba pokyčių;
 - b) žinoma liga, plintanti naujoje geografinėje teritorijoje arba naujoje populiacijoje, arba

- c) anksčiau nenustatytas ligos sukėlėjas arba pirmą kartą diagnozuota liga;
- (17) ligos pobūdis – 6 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyti ligos kriterijai;
- (18) į sąrašą įtrauktos rūšys – gyvūnų rūšys ar gyvūnų rūšių grupės, įtrauktos į sąrašą pagal 7 straipsnio 2 dalį, arba, naujų ligų atveju – gyvūnų rūšys ar gyvūnų rūšių grupės, atitinkančios į sąrašą įtrauktoms gyvūnų rūšims taikomas kriterijus, nustatytus 7 straipsnio 2 dalyje;
- (19) pavojus – gyvūno arba produkto ligos sukėlėjas arba gyvūno arba produkto būklė, galintys turėti nepageidaujamą poveikį žmonių arba gyvūnų sveikatai;
- (20) rizika – nepageidaujamo poveikio gyvūnų arba visuomenės sveikatai atsiradimo tikimybė ir galimas jo biologinių bei ekonominių padarinių mastas;
- (21) biologinis saugumas – visos valdymo ir fizinės priemonės, kuriomis siekiama sumažinti:
- a) ligų patekimo į gyvūnų populiaciją, vystymosi joje ir plitimo iš jos riziką arba
- b) ligų patekimo į ūkį, zoną, laikymo vietą, transporto priemones, kitas patalpas arba vietas, vystymosi juose ir plitimo iš jų riziką;
- (22) veiklos vykdytojas – už gyvūnus ir produktus atsakingas fizinis arba juridinis asmuo, įskaitant gyvūnų laikytojus ir vežėjus, bet neįskaitant gyvūnų augintinių laikytojų ir veterinarijos gydytojų;
- (23) gyvūnų ūkio darbuotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kurio profesija susijusi su gyvūnais arba jų produktais, tačiau kuris nėra veiklos vykdytojas ar veterinarijos gydytojas;
- (24) ūkis – bet kokios patalpos, statinys arba aplinka, kuriuose laikomi gyvūnai arba genetinės medžiagos produktai, išskyrus:
- a) namų ūkius, kuriuose laikomi gyvūnai augintiniai;
- b) nekomercinius akvariumus, kuriuose laikomi vandens gyvūnai;
- c) veterinarijos gydyklas ar klinikas;
- (25) genetinės medžiagos produktai:
- a) sperma, sėkla, oocitai ir embrionai, skirti dirbtiniam dauginimui;
- b) periniai kiaušiniai;
- (26) gyvūniniai produktai:
- a) gyvūninis maistas, įskaitant medų ir kraują;
- b) žmonėms vartoti skirti gyvi dvigeldžiai moliuskai, gyvi dygiaodžiai, gyvi gaubtagyviai, gyvi jūros pilvakojai ir

- c) gyvi galutiniam vartotojui tiekti skirti gyvūnai, išskyrus nurodytuosius b punkte;
- (27) šalutiniai gyvūniniai produktai – žmonėms vartoti neskirti gyvūnų kūnai arba jų dalys, gyvūniniai produktai arba kiti iš gyvūnų gauti produktai, išskyrus genetinės medžiagos produktus;
- (28) šalutinių gyvūninių produktų gaminiai – iš šalutinių gyvūninių produktų, vieną ar daugiau kartų apdorotų, transformuotų arba perdirbtų, pagaminti gaminiai;
- (29) produktai:
 - a) genetinės medžiagos produktai;
 - b) gyvūniniai produktai;
 - c) šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai;
- (30) oficiali kontrolė – oficiali kontrolė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) XXX/XXX [*Leidinių biurui – įrašyti numerį: dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos*] 2 straipsnio 1 punkte;
- (31) sveikatos būklė – ligos būklė, atsižvelgiant į visas į sąrašą įtrauktas ligas, nustatytas konkrečioms į sąrašą įtrauktoms rūšims, kai tai susiję su:
 - a) gyvūnu;
 - b) gyvūnais, kurie laikomi:
 - i) ūkyje;
 - ii) laikymo vietoje;
 - iii) zonoje;
 - iv) valstybėje narėje;
 - v) trečiojoje šalyje arba teritorijoje;
- (32) zona:
 - a) sausumos gyvūnų zona – aiškiai apibrėžta valstybės narės, trečiosios šalies ar teritorijos dalis, kurioje esančių gyvūnų subpopuliacijos sveikatos būklė skiriasi, kiek tai susiję su konkrečia liga ar konkrečiomis ligomis, dėl kurių taikomos tinkamos priežiūros, ligų kontrolės ir biologinio saugumo priemonės;
 - b) vandens gyvūnų zona – nepertraukiama hidrologinė sistema, kurios gyvūnų sveikatos būklė skiriasi, kiek tai susiję su konkrečia liga ar konkrečiomis ligomis, ir kuri yra viena iš šių zonų:
 - i) visas vandens baseinas, nuo ištakų iki žiočių arba ežero;

- ii) daugiau nei vienas vandens baseinas;
 - iii) vandens baseino dalis nuo ištakų iki užtvankos, skirtos užkirsti kelią konkrečiai ligai arba ligoms patekti;
 - iv) pakrantės dalis, kurios geografinės ribos tiksliai apibrėžtos;
 - v) žiotys, kurių geografinės ribos tiksliai apibrėžtos;
- (33) vandens baseinas – gamtinių elementų, pavyzdžiui, kalvų ar kalnų, atskirta sausumos ploto ar baseino dalis, į kurią suteka visas nuotėkis;
- (34) laikymo vieta – vienas ar daugiau ūkių arba vienas ar daugiau akvakultūros ūkių, kuriuose įdiegta bendra biologinio saugumo valdymo sistema ir laikoma gyvūnų subpopuliacija, kurios sveikatos būklė skiriasi, kiek tai susiję su konkrečia liga ar konkrečiomis ligomis, dėl kurių taikomos atitinkamos priežiūros, ligų kontrolės ir biologinio saugumo priemonės;
- (35) karantinas – kompetentingai institucijai prižiūrint vykdomas gyvūnų izoliavimas, kad jie neturėtų tiesioginio ar netiesioginio sąlyčio su kitais gyvūnais, siekiant užtikrinti, kad ligos neplistų, kol gyvūnai stebimi nustatytą laikotarpį ir, jei to reikia, tiriami bei gydomi;
- (36) epidemiologinis vienetas – gyvūnų grupė, galinti patirti panašų ligos sukėlėjo poveikį;
- (37) protrūkis – vienas ar daugiau ligos atvejų ūkyje, namų ūkyje ar kitoje vietoje, kurioje gyvūnai laikomi;
- (38) atvejis – oficialiai patvirtintas į sąrašą įtrauktos gyvo ar kritusio gyvūno ligos arba naujos ligos atvejis;
- (39) ribojimų taikymo zona – zona, kurioje ribojamas tam tikrų gyvūnų perkėlimas arba produktų vežimas ir taikomos kitos ligų kontrolės priemonės, siekiant užkirsti kelią atitinkamai ligai plisti į teritorijas, kuriose apribojimų nėra; prireikus ribojimų taikymo zona gali apimti apsaugos ir priežiūros zonas;
- (40) apsaugos zona – nustatyta oficialiai patvirtinto vienos ar kelių ligų protrūkio zona, kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės, siekiant užkirsti kelią ligai plisti iš tos zonos;
- (41) priežiūros zona – aplink apsaugos zoną nustatyta zona, kurioje dėl oficialiai patvirtinto ligos protrūkio taikomos ligų kontrolės priemonės siekiant užkirsti kelią ligai plisti iš jos ir apsaugos zonos;
- (42) periniai kiaušiniai – naminių paukščių kiaušiniai perinti;
- (43) kanopiniai gyvūnai – II priede išvardyti gyvūnai;
- (44) genetinės medžiagos produktų ūkis:
- a) genetinės medžiagos produktų surinkimo, gavybos, apdorojimo ir laikymo ūkis;

- b) perykla;
 - (45) perykla – ūkis, kuriame surenkami, saugomi, inkubatoriuose laikomi ir perinami kiaušiniai ir kuri tiekia:
 - a) kiaušinius perinti;
 - b) vienadienius viščiukus ar ką tik išsiritusius kitų rūšių paukščius;
 - (46) vežėjas – savarankiškai arba trečiai šaliai dirbantis gyvūnus vežantis veiklos vykdytojas;
 - (47) atskirtas ūkis – nuolatinis geografinės ribas turintis, savanoriškai įkurtas ir gyvūnams perkelti patvirtintas ūkis, kuriame:
 - (a) laikomi arba veisiami gyvūnai parodoms arba švietimo, rūšių apsaugos ar mokslinių tyrimų tikslais;
 - (b) gyvūnai yra atskirti ir izoliuoti nuo supančios aplinkos;
 - (c) gyvūnams taikomos griežtos gyvūnų sveikatos priežiūros ir biologinio saugumo priemonės;
 - (48) surinkimo operacija – laikomų sausumos gyvūnų surinkimas iš daugiau nei vieno ūkio trumpesniam laikotarpiui nei šios rūšies gyvūnams nustatytas laikymo laikotarpis;
 - (49) laikymo laikotarpis – laikotarpis, kurį gyvūnas privalo būti laikomas ūkyje, prieš jį išvežant iš to ūkio;
 - (50) IMSOC – kompiuterinė informacijos valdymo sistema, nustatyta Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX *[Leidinių biurui – įrašyti numerį: dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos]* 130 straipsnio 1 punkte;
 - (51) maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkis – maisto įmonė, patvirtinta laikantis:
 - a) Reglamento (EB) Nr. 853/2004 4 straipsnio nuostatų dėl maistui skirtų akvakultūros gyvūnų perdirbimo;
 - b) šio reglamento 177 straipsnio nuostatų dėl akvakultūros gyvūnų skerdimo ligos kontrolės tikslais pagal III dalies II antraštinę dalį;
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pakeitimų, susijusių su:
- a) I priede nustatytu gyvūnų augintinių sąrašu;
 - b) II priede nustatytu kanopinių gyvūnų sąrašu.

2 skyrius

Į sąrašą įtrauktos ligos bei naujos ligos ir į sąrašą įtrauktos rūšys

5 straipsnis *Ligų įtraukimas į sąrašą*

1. Šiame reglamente nustatytos konkrečios taisyklės, susijusios su ligų prevencija ir kontrole, taikomos:
 - a) į sąrašą įtrauktoms ligoms;
 - b) naujoms ligoms.
2. Komisija įgyvendinimo aktais sudaro 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų sąrašą.

Atsižvelgiant į 6 straipsnyje išdėstytus ligų įtraukimo į sąrašą kriterijus, į tą sąrašą įtraukiamos ligos, kurios atitinka toliau nurodytuose šios dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas:

- a) ligos, kurios gali turėti didelio poveikio bent vienam iš toliau išvardytų aspektų:
 - i) visuomenės sveikatai;
 - ii) žemės ūkio arba akvakultūros gamybai, arba susijusiems ekonomikos sektoriams;
 - iii) valstybių narių arba atitinkamais atvejais trečiųjų šalių ar teritorijų visuomenėms;
 - iv) aplinkai;
- b) ligos, dėl kurių nustatytos arba gali būti sukurtos rizikos mažinimo priemonės, proporcingos tokių ligų keliamai rizikai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

6 straipsnis *Ligų įtraukimo į sąrašą kriterijai*

1. Nustatydama, ar liga atitinka įtraukimo į sąrašą sąlygas pagal 5 straipsnio 2 dalį, Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

- a) ligos pobūdį, atsižvelgiant į šiuos veiksnius:
 - i) su liga susijusias gyvūnų rūšis;
 - ii) sergamumo ta liga ir gaištamumo nuo jos rodiklius gyvūnų populiacijose;
 - iii) zoonozines ligos savybes;
 - iv) pajėgumą išvystyti atsparumą gydymui;
 - v) ligos išlikimą gyvūnų populiacijoje arba aplinkoje;
 - vi) ligos plitimo tarp gyvūnų ir atitinkamais atvejais tarp gyvūnų ir žmonių būdus ir greitį;
 - vii) ligos nenustatymą ar nustatymą ir paplitimą Sąjungoje ir, jei ligos Sąjungoje nenustatyta, jos patekimo į Sąjungą riziką;
 - viii) ligos diagnostikos ir kontrolės priemonės;
- b) ligos poveikį:
 - i) žemės ūkio ir akvakultūros gamybai ir kitiems ekonomikos sektoriams:
 - ligos paplitimo Sąjungoje lygis;
 - gamybos nuostoliai dėl ligos;
 - kiti nuostoliai;
 - ii) žmonių sveikatai:
 - ligos plitimas tarp gyvūnų ir žmonių;
 - plitimas tarp žmonių;
 - ligos pasireiškimo žmonėse formų sunkumas;
 - prieiga prie žmonėms skirtų veiksmingų prevencijos priemonių ar medicininio gydymo;
 - iii) gyvūnų gerovei;
 - iv) biologinei įvairovei ir aplinkos taršai;
- c) jos potencialą sukelti krizę ir galimą jos naudojimą bioterorizmo tikslais;
- d) toliau išvardytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių įgyvendinamumą, veiksmingumą ir galimybę jomis naudotis:
 - i) diagnostikos priemonės ir pajėgumai;
 - ii) skiepijimas;

- iii) medicininis gydymas;
 - iv) biologinio saugumo priemonės;
 - v) gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo apribojimai;
 - vi) gyvūnų skerdimas ir naikinimas;
- e) ligų prevencijos ir kontrolės priemonių poveikį, kiek tai susiję su:
- i) tiesioginėmis ir netiesioginėmis sąnaudomis, kurias patiria nukentėję sektoriai ir visa ekonomika;
 - ii) jų priimtinumą visuomenei;
 - iii) užsikrėtusių laikomų ir laukinių gyvūnų subpopuliacijų gerove;
 - iv) aplinka ir biologine įvairove.
2. Siekiant atsižvelgti į technikos ir mokslo pažangą ir susijusių tarptautinių standartų rengimą, Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų pakeitimų.

7 straipsnis
Rūšių įtraukimas į sąrašą

1. Į sąrašą įtrauktoms rūšims taikomos konkrečios šiame reglamente nustatytos į sąrašą įtrauktoms ligoms taikomos taisyklės ir pagal šį reglamentą priimtose taisyklės.
2. Komisija įgyvendinimo aktais sudaro 1 dalyje nurodytų rūšių sąrašą.

Į tą sąrašą turi būti įtrauktos tos gyvūnų rūšys arba gyvūnų rūšių grupės, kurios kelia didelę konkrečių į sąrašą įtrauktų ligų plitimo riziką, atsižvelgiant į šiuos kriterijus:

- a) gyvūnų populiacijos, kuriai kyla rizika, imlumą ligai;
- b) gyvūnų inkubacinio ir infekcinio laikotarpio trukmę;
- c) tų gyvūnų pajėgumą pernešti tas konkrečias ligas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

8 straipsnis

Ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių taikymas į sąrašą įtrauktoms ligoms

1. Komisija įgyvendinimo aktais nustato toliau nurodytų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių taikymą į sąrašą įtrauktoms ligoms:
 - a) į sąrašą įtrauktos ligos, kurioms taikomos taisyklės dėl:
 - i) informuotumo apie ligas ir pasirengimo joms, kaip nurodyta III dalies I antraštinėje dalyje, ir ligų kontrolės priemonių, kaip nurodyta III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje;
 - ii) skirstymo į laikymo vietas, kaip nurodyta 37 straipsnio 1 dalyje;
 - b) į sąrašą įtrauktos ligos, kurioms taikomos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės dėl:
 - i) privalomo likvidavimo programų, kaip nurodyta 30 straipsnio 1 dalyje;
 - ii) neužkrėstų valstybių narių ir zonų, kaip nurodyta 36 straipsnyje;
 - iii) skirstymo į laikymo vietas, kaip nurodyta 37 straipsnio 2 dalyje;
 - iv) ligų kontrolės priemonių, kaip nurodyta III dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje;
 - c) į sąrašą įtrauktos ligos, kurioms taikomos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės dėl:
 - i) savanoriško likvidavimo, kaip nurodyta 30 straipsnio 2 dalyje;
 - ii) neužkrėstų valstybių narių ir zonų, kaip nurodyta 36 straipsnyje;
 - iii) skirstymo į laikymo vietas, kaip nurodyta 37 straipsnio 2 dalyje;
 - iv) ligų kontrolės priemonių, kaip nurodyta III dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje;
 - d) į sąrašą įtrauktos ligos, kurioms taikomos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės dėl:
 - i) perkėlimo ir vežimo Sąjungoje, kaip nurodyta I antraštinės dalies 3–7 skyriuose ir IV dalies II antraštinės dalies 2 ir 3 skyriuose;
 - ii) įvežimo į Sąjungą ir eksporto iš Sąjungos, kaip nurodyta V dalyje.
 - e) į sąrašą įtrauktos ligos, kurioms taikomos ligų prevencijos ir kontrolės taisyklės dėl:
 - i) pranešimo ir ataskaitų teikimo, kaip nurodyta II dalies 1 skyriuje;
 - ii) priežiūros, kaip nurodyta II dalies 2 skyriuje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

2. Priimdama 1 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:
 - a) ligos poveikio gyvūnų ir visuomenės sveikatai, gyvūnų gerovei ir ekonomikai mastą;
 - b) ligos paplitimą, pasiskirstymą ir sergamumą ta liga Sąjungoje;
 - c) galimybę naudotis šiame reglamente nustatytais skirtingais su ta liga susijusiais prevencijos ir kontrolės priemonių rinkiniais, jų įgyvendinamumą ir veiksmingumą.

3 skyrius

Su gyvūnų sveikata susijusi atsakomybė

1 SKIRSNIS

VEIKLOS VYKDYTOJAI, GYVŪNŲ ŪKIO DARBUOTOJAI IR GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYTOJAI

9 straipsnis

Su gyvūnų sveikata susijusi atsakomybė ir biologinio saugumo priemonės

1. Veiklos vykdytojai, gyvūnų ūkio darbuotojai ir gyvūnų augintinių laikytojai:
 - a) atsako už laikomų gyvūnų ir produktų, už kuriuos yra atsakingi, sveikatą ir sveikumą;
 - b) atsižvelgdami į susijusią riziką, imasi tinkamų biologinio saugumo priemonių, siekdami užtikrinti tų laikomų gyvūnų sveikatą ir produktų sveikumą ir užkirsti kelią ligoms atsirasti tuose laikomuose gyvūnuose ir produktuose, už kuriuos jie yra atsakingi, ligoms vystytis ir daugintis juose bei plisti iš jų, išskyrus tada, kai tai konkrečiu atveju leidžiama mokslo tikslais, atsižvelgiant į:
 - i) laikomų gyvūnų ir produktų kategorijas ir rūšis;
 - ii) gamybos rūšį;
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl biologinio saugumo priemonių, kuriais papildomos šio straipsnio 1 dalies b punkte nustatytos taisyklės.

10 straipsnis
Pagrindinės žinios apie gyvūnų sveikatą

1. Veiklos vykdytojai ir gyvūnų ūkio darbuotojai turi įgyti žinių apie:
 - a) gyvūnų ligas, įskaitant ligas, kuriomis gali užsikrėsti žmonės;
 - b) biologinio saugumo principus;
 - c) gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir žmonių sveikatos sąveiką.
2. Pagal 1 dalį reikalaujamų įgyti žinių turinys ir lygis priklauso nuo:
 - a) laikomų gyvūnų arba produktų, už kuriuos jie atsakingi, kategorijų ir rūšių;
 - b) gamybos rūšies;
 - c) atliekamų užduočių.
3. 1 dalyje nurodytos žinios turi būti įgyjamos vienu iš šių būdų:
 - a) per profesinę patirtį arba mokymus;
 - b) per siūlomas programas žemės ūkio arba akvakultūros sektoriuose, kurios susijusios su gyvūnų sveikata;
 - c) per formalųjį švietimą.

2 SKIRSNIS

VETERINARIJOS GYDYTOJAI IR VANDENS GYVŪNŲ SVEIKATOS SPECIALISTAI

11 straipsnis
Veterinarijos gydytojų ir vandens gyvūnų sveikatos specialistų atsakomybė

1. Vykdydami veiklą, priklausančią šio reglamento taikymo sričiai, veterinarijos gydytojai:
 - a) imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias ligoms patekti, vystytis ir plisti;
 - b) užtikrina ankstyvą ligos nustatymą, tinkamai jas diagnozuodami ir atlikdami diferencinę diagnozę, siekiant patvirtinti arba paneigti ligą prieš pradedant simptominių gydymą;
 - c) aktyviai dalyvauja veikloje, susijusioje su:
 - i) informuotumo apie gyvūnų sveikatą didinimu;
 - ii) ligų prevencija;
 - iii) ankstyvu ligų nustatymu ir greitu atsaku į jas.

- d) taikydami šiame reglamente nustatytas ligų prevencijos ir kontrolės priemonės, bendradarbiauja su kompetentingomis institucijomis, veiklos vykdytojais, gyvūnų ūkio darbuotojais ir gyvūnų augintinių laikytojais.
- 2. Vandens gyvūnų sveikatos specialistai gali vykdyti su vandens gyvūnais susijusią veiklą, kurią pagal šį reglamentą vykdo veterinarijos gydytojai, jei jiems leista ją vykdyti pagal nacionalinius teisės aktus. Tokiu atveju tiems vandens gyvūnų sveikatos specialistams taikomos 1 dalies nuostatos.
- 3. Pagal 253 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl veterinarijos gydytojų ir vandens gyvūnų sveikatos specialistų, vykdančių šio reglamento taikymo sričiai priklausančią veiklą, kvalifikacijos.

3 SKIRSNIS

VALSTYBĖS NARĖS

12 straipsnis

Valstybių narių atsakomybė

- 1. Siekiant užtikrinti kompetentingos už gyvūnų sveikatą atsakingos institucijos pajėgumą imtis reikalingų ir tinkamų priemonių ir vykdyti šiuo reglamentu nustatytą veiklą, valstybės narės užtikrina, kad tokia institucija turėtų:
 - a) kvalifikuotą personalą, patalpas, įrangą, finansinius išteklius ir veiksmingą struktūrą, apimančią visą valstybės narės teritoriją;
 - b) prieigą prie laboratorijų, kuriose dirba kvalifikuotas personalas ir kurios turi patalpas, įrangą ir finansinius išteklius, siekiant užtikrinti greitą ir tikslią į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų diagnozę ir diferencinę diagnozę;
 - c) tinkamai apmokytus veterinarijos gydytojus, dalyvaujančius 11 straipsnyje nurodytoje šio reglamento taikymo sričiai priklausančioje veikloje.
- 2. Valstybės narės remia veiklos vykdytojus ir gyvūnų ūkio darbuotojus, kurie siekia įgyti, išlaikyti ir plėtoti 10 straipsnyje nurodytas pagrindines gyvūnų sveikatos žinias, siūlydamos susijusias programas žemės ūkio arba akvakultūros sektoriuose arba formalųjį švietimą.

13 straipsnis

Kompetentingų institucijų deleguojama kita oficiali veikla

- 1. Kompetentinga institucija gali deleguoti veterinarijos gydytojams šią vienos ar kelių rūšių veiklą:
 - a) veiklą, susijusią su II dalies 1 skyriuje nurodytu pranešimų ir ataskaitų teikimu ir tos dalies 2 skyriuje nurodyta priežiūra;
 - b) veiklą, susijusią su:

- i) informuotumu apie ligas, pasirengimu joms ir ligų kontrole, kaip nurodyta III dalyje;
 - ii) registravimu, patvirtinimu, atsekamumu ir perkėlimu bei vežimu, kaip nurodyta IV dalyje;
 - iii) neatidėliotinomis priemonėmis, kaip nurodyta VI dalyje.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:
- a) nustatomos 1 dalyje nurodytos veiklos delegavimo aplinkybės ir sąlygos;
 - b) nurodoma, kokia kita šio straipsnio 1 dalyje nenurodyta veikla gali būti papildomai deleguota veterinarijos gydytojams, kokiomis aplinkybėmis ir nustačius kokias sąlygas;
 - c) nustatomi būtiniausi veterinarijos gydytojų mokymo, nurodyto 12 straipsnio 1 dalies c punkte, reikalavimai;

Komisija, priimdama tuos deleguotuosius aktus, atsižvelgia į tų užduočių pobūdį ir tarptautinius Sąjungos bei valstybių narių įsipareigojimus.

14 straipsnis *Visuomenės informavimas*

Kai yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad gyvūnai ar produktai gali kelti riziką, kompetentinga institucija turėtų imtis tinkamų veiksmų visuomenei informuoti apie rizikos pobūdį ir priemones, kurių imtasi arba kurių bus imamasi, siekiant užkirsti kelią tai rizikai arba ją kontroliuoti, atsižvelgiant į tos rizikos pobūdį, rimtumą, mastą ir visuomenės susidomėjimą bei norą būti informuotai.

4 SKIRSNIS

LABORATORIJOS, PATALPOS IR KITI FIZINIAI IR JURIDINIAI ASMENYS, SUSIJĘ SU LIGŲ SUKĖLĖJŲ, VAKCINŲ IR KITŲ BIOLOGINIŲ PRODUKTŲ TVARKYMU

15 straipsnis *Laboratorijoms, patalpoms ir kitiems tvarkantiesiems ligų sukėlėjus, vakcinas ir kitus biologinius produktus nustatytos prievolės*

1. Laboratorijos, patalpos ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys, susiję su ligų sukėlėjų tvarkymu mokslinių tyrimų, švietimo, diagnozės arba vakcinų ir kitų biologinių produktų gamybos tikslais, atsižvelgdami į tarptautinius standartus, jei tokie nustatyti:
- a) imasi tinkamų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo priemonių, siekdami išvengti ligų sukėlėjų paplitimo ir jų vėlesnio sąlyčio su gyvūnais, esančiais ne laboratorijoje ar kitoje patalpoje, kuriuose mokslinių tyrimų tikslais tvarkomi ligų sukėlėjai;

- b) užtikrina, kad ligų sukėlėjų, vakcinų ir kitų biologinių produktų vežimas iš laboratorijų ar kitų patalpų ir į jas nekeltų į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų plitimo rizikos.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl saugos priemonių, nustatytų laboratorijoms, patalpoms ir kitiems fiziniams arba juridiniams asmenims, susijusiems su ligų sukėlėjų, vakcinų ir kitų biologinių produktų tvarkymu; tai yra:
- a) biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo priemonės;
 - b) ligų sukėlėjų, vakcinų ir kitų biologinių produktų vežimo reikalavimai.

II DALIS

PRANEŠIMAS APIE LIGAS IR ATASKAITŲ TEIKIMAS, PRIEŽIŪRA, LIKVIDAVIMO PROGRAMOS, NEUŽKRĖSTOS TERITORIJOS STATUSAS

1 skyrius

Pranešimas apie ligas ir ataskaitų teikimas

16 straipsnis

Pranešimas valstybėse narėse

1. Fiziniai ir juridiniai asmenys nedelsiant praneša:
 - a) kompetentingai institucijai apie 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos protrūkį ar įtarimą dėl tokio protrūkio;
 - b) veterinarijos gydytojui apie anomalaus gaištamumo atvejus ir kitus pavojingų ligų simptomus arba be aiškos priežasties labai sumažėjusią gyvūnų produkcijos apimtį, kad būtų atliekamas papildomas tyrimas, pvz., prireikus imami mėginiai laboratoriniams tyrimams.
2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 1 dalies b punkte nurodyti pranešimai turi būti teikiami kompetentingai institucijai.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kokiomis aplinkybėmis reikia teikti šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus pranešimus;
 - b) išsamių taisyklių, taikomų šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytam papildomam tyrimui.

17 straipsnis

Pranešimas Sąjungoje

1. Valstybės narės nedelsiant praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie protrūkius 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, apie kurias reikia pranešti nedelsiant, siekiant užtikrinti, kad, atsižvelgiant į ligos pobūdį, būtų laiku įgyvendintos būtinos rizikos valdymo priemonės.
2. 1 dalyje nurodytame pranešime pateikiama ši su ligos protrūkiu susijusi informacija:
 - a) ligos sukėlėjas ir atitinkamais atvejais potipis;

- b) įtarimo apie protrūkį ir jo patvirtinimo datos;
 - c) protrūkio vieta;
 - d) visi susiję protrūkiai;
 - e) nuo protrūkio nukentėję gyvūnai;
 - f) dėl protrūkio taikomos ligų kontrolės priemonės;
 - g) galima arba žinoma į sąrašą įtrauktos ligos kilmė;
 - h) naudoti diagnostikos metodai.
3. Komisija įgyvendinimo aktais nustato, apie kurias 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas valstybėms narėms reikia nedelsiant pranešti pagal šio straipsnio 1 dalį.
- Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

18 straipsnis
Ataskaitų teikimas Sąjungoje

1. Valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms teikia ataskaitas, kuriose pateikia informacijos apie 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, apie kurių protrūkį:
- a) nebūtina nedelsiant pranešti pagal 17 straipsnio 1 dalį;
 - b) būtina nedelsiant pranešti pagal 17 straipsnio 1 dalį ir reikia pateikti papildomos informacijos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms dėl:
 - i) priežiūros, vykdomos laikantis pagal 29 straipsnį priimtame įgyvendinimo akte nustatytų taisyklių;
 - ii) likvidavimo programos, vykdomos laikantis pagal 35 straipsnį priimtame įgyvendinimo akte nustatytų taisyklių.
2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama informacija apie:
- a) nustatytas 1 dalyje nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas;
 - b) priežiūros rezultatus, kai to reikalaujama pagal 29 straipsnio b punkto ii papunktį priimtose taisyklėse;
 - c) priežiūros programų rezultatus, kai to reikalaujama pagal 27 straipsnio 3 dalį ir pagal 29 straipsnio b punkto ii papunktį priimtose taisyklėse;
 - d) likvidavimo programas, kai to reikalaujama pagal 33 straipsnį ir pagal 35 straipsnį priimtame įgyvendinimo akte nustatytose taisyklėse.

3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų pakeitimo bei papildymo ir pranešimų apie kitus klausimus teikimo, jei to reikia siekiant užtikinti veiksmingą šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymą.

19 straipsnis

Pranešimų ir ataskaitų teikimo Sąjungoje bendrosios taisyklės

1. 17 ir 18 straipsnių 1 dalyse nurodyti pranešimai ir ataskaitos Sąjungoje teikiami tokiu laikotarpiu ir dažnumu, kad būtų užtikrintas skaidrumas ir laiku taikomos būtinos rizikos valdymo priemonės, atsižvelgiant į:
 - a) ligos pobūdį;
 - b) protrūkio tipą.
2. Valstybės narės nustato regionus, iš kurių teikiami pranešimai ir ataskaitos 17 ir 18 straipsnių 1 dalyse nurodytų pranešimų ir ataskaitų teikimo Sąjungoje tikslais.

20 straipsnis

Kompiuterinė informacinė sistema pranešimams apie ligas ir ataskaitoms dėl ligų Sąjungoje teikti

Komisija įdiegia ir valdo kompiuterinę informacinę sistemą, kad būtų užtikrintas mechanizmų ir priemonių, skirtų įgyvendinti 17, 18 ir 19 straipsniuose nustatytus pranešimų ir ataskaitų teikimo Sąjungoje reikalavimus, veikimas.

21 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su pranešimų bei ataskaitų teikimu Sąjungoje ir kompiuterine informacine sistema

Komisija įgyvendinimo aktais nustato taisykles dėl 17–20 straipsniuose nurodytų pranešimų bei ataskaitų teikimo Sąjungoje reikalavimų ir kompiuterinės informacinės sistemos, kiek tai susiję su:

- a) informacija, kurią turi pateikti valstybės narės teikdamos pranešimus ir ataskaitas Sąjungoje pagal 17 ir 18 straipsnių 1 dalis;
- b) 20 straipsnyje nurodytos kompiuterinės informacinės sistemos diegimo ir naudojimo tvarka ir pereinamojo laikotarpio priemonėmis, skirtomis perkelti duomenis ir informaciją iš dabartinių sistemų į naująją sistemą ir užtikrinti jos visišką operatyvumą;
- c) duomenų, kuriuos reikia įtraukti į 20 straipsnyje nurodytą kompiuterinę informacinę sistemą, formatu ir struktūra;
- d) 17 ir 18 straipsnių 1 dalyse nurodytų pranešimų ir ataskaitų teikimo Sąjungoje terminais ir dažnumu;

- e) regionais, iš kurių teikiami pranešimai ir ataskaitos Sąjungoje, kaip nurodyta 19 straipsnio 2 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

2 skyrius

Priežiūra

22 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė vykdyti priežiūrą

Siekdami nustatyti į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų atvejus, veiklos vykdytojai:

- a) stebi gyvūnų, už kuriuos yra atsakingi, sveikatą ir elgesį;
- b) stebi įprastų gamybos rodiklių pokyčius ūkiuose arba su gyvūnais ar genetinės medžiagos produktais, už kuriuos yra atsakingi, susijusius pokyčius, kurie, gali būti įtariama, buvo sukelti į sąrašą įtrauktos ligos arba naujos ligos;
- c) nustato gyvūnų, už kuriuos yra atsakingi, anomalų gaištamumą ir kitus juose pasireiškusius pavojingų ligų simptomus.

23 straipsnis

Gyvūnų sveikatos patikrinimai

- 1. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad ūkiuose, už kuriuos jie atsakingi, veterinarijos gydytojas tikrintų gyvūnų sveikatą, kai to reikia dėl ūkio keliamos rizikos, atsižvelgiant į:
 - a) ūkio rūšį;
 - b) ūkyje laikomų gyvūnų kategorijas ir rūšis;
 - c) kitą atitinkamą priežiūrą, kokybės užtikrinimo sistemas ar oficialią kontrolę, taikomas laikomiems gyvūnams ir tam tikros rūšies ūkiams.

Minėtų gyvūnų sveikatos patikrinimų dažnumas yra proporcingas ūkio keliamai rizikai.

Jie gali būti derinami su apsilankymais kitais tikslais.

- 2. Kaip nurodyta 1 dalyje, gyvūnų sveikata tikrinama siekiant:
 - a) nustatyti požymius, patvirtinančius į sąrašą įtrauktų ligų arba naujų ligų pasireiškimą;

- b) patarti veiklos vykdytojui biologinio saugumo ir kitais gyvūnų sveikatos klausimais, atsižvelgiant į ūkio rūšį ir ūkiuose laikomų gyvūnų kategorijas ir rūšis.

24 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su gyvūnų sveikatos tikrinimais, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

- a) papildomi:
 - i) 23 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijai, į kuriuos turi būti atsižvelgta, nustatant:
 - kurių rūšių ūkiuose turi būti atliekami gyvūnų sveikatos patikrinimai;
 - tokių gyvūnų sveikatos patikrinimų dažnumą;
 - ii) 23 straipsnio 2 dalyje nustatyti reikalavimai, susiję su skirtingų rūšių ūkiuose atliekamų gyvūnų sveikatos patikrinimų turiniu ir dažnumu, siekiant užtikrinti, kad būtų įgyvendinti gyvūnų sveikatos patikrinimų tikslai;
- b) nustatomos ūkių, kuriuose turi būti atliekami gyvūnų sveikatos patikrinimai, rūšys.

25 straipsnis

Kompetentingos institucijos prievolė vykdyti priežiūrą

1. Kompetentinga institucija vykdo 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų priežiūrą.
2. Priežiūra vykdoma taip, kad būtų užtikrinta, jog būtų laiku nustatomi 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų atvejai renkant, lyginant ir analizuojant svarbią informaciją apie dėl ligos susidariusią padėtį.
3. Kompetentinga institucija užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta su priežiūra susijusi informacija būtų renkama ir naudojama efektyviai ir veiksmingai.

26 straipsnis

Priežiūros metodika, dažnumas ir intensyvumas

25 straipsnio 1 dalyje nurodytos priežiūros planas, būdai, diagnostikos metodai, dažnumas, intensyvumas, tikslinė gyvūnų populiacija ir mėginių ėmimo būdai turi būti tinkami ir proporcingi priežiūros tikslams, atsižvelgiant į:

- a) ligos pobūdį;
- b) susijusius rizikos veiksnius;
- c) sveikatos būklę;

- i) valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose vykdoma priežiūra;
 - ii) valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse arba teritorijose, kurios ribojasi su ta valstybe nare, jos zona ar laikymo vieta arba iš kurių gyvūnai ir produktai į jas įvežami;
- d) veiklos vykdytojų pagal 22 straipsnį arba kitų valdžios institucijų vykdytą priežiūrą.

27 straipsnis
Priežiūros programos

1. Kompetentinga institucija vykdo 25 straipsnio 1 dalyje nurodytą priežiūrą pagal priežiūros programą, kai tokia struktūrinė priežiūra yra būtina dėl:
 - a) ligos pobūdžio;
 - b) susijusių rizikos veiksnių.
2. Nustačiusi priežiūros programą pagal 1 dalį, valstybė narė apie tai praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.
3. Pagal 1 dalį priežiūros programą vykdanči valstybė narė teikia Komisijai reguliarias ataskaitas apie tos priežiūros programos rezultatus.

28 straipsnis
Igaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) priežiūros plano, būdų, diagnostikos metodų, dažnumo, intensyvumo, tikslinės gyvūnų populiacijos ir mėginių ėmimo būdų, kaip nurodyta 26 straipsnyje;
- b) 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ir atitinkamais atvejais naujų ligų oficialaus patvirtinimo kriterijų ir tų ligų atvejų apibrėžčių;
- c) 27 straipsnio 1 dalyje nurodytoms priežiūros programoms taikomų reikalavimų, susijusių su:
 - i) priežiūros programų turiniu;
 - ii) informacija, kurią reikia įtraukti teikiant priežiūros programas pagal 27 straipsnio 2 dalį ir reguliarias ataskaitas pagal 27 straipsnio 3 dalį;
 - iii) priežiūros programų taikymo laikotarpiu.

29 straipsnis
Įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija įgyvendinimo aktais nustato reikalavimus, susijusius su priežiūra ir priežiūros programomis, nurodytomis 26 ir 27 straipsniuose ir pagal 28 straipsnį priimtose taisyklėse, kuriais apibrėžiama:

- a) dėl kurių 8 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų reikia įgyvendinti priežiūros programas;
- b) formatas ir tvarka teikiant:
 - i) priežiūros programas Komisijai ir kitoms valstybėms narėms informacijos tikslais;
 - ii) ataskaitas apie priežiūros rezultatus Komisijai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

3 skyrius
Likvidavimo programos

30 straipsnis
Privalomo ir savanoriško likvidavimo programos

1. Valstybės narės, kuriose nustatyta viena ar daugiau į sąrašą įtrauktų ligų, nurodytų 8 straipsnio 1 dalies b punkte, arba nežinoma, kad tokių ligų nėra visoje jų teritorijoje arba jų zonose ar laikymo vietose:
 - a) nustato tos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimo arba neužkrėtimo ta liga įrodymo programą, kuri turi būti vykdoma ta liga užkrėstose gyvūnų populiacijose ir apimti susijusias jų teritorijos dalis arba atitinkamas jų zonas ar laikymo vietas (toliau – privalomo likvidavimo programa);
 - b) pateikia Komisijai patvirtinti privalomo likvidavimo programos projektą;
2. Valstybės narės, kuriose nustatyta viena ar daugiau į sąrašą įtrauktų ligų, nurodytų 8 straipsnio 1 dalies c punkte, ir kurios nusprendžia nustatyti tos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimo programą, kuri turi būti vykdoma ta liga užkrėstose gyvūnų populiacijose ir apimti susijusias jų teritorijos dalis arba jų zonas ar laikymo vietas (toliau – savanoriško likvidavimo programa), ją pateikia Komisijai patvirtinti.
3. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina:
 - a) privalomo likvidavimo programos projektą, pateiktą jai patvirtinti pagal 1 dalį;
 - b) savanoriško likvidavimo programos projektą, pateiktą jai patvirtinti pagal 2 dalį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus šios dalies a punkte nurodytus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

Komisija įgyvendinimo aktais prireikus gali iš dalies keisti arba nutraukti pagal a ir b punktus patvirtintas likvidavimo programas. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

4. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) privalomo ir savanoriško likvidavimo programų tikslų, ligų kontrolės strategijų ir tarpinių tikslų;
 - b) nuostatų, kuriomis leidžiama nukrypti nuo reikalavimo pateikti tvirtinti privalomo likvidavimo programas ir savanoriško likvidavimo programas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 dalyje, kai toks patvirtinimas nėra būtinas priėmus su tomis programomis susijusias taisykles pagal 31 ir 34 straipsnių 2 dalis ir 35 straipsnį;
 - c) informacijos, kurią valstybės narės turi pateikti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, susijusios su nuostatomis, kuriomis leidžiama nukrypti nuo reikalavimo pateikti tvirtinti privalomo likvidavimo programas ir savanoriško likvidavimo programas, kaip nurodyta b punkte.

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos pagal šios dalies b punktą priimtos taisyklės arba nutraukiamas jų taikymas.

31 straipsnis

Pagal privalomo ir savanoriško likvidavimo programas nustatytos priemonės

1. Privalomo likvidavimo programas ir savanoriško likvidavimo programas sudaro bent šios priemonės:
- a) ligų kontrolės priemonės, skirtos likviduoti ligos sukėlėją ūkiuose, laikymo vietose ir zonose, kuriuose pasireiškia liga, ir užkirsti kelią pakartotinai užsikrėsti;
 - b) pagal 26–29 straipsniuose nustatytas taisykles vykdoma priežiūra, siekiant įrodyti:
 - i) a punkte nurodytų ligų kontrolės priemonių veiksmingumą;
 - ii) kad teritorija neužkrėsta į sąrašą įtraukta liga;
 - c) ligų kontrolės priemonės, kurių reikia imtis teigiamų priežiūros rezultatų atveju.

2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) 1 dalies a punkte nurodytų ligų kontrolės priemonių;
 - b) ligų kontrolės priemonių, kurių reikia imtis siekiant išvengti pakartotinio tikslinės gyvūnų populiacijos užkrėtimo susijusia liga ūkiuose, zonose ir laikymo vietose;
 - c) priežiūros plano, būdų, diagnostikos metodų, dažnumo, intensyvumo, tikslinės gyvūnų populiacijos ir mėginių ėmimo būdų, kaip nurodyta 26 straipsnyje;
 - d) ligų kontrolės priemonių, kurių reikia imtis teigiamų su į sąrašą įtraukta liga susijusių rezultatų atveju, kaip nurodyta 1 dalies c punkte;
 - e) skiepijimo;

32 straipsnis

Teikiamų privalomo ir savanoriško likvidavimo programų turinys

Valstybės narės į privalomo ir savanoriško likvidavimo programų paraiškas, pateiktas Komisijai patvirtinti pagal 30 straipsnio 1 ir 2 dalis, įtraukia šią informaciją:

- a) į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios nustatyta privalomo ar savanoriško likvidavimo programa, epidemiologinės padėties aprašą;
- b) geografinės ir administracinės teritorijos, kurioje vykdoma privalomo ar savanoriško likvidavimo programa, aprašą ir nustatymą;
- c) ligų kontrolės priemonių, nustatytų pagal privalomo ar savanoriško likvidavimo programą, kaip nurodyta 31 straipsnio 1 dalyje ir pagal 31 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, aprašą;
- d) numatomą privalomo ar savanoriško likvidavimo programos trukmę;
- e) tarpinius tikslus ir ligos kontrolės strategijas, nustatytus privalomo ar savanoriško likvidavimo programai vykdyti;
- f) privalomo ar savanoriško likvidavimo programos numatytų sąnaudų ir naudos analizę.

33 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Valstybė narė, vykdanči privalomo ar savanoriško likvidavimo programą, Komisijai teikia:

- a) reguliarias tarpines ataskaitas dėl vykdomų privalomo ar savanoriško likvidavimo programų tikslų, nurodytų 32 straipsnio e punkte, įgyvendinimo;
- b) galutinę ataskaitą, baigus vykdyti programą.

34 straipsnis
Likvidavimo programų taikymo laikotarpis

1. Privalomo ir savanoriško likvidavimo programos taikomos:
 - a) iki tol, kol patenkinamos sąlygos teikti paraišką dėl neužkrėstos valstybės narės teritorijos arba zonos statuso, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, arba neužkrėstos laikymo vietos statuso, kaip nurodyta 37 straipsnio 1 dalyje, arba
 - b) jei taikant savanoriško likvidavimo programą sąlygos teikti paraišką dėl neužkrėstos teritorijos statuso netenkinamos, o pagal tą programą nebeįgyvendinami jos tikslai, kompetentinga institucija arba Komisija ją nutraukia laikydamasi procedūros, pagal kurią ji buvo nustatyta.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, susijusių su privalomo ir savanoriško likvidavimo programų taikymo laikotarpiu, papildymo ir pakeitimo.

35 straipsnis
Įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija įgyvendinimo aktais nustato informacijos, formato ir procedūrinius reikalavimus, susijusius su 30–33 straipsniuose nurodytomis taisyklėmis dėl:

- a) privalomo likvidavimo ir savanoriško likvidavimo programų projektų teikimo tvirtinti;
- b) veiklos rodiklių;
- c) ataskaitų teikimo Komisijai ir kitoms valstybėms narėms dėl privalomo ar savanoriško likvidavimo programų įgyvendinimo rezultatų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

4 skyrius
Neužkrėstos teritorijos statusas

36 straipsnis
Neužkrėstos valstybės narės ir zonos

1. Valstybė narė gali kreiptis į Komisiją dėl neužkrėstos teritorijos statuso patvirtinimo, pagal kurį visa jos teritorija arba viena ar daugiau jos zonų laikomos neužkrėstomis į sąrašą įtraukta liga arba keletu tokių ligų, nurodytų 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, jei tenkinamos viena ar daugiau iš toliau išvardytų sąlygų:
 - a) visoje valstybės narės teritorijoje arba atitinkamoje toje paraiškoje nurodytoje zonoje ar zonose nėra nė vienos iš gyvūnų rūšių, įtrauktų į sąrašą dėl paraiškoje dėl neužkrėstos teritorijos statuso nurodytos ligos;

- b) žinoma, kad ligos sukėlėjas nesugebėtų išgyventi visoje valstybės narės teritorijoje arba atitinkamoje toje paraiškoje nurodytoje zonoje ar zonose;
 - c) tuo atveju, jei į sąrašą įtrauktos ligos plinta tik per užkrato pernešėjus, nenustatytas nė vienas užkrato pernešėjas arba yra žinoma, kad jis nesugebėtų išgyventi visoje valstybės narės teritorijoje arba atitinkamoje toje paraiškoje nurodytoje zonoje ar zonose;
 - d) teritorijos neužkrėtimas į sąrašą įtraukta liga patvirtintas:
 - i) likvidavimo programa, atitinkančia 31 straipsnio 1 dalyje nustatytas taisykles ir pagal to straipsnio 2 dalį priimtas taisykles, arba
 - ii) istoriniais ir priežiūros duomenimis.
2. Valstybių narių paraiškose dėl neužkrėstos teritorijos statuso pateikiami įrodymai, patvirtinantys, kad tenkinamos 1 dalyje nurodytos sąlygos neužkrėstos teritorijos statusui suteikti.
3. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina ir prireikus iš dalies keičia valstybių narių paraiškas dėl neužkrėstos teritorijos statuso, jei tenkinamos 1 ir 2 dalyse nurodytos sąlygos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

37 straipsnis *Laikymo vietos*

1. Valstybė narė gali kreiptis į Komisiją dėl neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo, pagal kurį jos laikymo vietos laikomos neužkrėstomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, nurodytomis 8 straipsnio 1 dalies a punkte, ir dėl tokio neužkrėstos teritorijos statuso, suteikto tai laikymo vietai, išsaugojimo jos teritorijoje kilus tos į sąrašą įtrauktos ligos ar keleto tokių ligų protrūkiui, jei:
- a) laikymo vietoje gali būti veiksmingai užkertamas kelias toje paraiškoje nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai arba į sąrašą įtrauktoms ligoms atsirasti, atsižvelgiant į ligos pobūdį;
 - b) paraiškoje nurodytoje laikymo vietoje įdiegta viena bendra biologinio saugumo valdymo sistema, siekiant užtikrinti neužkrėstų visų ją sudarančių ūkių statusą;
 - c) paraiškoje nurodytą laikymo vietą patvirtino kompetentinga institucija gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo tikslais:
 - i) pagal 94 ir 95 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi sausumos gyvūnai ir produktai;
 - ii) pagal 181 ir 182 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi akvakultūros gyvūnai ir produktai.

2. Valstybė narė gali kreiptis į Komisiją dėl neužkrėstos teritorijos statuso pripažinimo, pagal kurį jos laikymo vietos laikomos neužkrėstomis į sąrašą įtraukta liga arba keletu tokių ligų, nurodytų 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, jei:
- a) laikymo vietoje gali būti veiksmingai užkertamas kelias toje paraiškoje nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai arba į sąrašą įtrauktoms ligoms atsirasti, atsižvelgiant į ligos pobūdį;
 - b) tenkinamos viena ar daugiau šių sąlygų:
 - i) laikomasi 36 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nustatytų sąlygų;
 - ii) laikymo vietoje esantys ūkiai pradeda arba tęsia savo veiklą ir įdiegia bendrą biologinio saugumo valdymo sistemą, siekiant užtikrinti, kad laikymo vieta neužkrėsta;
 - c) laikymo vietoje esančius ūkius kontroliuojantys veiklos vykdytojai taiko bendrą biologinio saugumo valdymo sistemą, kad būtų užtikrintas neužkrėstos laikymo vietos statusas;
 - d) paraiškoje nurodytą laikymo vietą patvirtino kompetentinga institucija gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo tikslais:
 - i) pagal 94 ir 95 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi sausumos gyvūnai ir produktai;
 - ii) pagal 181 ir 182 straipsnius – laikymo vietas, kuriose laikomi akvakultūros gyvūnai ir produktai.
3. Valstybių narių paraiškose dėl neužkrėstų laikymo vietų statuso pripažinimo pagal 1 ir 2 dalis pateikiami įrodymai, patvirtinantys, kad tenkinamos tose dalyje nurodytos sąlygos.
4. Komisija įgyvendinimo aktais pripažįsta ir prireikus iš dalies keičia neužkrėstų laikymo vietų statusą, jei tenkinamos 1 arba 2 ir 3 dalyse nurodytos sąlygos.
- Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.
5. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) neužkrėstų laikymo vietų statuso pripažinimo reikalavimų, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, atsižvelgiant į 8 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytą į sąrašą įtrauktų ligų pobūdį, kiek tai susiję bent su:
 - i) priežiūra ir kitais įrodymais, būtinais siekiant įrodyti, kad teritorija neužkrėsta;
 - ii) biologinio saugumo priemonėmis;
 - b) išsamių taisyklių, kurias taiko kompetentinga institucija neužkrėstų laikymo vietų statusui patvirtinti, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse;

- c) laikymo vietų, kurios yra dviejose ar daugiau valstybių narių teritorijų;

38 straipsnis
Neužkrėstų zonų arba laikymo vietų sąrašai

Kiekviena valstybė narė sudaro ir nuolat atnaujina sąrašą, kuriame nurodytos:

- a) neužkrėstos teritorijos arba zonos, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje;
- b) neužkrėstų laikymo vietų statusas, kaip nurodyta 37 straipsnio 1 ir 2 dalyse;

Valstybės narės tuos sąrašus skelbia viešai.

39 straipsnis
Įgaliojimų, susijusių su neužkrėstų valstybių narių ir zonų statusu, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) išsamių taisyklių dėl neužkrėstų valstybių narių ir jų zonų statuso, atsižvelgiant į skirtingų ligų pobūdį, kiek tai susiję su:
- i) kriterijais, taikytiniais įrodyti valstybių narių tvirtinimams, kad nenustatyta į sąrašą įtrauktų rūšių arba jos nesugebėtų išgyventi, ir įrodymais, kurių reikia tokiems tvirtinimams pagrįsti, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalies a punkte;
 - ii) kriterijais, taikytiniais įrodyti tvirtinimams, kad ligos sukėlėjas arba užkrato pernešėjas nesugebėtų išgyventi, ir įrodymais, kurių reikia tokiems tvirtinimams pagrįsti, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose;
 - iii) kriterijais, taikytiniais nustatant, kad teritorija neužkrėsta liga, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalies d punkte;
 - iv) priežiūra ir kitais įrodymais, kurių reikia siekiant pagrįsti, kad teritorija neužkrėsta liga;
 - v) biologinio saugumo priemonėmis;
 - vi) apribojimais ir sąlygomis, susijusiais su skiepijimu neužkrėstose valstybėse narėse ir jų zonose;
 - vii) zonų, kuriomis atskiriamos neužkrėstos zonos arba zonos, kuriose taikomos likvidavimo programos, nuo ribojimų taikymo zonų, nustatymo („apsaugos zonos“);
 - viii) zonomis, kurios yra dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijose;
- b) nuostatų, kuriomis leidžiama nukrypti nuo reikalavimo Komisijai patvirtinti neužkrėstos teritorijos statusą, pagal kurį teritorija laikoma neužkrėsta 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodyta į sąrašą įtraukta liga arba keletu tokių ligų, kaip nustatyta 36 straipsnio 1 dalyje, jei toks patvirtinimas nebūtinai, nes egzistuoja

išsamios neužkrėstos teritorijos nustatymo taisyklės, nustatytos priėmus nuostatus pagal šio straipsnio a punktą;

- c) informacijos, kurią valstybės narės turi pateikti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, siekdamos pagrįsti neužkrėstos teritorijos statuso paskelbimą, nepriėmus įgyvendinimo akto pagal 36 straipsnio 3 dalį, kaip nurodyta šio straipsnio b punkte.

40 straipsnis *Įgyvendinimo įgaliojimai*

Komisija įgyvendinimo aktais nustato neužkrėstų teritorijų, zonų ir laikymo vietų statuso reikalavimus, kiek tai susiję su 36, 37 ir 38 straipsniuose nustatytais taisyklėmis ir pagal 39 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytais taisyklėmis, dėl:

- a) nustatymo, dėl kurių iš 8 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų galima įkurti neužkrėstas laikymo vietas pagal 37 straipsnį;
- b) reikalavimų, susijusių su teiktina informacija, formatu ir tvarka:
 - i) teikiant paraiškas dėl neužkrėstos visos valstybės narės teritorijos arba jos zonų ir laikymo vietų statuso;
 - ii) valstybėms narėms ir Komisijai keičiantis informacija apie neužkrėstas valstybės nares arba jų zonas ir laikymo vietas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

41 straipsnis *Neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymas*

1. Valstybės narės išlaiko neužkrėstų savo teritorijų arba jų zonų ar laikymo vietų statusą tik tol, kol:
 - a) tenkinamos neužkrėstos teritorijos statuso suteikimo sąlygos, nustatytos 36 straipsnio 1 dalyje ir 37 straipsnio 1 ir 2 dalyse, ir laikomasi pagal šio straipsnio 3 dalį ir 39 straipsnį nustatytų taisyklių;
 - b) vykdoma priežiūra, atsižvelgiant į 26 straipsnyje nurodytus reikalavimus, siekiant patvirtinti, kad teritorija, zona ar laikymo vieta išlieka neužkrėstomis į sąrašą įtraukta liga, kaip patvirtinta arba pripažinta suteikus neužkrėstos teritorijos statusą;
 - c) taikomi tam tikrų rūšių, įtrauktų į sąrašą dėl į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, gyvūnų perkėlimo, ir atitinkamais atvejais jų produktų vežimo į teritoriją, zoną ar laikymo vietą apribojimai pagal IV ir V dalyse nustatytas taisykles;
 - d) taikomos kitos biologinio saugumo priemonės, siekiant užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai, dėl kurios patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, patekti.

2. Valstybė narė nedelsiant informuoja Komisiją, jei nebetaikomos 1 dalyje nurodytos neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygos.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šių neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygų:
 - a) 1 dalies b punkte nurodytos priežiūros;
 - b) 1 dalies c punkte nurodytų biologinio saugumo priemonių.

42 straipsnis

Neužkrėstos teritorijos statuso sustabdymas, atšaukimas ir sugrąžinimas

1. Kai valstybė narė pagrįstai įtaria, kad pažeistos kurios nors sąlygos, pagal kurias ji išlaiko jai suteiktą neužkrėstos valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos statusą, ji nedelsiant:
 - a) sustabdo tam tikrų rūšių, įtrauktų į sąrašą dėl į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, gyvūnų perkėlimą į kitas valstybės nares, zonas ar laikymo vietas, kuriose sveikatos būklė tos į sąrašą įtrauktos ligos atžvilgiu yra geresnė;
 - b) atitinkamais atvejais siekdama užkirsti kelią į sąrašą įtrauktoms ligoms, dėl kurių patvirtintas arba pripažintas neužkrėstos teritorijos statusas, plisti taiko III dalies II antraštinėje dalyje nustatytas ligų kontrolės priemones.
2. 1 dalyje nustatytos priemonės nebetaikomos, jei atlikus papildomą tyrimą patvirtinama, kad:
 - a) įtariamo pažeidimo nėra arba
 - b) įtariamas pažeidimas neturėjo didelio poveikio ir valstybė narė gali užtikrinti, kad vėl laikomasi jai suteikto neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygų.
3. Jei valstybės narės atliktas papildomas tyrimas patvirtina, kad yra didelė tikimybė, jog pasireiškė į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios jai suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas, arba kad padaryti kiti svarbūs neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygų pažeidimai, valstybė narė apie tai nedelsiant praneša Komisijai.
4. Iš valstybės narės gavusi šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos, kad nebetenkinamos neužkrėstos teritorijos statuso išlaikymo sąlygos, Komisija įgyvendinimo aktais atšaukia pagal 36 straipsnio 3 dalį suteiktą neužkrėstos valstybės narės ar zonos statuso patvirtinimą arba pagal 37 straipsnio 4 dalį suteiktą neužkrėstos laikymo vietos pripažinimą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma labai skubėti, kai šio straipsnio 3 dalyje nurodyta į sąrašą įtraukta liga sparčiai plinta ir kelia labai didelę riziką gyvūnų ar visuomenės sveikatai, ekonomikai ar visuomenei, Komisija priima

nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

5. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto neužkrėstos teritorijos statuso sustabdymo, atšaukimo ir sugrąžinimo taisyklių.

III DALIS

INFORMUOTUMAS APIE LIGAS, PASIRENGIMAS JOMS IR LIGŲ KONTROLĖ

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Informuotumas apie ligas ir pasirengimas joms

1 skyrius

Nenumatytų atvejų planai ir imituojamosios pratybos

43 straipsnis

Nenumatytų atvejų planai

1. Valstybės narės rengia ir atnaujiną nenumatytų atvejų planus ir, prireikus, išsamių instrukcijų vadovus, nustatydamos priemones, kurių reikia imtis valstybėje narėje pasireiškus 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai arba naujoms ligoms, arba jų protrūkio atveju, siekiant užtikrinti aukštą informuotumo apie ligas, pasirengimo joms lygį ir greitą atsaką.
2. Nenumatytų atvejų planuose ir, jei taikytina, išsamių instrukcijų vadovuose turi būti įtraukti bent šie aspektai:
 - (a) nustatyta vadovavimo grandinė kompetentingoje institucijoje ir kitose valdžios institucijose, siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą sprendimų priėmimo procesą valstybės narės, regionų ir vietos lygmenimis;
 - (b) nustatytas kompetentingos institucijos ir kitų susijusių valdžios institucijų bendradarbiavimo pagrindas, siekiant užtikrinti, kad būtų imamasi nuoseklių ir koordinuotų veiksmų;
 - (c) numatyta galimybė naudotis:
 - i) patalpomis;
 - ii) laboratorijomis;
 - iii) įranga;
 - iv) personalu;
 - v) neatidėliotinos pagalbos fondais;
 - vi) visa kita tinkama medžiaga ir ištekliais, būtinais siekiant greitai ir veiksmingai likviduoti 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas arba naujas ligas;

- (d) numatyta galimybė naudotis toliau išvardytais centrais ir grupėmis, turinčiais reikiamos kompetencijos, kad padėtų kompetentingai institucijai:
 - i) funkcinio centriniu ligų kontrolės centru;
 - ii) regioniniais ir vietos ligų kontrolės centrais, jei būtina dėl administracinės ir geografinės valstybių narių padėties;
 - iii) nuolatinėmis ekspertų grupėmis;
- (e) 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų kontrolės priemonių, nustatytų II antraštinės dalies 1 skyriuje, įgyvendinimas;
- (f) nuostatos dėl skubaus skiepijimo, jei jo prireikia;
- (g) pagal 64 straipsnio 1 dalį kompetentingos institucijos nustatytų ribojimų taikymo zonų geografinio suskirstymo principai;
- (h) prireikus, koordinavimas su kaimyninėmis valstybėmis narėmis ir kaimyninėmis trečiosiomis šalimis ir teritorijomis.

44 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su nenumatytų atvejų planais

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl 43 straipsnio 1 dalyje nurodytiems nenumatytų atvejų planams taikomų išsamių reikalavimų ir sąlygų ir 43 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų papildymo, atsižvelgiant į:
 - a) nenumatytų atvejų planų tikslus, kad būtų užtikrintas aukštas informuotumo apie ligas bei pasirengimo joms lygis ir greitas atsakas;
 - b) 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų pobūdį;
 - c) su ligų kontrolės priemonėmis susijusias naujausias žinias ir pokyčius.
2. Komisija įgyvendinimo aktais nustato reikalavimus, susijusius su 43 straipsnio 1 dalyje nurodytų nenumatytų atvejų planų praktiniu įgyvendinimu valstybėse narėse, dėl:
 - a) 43 straipsnio 2 dalies a ir c–h punktuose nurodytų aspektų;
 - b) valstybių narių parengtų nenumatytų atvejų planų kitų veiklos aspektų;
 - c) išsamių reikalavimų ir sąlygų, taikomų pagal šio straipsnio 1 dalį priimtų deleguotųjų aktų praktiniam įgyvendinimui.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

45 straipsnis
Imituojamosios pratybos

1. Kompetentinga institucija užtikrina, kad su 43 straipsnio 1 dalyje nurodytais nenumatyty atvejų planais susijusios imituojamosios pratybos būtų reguliariai vykdomos, siekiant:
 - a) užtikrinti aukštą informuotumo apie ligas bei pasirengimo joms lygį ir greitą atsaką valstybėje narėje;
 - b) patikrinti tų nenumatyty atvejų planų veikimą.
2. Jei įmanoma ir tikslinga, imituojamosios pratybos turi būti vykdomos glaudžiai bendradarbiaujant su kaimyninių valstybių narių ir kaimyninių trečiųjų šalių bei teritorijų kompetentingomis institucijomis.
3. Pareikalavus valstybės narės pateikia ataskaitą apie pagrindinius imituojamųjų pratybų rezultatus Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.
4. Jei tikslinga ir būtina, Komisija įgyvendinimo aktais nustato valstybėse narėse vykdomų imituojamųjų pratybų praktinio įgyvendinimo taisykles dėl:
 - a) imituojamųjų pratybų dažnumo, turinio ir formato;
 - b) imituojamųjų pratybų, susijusių su daugiau nei viena į sąrašą įtraukta liga, nurodyta 8 straipsnio 1 dalies a punkte;
 - c) bendradarbiavimo su kaimyninėmis valstybėmis narėmis ir kaimyninėmis trečiosiomis šalimis ir teritorijomis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

2 skyrius
Veterinarinių vaistų naudojimas ligų prevencijos ir kontrolės tikslais

46 straipsnis
Veterinarinių vaistų naudojimas ligų prevencijos ir kontrolės tikslais

1. Valstybės narės gali imtis priemonių, susijusių su veterinarinių vaistų naudojimu į sąrašą įtrauktų ligų atveju, siekdamos užtikrinti veiksmingiausią tų ligų prevenciją ar kontrolę, jei tokios priemonės atitinka veterinarinių vaistų naudojimo taisykles, nustatytas pagal 47 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

Tos priemonės gali apimti:

- a) veterinarinių vaistų naudojimo draudimus ir apribojimus;
- b) privalomą veterinarinių vaistų naudojimą.

2. Valstybės narės, sprendamos, ar naudoti ir koku būdu naudoti veterinarinius vaistus kaip konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos prevencijos ir kontrolės priemonę, atsižvelgia į toliau išdėstytus kriterijus:
 - a) ligos pobūdį;
 - b) į sąrašą įtrauktos ligos paplitimą:
 - i) valstybėje narėje;
 - ii) Sąjungoje;
 - iii) atitinkamais atvejais kaimyninėse trečiosiose šalyse ir teritorijose;
 - iv) trečiosiose šalyse ir teritorijose, iš kurių gyvūnai ir produktai įvežami į Sąjungą;
 - c) veterinarinių vaistų veiksmingumą, su jais susijusią riziką ir galimybę juos naudoti;
 - d) prieigą prie diagnostinių tyrimų, skirtų nustatyti infekciją veterinariniais vaistais gydomuose gyvūnuose;
 - e) veterinarinių vaistų naudojimo ekonominį ir socialinį poveikį, taip pat poveikį gyvūnų gerovei ir aplinkai, palyginus su kitomis parengtomis ligų prevencijos ir kontrolės strategijomis.
3. Siekdamas apsaugoti gyvūnų ir visuomenės sveikatą, valstybės narės imasi tinkamų prevencinių priemonių, susijusių su veterinarinių vaistų naudojimu mokslinių tyrimų tikslais arba juos kuriant ir bandant kontroliuojamomis sąlygomis.

47 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su veterinarinių vaistų naudojimu, delegavimas

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) veterinarinių vaistų naudojimo draudimų ir apribojimų;
 - b) veterinarinių vaistų naudojimo konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos atveju konkrečių sąlygų;
 - c) privalomo veterinarinių vaistų naudojimo;
 - d) rizikos mažinimo priemonių, skirtų užkirsti kelią į sąrašą įtrauktoms ligoms plisti per veterinariniais vaistais gydomus gyvūnus arba produktus iš tokių gyvūnų;
 - e) priežiūros, į sąrašą įtrauktų ligų atveju panaudojus vakcinas ir kitus veterinarinius vaistus.
2. Komisija, nustatydamą šio straipsnio 1 dalyje nurodytas taisykles, atsižvelgia į 46 straipsnio 2 dalyje nurodytus kriterijus.

3. Jei būtina imtis neatidėliotinių priemonių dėl kilusios naujos rizikos, pagal šio straipsnio 1 dalį priimtoms taisyklėms taikoma 254 straipsnyje nustatyta tvarka.

3 skyrius

Antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai

48 straipsnis

Sjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų įsteigimas

1. Dėl 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, kurių atveju skiepijimas neuždraustas pagal 47 straipsnio 1 dalį priimtu deleguotuoju aktu, Komisija gali įsteigti ir būti atsakinga už Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus, skirtus laikyti ir pakeisti atsargas vieno ar daugiau toliau nurodytų biologinių produktų:
 - a) antigenų;
 - b) vakcinų;
 - c) vakcinų gamybai skirto pirminio pasėlio;
 - d) diagnostikos reagentų.
2. Komisija užtikrina, kad 1 dalyje nurodytuose Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankuose:
 - a) laikoma pakankamai tinkamų rūšių antigenų, vakcinų, vakcinų gamybai skirto pirminio pasėlio ir diagnostikos reagentų atsargų, skirtų konkrečiai į sąrašą įtrauktai ligai, atsižvelgiant į valstybių narių reikmes, numatytas 43 straipsnio 1 dalyje nurodytuose neatidėliotinių atvejų planuose;
 - b) reguliariai papildomos ir laiku keičiamos antigenų, vakcinų, vakcinų gamybai skirto pirminio pasėlio ir diagnostikos reagentų atsargos;
 - c) atsargos laikomos ir vežamos taikant tinkamus biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo standartus, kaip nustatyta 15 straipsnio 1 dalyje ir pagal 15 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų atsargų valdymo, laikymo ir pakeitimo, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse;
 - b) jų veiklai taikomų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo reikalavimų, atsižvelgiant į 15 straipsnio 1 dalyje ir pagal 15 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosius aktuose nurodytus reikalavimus.

49 straipsnis

Prieiga prie Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų

1. Gavusi prašymą Komisija pasirūpina 48 straipsnio 1 dalyje nurodytų biologinių produktų pristatymu iš Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų, jei atsargų yra, į:
 - a) valstybes nares;
 - b) trečiąsias šalis arba teritorijas, jei tai visų pirma skirta užkirsti kelią ligai plisti į Sąjungą.
2. Jei atsargų kiekis yra ribotas, Komisija pirmenybę pasinaudoti bankais, kaip nurodyta 1 dalyje, teikia atsižvelgdama į:
 - a) ligos aplinkybes, kuriomis pateiktas prašymas;
 - b) nacionalinio antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų banko egzistavimą prašančiojoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje ar teritorijoje;
 - c) galiojančias Sąjungos privalomo skiepavimo, nustatyto pagal 47 straipsnį 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, priemones.

50 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankais

Komisija įgyvendinimo aktais nustato Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankams taikomas taisykles ir, kiek tai susiję su 48 straipsnio 1 dalyje minėtais biologiniais produktais, nurodo:

- a) kurie iš tų biologinių produktų turi būti įtraukti į Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus ir dėl kurių iš 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų;
- b) biologinių produktų, kurie turi būti įtraukti į Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus, rūšis ir saugomą kiekį dėl kiekvienos konkrečios 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios įsteigtas bankas;
- c) tų biologinių produktų tiekimo, laikymo ir pakeitimo reikalavimus;
- d) tų biologinių produktų pristatymą iš Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų į valstybes nares, trečiąsias šalis ir teritorijas;
- e) procedūrinius ir techninius reikalavimus dėl tų biologinių produktų įtraukimo į Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus ir prašymo suteikti prieigą prie jų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

51 straipsnis

Informacijos, susijusios su Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankais, konfidencialumas

Informacija apie 48 straipsnio 1 dalyje nurodytų biologinių produktų, laikomų Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankuose, kiekį ir potipius laikoma įslaptinta ir neskelbiama.

52 straipsnis

Nacionaliniai antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai

1. Valstybės narės, kurios įsteigė nacionalinius antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankus dėl 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, dėl kurių įsteigti Sąjungos antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai, užtikrina, kad jų nacionaliniai antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankai atitiktų biologinio saugumo, biologinės saugos ir biologinio izoliavimo reikalavimus, nustatytus 15 straipsnio 1 dalies a punkte ir pagal 15 straipsnio 2 dalį ir 48 straipsnio 3 dalies b punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose.
2. Valstybės narės teikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms atnaujintą informaciją apie:
 - a) 1 dalyje nurodytų nacionalinių antigenų, vakcinų ir diagnostikos reagentų bankų egzistavimą arba įsteigimą;
 - b) antigenų, vakcinų, vakcinų gamybai skirtų pirminio pasėlio atsargų ir diagnostikos reagentų rūšis ir kiekį tokiuose bankuose;
 - c) bet kokius jų veiklos pokyčius.
3. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos turinio, jos teikimo dažnumo ir formato.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Ligų kontrolės priemonės

1 skyrius

8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos

1 SKIRSNIS

LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS, TAIKOMOS KILUS ĮTARIMUI, KAD LAIKOMI GYVŪNAI UŽSIKRĖTĘ Į SĄRAŠĄ ĮTRAUKTA LIGA

53 straipsnis

Veiklos vykdytojų, gyvūnų ūkio darbuotojų ir gyvūnų augintinių laikytojų prievolės

1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, veiklos vykdytojai, gyvūnų ūkio darbuotojai ir gyvūnų augintinių laikytojai ne tik praneša apie požymius ar įtarimus kompetentingai institucijai ir veterinarijos gydytojams pagal 16 straipsnio 1 dalį, bet ir, kol kompetentinga institucija imsis ligų kontrolės priemonių pagal 54 straipsnio 1 dalį ir 55 straipsnio 1 dalį, patys nustato tinkamas 55 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktuose nurodytas ligų kontrolės priemones, siekdami išvengti tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo iš užkrėstų gyvūnų, ūkių ir vietų, už kuriuos jie yra atsakingi, ir perdavimo kitiems gyvūnams ar žmonėms.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos ligų kontrolės priemonės, kurių turi imtis veiklos vykdytojai, gyvūnų ūkio darbuotojai ir gyvūnų augintinių laikytojai, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

54 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas tyrimas įtarus į sąrašą įtrauktą ligą

1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija nedelsiant atlieka tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas tos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis.
2. 1 dalyje nurodyto tyrimo tikslais kompetentinga institucija prireikus užtikrina, kad valstybiniai veterinarijos gydytojai:
 - a) atliktų tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, laikomų gyvūnų tipinio mėginio klinikinį tyrimą;
 - b) paimtų tų į sąrašą įtrauktų rūšių laikomų gyvūnų tinkamus mėginius ir kitus mėginius laboratoriniams tyrimams atlikti laboratorijose, kurias tuo tikslu paskyrė kompetentinga institucija;

- c) atliktų laboratorinius tyrimus, siekiant patvirtinti arba paneigti konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos atvejį.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytam kompetentingos institucijos atliekamam tyrimui taikomos taisyklės.

55 straipsnis

Kompetentingos institucijos taikomos preliminarios ligų kontrolės priemonės

1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija, kol bus gauti 54 straipsnio 1 dalyje nurodyto tyrimo rezultatai ir bus pradėtos taikyti ligų kontrolės priemonės pagal 61 straipsnio 1 dalį, taiko šias preliminarias ligų kontrolės priemones:
- a) vykdo ūkio, namų ūkio, maisto ir pašarų įmonės, šalutinių gyvūninių produktų ūkio arba kitų vietų, kuriose, kaip įtariama, pasireiškė liga, oficialią priežiūrą;
 - b) sudaro inventoriaus sąrašą, į kurį įtraukia:
 - i) ūkyje, namų ūkyje, maisto ir pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje arba kitose vietose laikomus gyvūnus;
 - ii) ūkyje, namų ūkyje, maisto ir pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje arba kitose vietose laikomus produktus, jei jie susiję su tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimu;
 - c) taiko tinkamas biologinio saugumo priemones, skirtas išvengti to į sąrašą įtrauktos ligos sukėlėjo plitimo ir perdavimo kitiems gyvūnams arba žmonėms;
 - d) prireikus užkirsti kelią ligos sukėlėjui toliau plisti, tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl tos konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, laikomus gyvūnus izoliuoja, kad jie neturėtų sąlyčio su laukiniais gyvūnais;
 - e) kiek tai būtina siekiant užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai toliau plisti, riboja judėjimą laikomų gyvūnų ir produktų bei atitinkamais atvejais žmonių, transporto priemonių, medžiagų ar kitų priemonių, per kurias ligos sukėlėjas galėjo paplisti ūkyje, namų ūkiuose, maisto ir pašarų įmonėse, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar kitoje vietoje, kuriuose, kaip įtariama, pasireiškė ta į sąrašą įtraukta liga, ar iš jų;
 - f) atsižvelgdama į 4 skirsnyje nustatytas ligų kontrolės priemones imasi kitų būtinų ligų kontrolės priemonių, kaip antai:
 - i) 54 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompetentingos institucijos vykdomą tyrimą atlieka ir šios dalies a–d punktuose nustatytas ligų kontrolės priemones taiko kituose ūkiuose, juose esančiuose epidemiologiniuose vienetuose, namų ūkiuose, maisto ir pašarų įmonėse arba šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose;

- ii) priklausomai nuo ligos pobūdžio, nustato tinkamas laikinų ribojimų taikymo zonas;
 - g) inicijuoja 57 straipsnio 1 dalyje nurodytą epidemiologinį tyrimą;
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, kiek tai susiję su konkrečiomis ir išsamiomis ligų kontrolės priemonėmis, kurių reikia imtis dėl 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, atsižvelgiant į susijusį pavojų, kylantį:
- a) tam tikrų rūšių arba kategorijų gyvūnams;
 - b) tam tikros rūšies gamybai.

56 straipsnis

Preliminarių ligų kontrolės priemonių peržiūra ir jų taikymo išplėtimas

55 straipsnio 1 dalyje nurodytas ligų kontrolės priemonės:

- a) prireikus peržiūri kompetentinga institucija, atsižvelgdama į:
 - i) 54 straipsnio 1 dalyje nurodyto tyrimo rezultatus;
 - ii) 57 straipsnio 1 dalyje nurodyto epidemiologinio tyrimo rezultatus;
- b) jei reikia, jų taikymas išplečiamas kitoms vietoms, kaip nurodyta 55 straipsnio 1 dalies e punkte.

2 SKIRSNIS

EPIDEMIOLOGINIS TYRIMAS

57 straipsnis

Epidemiologinis tyrimas

- 1. Kilus įtarimui arba patvirtinus, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija atlieka epidemiologinį tyrimą.
- 2. 1 dalyje nurodyto epidemiologinio tyrimo tikslas:
 - a) nustatyti tikėtiną į sąrašą įtrauktos ligos kilmę ir jos plitimo būdus;
 - b) apskaičiuoti tikėtiną laikotarpį, kurį reikės ta į sąrašą įtraukta liga;
 - c) nustatyti sąlytį turinčius ūkius ir juose esančius epidemiologinius vienetų, namų ūkių, maisto ir pašarų įmones, šalutinių gyvūninių produktų ūkių arba kitas vietas, kuriose tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl įtariamos į sąrašą įtrauktos ligos, gyvūnai galėjo būti užkrėsti;

- d) gauti informacijos apie laikomų gyvūnų, asmenų, produktų, transporto priemonių, medžiagų ar kitų priemonių, per kuriuos ligos sukėlėjas galėjo plisti tam tikrą laikotarpį prieš pranešant apie įtariamą arba patvirtintą į sąrašą įtrauktą ligą, judėjimą;
- e) gauti informacijos apie galimą į sąrašą įtrauktos ligos paplitimą supančioje aplinkoje, įskaitant ligos užkrato pernešėjų nustatymą ir paplitimą.

3 SKIRSNIS

PATVIRTINIMAS, KAD LAIKOMI GYVŪNAI UŽSIKRĘTĘ LIGA

58 straipsnis

Kompetentingos institucijos oficialus 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos patvirtinimas;

1. Kompetentinga institucija oficialiai patvirtina 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą remdamasi šia informacija:
 - a) 54 straipsnio 2 dalyje nurodytų klinikinių ir laboratorinių tyrimų rezultatais;
 - b) 57 straipsnio 1 dalyje nurodytu epidemiologiniu tyrimu;
 - c) kitais turimais epidemiologiniais duomenimis.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytam oficialiam patvirtinimui taikytinų reikalavimų.

59 straipsnis

Preliminarių ligų kontrolės priemonių panaikinimas, kai į sąrašą įtrauktos ligos atvejis paneigiamas

Kompetentinga institucija toliau taiko 55 straipsnio 1 dalyje ir 56 straipsnyje nurodytas preliminaras ligų kontrolės priemones tol, kol 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atvejis nepaneigiamas, remiantis 58 straipsnio 1 dalyje arba pagal 58 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodyta informacija.

4 SKIRSNIS

LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS, TAIKOMOS PATVIRTINUS, KAD LAIKOMI GYVŪNAI UŽSIKRĘTĘ LIGA

60 straipsnis

Skubios ligų kontrolės priemonės, kurių turi imtis kompetentinga institucija

Pagal 58 straipsnio 1 dalį oficialiai patvirtinus 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkį, kompetentinga institucija nedelsiant:

- a) paskelbia užkrėstą ūkį, namų ūkį, maisto arba pašarų įmonę, šalutinių gyvūninių produktų ūkį ar kitą vietą oficialiai užkrėstais ta į sąrašą įtraukta liga;
- b) atsižvelgdama į tą į sąrašą įtrauktą ligą nustato ribojimų taikymo zoną;
- c) įgyvendina 43 straipsnio 1 dalyje nurodytą nenumatytų atvejų planą, kad būtų užtikrintas visiškas ligų kontrolės priemonių koordinavimas.

61 straipsnis
Užkrėsti ūkiai ir kitos vietos

1. Kilus 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkiui ūkyje, namų ūkyje, maisto arba pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitoje vietoje, kompetentinga institucija nedelsiant imasi vienos ar kelių toliau išvardytų ligų kontrolės priemonių, siekdama užkirsti kelią tai į sąrašą įtrauktai ligai toliau plisti, kaip antai:
 - a) gyvūnų, asmenų, produktų, transporto priemonių arba kitų medžiagų, kurios gali būti užkrėstos ir prisidėti prie į sąrašą įtrauktos ligos plitimo, judėjimo ribojimas;
 - b) gyvūnų, kurie gali būti užsikrėtę į sąrašą įtraukta liga ir prisidėti prie jos plitimo, žudymas ir naikinimas arba skerdimas;
 - c) produktų, pašarų ar kitų medžiagų naikinimas, perdirbimas, transformavimas ar apdorojimas arba įrangos, transporto priemonių, augalų ar augalų produktų, arba vandens, kurie gali būti užkrėsti, tinkamas apdorojimas, siekiant užtikrinti, kad ligos sukėlėjas ar ligos sukėlėjo užkrato pernešėjas būtų sunaikintas;
 - d) laikomų gyvūnų skiepijimas arba gydymas kitais veterinariniais vaistais pagal 46 straipsnio 1 dalį ir laikantis pagal 47 straipsnio 1 dalį priimtų deleguotųjų aktų;
 - e) gyvūnų ir produktų, kurie gali būti užsikrėtę į sąrašą įtraukta liga ir prisidėti prie jos plitimo, izoliavimas, karantinas arba gydymas;
 - f) valymas, dezinfekavimas, dezinsekcija ir deratizacija arba kitos biologinio saugumo priemonės, taikytinos užkrėstame ūkyje, namų ūkyje, maisto arba pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitoje vietoje, kad būtų sumažinta į sąrašą įtrauktos ligos plitimo rizika;
 - g) tinkamų pakankamo kiekio mėginių, reikalingų užbaigti 57 straipsnio 1 dalyje nurodytą epidemiologinį tyrimą, ėmimas;
 - h) laboratorinis mėginių tyrimas.
2. Nustatydama, kurios iš 1 dalyje išvardytų priemonių yra tinkamos, kompetentinga institucija atsižvelgia į:
 - a) ligos pobūdį;

- b) gamybos rūši ir epidemiologinius vienetus užkrėstame ūkyje, namų ūkyje, maisto arba pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar kitoje vietoje.
3. Kompetentinga institucija leidžia atkurti gyvūnų populiaciją ūkyje, namų ūkyje ar kitoje vietoje tik tuo atveju, jei:
- a) sėkmingai įgyvendintos visos tinkamos 1 dalyje nurodytos ligų kontrolės priemonės ir atlikti laboratoriniai tyrimai;
 - b) praėjo pakankamai laiko, kad būtų išvengta užkrėsto ūkio, namų ūkio, maisto arba pašarų įmonės, šalutinių gyvūninių produktų ūkio ar kitos vietos pakartotinio užkrėtimo į sąrašą įtraukta liga, kuri sukėlė 1 dalyje nurodytą protrūkį.

62 straipsnis
Epidemiologiškai susiję ūkiai ir vietos

1. Kompetentinga institucija išplečia 61 straipsnio 1 dalyje nurodytų ligų kontrolės priemonių taikymą kitiems ūkiams ir juose esantiems epidemiologiniams vienetais, namų ūkiams, maisto arba pašarų įmonėms, šalutinių gyvūninių produktų ūkiams, kitoms vietoms arba transporto priemonėms, į kuriuos, iš kurių arba per kuriuos, remiantis 57 straipsnio 1 dalyje nurodytu epidemiologiniu tyrimu arba klinikinių ar laboratorinių tyrimų rezultatais, arba kitais epidemiologiniais duomenimis, įtartas 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios tokios priemonės buvo nustatytos, plitimas.
2. Jei 57 straipsnio 1 dalyje nurodytas epidemiologinis tyrimas patvirtina, kad 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos galima kilmė yra kita valstybė narė arba tikėtina, kad ta į sąrašą įtraukta liga paplito į kitą valstybę narę, kompetentinga institucija informuoja tą valstybę narę.
3. 2 dalyje nurodytais atvejais skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja atlikdamos kitą epidemiologinį tyrimą ir taikydamos ligų kontrolės priemones.

63 straipsnis
Įgaliojimų, susijusių su ligų kontrolės priemonėmis užsikrėtusiuose ir epidemiologiškai susijusiuose ūkiuose ir vietose, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, taikomų ligų kontrolės priemonėms, kurių pagal 61 ir 62 straipsnius turi imtis kompetentinga institucija užsikrėtusiuose ir epidemiologiškai susijusiuose ūkiuose, maisto ar pašarų įmonėse, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ir kitose vietose dėl bet kurios 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos.

Į tas išsamias taisykles turi būti įtraukti šie aspektai:

- a) 61 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytoms ligų kontrolės priemonėms taikomos sąlygos ir reikalavimai;

- b) 61 straipsnio 1 dalies f punkte minėto valymo, dezinfekavimo, dezinsekcijos ir deratizacijos tvarka, nurodant atvejus, kai minėtais tikslais tikslinga naudoti biocidinius produktus;
- c) 61 straipsnio 1 dalies g–h punktuose nurodytų mėginių ėmimui ir laboratoriniams tyrimams taikomos sąlygos ir reikalavimai;
- d) 61 straipsnio 3 dalyje nurodyto gyvūnų populiacijos atkūrimo išsamios sąlygos ir reikalavimai;
- e) 62 straipsnyje nurodytos būtinos ligų kontrolės priemonės, taikytinos epidemiologiškai susijusiuose ūkiuose, vietose ir transporto priemonėse.

64 straipsnis

Kompetentingų institucijų nustatytos ribojimų taikymo zonos

1. Kompetentinga institucija nustato ribojimų taikymo zoną aplink užkrėstą ūkį, namų ūkį, maisto arba pašarų įmonę, šalutinių gyvūninių produktų ūkį ar kitą vietą, kuriuose laikomuose gyvūnuose pasireiškė 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos protrūkis, atitinkamais atvejais atsižvelgdama į:
 - a) ligos pobūdį;
 - b) ribojimų taikymo zonų geografinę padėtį;
 - c) ribojimų taikymo zonų ekologinius ir hidrologinius veiksnius;
 - d) meteorologines sąlygas;
 - e) užkrato pernešėjų ribojimų taikymo zonose paplitimą, pasiskirstymą ir tipą;
 - f) 57 straipsnio 1 dalyje nurodyto epidemiologinio tyrimo bei kitų tyrimų rezultatus ir epidemiologinius duomenis;
 - g) laboratorinių tyrimų rezultatus;
 - h) taikomas ligų kontrolės priemones.

Atitinkamais atvejais ribojimų taikymo zona apima nustatyto dydžio ir išdėstymo apsaugos ir priežiūros zonas.
2. Kompetentinga institucija nuolat vertina ir peržiūri padėtį ir atitinkamais atvejais siekdama užkirsti kelią 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai plisti:
 - a) keičia ribojimų taikymo zonų ribas;
 - b) nustato papildomas ribojimų taikymo zonas.
3. Tuo atveju, kai zonos yra dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijose, tų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja nustatydamos 1 dalyje nurodytas ribojimų taikymo zonas.

4. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis nustatomos ir iš dalies keičiamos ribojimų taikymo zonos, įskaitant apsaugos arba priežiūros zonas.

65 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės ribojimų taikymo zonoje

1. Siekdama užkirsti kelią 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai toliau plisti, kompetentinga institucija ribojimų taikymo zonoje imasi vienos ar daugiau ligų kontrolės priemonių, kaip antai:
- a) ūkių, namų ūkių, maisto arba pašarų įmonių, šalutinių gyvūninių produktų ūkių ar kitų vietų, kuriuose laikomi tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl tos konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, gyvūnai, nustatymas;
 - b) patikrinimai ūkiuose, namų ūkiuose, maisto arba pašarų įmonėse, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar kitose vietose, kuriuose laikomi tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl tos konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, gyvūnai, ir prireikus tyrimai, mėginių ėmimas ir tų mėginių laboratorinių tyrimų atlikimas;
 - c) judėjimo sąlygos, taikomos asmenų, gyvūnų, produktų, pašarų, transporto priemonių ir kitų medžiagų, kurios gali būti užkrėstos arba prisidėti prie tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo ribojimų taikymo zonose ir iš jų judėjimui ir vežimui per ribojimų taikymo zonas;
 - d) biologinio saugumo reikalavimai, taikomi:
 - i) gyvūninių produktų gamybai, perdirbimui ir paskirstymui;
 - ii) šalutinių gyvūninių produktų surinkimui ir šalinimui;
 - iii) dirbtiniam dauginimui.
 - e) laikomų gyvūnų skiepijimas ir gydymas kitais veterinariniais vaistais pagal 46 straipsnio 1 dalį ir laikantis pagal 47 straipsnio 1 dalį priimtų deleguotųjų aktų;
 - f) valymas, dezinfekavimas, dezinsekcija ir deratizacija;
 - g) maisto įmonės paskyrimas arba atitinkamais atvejais patvirtinimas gyvūnų iš ribojimų taikymo zonų skerdimo arba gyvūninių produktų iš tų zonų apdorojimo tikslais;
 - h) gyvūnų perkėlimo ir genetinės medžiagos produktų arba gyvūninių produktų vežimo identifikavimas ir atsekamumo reikalavimai;
 - i) kitos būtinos biologinio saugumo ir rizikos mažinimo priemonės, skirtos sumažinti tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo riziką;
2. Kompetentinga institucija imasi visų reikiamų priemonių, siekdama išsamiai informuoti ribojimų taikymo zonose esančius asmenis apie galiojančius apribojimus ir ligų kontrolės priemonių pobūdį.

3. Nustatydamą, kurių iš 1 dalyje išvardytų priemonių reikia imtis, kompetentinga institucija atsižvelgia į:
 - a) ligos pobūdį;
 - b) gamybos rūšis;
 - c) tų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių įgyvendinamumą, veiksmingumą ir galimybę jomis naudotis.

66 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės ribojimų taikymo zonose

1. Veiklos vykdytojai, laikantys gyvūnus ir produktus 64 straipsnio 1 dalyje nurodytoje ribojimų taikymo zonoje, praneša kompetentingai institucijai apie bet kokią numatomą laikomų gyvūnų perkėlimą ar produktų vežimą ribojimų taikymo zonoje arba už jos.
2. Jie perkelia laikomus gyvūnus ir veža produktus tik laikydamiesi kompetentingos institucijos nurodymų.

67 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su ligų kontrolės priemonėmis ribojimų taikymo zonose, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, nustatytų ligų kontrolės priemonėms, kurių reikia imtis ribojimų taikymo zonoje, kaip nurodyta 65 straipsnio 1 dalyje, dėl kiekvienos 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos.

Į tas išsamias taisykles turi būti įtraukti šie aspektai:

- a) 65 straipsnio 1 dalies a, c, d, e, g, h ir i punktuose nurodytoms ligų kontrolės priemonėms taikomos sąlygos ir reikalavimai;
- b) 65 straipsnio 1 dalies f punkte minėto valymo, dezinfekavimo, dezinfekcijos ir deratizacijos tvarka, nurodant atvejus, kai tais tikslais tikslinga naudoti biocidinius produktus;
- c) būtina priežiūra, kurią reikia vykdyti baigus taikyti ligų kontrolės priemones ir atlikus 65 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus laboratorinius tyrimus;
- d) kitos konkrečios ligų kontrolės priemonės, taikomos siekiant užkirsti kelią 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytoms konkrečioms į sąrašą įtrauktoms ligoms plisti.

68 straipsnis

Ligų kontrolės priemonių taikymas ribojimų taikymo zonose ir deleguotieji aktai

1. Kompetentinga institucija taiko šiame skirsnyje nurodytas ligų kontrolės priemones tol, kol:

- a) įgyvendinamos ligų kontrolės priemonės, nustatytos 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai į sąrašą įtrauktai ligai, dėl kurios taikomi apribojimai;
 - b) vykdomas galutinis valymas, dezinfekavimas, dezinfekcija ir deratizacija, jei to reikia dėl:
 - i) 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios taikomos ligų kontrolės priemonės;
 - ii) užsikrėtusių laikomų gyvūnų rūšių;
 - iii) gamybos rūšies;
 - c) atsižvelgiant į 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą, dėl kurios taikytos ligų kontrolės priemonės, ir ūkio arba vietos rūšį, ribojimų taikymo zonoje vykdyta tinkama priežiūra, kuria įrodomas tos į sąrašą įtrauktos ligos likvidavimas.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, nustatytų ligų kontrolės priemonėms, kurių turi imtis kompetentinga institucija, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, susijusių su:
- a) galutinio valymo, dezinfekavimo, dezinfekcijos ir deratizacijos tvarka, ir prireikus biocidinių produktų naudojimu minėtais tikslais;
 - b) priežiūros planu, būdais, metodais, dažnumu, intensyvumu, tiksline gyvūnų populiacija ir mėginių ėmimo būdais, siekiant atgauti neužkrėstos teritorijos statusą po ligos protrūkio;
 - c) gyvūnų populiacijos atkūrimu ribojimų taikymo zonose, baigus taikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ligų kontrolės priemones, atsižvelgiant į 61 straipsnio 3 dalyje nurodytas gyvūnų populiacijos atkūrimo sąlygas;
 - d) kitomis ligų kontrolės priemonėmis, būtinomis siekiant atgauti neužkrėstos teritorijos statusą.

69 straipsnis
Skubus skiepijimas

1. Atitinkamais atvejais, siekiant vykdyti veiksmingą 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, dėl kurios protrūkio taikomos ligų kontrolės priemonės, kontrolę, kompetentinga institucija:
- a) parengia skiepijimo planą;
 - b) nustato skiepijimo zonas.
2. Priimdama sprendimą dėl skiepijimo plano ir skiepijimo zonų nustatymo, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, kompetentinga institucija atsižvelgia į:
- a) skubaus skiepijimo reikalavimus, nustatytus 43 straipsnio 1 dalyje nurodytuose nenumatytų atvejų planuose;

- b) vakcinų naudojimo reikalavimus, nurodytus 46 straipsnio 1 dalyje ir pagal 47 straipsnio 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.
3. Šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos skiepijimo zonos atitinka reikalavimus, taikomus rizikos mažinimo priemonėms, kuriomis užkertamas kelias ligoms plisti, ir priežiūrai, kaip nustatyta pagal 47 straipsnio 1 dalies d ir e punktus priimtuose deleguotuosiuose aktuose.

5 SKIRSNIS

LAUKINIAI GYVŪNAI

70 straipsnis

Laukiniai gyvūnai

1. Įtarus arba oficialiai patvirtinus, kad laukiniai gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, nukentėjusioji valstybė narė:
- a) atsižvelgdama į tą konkrečią į sąrašą įtrauktą ligą, vykdo laukinių gyvūnų populiacijos priežiūrą;
 - b) imasi būtinų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, kad būtų išvengta tolesnio tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo;
2. Nustatant 1 dalies b punkte nurodytas ligų prevencijos ir kontrolės priemones atsižvelgiama į:
- a) ligos pobūdį;
 - b) užsikrėtusius laukinius gyvūnus;
 - c) ligų kontrolės priemones, kurių reikia imtis įtarus arba oficialiai patvirtinus, kad ribojimų taikymo zonose laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, pagal 1–4 skirsniuose nustatytas taisykles.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) pagal 1 dalies a punktą vykdomos priežiūros;
 - b) pagal 1 dalies b punktą nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių.

Priimdama tuos deleguotuosius aktus, Komisija atsižvelgia į ligos pobūdį ir gyvūnų rūšis, kurios įtrauktos į sąrašą dėl 1 dalyje nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos.

6 SKIRSNIS
VALSTYBIŲ NARIŲ TAIKOMOS PAPILDOMOS LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS,
KOMISIJOS VYKDOMAS KOORDINAVIMAS IR LAIKINOS SPECIALIOS LIGŲ
KONTROLĖS TAISYKLĖS

71 straipsnis

Valstybių narių taikomos papildomos ligų kontrolės priemonės, Komisijos vykdomas priemonių koordinavimas ir laikinos specialios ligų kontrolės taisyklės, susijusios su 1–5 skirsniais

1. Be priemonių, nustatytų 61 straipsnio 1 dalyje, 62 straipsnyje, 65 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 68 straipsnio 1 dalyje ir pagal 67 straipsnį ir 68 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, valstybės narės gali imtis papildomų ligų kontrolės priemonių, jei tokios priemonės atitinka šiame reglamente nustatytas taisykles ir yra būtinos bei proporcingos, siekiant kontroliuoti 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos plitimą, atsižvelgdamos į:
 - a) konkrečias epidemiologines aplinkybes;
 - b) ūkių, kitų vietų ir gamybos rūši;
 - c) susijusių gyvūnų kategorijas ir rūšis;
 - d) ekonomines arba socialines sąlygas.
2. Valstybės narės nedelsiant informuoja Komisiją apie:
 - a) ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi kompetentinga institucija, kaip nurodyta 58, 59, 61, 62, 64 ir 65 straipsniuose, 68 straipsnio 1 dalyje, 69 straipsnyje, 70 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 63, 67 straipsnius, 68 straipsnio 2 dalį ir 70 straipsnio 3 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
 - b) papildomas ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi valstybės narės, kaip nurodyta 1 dalyje.
3. Komisija peržiūri su liga susijusią padėtį, taip pat ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi kompetentinga institucija, ir papildomas priemones, kurių ėmėsi valstybės narės pagal šį skirsnį, ir gali įgyvendinimo aktais nustatyti specialias ligų kontrolės priemones, taikomas ribotą laikotarpį ir epidemiologinę padėtį atitinkančiomis sąlygomis, kai:
 - a) tos ligų kontrolės priemonės laikomos netinkamomis, atsižvelgiant į konkrečią epidemiologinę padėtį;
 - b) paaiškėja, kad 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta į sąrašą įtrauktą ligą plinta nepaisant pagal šį skyrį nustatytų ligų kontrolės priemonių.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

2 skyrius

8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos

1 SKIRSNIS

LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS, TAIKOMOS KILUS ĮTARIMUI, KAD LAIKOMI GYVŪNAI UŽSIKRĖTĘ LIGA

72 straipsnis

Veiklos vykdytojų, gyvūnų ūkio darbuotojų ir gyvūnų augintinių laikytojų prievolės

1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, veiklos vykdytojai, gyvūnų ūkio darbuotojai ir gyvūnų augintinių laikytojai ne tik praneša apie požymius ar įtarimus kompetentingai institucijai ir veterinarijos gydytojams pagal 16 straipsnio 1 dalį, bet ir, kol kompetentinga institucija imsis ligų kontrolės priemonių pagal 74 straipsnio 1 dalį, patys nustato tinkamas ligų kontrolės priemones, nurodytas 74 straipsnio 1 dalies a punkte ir pagal 74 straipsnio 3 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, siekdami išvengti tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimo iš užkrėstų gyvūnų, ūkių ir vietų, už kuriuos jie yra atsakingi, ir perdavimo kitiems gyvūnams ar žmonėms.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos ligų kontrolės priemonės, kurių turi imtis veiklos vykdytojai, gyvūnų ūkio darbuotojai ir gyvūnų augintinių laikytojai, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

73 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas tyrimas įtarus į sąrašą įtrauktą ligą

1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija nedelsiant atlieka tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas tos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis.
2. 1 dalyje nurodyto tyrimo tikslais kompetentinga institucija prireikus užtikrina, kad valstybiniai veterinarijos gydytojai:
 - a) atliktų tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos, laikomų gyvūnų tipinio mėginio klinikinį tyrimą;
 - b) paimtų į sąrašą įtrauktų rūšių laikomų gyvūnų tinkamus mėginius ir kitus mėginius laboratoriniams tyrimams atlikti laboratorijose, kurias tuo tikslu paskyrė kompetentinga institucija;

- c) atliktų laboratorinius tyrimus, siekiant patvirtinti arba paneigti konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos atvejį.
- 3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytam tyrimui taikomos taisyklės.

74 straipsnis

Kompetentingos institucijos taikomos preliminarios ligų kontrolės priemonės

- 1. Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies b arba c punktuose nurodyta į sąrašą įtraukta liga, kompetentinga institucija, kol bus gauti 73 straipsnio 1 dalyje nurodyto tyrimo rezultatai ir bus pradėtos taikyti ligų kontrolės priemonės pagal 78 straipsnio 1 ir 2 dalis, taiko šias preliminarias ligų kontrolės priemones:
 - a) taiko ligų kontrolės priemones, kad būtų apribotas tos į sąrašą įtrauktos ligos plitimas iš užkrėstos teritorijos, ūkio, namų ūkio, maisto ir pašarų įmonės, šalutinių gyvūninių produktų ūkio arba kitos vietos;
 - b) prireikus inicijuoja epidemiologinį tyrimą, atsižvelgdama į tokiam 57 straipsnio 1 dalyje nurodytam tyrimui nustatytas taisykles ir pagal 57 straipsnio 2 dalį priimtas taisykles.
- 2. 1 dalyje nurodytos preliminarios ligų kontrolės priemonės yra tinkamos ir proporcingos 8 straipsnio 1 dalies b arba c punktuose nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai, ir nustatomos atsižvelgiant į:
 - a) ligos pobūdį;
 - b) užsikrėtusius laikomus gyvūnus;
 - c) sveikatos būklę valstybėje narėje, zonoje, laikymo vietoje arba ūkyje, kuriuose įtariama ta į sąrašą įtraukta liga;
 - d) 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnyje ir pagal 55 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodytas preliminarias ligų kontrolės priemones.
- 3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis papildomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nurodytus veiksnius, kiek tai susiję su:
 - a) preliminarėmis ligų kontrolės priemonėmis, kurių reikia imtis siekiant užkirsti kelią į sąrašą įtrauktai ligai plisti, kaip nurodyta 1 dalies a punkte;
 - b) 1 dalies a punkte nurodytų preliminarinių ligų kontrolės priemonių taikymu kitiems ūkiams ir juose esantiems epidemiologiniams vienetams, namų ūkiams, maisto arba pašarų įmonėms, šalutinių gyvūninių produktų ūkiams ar kitoms vietoms;
 - c) laikinų ribojimų taikymo zonų, kurios yra tinkamos atsižvelgiant į ligos pobūdį, nustatymu.

75 straipsnis
Preliminarių ligų kontrolės priemonių peržiūra ir jų taikymo išplėtimas

74 straipsnio 1 dalyje nurodytas ligų kontrolės priemonės:

- a) prireikus peržiūri kompetentinga institucija, atsižvelgdama į 73 straipsnio 1 dalyje nurodyto tyrimo ir atitinkamais atvejais 74 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto epidemiologinio tyrimo rezultatus;
- b) jei reikia, jų taikymas išplečiamas kitoms vietoms, kaip nurodyta 74 straipsnio 3 dalies b punkte.

2 SKIRSNIS
PATVIRTINIMAS, KAD LAIKOMI GYVŪNAI UŽSIKRĖTĘ LIGA

76 straipsnis
Kompetentingos institucijos oficialus ligos patvirtinimas;

1. Kompetentinga institucija oficialiai patvirtina 8 straipsnio 1 dalies b arba c punktuose nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą, remdamasi šia informacija:
 - a) 73 straipsnio 2 dalyje nurodytų klinikinių ir laboratorinių tyrimų rezultatais;
 - b) atitinkamais atvejais 74 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu epidemiologiniu tyrimu;
 - c) kitais turimais epidemiologiniais duomenimis.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytam oficialiam patvirtinimui taikytinų reikalavimų.

77 straipsnis
Preliminarių ligų kontrolės priemonių panaikinimas, kai ligos pasireiškimas paneigiamas

Kompetentinga institucija toliau taiko 74 straipsnio 1 dalyje ir 75 straipsnyje nurodytas preliminaras ligų kontrolės priemonės tol, kol 8 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atvejis nepaneigiamas pagal 76 straipsnio 1 dalį arba taisyklės, priimtas pagal 76 straipsnio 2 dalį.

3 SKIRSNIS
LIGŲ KONTROLĖS PRIEMONĖS, TAIKOMOS PATVIRTINUS, KAD LAIKOMI
GYVŪNAI UŽSIKRĖTĘ LIGA

78 straipsnis

Kompetentingos institucijos taikomos ligų kontrolės priemonės

1. Pagal 76 straipsnio 1 dalį oficialiai patvirtinus 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkį, kompetentinga institucija:
 - a) valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos įgyvendinama 30 straipsnio 1 dalyje nurodyta privalomo likvidavimo programa, taiko ligų kontrolės priemones, nustatytas toje privalomo likvidavimo programoje;
 - b) valstybėje narėje, teritorijoje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos neįgyvendinama 30 straipsnio 1 dalyje nurodyta privalomo likvidavimo programa, pradeda įgyvendinti tą privalomo likvidavimo programą ir taiko joje nustatytas ligų kontrolės priemones.
2. Pagal 76 straipsnio 1 dalį oficialiai patvirtinus 8 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkį, kompetentinga institucija:
 - a) valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos įgyvendinama 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta savanoriško likvidavimo programa, taiko ligų kontrolės priemones, nustatytas toje savanoriško likvidavimo programoje;
 - b) valstybėje narėje, teritorijoje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos neįgyvendinama 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta savanoriško likvidavimo programa, prireikus taiko priemones, skirtas kontroliuoti tos ligos plitimą ir užkirsti jam kelią.
3. Šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos priemonės yra proporcingos 8 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos keliamai rizikai ir nustatomos atsižvelgiant į:
 - a) ligos pobūdį;
 - b) užsikrėtusius laikomus gyvūnus;
 - c) sveikatos būklę valstybėje narėje, teritorijoje, zonoje, laikymo vietoje arba ūkyje, kuriuose oficialiai patvirtinta į sąrašą įtraukta liga;
 - d) ligų kontrolės priemones, kurių reikia imtis ūkiuose, kitose vietose ir ribojimų taikymo zonose, nurodytuose šios antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnyje.

79 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su ligų kontrolės priemonėmis, kurių turi imtis kompetentinga institucija, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos išsamios taisyklės, susijusios su ligų kontrolės priemonėmis, kurių reikia imtis kilus 8 straipsnio 1 dalies b ar c punktuose nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laikomi gyvūnai, protrūkiams, kaip nurodyta 78 straipsnio 2 dalies b punkte ir atsižvelgiant į 78 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus.

4 SKIRSNIS LAUKINIAI GYVŪNAI

80 straipsnis

Laukiniai gyvūnai

1. Įtarus arba oficialiai patvirtinus, kad laukiniai gyvūnai užsikrėtę 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, nukentėjusiosios valstybės narės kompetentinga institucija:
 - a) visoje valstybės narės teritorijoje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos įgyvendinama 30 straipsnio 1 dalyje nurodyta privalomo likvidavimo programa, taiko ligų kontrolės priemones, nustatytas toje privalomo likvidavimo programoje;
 - b) visoje valstybėje narėje arba teritorijoje ar zonoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos neįgyvendinama 30 straipsnio 1 dalyje nurodyta privalomo likvidavimo programa, pradeda įgyvendinti tą privalomo likvidavimo programą ir prireikus taiko joje nustatytas ligų kontrolės priemones, skirtas kontroliuoti tos ligos plitimą ir užkirsti jam kelią.
2. Kilus 8 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laukiniai gyvūnai, protrūkiui, nukentėjusiosios valstybės narės kompetentinga institucija:
 - a) visoje valstybėje narėje, teritorijoje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos įgyvendinama 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta savanoriško likvidavimo programa, taiko ligų kontrolės priemones, nustatytas toje savanoriško likvidavimo programoje;
 - b) visoje valstybėje narėje, teritorijoje, zonoje ar laikymo vietoje, kuriose dėl tos į sąrašą įtrauktos ligos neįgyvendinama 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta savanoriško likvidavimo programa, prireikus taiko priemones, skirtas kontroliuoti tos ligos plitimą ir užkirsti jam kelią.
3. Nustatant 2 dalies b punkte nurodytas ligų kontrolės priemones atsižvelgiama į:
 - a) ligos pobūdį;
 - b) užsikrėtusius laukinius gyvūnus;

- c) ligų kontrolės priemonės, kurių reikia imtis įtarus arba oficialiai patvirtinus, kad ribojimų taikymo zonose laikomi gyvūnai užsikrėtę į sąrašą įtraukta liga, pagal šios antraštinės dalies 1 skyriaus 1–4 skirsniuose nustatytas taisykles.
4. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis papildomos ligų kontrolės priemonės, kurių reikia imtis kilus 8 straipsnio 1 dalies b ar c punktuose nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, kuria užsikrėtę laukiniai gyvūnai, protrūkiams, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalies b punkte.

5 SKIRSNIS

KOMISIJOS VYKDOMAS KOORDINAVIMAS IR LAIKINOS SPECIALIOS LIGŲ KONTROLĖS TAISYKLĖS

81 straipsnis

Komisijos vykdomas priemonių koordinavimas ir laikinos specialios ligų kontrolės taisyklės, susijusios su 1–4 skirsniais

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi kompetentinga institucija dėl 8 straipsnio 1 dalies b ar c punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos pagal 76 straipsnio 1 dalį, 77 ir 78 straipsnius, 80 straipsnio 1 ir 2 dalis ir pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 76 straipsnio 2 dalį, 79 straipsnį ir 84 straipsnio 4 dalį.
2. Komisija peržiūri su liga susijusią padėtį, taip pat ligų kontrolės priemones, kurių ėmėsi kompetentinga institucija pagal šį skyrių, ir gali įgyvendinimo aktais ribotą laikotarpį nustatyti specialias ligų kontrolės priemonėms taikomas taisykles dėl 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, epidemiologinę padėtį atitinkančiomis sąlygomis, kai:
 - a) tos ligų kontrolės priemonės, kurių ėmėsi kompetentinga institucija, laikomos netinkamomis, atsižvelgiant į konkrečią epidemiologinę padėtį;
 - b) paaiškėja, kad 8 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga plinta nepaisant ligų kontrolės priemonių, kurių prireikus imtasi pagal šį skyrių.Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
3. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su 8 straipsnio 1 dalies b ir c punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti nauja labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

IV DALIS

REGISTRAVIMAS, PATVIRTINIMAS, ATSEKAMUMAS IR PERKĖLIMAS BEI VEŽIMAS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Sausumos gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai iš sausumos gyvūnų

1 skyrius

Registravimas, patvirtinimas, duomenų saugojimas ir registrai

1 SKIRSNIS

ŪKIŲ IR VEŽĖJŲ REGISTRAVIMAS

82 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė registruoti ūkius

1. Siekdami pagal 88 straipsnį įregistruoti ūkius, kuriuose laikomi sausumos gyvūnai arba surenkami, gaminami, perdirbami arba laikomi genetinės medžiagos produktai, jų veiklos vykdytojai, prieš pradėdami vykdyti tokią veiklą:
 - a) praneša kompetentingai institucijai apie tokius ūkius, už kuriuos jie yra atsakingi;
 - b) pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:
 - i) veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
 - ii) patalpų vietą ir aprašą;
 - iii) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų arba genetinės medžiagos produktų kategorijas, rūšis ir skaičių bei ūkio talpą;
 - iv) ūkio rūšį;
 - v) kitus su ūkiu susijusius aspektus, kurie yra svarbūs nustatant jo keliamą riziką.
2. 1 dalyje nurodytų ūkių veiklos vykdytojai praneša kompetentingai institucijai apie:
 - a) svarbius pokyčius ūkyje, susijusius su 1 dalies b punkte nurodytais aspektais;
 - b) ūkyje vykdomos veiklos nutraukimą.
3. Ūkiai, kurie turi būti patvirtinti pagal 89 straipsnio 1 dalį, neprivalo pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos.

83 straipsnis

Nuo veiklos vykdytojų prievolės registruoti ūkius nukrypti leidžiančios nuostatos

Nukrypdomos nuo 82 straipsnio 1 dalies valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo tam tikrų kategorijų ūkiams, atsižvelgdamos į šiuos kriterijus:

- a) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų arba genetinės medžiagos produktų kategorijas, rūšis ir skaičių bei ūkio talpą;
- b) ūkio rūšį;
- c) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą ar genetinės medžiagos produktų vežimą į ūkį ir iš jo.

84 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su veiklos vykdytojų prievole registruoti ūkius

Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl:

- a) informacijos, kurią veiklos vykdytojai turi pateikti ūkių registravimo tikslais, kaip nustatyta 82 straipsnio 1 dalyje;
- b) tam tikrų rūšių ūkių, kuriems, kaip nustatyta 83 straipsnyje, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo, jei tų ūkių keliama rizika yra nedidelė ir atsižvelgiama į tame straipsnyje nurodytus kriterijus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

85 straipsnis

Laikomų kanopinių gyvūnų vežėjų registravimo prievolės ir deleguotieji aktai

1. Siekiant, kad pagal 88 straipsnį būtų įregistruoti laikomų kanopinių gyvūnų vežėjai, vežantys tuos gyvūnus iš vienos valstybės narės į kitą, prieš pradėdami vykdyti tokią veiklą jie:
 - a) praneša kompetentingai institucijai apie savo vykdomą veiklą;
 - b) pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:
 - i) vežėjo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
 - ii) vežamų laikomų sausumos gyvūnų kategorijas, rūšis ir skaičių;
 - iii) transporto rūšį;
 - iv) transporto priemones.
2. Vežėjai praneša kompetentingai institucijai apie:
 - a) svarbius pokyčius, susijusius su 1 dalies b punkte nurodytais aspektais;

- b) vežimo veiklos nutraukimą.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomos ir iš dalies keičiamos 1 dalyje nurodytos taisyklės, susijusios su kitų rūšių vežėjų prievole pateikti informacijos jų veiklos registravimo tikslais, atsižvelgiant į su tokiu vežimu susijusią riziką.

86 straipsnis

Nuo laikomų kanopinių gyvūnų vežėjų registravimo prievolės nukrypti leidžiančios nuostatos

Nukrypdomos nuo 85 straipsnio 1 dalies valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo tam tikrų kategorijų vežėjams, atsižvelgdamos į šiuos kriterijus:

- a) atstumus, kuriuos jie veža minėtus laikomus sausumos gyvūnus;
- b) jų vežamų laikomų sausumos gyvūnų kategorijas, rūšis ir skaičių.

87 straipsnis

Įgyvendinimo aktai, susiję su prievole registruoti vežėjus

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus dėl:

- a) informacijos, kurią vežėjas turi pateikti savo veiklos registravimo tikslais, kaip nustatyta 85 straipsnio 1 dalyje;
- b) tam tikrų rūšių vežėjų, kuriems, kaip nustatyta 86 straipsnyje, valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo, jei tam tikros rūšies vežimo keliama rizika yra nedidelė ir atsižvelgiama į tame straipsnyje nurodytus kriterijus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

88 straipsnis

Kompetentingos institucijos prievolė, susijusi su ūkių ir vežėjų registravimu

Kompetentinga institucija registruoja:

- a) ūkius 96 straipsnio 1 dalyje nurodytame ūkių ir vežėjų registre, jei veiklos vykdytojas pateikė informaciją, kurios reikalaujama pagal 82 straipsnio 1 dalį;
- b) vežėjus tame 96 straipsnio 1 dalyje nurodytame ūkių ir vežėjų registre, jei vežėjas pateikė informaciją, kurios reikalaujama pagal 85 straipsnio 1 dalį.

2 SKIRSNIS

TAM TIKRŲ RŪŠIŲ ŪKIŲ PATVIRTINIMAS

89 straipsnis

Tam tikrų rūšių ūkių patvirtinimas ir deleguotieji aktai

1. Toliau nurodytų rūšių ūkių veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai patvirtinimo paraišką pagal 91 straipsnio 1 dalį ir nepradedą veiklos tol, kol jų ūkis nepatvirtintas pagal 92 straipsnio 1 dalį:
 - a) ūkiai, kuriuose vykdomos kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių surinkimo operacijos ir iš kurių tie gyvūnai perkeliama į kitą valstybę narę;
 - b) galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų ūkiai, iš kurių tų gyvūnų genetinės medžiagos produktai vežami į kitą valstybę narę;
 - c) peryklos, iš kurių periniai kiaušiniai arba naminiai paukščiai perkeliama į kitą valstybę narę;
 - d) ūkiai, kuriuose laikomi naminiai paukščiai, iš kurių ne skersti skirti naminiai paukščiai ar periniai kiaušiniai perkeliama į kitą valstybę narę;
 - e) kitos rūšies laikomų sausumos gyvūnų ūkiai, kurie kelia didelę riziką ir kuriuos reikia patvirtinti pagal taisyklės, nustatytas pagal šio straipsnio 3 dalies b punktą priimtame deleguotajame akte.
2. Veiklos vykdytojai sustabdo 1 dalyje nurodyto ūkio veiklą, jei:
 - a) kompetentinga institucija atšaukia ar sustabdo jo patvirtinimą pagal 95 straipsnio 2 dalį, arba
 - b) jei ūkiui buvo suteiktas sąlyginis patvirtinimas pagal 94 straipsnio 3 dalį, tačiau jis neįvykdo 94 straipsnio 3 dalyje nurodytų likusių reikalavimų ir jam nesuteikiamas galutinis patvirtinimas pagal 92 straipsnio 1 dalį.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ūkių patvirtinimo taisyklių pakeitimo ir papildymo, kiek tai susiję su:
 - a) nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo tam tikrų rūšių ūkių, nurodytų 1 dalies a–d punktuose, veiklos vykdytojams taikomo reikalavimo teikti patvirtinimo paraišką kompetentingai institucijai, jei tų ūkių keliama rizika yra nedidelė;
 - b) tam tikrų rūšių ūkiais, kurie turi būti patvirtinti pagal 1 dalies e punktą;
 - c) specialiomis taisyklėmis, taikomomis siekiant nutraukti 1 dalies b punkte nurodytų genetinės medžiagos produktų ūkių veiklą.

4. Priimdama 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:
- a) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų kategorijas ir rūšis;
 - b) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų skaičių ar genetinės medžiagos produktų rūšių skaičių;
 - c) ūkio ir gamybos rūšis;
 - d) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą ar genetinės medžiagos produktų vežimą į tos rūšies ūkį ir iš jo.

90 straipsnis
Atskirtų ūkių statuso patvirtinimas

Ūkių veiklos vykdytojai, siekiantys, kad būtų suteiktas atskirto ūkio statusas:

- a) pateikia patvirtinimo paraišką kompetentingai institucijai pagal 91 straipsnio 1 dalį;
- b) neperkelia laikomų gyvūnų į atskirtą ūkį, laikydamiesi 134 straipsnio 1 dalyje ir pagal 134 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodytų reikalavimų, tol, kol kompetentinga institucija nesuteikia jų ūkiui to statuso patvirtinimo pagal 92 ir 94 straipsnius.

91 straipsnis
Veiklos vykdytojų prievolė teikti informaciją siekiant gauti patvirtinimą ir įgyvendinimo aktai

1. Pateikdami 89 straipsnio 1 dalyje ir 90 straipsnio a punkte nurodytą savo ūkio patvirtinimo paraišką, veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:
 - a) veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
 - b) ūkio vietą ir patalpų aprašą;
 - c) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų kategorijas, rūšis ir skaičių;
 - d) ūkio rūšį;
 - e) kitus ūkio aspektus, kiek tai susiję su jo ypatumais, kurie yra svarbūs nustatant jo keliamą riziką.
2. 1 dalyje nurodytų ūkių veiklos vykdytojai praneša kompetentingai institucijai apie:
 - a) svarbius pokyčius ūkiuose, susijusius su 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytais aspektais;
 - b) ūkyje vykdomos veiklos nutraukimą.

3. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl informacijos, kurią pagal šio straipsnio 1 dalį turi pateikti veiklos vykdytojai savo ūkio patvirtinimo paraiškoje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

92 straipsnis

Ūkių patvirtinimo suteikimas bei suteikimo sąlygos ir deleguotieji aktai

1. Kompetentinga institucija suteikia ūkių patvirtinimą pagal 89 straipsnio 1 dalį ir 90 straipsnio a dalį tik jei šie ūkiai:
 - a) atitinkamais atvejais atitinka šiuos reikalavimus, susijusius su:
 - i) karantinu, izoliavimu ir kitomis biologinio saugumo priemonėmis atsižvelgiant į 9 straipsnio 1 dalies b punkte ir pagal 9 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytus reikalavimus;
 - ii) 22 straipsnyje ir, jei tinka pagal ūkio rūšį ir susijusią riziką, 23 straipsnyje ir pagal 24 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytais priežiūros reikalavimais;
 - iii) 97 ir 98 straipsniuose ir pagal 100 bei 101 straipsnius priimtose taisyklėse nurodytu duomenų saugojimu;
 - b) turi patalpas ir įrangą:
 - i) kurios yra tinkamos iki priimtino lygio sumažinti ligų patekimo ir plitimo riziką atsižvelgiant į ūkio rūšį;
 - ii) kurių talpa yra pakankama laikomų sausumos gyvūnų skaičiui ar genetinės medžiagos produktų kiekiui;
 - c) nekelia nepriimtinos ligų plitimo rizikos atsižvelgiant į taikomas rizikos mažinimo priemones;
 - d) turi pakankamą tinkamai parengtų darbuotojų skaičių ūkio veiklai vykdyti;
 - e) yra įdiegę sistemą, kuria naudodamiesi veiklos vykdytojai gali kompetentingai institucijai įrodyti, kad laikomasi a–d punktuose nustatytų reikalavimų.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, susijusių su:
 - a) karantinu, izoliavimu ir kitomis 1 dalies a punkto i papunktyje nurodytomis biologinio saugumo priemonėmis;
 - b) 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodyta priežiūra;
 - c) 1 dalies b punkte nurodytomis patalpomis ir įranga;

- d) 1 dalies d punkte nurodyta darbuotojų ir veterinarijos gydytojų atsakomybė, kompetencija ir mokymu;
 - e) kompetentingos institucijos vykdoma būtina priežiūra ir kontrolė.
3. Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos pagal 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:
- a) kiekvienos rūšies ūkio keliamą riziką;
 - b) laikomų sausumos gyvūnų kategorijas ir rūšis;
 - c) gamybos rūšį;
 - d) įprastus tam tikros rūšies ūkiuose taikomus perkėlimo modelius ir tuose ūkiuose laikomų rūšių ir kategorijų gyvūnų perkėlimo modelius.

93 straipsnis *Ūkių patvirtinimo taikymo sritis*

Ūkio patvirtinime, kuris suteiktas pagal 92 straipsnio 1 dalį pateikus paraišką pagal 89 straipsnio 1 dalį ir 90 straipsnio a dalį, kompetentinga institucija aiškiai nurodo:

- a) kurių rūšių ūkiams, nurodytiems 89 straipsnio 1 dalyje, 90 straipsnyje ir pagal 89 straipsnio 3 dalies b punktą priimtose taisyklėse, tas patvirtinimas taikomas;
- b) kurių kategorijų ir rūšių laikomiems sausumos gyvūnams ar tų rūšių gyvūnų genetinės medžiagos produktams tas patvirtinimas taikomas.

94 straipsnis *Kompetentingos institucijos patvirtinimo suteikimo tvarka*

- 1. Kompetentinga institucija nustato tvarką, kurios privalo laikytis veiklos vykdytojai, teikdami savo ūkių patvirtinimo paraiškas pagal 89 straipsnio 1 dalį, 90 straipsnį ir 91 straipsnio 1 dalį.
- 2. Gavusi veiklos vykdytojo pateiktą patvirtinimo paraišką kompetentinga institucija atlieka patikrinimą vietoje pagal 89 straipsnio 1 dalies a punktą ir 90 straipsnio a dalį.
- 3. Kompetentinga institucija gali suteikti sąlyginį ūkio patvirtinimą tais atvejais, kai remiantis veiklos vykdytojo pateikta paraiška ir kompetentingos institucijos vėliau atliktu patikrinimu vietoje, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, paaiškėja, kad ūkis atitinka visus pagrindinius reikalavimus, kuriais pakankamai užtikrinama, kad jis nekelia didelės rizikos, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi visų 92 straipsnio 1 dalyje ir pagal 92 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytų patvirtinimo reikalavimų.
- 4. Jei kompetentinga institucija suteikė sąlyginį patvirtinimą pagal šio straipsnio 3 dalį, ji suteikia galutinį patvirtinimą tik tokiu atveju, jei per tris mėnesius nuo sąlyginio patvirtinimo suteikimo atlikus kitą ūkio patikrinimą vietoje paaiškėja, kad jis atitinka

visus 92 straipsnio 1 dalyje ir pagal 92 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytus patvirtinimo reikalavimus.

Jei atlikus minėtą patikrinimą vietoje paaiškėja, kad padaryta akivaizdi pažanga, tačiau ūkis vis dar neatitinka visų minėtų reikalavimų, kompetentinga institucija sąlyginį patvirtinimą gali pratęsti. Tačiau sąlyginis patvirtinimas iš viso gali būti suteiktas ne ilgesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui.

95 straipsnis

Kompetentingos institucijos suteikiamų patvirtinimų peržiūra, sustabdymas ir atšaukimas

1. Kompetentinga institucija nuolat peržiūri pagal 92 ir 94 straipsnius suteiktus ūkių patvirtinimus.
2. Jei kompetentinga institucija nustato, kad ūkyje esama rimtų trūkumų, susijusių su 92 straipsnio 1 dalyje ir pagal 92 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytų reikalavimų laikymusi, o veiklos vykdytojas negali tinkamai užtikrinti, kad tie trūkumai bus pašalinti, kompetentinga institucija inicijuoja procedūras, kad ūkio patvirtinimas būtų atšauktas.

Tačiau jei veiklos vykdytojas gali užtikrinti, kad tie trūkumai bus pašalinti per pagrįstą laikotarpį, kompetentinga institucija gali ūkio patvirtinimą sustabdyti.

3. Pagal 2 dalį atšauktas ar sustabdytas patvirtinimas atnaujinamas tik tokiu atveju, jei kompetentinga institucija įsitikina, kad ūkis visiškai atitinka visus šiame reglamente nustatytų reikalavimus, taikytinus tos rūšies ūkiui.

3 SKIRSNIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS SUDARYTAS ŪKIŲ IR VEŽĖJŲ REGISTRAS

96 straipsnis

Ūkių ir vežėjų registras

1. Kompetentinga institucija sudaro ir nuolat atnauжина registrą, į kurį įtraukiami:

- a) visi pagal 88 straipsnį registruoti ūkiai ir vežėjai;
- b) visi pagal 92 ir 94 straipsnius patvirtinti ūkiai.

Ji sudaro sąlygas, kad šis registras būtų prieinamas kitoms valstybėms narėms ir visuomenei.

2. Prireikus ir atitinkamais atvejais kompetentinga institucija gali derinti 1 dalies a punkte nurodytą registravimą ir 1 dalies b punkte nurodytą patvirtinimą su registravimu kitais tikslais.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) į 1 dalyje nurodytą registrą įtrauktinos informacijos;

- b) papildomų reikalavimų, taikomų genetinės medžiagos produktų ūkių, nutraukusių veiklą, registrams;
 - c) viešos prieigos prie 1 dalyje nurodyto registro.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ūkių, vežėjų ir patvirtintų ūkių registro formato ir tvarkos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

4 SKIRSNIS

DUOMENŲ SAUGOJIMAS

97 straipsnis

Ūkių, išskyrus genetinės medžiagos produktų ūkius, veiklos vykdytojų duomenų saugojimo prievolės

1. Ūkių, kurie turi būti registruoti pagal 88 straipsnį arba patvirtinti pagal 92 straipsnio 1 dalį, veiklos vykdytojai kaupia ir saugo bent duomenis apie:
 - a) savo ūkyje laikomų sausumos gyvūnų rūšis, kategorijas, skaičių ir tapatybę;
 - b) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą į savo ūkį ir iš jo ir tinkamai nurodo:
 - i) jų kilmės arba paskirties vietą;
 - ii) tokio perkėlimo datas;
 - c) popierinius arba elektroninius dokumentus, kuriuos privaloma pridėti prie laikomų sausumos gyvūnų, kurie perkeliami į jų ūkį ar iškeliami iš jo, pagal 106 ir 107 straipsnių b dalis, 109 straipsnio c dalį, 110 ir 113 straipsnių b dalis, 140 straipsnio 1 ir 2 dalis, 162 straipsnio 2 dalį ir pagal 114 ir 117 straipsnius bei 141 straipsnio 1 dalies b ir c punktus priimtas taisykles;
 - d) gyvūnų sveikatos problemas, susijusias su savo ūkyje laikomais gyvūnais;
 - e) biologinio saugumo priemonės, priežiūrą, gydymą, tyrimų rezultatus ir prireikęs kitą svarbią informaciją apie:
 - i) ūkyje laikomų sausumos gyvūnų kategoriją ir rūšį;
 - ii) gamybos rūšį;
 - iii) ūkio rūšį ir dydį;
 - f) gyvūnų sveikatos patikrinimų, kuriuos atlikti reikalaujama pagal 23 straipsnio 1 dalį ir pagal 24 straipsnį priimtas taisykles, rezultatus.
2. Valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti šio straipsnio 1 dalyje išvardytus duomenis ūkiams, kuriems pagal 83 straipsnį netaikomas registravimo reikalavimas.

3. Ūkių veiklos vykdytojai saugo 1 dalyje nurodytus duomenis ūkyje ir:
- a) pareikalavus juos pateikia kompetentingai institucijai;
 - b) juos saugo kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

98 straipsnis
Genetinės medžiagos produktų ūkių duomenų saugojimas

1. Genetinės medžiagos produktų ūkių veiklos vykdytojai kaupia ir saugo bent duomenis apie:
- a) genetinės medžiagos produktų gavybai naudotų gyvūnų donorų veislę, amžių ir tapatybę;
 - b) surinktų, pagamintų ar perdirbtų genetinės medžiagos produktų surinkimo, perdirbimo ir laikymo laiką ir vietą;
 - c) genetinės medžiagos produktų tapatybę ir, jei žinoma, išsamią informaciją apie jų paskirties vietą;
 - d) popierinius arba elektroninius dokumentus, kuriuos privaloma pridėti prie į ūkį atvežamų ar iš jo išvežamų genetinės medžiagos produktų pagal 159 straipsnį ir 162 straipsnio 2 dalį ir pagal 160 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtas taisykles;
 - e) naudotus laboratorinius metodus.
2. Valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti šio straipsnio 1 dalyje išvardytus duomenis ūkiams, kuriems pagal 84 straipsnį netaikomas registravimo reikalavimas.
3. Genetinės medžiagos produktų ūkių veiklos vykdytojai saugo 1 dalyje nurodytus duomenis ūkyje ir:
- a) pareikalavus juos pateikia kompetentingai institucijai;
 - b) juos saugo kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

99 straipsnis
Vežėjų duomenų saugojimas

1. Genetinės medžiagos produktų vežėjai kaupia ir saugo bent duomenis apie:
- a) ūkius, į kuriuos jie užsuko;
 - b) savo vežamų genetinės medžiagos produktų kategorijas, rūšis ir skaičių;
 - c) transporto priemonių valymą, dezinfekavimą ir dezinsekciją bei deratizaciją.

2. Valstybė narė gali netaikyti reikalavimo saugoti šio straipsnio 1 dalyje išvardytus duomenis vežėjams, kuriems pagal 86 straipsnį netaikomas registravimo reikalavimas.
3. Vežėjai saugo 1 dalyje nurodytus duomenis:
 - a) taip, kad pareikalavus juos būtų galima nedelsiant pateikti kompetentingai institucijai;
 - b) kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

100 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su duomenų saugojimu, delegavimas

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis papildomi 97, 98 ir 99 straipsniuose nurodyti duomenų saugojimo reikalavimai, susijusių su:
 - a) nuo duomenų saugojimo reikalavimų leidžiančiomis nukrypti nuostatomis, taikomomis:
 - i) tam tikrų rūšių ūkių veiklos vykdytojams ir tam tikrų rūšių vežėjams;
 - ii) ūkiams, kuriuose laikomas nedidelis skaičius laikomų sausumos gyvūnų ar nedidelis kiekis genetinės medžiagos produktų, ar juos vežantiems vežėjams;
 - iii) tam tikrų kategorijų ar rūšių laikomiems sausumos gyvūnams ar genetinės medžiagos produktams;
 - b) informacija, saugotina kartu su 97, 98 ir 99 straipsnių 1 dalyse nurodyta informacija;
 - c) papildomais duomenų saugojimo reikalavimais, taikomais genetinės medžiagos produktams, surinktiems, pagamintiems ar perdirbtiems genetinės medžiagos produktų ūkiuose, kurie nutraukė savo veiklą.
2. Nustatydama taisykles, kurios turi būti išdėstytos 1 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:
 - a) kiekvienos rūšies ūkio ar vežėjo keliamą riziką;
 - b) ūkyje laikomų ar vežamų sausumos gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų kategorijas ir rūšis;
 - c) ūkyje vykdomos gamybos rūšį ar vežimo rūšį;
 - d) įprastus tam tikros rūšies ūkiuose taikomus perkėlimo modelius ir atitinkamos kategorijos gyvūnų perkėlimo modelius;

- e) ūkyje laikomų ar vežėjo vežamų laikomų sausumos gyvūnų skaičių ar genetinės medžiagos produktų kieki.

101 straipsnis

Su duomenų saugojimu susiję įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija įgyvendinimo aktais nustato taisykles dėl:

- a) 97, 98 ir 99 straipsnių 1 dalyse ir pagal 100 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytų duomenų formato;
- b) 97, 98 ir 99 straipsnių 1 dalyse ir pagal 100 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytų duomenų saugojimo elektroniniu formatu;
- c) 97, 98 ir 99 straipsnių 1 dalyse ir pagal 100 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytų duomenų saugojimo tvarkos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

2 skyrius

Laikomų sausumos gyvūnų ir genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimai

1 SKIRSNIS

LAIKOMI SAUSUMOS GYVŪNAI

102 straipsnis

Valstybių narių atsakomybė nustatyti laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistemą

- 1. Valstybės narės nustato sistemą, skirtą identifikuoti ir registruoti laikomus sausumos gyvūnus bei prireikus registruoti jų perkėlimą, atsižvelgdamos į:
 - a) laikomų sausumos gyvūnų rūšį ar kategoriją;
 - b) tos rūšies ar kategorijos gyvūnų keliamą riziką.
- 2. 1 dalyje nurodytą sistemą sudaro šie elementai:
 - a) priemonės laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti individualiai ar grupėmis;
 - b) identifikavimo, perkėlimo ir kiti dokumentai, skirti 104 straipsnyje nurodytiems laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti ir atsekti;
 - c) ūkiuose saugomi naujausi duomenys, kaip nurodyta 97 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose;

- d) 103 straipsnio 1 dalyje nurodyta kompiuterinė laikomų sausumos gyvūnų duomenų bazė.
3. 1 dalyje nurodyta sistema sukuriamą taip, kad būtų:
- a) užtikrintas veiksmingas šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymas;
 - b) palengvintas laikomų sausumos gyvūnų, jų perkėlimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumas;
 - c) užtikrinta veiksminga tos sistemos elementų sąveika, integracija ir suderinamumas;
 - d) užtikrinta, kad sistema yra tiek, kiek tai tikslinga, pritaikyta prie:
 - i) 20 straipsnyje nurodytos kompiuterinės informacinės sistemos, skirtos pranešimams ir ataskaitoms Sąjungoje teikti;
 - ii) IMSOC;
 - e) užtikrintas nuoseklus požiūris į skirtingų rūšių gyvūnus, kuriems ta sistema taikoma.
4. Valstybės narės prireikus gali:
- a) naudotis visa 1 dalyje nurodyta sistema ar jos dalimi kitais tikslais nei nurodytieji 3 dalies a ir b punktuose;
 - b) sujungti 104 straipsnyje nurodytus identifikavimo, perkėlimo ir kitus dokumentus su 140 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 148 straipsnio 1 dalyje ir pagal 141 straipsnio b ir c dalis bei 148 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtose taisyklėse nurodytais gyvūnų sveikatos sertifikatais ar pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentais;
 - c) paskirti kitą instituciją ar įgalioti kitą įstaigą ar fizinį asmenį praktiniam 1 dalyje nurodytos identifikavimo ir registravimo sistemos taikymui.

103 straipsnis

Valstybių narių prievolė sukurti kompiuterinę laikomų sausumos gyvūnų duomenų bazę

1. Valstybės narės sukuria ir atnaujiną kompiuterinę duomenų bazę, kurioje saugoma:
- a) ši informacija, susijusi su laikomais galvijais, avimis ir ožkomis:
 - i) jų individuali identifikacija, kaip nurodyta 106 ir 107 straipsnių a dalyse;
 - ii) ūkiai, kuriuose jie laikomi;
 - iii) jų perkėlimas į ūkius ir iš jų;
 - b) informacija, susijusi su laikomomis kiaulėmis ir ūkiais, kuriuose jos laikomos;

- c) ši informacija, susijusi su laikomais arklinių šeimos gyvūnais:
 - i) 109 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas unikalus jų registracijos numeris;
 - ii) atitinkamais atvejais, identifikavimo priemonė, pagal kurią tas gyvūnas susiejamas su iii papunktyje nurodytu identifikavimo dokumentu;
 - iii) 109 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas identifikavimo dokumentas;
 - iv) ūkiai, kuriuose įprastai laikomi tie gyvūnai;
 - d) informacija, susijusi su kitų rūšių laikomais sausumos gyvūnais nei nurodytieji a, b ir c punktuose, tais atvejais, kai tai nustatyta pagal 2 dalį priimtose taisyklėse.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl informacijos, susijusios su kitų rūšių gyvūnais nei nurodytieji šio straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, registravimo, jei būtina, toje dalyje nurodytoje kompiuterinėje duomenų bazėje, atsižvelgiant į šių rūšių gyvūnų keliamą riziką ir siekiant:
- a) užtikrinti veiksmingą šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymą;
 - b) palengvinti laikomų sausumos gyvūnų, jų perkėlimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumą.

104 straipsnis

Kompetentingos institucijos prievolė išduoti identifikavimo, perkėlimo ir kitus dokumentus, skirtus laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti ir atsekti

Kompetentinga institucija išduoda:

- a) laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo dokumentus, kai to reikalaujama pagal 106 straipsnio b dalį, 109 straipsnio c dalį, 112 straipsnio 1 ir 2 dalių b punktus ir 113 straipsnio b dalį bei pagal 114 ir 117 straipsnius priimtas taisykles;
- b) perkėlimo ir kitus dokumentus, skirtus laikomiems sausumos gyvūnams identifikuoti ir atsekti, kai to reikalaujama pagal 107, 110 ir 113 straipsnių b dalis ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtas taisykles.

105 straipsnis

Vieša prieiga prie informacijos apie identifikavimo priemones

Kompetentinga institucija praneša Komisijai ir viešai paskelbia informaciją apie:

- a) pagal 103 straipsnio 1 dalį valstybių narių įsteigtus kompiuterinių duomenų bazių kontaktinius centrus;
- b) institucijas ar įstaigas, atsakingas už identifikavimo, perkėlimo ir kitų dokumentų išdavimą pagal 104 straipsnį, atsižvelgiant į 102 straipsnio 4 dalies c punktą;

- c) identifikavimo priemonės, kurios turi būti naudojamos kiekvienos kategorijos ir rūšies laikomiems sausumos gyvūnams pagal 106 ir 107 straipsnių a dalis, 109 straipsnio 1 dalį, 110 straipsnio a dalį, 112 straipsnio 1 ir 2 dalių a punktus, 113 straipsnio a dalį ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtas taisyklės;
- d) nustatytą formatą, kuriuo turi būti išduodami 104 straipsnyje nurodyti identifikavimo ir kiti dokumentai.

106 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su laikomų galvijų identifikavimu

Galvijus laikantys veiklos vykdytojai:

- a) užtikrina, kad tie laikomi gyvūnai būtų individualiai identifikuoti fiziniu identifikavimo būdu;
- b) užtikrina, kad kompetentinga institucija, paskirta institucija ar įgaliota įstaiga išduotų tų laikomų gyvūnų identifikavimo dokumentą, galiojantį visą gyvūno gyvenimo laikotarpį, ir kad tas dokumentas būtų:
 - i) veiklos vykdytojo saugomas, teisingai užpildomas ir atnaujinamas;
 - ii) pridedamas perkeltant tuos laikomus sausumos gyvūnus;
- c) perduoda informaciją apie tų laikomų gyvūnų perkėlimą iš ūkio ir į jį į kompiuterinę duomenų bazę, nurodytą 103 straipsnio 1 dalyje ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse.

107 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su laikomų avių ir ožkų identifikavimu

Laikomas avis ir ožkas laikantys veiklos vykdytojai:

- a) užtikrina, kad tie laikomi gyvūnai būtų individualiai identifikuoti fiziniu identifikavimo būdu;
- b) užtikrina, kad perkeltant tuos laikomus gyvūnus iš ūkio, kuriame jie laikomi, būtų pridedamas pagal 104 straipsnį kompetentingos institucijos išduotas ir teisingai užpildytas perkėlimo dokumentas;
- c) perduoda informaciją apie tų laikomų gyvūnų perkėlimą iš ūkio ir į jį į kompiuterinę duomenų bazę, nurodytą 103 straipsnio 1 dalyje ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse.

108 straipsnis

Su laikomų galvijų, avių ir ožkų identifikavimo ir perkėlimo dokumentais susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos

Nukrypdomos nuo 104 straipsnio ir 106 bei 107 straipsnių b dalių valstybės narės gali netaikyti veiklos vykdytojams reikalavimo užtikrinti, kad valstybėje narėje perkeltiant laikomus galvijus, avis ir ožkas būtų pridedami identifikavimo ar perkėlimo dokumentai, jei:

- a) perkėlimo ar identifikavimo dokumente pateikta informacija yra įtraukta į 103 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompiuterinę duomenų bazę;
- b) laikomų galvijų, avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistema užtikrinamas toks pat atsekamumo lygis kaip identifikavimo ir perkėlimo dokumentais.

109 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su laikomų arklinių šeimos gyvūnų identifikavimu ir registravimu

- 1. Laikomus arklinių šeimos gyvūnus laikantys veiklos vykdytojai užtikrina, kad tie gyvūnai būtų individualiai identifikuoti naudojant:
 - a) unikalų registracijos numerį, kuris įtrauktas į 103 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompiuterinę duomenų bazę;
 - b) būdą, pagal kurį laikomas gyvūnas aiškiai susiejamas su šios dalies c punkte nurodytu identifikavimo dokumentu, kurį pagal 104 straipsnį išdavė kompetentinga institucija;
 - c) teisingai užpildytą identifikavimo dokumentą, galiojantį visą gyvūno gyvenimo laikotarpį.
- 2. Laikomus arklinių šeimos gyvūnus laikantys veiklos vykdytojai perduoda informaciją apie tuos gyvūnus į kompiuterinę duomenų bazę, nurodytą 103 straipsnio 1 dalyje ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse.

110 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su laikomų kiaulių identifikavimu ir registravimu

Laikomas kiaules laikantys veiklos vykdytojai:

- a) užtikrina, kad tie laikomi gyvūnai būtų identifikuoti fizine identifikavimo priemone;
- b) užtikrina, kad perkeltiant tuos laikomus gyvūnus iš ūkio, kuriame jie laikomi, būtų pridedamas pagal 104 straipsnio b dalį kompetentingos institucijos išduotas ir teisingai užpildytas perkėlimo dokumentas;
- c) perduoda informaciją apie ūkį, kuriame laikomi tie gyvūnai, į kompiuterinę duomenų bazę, nurodytą 103 straipsnio 1 dalyje ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse.

111 straipsnis

Su laikomų kiaulių perkėlimu susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos

Nukrypdomos nuo 110 straipsnio b dalies valstybės narės gali netaikyti veiklos vykdytojams reikalavimo užtikrinti, kad valstybėje narėje perkeltiant laikomas kiaules būtų pridedami kompetentingos institucijos išduoti ir teisingai užpildyti perkėlimo dokumentai, jei:

- a) informacija apie tokius perkėlimo dokumentus yra įtraukta į pagal 103 straipsnio 1 dalį valstybės narės sukurtą kompiuterinę duomenų bazę;
- b) laikomų kiaulių identifikavimo ir registravimo sistema užtikrinamas toks pat atsekamumo lygis kaip tokiais perkėlimo dokumentais.

112 straipsnis

Gyvūnų augintinių laikytojų prievolė, susijusi su sausumos gyvūnų augintinių identifikavimu ir registravimu

1. Gyvūnų augintinių laikytojai užtikrina, kad perkeltiant I priedo A dalyje išvardytų rūšių sausumos gyvūnus augintinius iš vienos valstybės narės į kitą:
 - a) jie būtų individualiai identifikuoti fizine identifikavimo priemone;
 - b) būtų pridedamas pagal 104 straipsnį kompetentingos institucijos išduotas, teisingai užpildytas ir atnaujintas identifikavimo dokumentas.
2. Gyvūnų augintinių laikytojai užtikrina, kad perkeltiant I priedo B dalyje išvardytų rūšių sausumos gyvūnus augintinius iš vienos valstybės narės į kitą ir kai to reikalaujama pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse:
 - a) jie būtų identifikuoti individualiai arba grupėmis;
 - b) būtų pridedami teisingai užpildyti ir atnaujinti identifikavimo, perkėlimo ar kiti dokumentai, skirti gyvūnams identifikuoti ir atsekti, kaip taikytina atitinkamų rūšių gyvūnams.

113 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė, susijusi su laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus ir gyvūnus augintinius, identifikavimu

Veiklos vykdytojai užtikrina, kad laikomi sausumos gyvūnai, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus ir gyvūnus augintinius, kai to reikalaujama pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse, atitiktų šiuos reikalavimus:

- a) būtų identifikuoti individualiai arba grupėmis;
- b) juos perkeltiant būtų pridedami teisingai užpildyti ir atnaujinti identifikavimo, perkėlimo ar kiti dokumentai, skirti gyvūnams identifikuoti ir atsekti, kaip taikytina susijusių rūšių gyvūnams.

114 straipsnis
Įgaliojimų, susijusių su identifikavimu ir registravimu, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) kitų institucijų paskyrimo arba kitų įstaigų ar fizinių asmenų įgaliojimo, kaip nurodyta 102 straipsnio 4 dalies c punkte;
- b) išsamių reikalavimų, taikomų:
 - i) 106 ir 107 straipsnių a dalyse, 109 straipsnio 1 dalyje, 110 straipsnio a dalyje, 112 straipsnio 1 ir 2 dalių a punktuose ir 113 straipsnio a dalyje nurodytoms laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo priemonėms;
 - ii) tų identifikavimo priemonių taikymui ir naudojimui;
- c) informacijos, įtrauktinos į:
 - i) 103 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompiuterinę duomenų bazę;
 - ii) 105 straipsnio b dalyje nurodytą laikomų galvijų identifikavimo dokumentą;
 - iii) 107 straipsnio b dalyje nurodytą laikomų ožkų ir avių perkėlimo dokumentą;
 - iv) 109 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą laikomų arklinių šeimos gyvūnų identifikavimo dokumentą;
 - v) 110 straipsnio b dalyje nurodytą laikomų kiaulių perkėlimo dokumentą;
 - vi) 112 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus sausumos gyvūnų augintinių identifikavimo dokumentus ar 112 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytus laikomų sausumos gyvūnų augintinių identifikavimo, perkėlimo ar kitus dokumentus;
 - vii) 113 straipsnio b dalyje nurodytus laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus ir gyvūnus augintinius, identifikavimo ar perkėlimo dokumentus;
- d) skirtingų rūšių ir kategorijų laikomiems sausumos gyvūnams taikomų išsamių reikalavimų, siekiant užtikrinti veiksmingą 102 straipsnio 1 dalyje nurodytos identifikavimo ir registravimo sistemos veikimą;
- e) išsamių reikalavimų, taikomų iš trečiųjų šalių ir teritorijų į Sąjungą įvežamiems laikomiems sausumos gyvūnams;
- f) identifikavimo ir registravimo reikalavimų, taikomų I priedo B dalyje išvardytų rūšių laikomiems sausumos gyvūnams augintiniams ir prireikus laikomiems sausumos gyvūnams, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules ir arklinių šeimos gyvūnus, atsižvelgiant į tų rūšių gyvūnų keliamą riziką ir siekiant:
 - i) užtikrinti veiksmingą šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymą;

- ii) palengvinti laikomų sausumos gyvūnų, jų perkėlimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumą;

115 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo atsekamumo reikalavimų, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl veiklos vykdytojams taikomų nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 106, 107, 109 ir 110 straipsniuose nurodytų identifikavimo ir registravimo reikalavimų:

- a) tais atvejais, kai vienas ar keli iš šių elementų nėra būtini siekiant laikytis 102 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytų reikalavimų;
- b) kai kitomis valstybėse narėse taikomomis atsekamumo priemonėmis užtikrinama, kad nenukentėtų susijusių gyvūnų atsekamumo lygis.

116 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti priimant 114 ir 115 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus

Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos 114 ir 115 straipsniuose nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:

- a) laikomų sausumos gyvūnų kategorijas ir rūšis;
- b) tiems laikomiems sausumos gyvūnams kylančią riziką;
- c) gyvūnų skaičių ūkyje;
- d) ūkyje, kuriame laikomi tie sausumos gyvūnai, vykdomos gamybos rūšį;
- e) tam tikrų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo modelius;
- f) nuostatas dėl laikomų sausumos gyvūnų rūšių apsaugos ir išsaugojimo;
- g) kitų laikomų sausumos gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistemos, nurodytos 102 straipsnio 2 dalyje, atsekamumo elementų veiksmingumą.

117 straipsnis

Su laikomų sausumos gyvūnų atsekamumu susiję įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija įgyvendinimo aktais nustato 106, 107, 109, 110, 112 ir 113 straipsniuose ir pagal 103 straipsnio 2 dalį ir 114 ir 115 straipsnius priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodytų reikalavimų įgyvendinimo taisykles dėl:

- a) techninių specifikacijų, formato ir veiklos taisyklių, susijusių su:
 - i) identifikavimo priemonėmis, metodais ir naudojimu;

- ii) laikomų galvijų, avių ir ožkų identifikavimo ar perkėlimo dokumentu;
 - iii) laikomų arklinių šeimos gyvūnų identifikavimo dokumentu;
 - iv) tam tikrų rūšių laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas ir arklinių šeimos gyvūnus, identifikavimo, perkėlimo ir kitais dokumentais;
 - v) kompiuterinėmis duomenų bazėmis;
- b) terminų, taikomų:
- i) veiklos vykdytojų informacijos perdavimui į kompiuterinę duomenų bazę;
 - ii) laikomų sausumos gyvūnų registravimui;
 - iii) laikomų sausumos gyvūnų identifikavimui ir identifikavimo ženklų pakeitimui;
- c) identifikavimo ir registravimo reikalavimų, nurodytų pagal 115 straipsnį priimtose taisyklėse, netaikymo praktinio įgyvendinimo.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

2 SKIRSNIS GENETINĖS MEDŽIAGOS PRODUKTAI

118 straipsnis

Laikomų galvijų, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų, kiaulių ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimai

1. Genetinės medžiagos produktus gaminantys, perdirbantys ar laikantys veiklos vykdytojai laikomų galvijų, ožkų, avių, arklinių šeimos gyvūnų ir kiaulių genetinės medžiagos produktus pažymi taip, kad būtų galima aiškiai atsekti:
 - a) gyvūnus donorus;
 - b) surinkimo datą;
 - c) genetinės medžiagos produktų ūkius, kuriuose jie buvo surinkti, pagaminti, perdirbti ir laikomi.
2. 1 dalyje nurodytas ženklinimas atliekamas taip, kad būtų užtikrintas:
 - a) veiksmingas šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymas;
 - b) genetinės medžiagos produktų, jų vežimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumas.

119 straipsnis
Įgaliojimų, susijusių su genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimais,
delegavimas

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) laikomų galvijų, ožkų, avių, kiaulių ir arklinių šeimos gyvūnų genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimų, kuriais iš dalies pakeičiamos ir papildomos 118 straipsnyje nustatytos taisyklės;
 - b) laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, ožkas, avis, arklinių šeimos gyvūnus ir kiaules, genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimų, jei būtina, siekiant užtikrinti:
 - i) veiksmingą šiame reglamente nustatytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taikymą;
 - ii) tų genetinės medžiagos produktų, jų vežimo valstybėse narėse ir iš vienos valstybės narės į kitą bei jų įvežimo į Sąjungą atsekamumą.
2. Priimdama 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisija atsižvelgia į:
 - a) laikomų sausumos gyvūnų, iš kurių gauti genetinės medžiagos produktai, rūšis;
 - b) gyvūnų donorų sveikatos būklę;
 - c) su tokiais genetinės medžiagos produktais susijusią riziką;
 - d) genetinės medžiagos produktų rūšį;
 - e) surinkimo, perdirbimo ar laikymo rūšį;
 - f) tam tikrų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo ir jų genetinės medžiagos produktų vežimo modelius;
 - g) nuostatas dėl tam tikrų rūšių laikomų sausumos gyvūnų apsaugos ir išsaugojimo;
 - h) kitus veiksnius, kurie gali padėti užtikrinti genetinės medžiagos produktų atsekamumą.

120 straipsnis
Su genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimais susiję įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija įgyvendinimo aktais nustato taisykles dėl:

- a) techninių reikalavimų ir specifikacijų, taikomų 118 straipsnio 1 dalyje nurodytam ženklinimui;
- b) veiklos reikalavimų, taikomų pagal 119 straipsnio 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodytiems atsekamumo reikalavimams.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

3 skyrius

Laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus sausumos gyvūnus augintinius, perkėlimas Sąjungoje

1 SKIRSNIS

BENDRIEJI PERKĖLIMO REIKALAVIMAI

121 straipsnis

Bendrieji laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo reikalavimai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių siekdami užtikrinti, kad dėl laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo sveikatos būklei paskirties vietoje nekiltų rizikos, susijusios su:
 - a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
 - b) naujomis ligomis.
2. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus iš ūkių ir priima tokius gyvūnus tik jei jie atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) jie yra iš ūkių, kuriuos:
 - i) kompetentinga institucija įtraukė į ūkių registrą pagal 88 straipsnio a dalį ir kuriems kilmės valstybė narė netaiko nukrypti leidžiančių nuostatų pagal 83 straipsnį;
 - ii) kompetentinga institucija patvirtino pagal 92 straipsnio 1 dalį, kai to reikalaujama pagal 89 straipsnio 1 dalį ar 90 straipsnį;
 - b) jie atitinka 106, 107, 109, 110 ir 113 straipsniuose ir pagal 114 straipsnio a–d dalis ir 117 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytus identifikavimo ir registravimo reikalavimus.

122 straipsnis

Su vežimu susijusios prevencinės priemonės

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų ir būtinų prevencinių priemonių siekdami užtikrinti, kad:
 - a) vežant laikomus sausumos gyvūnus jų sveikatos būklei nekiltų rizikos;
 - b) vežant laikomus sausumos gyvūnus žmonės ir gyvūnai surinkimo, poilsio ir paskirties vietose negalėtų užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

- c) įranga ir transporto priemonės būtų valomos, atliekamas jų dezinfekavimas, dezinfekcija bei deratizacija ir imamasi kitų tinkamų biologinio saugumo priemonių atsižvelgiant į su vežimu susijusią riziką.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) įrangos ir transporto priemonių valymo, dezinfekavimo, dezinfekcijos bei deratizacijos ir biocidinių produktų naudojimo tais tikslais;
 - b) kitų 1 dalies c punkte nurodytų tinkamų biologinio saugumo priemonių.

2 SKIRSNIS

PERKĖLIMAS IŠ VIENOS VALSTYBĖS NARĖS Į KITĄ

123 straipsnis

Bendrieji laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą reikalavimai

1. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus į kitą valstybę narę tik jei jie atitinka šiuos reikalavimus:
- a) jie yra iš ūkio:
 - i) kuriame nėra anomalaus gaištamumo atvejų ar kitų ligų simptomų, kurių priežastis nenustatyta;
 - ii) kuriam pagal 55 straipsnio 1 dalies d punkte, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 74 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas taisykles ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtas taisykles ar 246 ir 247 straipsniuose nurodytas neatidėliotinas priemonės ir pagal 248 straipsnį priimtas taisykles netaikomi su tam tikrų rūšių gyvūnais, kurie turi būti perkelti, susiję perkėlimo apribojimai, išskyrus atvejus, kai pagal tas taisykles dėl tokių perkėlimo apribojimų buvo leista taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas;
 - iii) kuris pagal 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 64 ir 65 straipsniuose, 74 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnyje nustatytas taisykles ir pagal 67 straipsnį, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtas taisykles ar 246 ir 247 straipsniuose nurodytas neatidėliotinas priemonės ir pagal 248 straipsnį priimtas taisykles nėra ribojimų taikymo zonoje, išskyrus atvejus, kai pagal tas taisykles buvo leista taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas;
 - b) pakankamą laikotarpį iki numatomos perkėlimo į kitą valstybę narę dienos jie neturėjo sąlyčio su laikomais sausumos gyvūnais, kuriems taikomi a punkto ii ir iii papunkčiuose nurodyti perkėlimo apribojimai, ar į sąrašą įtrauktų rūšių laikomais sausumos gyvūnais, kurių sveikatos būklė prastesnė, taip kuo labiau sumažinant ligos plitimo galimybę ir atsižvelgiant į šiuos veiksnius:

- i) į sąrašą įtrauktų ligų ir naujų ligų inkubacinį laikotarpį ir plitimo kelius;
 - ii) ūkio rūšį;
 - iii) perkeliamų laikomų sausumos gyvūnų rūšį ir kategoriją;
 - iv) kitus epidemiologinius veiksnius;
- c) jie atitinka 3–8 skirsniuose nurodytus atitinkamus reikalavimus.
2. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad į kitą valstybę narę perkeliama laikoma sausumos gyvūnai būtų siunčiami tiesiai į savo paskirties vietą kitoje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai privaloma sustoti poilsio vietoje dėl gyvūnų gerovės priežasčių.

124 straipsnis
Paskirties vietoje esančių veiklos vykdytojų prievolės

1. Ūkių ir skerdyklų, į kuriuos laikomi sausumos gyvūnai priimami iš kitos valstybės narės, veiklos vykdytojai:
- a) patikrina, kad:
 - i) būtų pateikta 106 ir 107 straipsnių a dalyse, 109 straipsnio 1 dalyje, 110 ir 113 straipsnių a dalyse ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse nurodyta identifikavimo priemonė;
 - ii) būtų pateikti teisingai užpildyti 106 ir 107 straipsnių b dalyse, 109 straipsnio 1 dalies c punkte, 113 straipsnio b dalyje ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse nurodyti identifikavimo dokumentai;
 - b) būtų pateikti 140 straipsnyje ir pagal 141 straipsnio b ir c dalis priimtose taisyklėse nurodyti gyvūnų sveikatos sertifikatai ir 148 straipsnyje bei pagal 148 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodyti pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentai;
 - c) praneša kompetentingai institucijai apie pažeidimus, susijusius su:
 - i) priimtais laikomais sausumos gyvūnais;
 - ii) a punkto i papunktyje nurodytos identifikavimo priemonės pateikimu;
 - iii) a punkto ii papunktyje ir b punkte nurodytais dokumentais.
2. Bet kokio 1 dalies c punkte nurodyto pažeidimo atveju veiklos vykdytojas izoliuoja su tuo pažeidimu susijusius gyvūnus tol, kol kompetentinga institucija priima sprendimą jų atžvilgiu.

125 straipsnis

Draudimas perkelti laikomus sausumos gyvūnus iš vienos valstybės narės į kitą

Veiklos vykdytojai neperkelia laikomų sausumos gyvūnų į kitą valstybę narę, išskyrus atvejus, kai prieš gyvūnų, kurie pagal 30 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytą likvidavimo programą skirti paskersti ligų likvidavimo tikslais, perkėlimą paskirties valstybė narė tam suteikia specialų leidimą.

126 straipsnis

Bendrieji veiklos vykdytojams taikomi reikalavimai dėl laikomų sausumos gyvūnų, skirtų eksportuoti iš Sąjungos į trečiąsias šalis ar teritorijas, perkėlimo kertant kitų valstybių narių teritoriją

Veiklos vykdytojai užtikrina, kad laikomi sausumos gyvūnai, kurie skirti eksportuoti į trečiąją šalį ar teritoriją ir perkeliama kertant kitos valstybės narės teritoriją, atitiktų 121, 122, 123 ir 125 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

3 SKIRSNIS

KONKRETŲS KANOPINIŲ GYVŪNŲ IR NAMINIŲ PAUKŠČIŲ PERKĖLIMO Į KITAS VALSTYBES NARES REIKALAVIMAI

127 straipsnis

Laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimas į kitas valstybes nares

Veiklos vykdytojai perkelia laikomus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius iš ūkio vienoje valstybėje narėje į kitą valstybę narę tik jei jie atitinka šiuos reikalavimus dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų:

- a) perkėlimo metu jie neturi 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų klinikinių simptomų ar požymių;
- b) jiems taikytas toms į sąrašą įtrauktoms ligoms taikytinas laikymo laikotarpis, atsižvelgiant į laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių, kurie turi būti perkelti, kategoriją ir rūšį;
- c) per laikotarpį, taikytiną toms į sąrašą įtrauktoms ligoms ir tam tikros rūšies ir kategorijos kanopiniams gyvūnams ar naminiams paukščiams, kurie turi būti perkelti, į kilmės ūkį nebuvo perkelta laikomų kanopinių gyvūnų ar naminių paukščių;
- d) jie nekelia didelės tų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo paskirties vietoje rizikos.

128 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimu į kitas valstybes nares, delegavimas

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) 127 straipsnio b dalyje nurodytų laikymo laikotarpių;
 - b) 127 straipsnio c dalyje nurodyto laikotarpio, kuris būtinas siekiant prieš perkeltiant apriboti laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimą į ūkius;
 - c) papildomų reikalavimų, kuriais siekiama užtikrinti, kad laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai nekeltų didelės 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos, kaip nurodyta 127 straipsnio d dalyje;
 - d) kitų riziką mažinančių priemonių, kuriomis iš dalies pakeičiami ir papildomi 127 straipsnyje nustatyti reikalavimai.
2. Nustatydama taisykles, kurios turi būti išdėstytos 1 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:
- a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, susijusias su į sąrašą įtrauktos rūšies ar kategorijos laikomais kanopiniais gyvūnais ir naminiais paukščiais, kurie turi būti perkelti;
 - b) sveikatos būklę, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, kilmės ir paskirties ūkiuose, laikymo vietose, zonose ir valstybėse narėse;
 - c) ūkio ir gamybos rūšis kilmės ir paskirties vietose;
 - d) perkėlimo pobūdį;
 - e) laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių, kurie turi būti perkelti, kategorijas ir rūšis;
 - f) laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių, kurie turi būti perkelti, amžių;
 - g) kitus epidemiologinius veiksnius.

129 straipsnis

Laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai, skirti perkelti į kitą valstybę narę ir skersti

1. Skerdyklų, į kurias laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai perkeliama iš kitos valstybės narės, veiklos vykdytojai tuos gyvūnus paskerdžia kuo greičiau po jų pristatymo ir ne vėliau kaip per laikotarpį, kuris turi būti nustatytas pagal 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto skerdimo laikotarpio.

4 SKIRSNIS

LAIKOMŲ KANOPINIŲ GYVŪNŲ IR NAMINIŲ PAUKŠČIŲ SURINKIMO OPERACIJOS

130 straipsnis

Surinkimo operacijoms taikoma nukrypti leidžianti nuostata

1. Kiek tai susiję su laikomais kanopiniais gyvūnais ir naminiais paukščiais, nukrypdami nuo 123 straipsnio 2 dalies veiklos vykdytojai gali vykdyti ne daugiau kaip:
 - a) vieną surinkimo operaciją kilmės valstybėje narėje;
 - b) vieną surinkimo operaciją kilmės valstybėje narėje, kurios teritorija kertama;
 - c) vieną surinkimo operaciją paskirties valstybėje narėje.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos surinkimo operacijos atliekamos tik pagal 92 straipsnio 1 dalį ir 94 straipsnio 3 ir 4 dalis tuo tikslu patvirtintame ūkyje.

Tačiau kilmės valstybė narė gali leisti jos teritorijoje atlikti surinkimo operacijas transporto priemonėse, surenkant laikomus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius tiesiai iš jų kilmės ūkių, jei jie po šių operacijų nėra vėl iškraunami prieš:

 - a) juos pristatant į jų ūkį ar galutinę paskirties vietą, arba
 - b) 1 dalies b ir c punkte nurodytą surinkimo operaciją.

131 straipsnis

Surinkimo operacijoms taikomi ligų prevencijos reikalavimai

Surinkimo operacijas atliekantys veiklos vykdytojai užtikrina, kad:

- a) surinktų laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių sveikatos būklė būtų tokia pati, o jei taip nėra, būtų laikoma, kad visi tokie surinkti gyvūnai yra prastesnės sveikatos būklės;
- b) laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai būtų surenkami ir perkeliami į galutinę jų paskirties vietą kitoje valstybėje narėje kuo greičiau po jų iškėlimo iš kilmės ūkio ir ne vėliau kaip per laikotarpį, kuris turi būti nustatytas pagal 132 straipsnio c dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
- c) būtų imamasi būtinų biologinio saugumo priemonių siekiant užtikrinti, kad surinkti laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai:
 - i) neturėtų sąlyčio su laikomais kanopiniais gyvūnais ir naminiais paukščiais, kurių sveikatos būklė prastesnė;
 - ii) nekeltų didelės rizikos laikomiems kanopiniams gyvūnams ir naminiams paukščiams surinkimo operacijos vietoje užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

- d) laikomi kanopiniai gyvūnai ir naminiai paukščiai būtų identifikuoti ir prireikus būtų pridedami šie dokumentai:
- i) 106 ir 107 straipsnių b dalyse, 109 straipsnio c dalyje, 110 ir 113 straipsnių b dalyse ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtose taisyklėse nustatytais atvejais – identifikavimo ir registracijos dokumentai, išskyrus atvejus, kai pagal 115 straipsnį nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos;
 - ii) 140 straipsnyje ir 141 straipsnio c dalyje nustatytais atvejais – gyvūnų sveikatos sertifikatai, išskyrus atvejus, kai pagal 141 straipsnio a dalį priimtose taisyklėse nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos;
 - iii) 148 straipsnyje nustatytais atvejais – pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentas.

132 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su surinkimo operacijomis, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) konkrečių taisyklių, taikomų surinkimo operacijoms, jei kartu su 131 straipsnio b ir c dalyse nurodytomis priemonėmis papildomai taikomos kitos rizikos mažinimo priemonės;
- b) kriterijų, pagal kuriuos kilmės valstybės narės gali leisti atlikti surinkimo operacijas transporto priemonėse, kaip nurodyta 130 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje;
- c) laikotarpio, kurį trunka laikomų kanopinių gyvūnų ar naminių paukščių perkėlimas iš jų kilmės ūkio, atlikus surinkimo operaciją, į jų galutinę paskirties vietą kitoje valstybėje narėje, kaip nurodyta 131 straipsnio b dalyje;
- d) 131 straipsnio c dalyje nurodytų biologinio saugumo priemonių.

5 SKIRSNIS

LAIKOMŲ SAUSUMOS GYVŪNŲ, IŠSKYRUS LAIKOMUS KANOPINIUS GYVŪNUS IR NAMINIUS PAUKŠČIUS, PERKĖLIMAS Į KITAS VALSTYBES NARES

133 straipsnis

Laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius, perkėlimas į kitas valstybes nares ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ar naminius paukščius, iš ūkio vienoje valstybėje narėje į kitą valstybę narę tik jei jie nekelia didelės 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos paskirties vietoje.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių taisyklių, kuriomis būtų užtikrinta, kad laikomi sausumos gyvūnai, išskyrus laikomus kanopinius gyvūnus ar naminius paukščius, nekeltų didelės 8 straipsnio 1

dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo paskirties vietoje rizikos, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. Nustatydama išsamias taisykles, kurios turi būti išdėstytos 2 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:
 - a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, susijusias su į sąrašą įtrauktos rūšies ar kategorijos laikomais sausumos gyvūnais, kurie turi būti perkelti;
 - b) sveikatos būklę, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, kilmės ūkiuose, laikymo vietose, zonose ir valstybėse narėse bei paskirties vietoje;
 - c) ūkių ir gamybos rūšis kilmės vietose ir paskirties vietose;
 - d) perkėlimo pobūdžius, kiek tai susiję su galutiniu gyvūnų naudojimu paskirties vietoje;
 - e) laikomų sausumos gyvūnų, kurie turi būti perkelti, kategorijas ir rūšis;
 - f) laikomų sausumos gyvūnų, kurie turi būti perkelti, amžių;
 - g) kitus epidemiologinius veiksnius.

6 SKIRSNIS

NUKRYPIMAS NUO RIZIKOS MAŽINIMO PRIEMONIŲ IR JŲ PAPILDYMAS

134 straipsnis

Atskirtuose ūkiuose laikyti skirti gyvūnai ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai perkelia laikomus sausumos gyvūnus į atskirtą ūkį tik jei jie atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) jie yra kilę iš kito atskirto ūkio;
 - b) jie nekelia didelės rizikos paskirties atskirtame ūkyje esantiems į sąrašą įtrauktų rūšių ar kategorijų gyvūnams užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, išskyrus atvejus, kai tuos gyvūnus perkelti leidžiama mokslo tikslais.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) išsamių taisyklių, taikomų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui į atskirtus ūkius, be nurodytųjų šio straipsnio 1 dalyje;
 - b) konkrečių taisyklių, taikomų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui į atskirtus ūkius, jei taikomomis rizikos mažinimo priemonėmis užtikrinama, kad dėl to nekiltų didelės rizikos tame atskirtame ūkyje ir aplinkiniuose ūkiuose laikomų sausumos gyvūnų sveikatai.

135 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos, taikomos mokslo tikslams skirtų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui, ir deleguotieji aktai

1. Gavusi kilmės vietos kompetentingos institucijos sutikimą, paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti perkelti mokslo tikslams skirtus sausumos gyvūnus į valstybės narės teritoriją, net jei tai neatitinka 1–5 skirsniuose nurodytų reikalavimų, išskyrus 121 ir 122 straipsnius, 123 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 124 straipsnį.
2. Kompetentingos institucijos leidžia taikyti 1 dalyje nurodytas nukrypti leidžiančias nuostatas tik šiomis sąlygomis:
 - a) paskirties ir kilmės vietų kompetentingos institucijos:
 - i) susitarė dėl tokio perkėlimo sąlygų;
 - ii) ėmėsi būtinų rizikos mažinimo priemonių siekdamos užtikrinti, kad dėl tokio perkėlimo pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietose nekiltų rizikos sveikatos būklei dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų;
 - iii) atitinkamais atvejais pranešė valstybių narių, kurių teritorijos yra kertamos perkeliant gyvūnus, kompetentingai institucijai apie leistą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą ir kokiomis sąlygomis leista ją taikyti;
 - b) tų gyvūnų perkėlimą prižiūri kilmės ir paskirties vietų kompetentingos institucijos ir, atitinkamais atvejais, valstybės narės, kurios teritorija yra kertama perkeliant gyvūnus, kompetentinga institucija.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias leidžia taikyti kompetentingos institucijos, taisyklių pakeitimo ir papildymo.

136 straipsnis

Su naudojimu pramogai, sporto ir kultūros renginiais, ganymu ir darbu pasienyje susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui Sąjungoje iš vienos valstybės narės į kitą taikyti nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo 2–5 skirsnių, išskyrus 123 straipsnio a ir b dalis bei 124 ir 125 straipsnius, reikalavimų, jei tokio perkėlimo tikslas yra:
 - a) naudojimas pramogai pasienyje;
 - b) pasienyje rengiamos parodos ir sporto, kultūros bei panašūs renginiai;
 - c) laikomų sausumos gyvūnų ganymas kelių valstybių narių teritorijose esančiose ganyklose;

- d) darbas valstybių narių pasienyje naudojant laikomus sausumos gyvūnus.
2. Kilmės ir paskirties valstybės narės susitaria dėl nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias paskirties vietos kompetentinga institucija leidžia taikyti laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui 1 dalyje nurodytais tikslais, ir imamasi atitinkamų rizikos mažinimo priemonių siekiant užtikrinti, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų didelės rizikos.
 3. 2 dalyje nurodytos valstybės narės praneša Komisijai apie leistas taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas, nurodytas 1 dalyje.
 4. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias leidžia taikyti paskirties vietos kompetentinga institucija, taisyklių pakeitimo ir papildymo.

137 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su cirkams, parodoms, sporto renginiams ir naudojimui pramogai, zoologijos sodams, gyvūnų augintinių parduotuvėms ir didmeninės prekybos įmonėms taikomomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) konkrečių reikalavimų, kuriais papildomos 2–5 skirsniuose nustatytos taisyklės, taikomos laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui naudoti šiais tikslais:
 - i) cirkuose, zoologijos soduose, gyvūnų augintinių parduotuvėse, gyvūnų prieglaudose ir didmeninės prekybos įmonėse;
 - ii) parodose ir sporto, kultūros bei panašiuose renginiuose;
- b) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 2–5 skirsnių, išskyrus 123 straipsnio a ir b dalis bei 124 ir 125 straipsnius, taikomų a punkte nurodytų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui.

138 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su konkrečių rūšių ar kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui taikomomis laikinai nukrypti leidžiančiomis nuostatomis

Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl nuostatų, taikomų konkrečių rūšių ar kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui, leidžiančių laikinai nukrypti nuo šiame skyriuje nustatytų taisyklių, jei:

- a) 127 straipsnyje, 129 straipsnio 1 dalyje, 130 ir 131 straipsniuose, 133 ir 134 straipsnių 1 dalyse, 135 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 136 straipsnyje ir pagal 128 straipsnio 1 dalį, 129 straipsnio 2 dalį, 132 straipsnį, 133 ir 134 straipsnių 2 dalis, 135 straipsnio 3 dalį, 136 straipsnio 4 dalį ir 137 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytais perkėlimo reikalavimais nėra veiksmingai mažinama rizika, kylanti perkeliant tokius gyvūnus, arba
- b) paaiškėja, kad 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyta į sąrašą įtraukta liga plinta nepaisant perkėlimo reikalavimų, nustatytų pagal 1–6 skirsnius.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su ligomis, dėl kurių gali kilti labai didelė rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus atsižvelgdama į 139 straipsnyje nurodytus veiksnius ir laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

139 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti priimant šiame skirsnyje nurodytus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus

Nustatydama taisykles, kurios turi būti išdėstytos 134 straipsnio 2 dalyje, 135 straipsnio 3 dalyje, 136 straipsnio 4 dalyje ir 137 bei 138 straipsniuose nurodytuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, Komisija atsižvelgia į:

- a) su tose nuostatose nurodytu perkėlimu susijusią riziką;
- b) sveikatos būklę, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis kilmės ir paskirties vietose;
- c) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų atžvilgiu į sąrašą įtrauktas gyvūnų rūšis;
- d) kilmės ir paskirties vietose bei pakeliui esančiose vietose taikomas biologinio saugumo priemonės;
- e) konkrečias laikomų sausumos gyvūnų laikymo ūkiuose sąlygas;
- f) konkrečius tam tikros rūšies ūkiuose taikomus perkėlimo modelius ir susijusių tam tikros rūšies ir kategorijos laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo modelius;
- g) kitus epidemiologinius veiksnius.

7 SKIRSNIS

GYVŪNŲ SVEIKATOS SERTIFIKAVIMAS

140 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė užtikrinti, kad prie gyvūnų būtų pridamas gyvūnų sveikatos sertifikatas

1. Veiklos vykdytojai perkelia šių rūšių ir kategorijų laikomus sausumos gyvūnus į kitą valstybę narę tik jei kartu pateikiamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 146 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas:
 - a) kanopinius gyvūnus;
 - b) naminius paukščius;

- c) atskirtuose ūkiuose laikyti skirtus laikomus sausumos gyvūnus, išskyrus kanopinius gyvūnus ir naminius paukščius;
 - d) šios dalies a, b ir c punktuose nenurodytus laikomus sausumos gyvūnus, kai to reikalaujama pagal 141 straipsnio 1 dalies c punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose.
2. Veiklos vykdytojai neperkelia laikomų sausumos gyvūnų valstybėje narėje ar iš vienos valstybės narės į kitą, išskyrus atvejus, kai kartu pateikiamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 146 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas ir jei laikomasi šių a ir b punktuose nurodytų reikalavimų:
- a) laikomus sausumos gyvūnus leidžiama iškelti iš 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56 straipsnyje ir 64 straipsnio 1 dalyje nurodytos ribojimų taikymo zonos ir jiems taikomos 55, 65 ir 74 straipsnių 1 dalyse ar 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse arba pagal 55 straipsnio 2 dalį, 67 straipsnį, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį, 81 straipsnio 3 dalį ar 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos ligų kontrolės priemonės;
 - b) laikomi sausumos gyvūnai yra tam tikrų rūšių, kurioms taikomos tos ligų kontrolės priemonės.
3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridedamas prie laikomų sausumos gyvūnų nuo jų kilmės vietos iki jų galutinės paskirties vietos, išskyrus atvejus, kai pagal 144 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos konkrečios priemonės.

141 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su veiklos vykdytojų prievole užtikrinti, kad prie gyvūnų būtų pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas, delegavimas

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 140 straipsnio 1 dalyje nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų, taikomų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui, dėl kurio nekyla didelės ligų plitimo rizikos dėl:
 - i) perkeliamų laikomų sausumos gyvūnų rūšių ar kategorijų ir 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, dėl kurių šios rūšys yra įtrauktos į sąrašą;
 - ii) tų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų laikymo būdų ir gamybos rūšių;
 - iii) numatytos laikomų sausumos gyvūnų paskirties;
 - iv) laikomų sausumos gyvūnų paskirties vietos arba
 - b) specialių taisyklių dėl 140 straipsnio 1 dalyje nurodyto gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų, jei kompetentinga institucija, atsižvelgdama į šio

straipsnio 2 dalyje nurodytus veiksnius, imasi konkrečių su priežiūra ar biologiniu saugumu susijusių rizikos mažinimo priemonių, kuriomis užtikrinama, kad:

- i) perkeliamus laikomus sausumos gyvūnus būtų galima atsekti;
- ii) perkeliami laikomi sausumos gyvūnai atitiktų būtinus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, kaip nurodyta 1–6 skirsniuose;
- c) gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimo, taikomo 140 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nenurodytų rūšių ir kategorijų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui tais atvejais, kai siekiant užtikrinti, kad toks perkėlimas atitiktų 1–6 skirsniuose nustatytus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, privaloma atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą.

2. Nustatydama 1 dalies b punkte nurodytas specialias taisykles, Komisija atsižvelgia į:

- a) kompetentingos institucijos pasikliovimą biologinio saugumo priemonėmis, kurias, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalies b punkte ir pagal 9 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, taiko veiklos vykdytojai;
- b) kompetentingos institucijos pajėgumą imtis šiame reglamente reikalaujamų būtinų ir tinkamų priemonių ir veiksmų, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalyje;
- c) 10 straipsnyje nurodytų įgytų pagrindinių žinių apie gyvūnų sveikatą lygį ir 12 straipsnio 2 dalyje nurodytą paramą;
- d) 23 straipsnyje ir pagal 24 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytų gyvūnų sveikatos patikrinimų veiksmingumą, jei netaikomos 23 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos kitos atitinkamos priežiūros, kokybės užtikrinimo sistemos ar oficiali kontrolė;
- e) 17–20 straipsniuose ir pagal 17 ir 18 straipsnių 3 dalis ir 21 straipsnį priimtose taisyklėse, kurias taiko kompetentinga institucija, nurodyto pranešimų ir ataskaitų teikimo Sąjungoje veiksmingumą;
- f) 25 straipsnyje nurodytos priežiūros taikymą ir 27 straipsnyje bei pagal 28 ir 29 straipsnius priimtose taisyklėse nurodytą priežiūros programų taikymą.

3. Nustatydama šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimus, Komisija atsižvelgia į 1 dalies a punkto i–iv papunkčiuose nurodytus veiksnius.

142 straipsnis *Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys*

1. Gyvūnų sveikatos sertifikate pateikiama ši informacija:

- a) kilmės ūkis ar vieta, paskirties ūkis ar vieta ir, atitinkamais atvejais, ūkiai, skirti laikomų sausumos gyvūnų surinkimo operacijoms ar poilsiui;
- b) laikomų sausumos gyvūnų aprašas;

- c) laikomų sausumos gyvūnų skaičius;
 - d) laikomų sausumos gyvūnų identifikavimas ir registravimas, jei to reikalaujama pagal 106, 107, 109, 110 ir 113 straipsnius ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtas taisyklės, išskyrus atvejus, kai pagal 115 straipsnį nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, ir
 - e) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad laikomi sausumos gyvūnai atitinka 1–6 skirsniuose nurodytus atitinkamus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.
2. Gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

143 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su gyvūnų sveikatos sertifikatų turiniu

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) išsamių 142 straipsnio 1 dalyje nurodyto gyvūnų sveikatos sertifikatų turinio taisyklių, taikomų skirtingų kategorijų ir rūšių laikomiems sausumos gyvūnams ir pagal 144 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytais konkrečių pobūdžių perkėlimo atvejais;
 - b) 142 straipsnio 1 dalyje nurodytos papildomos informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate.
2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

144 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su konkrečių pobūdžių laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl konkrečių priemonių, kuriomis papildoma veiklos vykdytojų prievolė užtikrinti, kad prie gyvūnų būtų pridėdamas 140 straipsnyje ir pagal 141 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kiek tai susiję su šių pobūdžių laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu:

- a) laikomų kanopinių gyvūnų ir naminių paukščių perkėlimu, kai prieš šiems gyvūnams pasiekiant jų galutinę paskirties vietą pagal 130 straipsnį atliekamos jų surinkimo operacijos;
- b) laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu, kai šie gyvūnai negali pasiekti savo galutinės paskirties vietos ir privalo grįžti į savo kilmės vietą arba būti perkelti į kitą paskirties vietą dėl vienos ar kelių iš šių priežasčių:

- i) numatytas perkėlimo maršrutas buvo netikėtai nutrauktas dėl gyvūnų gerovės priežasčių;
 - ii) pakeliui įvyko nenumatytų eismo ar kitokių įvykių;
 - iii) laikomus sausumos gyvūnus atsisakyta priimti valstybėje narėje ar prie Sąjungos išorės sienų esančioje paskirties vietoje;
 - iv) laikomus sausumos gyvūnus atsisakyta priimti surinkimo ar poilsio vietoje;
 - v) laikomus sausumos gyvūnus atsisakyta priimti trečiojoje šalyje;
- c) parodoms ir sporto, kultūros bei panašioms renginiams skirtų laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu ir vėlesniu jų grįžimu į savo kilmės vietą.

145 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės bendradarbiauti su kompetentinga institucija atliekant gyvūnų sveikatos sertifikavimą

Veiklos vykdytojai:

- a) pateikia kompetentingai institucijai visą informaciją, kuri yra būtina 140 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 143 straipsnio 1 dalį ar 144 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytam gyvūnų sveikatos sertifikatui užpildyti;
- b) prireikus atlieka laikomų sausumos gyvūnų dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus, kaip nurodyta 146 straipsnio 3 dalyje.

146 straipsnis

Kompetentingos institucijos atsakomybė, susijusi su gyvūnų sveikatos sertifikavimu

1. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui į kitą valstybę narę, kai to reikalaujama pagal 140 straipsnį ar pagal 141 straipsnio 1 dalį ir 143 straipsnio 2 dalį priimtus deleguotuosius aktus, jei laikomasi perkėlimo reikalavimų, nurodytų:
 - a) 121 straipsnyje, 122 straipsnio 1 dalyje, 123, 125, 126, 127, 129, 130 ir 131 straipsniuose, 133 ir 134 straipsnių 1 dalyse, 135 ir 136 straipsniuose;
 - b) pagal 122 straipsnio 2 dalį, 128 straipsnio 1 dalį, 132 straipsnį, 133 ir 134 straipsnių 2 dalis, 135 ir 136 straipsnių 4 dalis ir 137 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
 - c) pagal 138 straipsnį priimtuose įgyvendinimo aktuose.
2. Gyvūnų sveikatos sertifikatai:
 - a) patikrinami ir pasirašomi valstybinio veterinarijos gydytojo;

- b) galioja pagal 4 dalies c punktą priimtose taisyklėse nurodytą laikotarpį, kurį laikomi sausumos gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, ir toliau atitinka jame pateiktas gyvūnų sveikatos garantijas.
3. Prieš pasirašydamas gyvūnų sveikatos sertifikatą valstybinis veterinarijos gydytojas atlieka dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus, kaip nurodyta pagal 4 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, ir tokiu būdu patikrina, ar laikomi sausumos gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, atitinka šio skyriaus reikalavimus.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 253 straipsnį, kuriais nustatomos taisyklės dėl:
- a) skirtingų rūšių ir kategorijų laikomiems sausumos gyvūnams taikomų tam tikrų rūšių dokumentų, tapatybės ir fizinių patikrinimų, kuriuos pagal šio straipsnio 3 dalį privalo atlikti valstybinis veterinarijos gydytojas, kad patikrintų atitiktį šio skyriaus reikalavimams;
 - b) laikotarpio, per kurį valstybinis veterinarijos gydytojas turi atlikti tokius dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus ir išduoti gyvūnų sveikatos sertifikatus prieš perkeltant laikomų sausumos gyvūnų siuntas;
 - c) gyvūnų sveikatos sertifikatų galiojimo trukmės.

147 straipsnis
Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai

Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai, išduodami, tvarkomi ir perduodami naudojantis IMSOC, gali pakeisti 146 straipsnio 1 dalyje nurodytus pridedamus gyvūnų sveikatos sertifikatus, jei:

- a) tokiuose elektroniniuose gyvūnų sveikatos sertifikatuose pateikiama visa informacija, kurią pagal 142 straipsnį ir pagal 143 straipsnį priimtose taisyklėse reikalaujama pateikti gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdyje;
- b) užtikrinamas laikomų sausumos gyvūnų atsekamumas ir tų gyvūnų sąsaja su elektroniniu gyvūnų sveikatos sertifikatu.

148 straipsnis
Pačių veiklos vykdytojų parengta deklaracija dėl perkėlimo į kitas valstybes nares

1. Kilmės vietos veiklos vykdytojai išduoda jų pačių parengtos deklaracijos dokumentą, skirtą laikomų sausumos gyvūnų perkėlimui iš jų kilmės vietos vienoje valstybėje narėje į jų paskirties vietą kitoje valstybėje narėje, ir užtikrina, kad tas dokumentas būtų pridedamas prie tų gyvūnų, jei prie jų nereikalaujama pridėti 140 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto gyvūnų sveikatos sertifikato.
2. 1 dalyje nurodytame pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente pateikiama ši informacija, susijusi su laikomais sausumos gyvūnais:
- a) jų kilmės ir paskirties vietos ir prireikus surinkimo ar poilsio vietos;

- b) laikomų sausumos gyvūnų aprašas, jų rūšis, kategorija ir skaičius;
 - c) identifikavimas ir registravimas, kai to reikalaujama pagal 106, 107, 109, 110 straipsnius ir 113 straipsnio a dalį ir pagal 114 ir 117 straipsnius priimtas taisyklės;
 - d) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad laikomi sausumos gyvūnai atitinka 1–6 skirsniuose nurodytus perkėlimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) išsamių taisyklių dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodyto pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumento, skirto skirtingų kategorijų ir rūšių gyvūnams, turinio;
 - b) informacijos, pateiktinos pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente kartu su šio straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisyklės dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentų pavyzdžių. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

8 SKIRSNIS

PRANEŠIMAS APIE LAIKOMŲ SAUSUMOS GYVŪNŲ PERKĖLIMĄ Į KITAS VALSTYBES NARES

149 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą į kitas valstybes nares

Veiklos vykdytojai iš anksto praneša savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie numatomą laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą iš tos valstybės narės į kitą valstybę narę, jei:

- a) prie gyvūnų turi būti pridedamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kaip nurodyta 146 ir 147 straipsniuose ir pagal 146 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse;
- b) prie gyvūnų turi būti pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas, skirtas laikomiems sausumos gyvūnams, kurie perkeliama iš ribojimų taikymo zonos ir kuriems taikomos ligų kontrolės priemonės, kaip nurodyta 140 straipsnio 2 dalyje;
- c) pranešimą pateikti reikalaujama pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 151 straipsnio 1 dalį.

Šio straipsnio 1 dalies tikslais veiklos vykdytojai pateikia savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai visą būtiną informaciją, kad ši galėtų pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai, kaip nurodyta 150 straipsnio 1 dalyje.

150 straipsnis

Kompetentingos institucijos atsakomybė pranešti apie perkėlimą į kitas valstybes nars

1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 149 straipsnyje.
2. Jei tai įmanoma, 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas naudojantis IMSOC.
3. Valstybės narės paskiria regionus, atsakingus už 1 dalyje nurodytų pranešimų apie perkėlimą valdymą.
4. Nukrypdamą nuo 1 dalies kilmės valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti veiklos vykdytoji naudojantis IMSOC iš dalies arba išsamiai pranešti paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą.

151 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su kompetentingos institucijos pranešimu apie perkėlimą

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) reikalavimo, pagal kurį veiklos vykdytojai, kaip nurodyta 149 straipsnyje, privalo iš anksto pranešti apie tam tikrų kategorijų ir rūšių laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus nurodytuosius to straipsnio a ir b punktuose, perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą, jei tokio tų rūšių ar kategorijų gyvūnų perkėlimo atsekamumas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 1–6 skirsniuose nustatytų perkėlimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų;
 - b) informacijos, kuri yra būtina pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 149 ir 150 straipsniuose;
 - c) pranešimų apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą teikimo tvarkos neatidėliotinais atvejais nutrūkus elektros tiekimui ar dėl kitų priežasčių sutrikus IMSOC veiklai;
 - d) reikalavimų valstybėms narėms paskirti regionus, atsakingus už pranešimų apie perkėlimą valdymą, kaip nurodyta 150 straipsnio 3 dalyje.
2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl:
 - a) formato, kuriuo teikiami pranešimai apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kuriuos:
 - i) pagal 149 straipsnį veiklos vykdytojai teikia savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
 - ii) pagal 150 straipsnį kilmės valstybės narės kompetentinga institucija teikia paskirties valstybei narei;
 - b) terminų, per kuriuos:

- i) veiklos vykdytojas turi pateikti 149 straipsnyje nurodytą būtiną informaciją kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
- ii) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti apie laikomų sausumos gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 150 straipsnio 1 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

4 skyrius

Sausumos gyvūnų augintinių perkėlimas Sąjungoje

152 straipsnis

Sausumos gyvūnų augintinių perkėlimas nekomerciniais tikslais ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. Gyvūnų augintinių laikytojai perkelia I priede išvardytų rūšių sausumos gyvūnus augintinius iš vienos valstybės narės į kitą nekomerciniais tikslais tik jei:
 - a) tie sausumos gyvūnai augintiniai yra identifikuoti ir prie jų pridedamas identifikavimo dokumentas, kai to reikalaujama pagal 112 straipsnį ar pagal 114 straipsnio e dalį ir 117 straipsnį priimtas taisyklės;
 - b) perkelti tuos gyvūnus imtasi atitinkamų prevencijos ir ligų kontrolės priemonių, siekiant užtikrinti, kad sausumos gyvūnai augintiniai nekeltų didelės rizikos laikomiems sausumos gyvūnams paskirties vietoje ir vežimo metu užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų prevencijos ir ligų kontrolės priemonių, siekiant užtikrinti, kad sausumos gyvūnai augintiniai nekeltų didelės rizikos gyvūnams paskirties vietoje ir vežimo metu užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis ir prireikus atsižvelgiant į sveikatos būklę paskirties vietoje.
3. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti šio straipsnio 1 dalyje ir pagal šio straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytų prevencijos ir ligų kontrolės priemonėms taikomas taisyklės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 254 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

5 skyrius

Laukinių sausumos gyvūnų perkėlimas

153 straipsnis *Laukiniai sausumos gyvūnai*

1. Veiklos vykdytojai perkelia laukinius sausumos gyvūnus iš buveinės vienoje valstybėje narėje į buveinę ar ūkį kitoje valstybėje narėje tik jei:
 - a) laukiniai sausumos gyvūnai iš savo buveinės perkeliami taip, kad dėl to nekiltų didelės 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ar naujų ligų plitimo rizikos pakeliui esančiose vietose ar paskirties vietoje;
 - b) laukiniai gyvūnai nėra iš ribojimų taikymo zonoje esančių buveinių, kurioms taikomi perkėlimo apribojimai dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos, dėl kurių tam tikros rūšys įtrauktos į sąrašą, pasireiškimo, kaip nurodyta 70 straipsnio 2 dalies c punkte, 80 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 70 straipsnio 3 dalies b punktą, 71 straipsnio 3 punktą, 80 straipsnio 4 punktą ir 81 straipsnio 3 punktą priimtose taisyklėse, arba 245 ir 246 straipsniuose ir pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos neatidėliotinos priemonės, išskyrus atvejus, kai pagal tas taisykles buvo leista taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas;
 - c) prie laukinių gyvūnų pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas ar kiti dokumentai, jei siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šios dalies a ir b punktuose ir pagal 154 straipsnio 1 dalies c ir d punktus priimtose taisyklėse nurodytų perkėlimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų, būtina atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą;
 - d) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša apie perkėlimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai, jei gyvūnų sveikatos sertifikato reikalaujama pagal 154 straipsnio 1 dalies c punktą priimtose taisyklėse.
2. Jei pagal 154 straipsnio 1 dalies c punktą priimtose taisyklėse reikalaujama atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą, laukinių sausumos gyvūnų perkėlimui taikomi reikalavimai, nurodyti 142 ir 145 straipsniuose, 146 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 147 straipsnyje ir pagal 143 ir 144 straipsnius ir 146 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse.
3. Jei pagal šio straipsnio 1 dalies d punktą reikalaujama pranešti apie perkėlimą, laukinių sausumos gyvūnų perkėlimui taikomi reikalavimai, nurodyti 149 ir 150 straipsniuose ir pagal 151 straipsnį nustatytuose deleguotuosiuose aktuose priimtose taisyklėse.

154 straipsnis *Įgaliojimų, susijusių su laukinių sausumos gyvūnų perkėlimu, delegavimas*

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) laukinių sausumos gyvūnų perkėlimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų, nurodytų 153 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose;
 - b) gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų iš laisvės paimtiems laukiniams sausumos gyvūnams, kurie perkeliami:
 - i) laikyti ūkiuose;
 - ii) laikyti kaip gyvūnus augintinius;
 - c) tam tikrų pobūdžių laukinių sausumos gyvūnų perkėlimo, dėl kurio ar tais atvejais, kai toks perkėlimas vykdomas, reikalaujama pateikti gyvūnų sveikatos sertifikatą ar kitą dokumentą, ir dėl su tokių sertifikatų ar kitų dokumentų turiniu susijusių reikalavimų;
 - d) kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai laukinių sausumos gyvūnų perkėlimo iš vienos valstybės narės į kitą atveju ir į tokį pranešimą įtrauktinos informacijos.
2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles, kuriose nustatomi 153 straipsnyje ir pagal 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodyti reikalavimai dėl:
- a) gyvūnų sveikatos sertifikatų ir kitų dokumentų, kuriuos būtina pridėti prie perkeliamų laukinių sausumos gyvūnų, kai to reikalaujama pagal 1 dalies c punktą priimtuose deleguotuosiuose aktuose, pavyzdžių;
 - b) kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo formato ir tokių pranešimų terminų, kai to reikalaujama pagal 1 dalies d punktą priimtose taisyklėse.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

6 skyrius

Genetinės medžiagos produktų vežimas Sąjungoje

1 SKIRSNIS

BENDRIEJI REIKALAVIMAI

155 straipsnis

Bendrieji genetinės medžiagos produktų vežimo reikalavimai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių, siekdami užtikrinti, kad dėl genetinės medžiagos produktų vežimo paskirties vietoje laikomų sausumos gyvūnų sveikatos būklei nekiltų rizikos, susijusios su:
- a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;

- b) naujomis ligomis.
- 2. Veiklos vykdytojai išveža genetinės medžiagos produktus iš savo ūkių ir priima genetinės medžiagos produktus tik jei jie atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) jie yra iš ūkių, kuriuos:
 - i) kompetentinga institucija įtraukė į ūkių registrą pagal 88 straipsnio a dalį ir kuriems kilmės valstybė narė netaiko nukrypti leidžiančių nuostatų pagal 83 straipsnį;
 - ii) kompetentinga institucija patvirtino pagal 92 straipsnio 1 dalį, kai to reikalaujama pagal 89 straipsnio 1 dalį ar 90 straipsnį;
 - b) jie atitinka 118 straipsnio 1 dalyje nurodytus atsekamumo reikalavimus ir pagal 119 straipsnio 1 dalį priimtas taisykles.
- 3. Veiklos vykdytojai laikosi 122 straipsnyje nurodytų laikomų sausumos gyvūnų genetinės medžiagos produktų vežimo reikalavimų.
- 4. Veiklos vykdytojai neperveža genetinės medžiagos produktų iš ūkio vienoje valstybėje narėje į ūkį kitoje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai paskirties valstybės narės kompetentinga institucija suteikia specialų leidimą juos pervežti, jei tuos genetinės medžiagos produktus reikalaujama sunaikinti ligų likvidavimo tikslais pagal 30 straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytą likvidavimo programą.

156 straipsnis

Paskirties vietoje esančių veiklos vykdytojų prievolės

- 1. Paskirties vietoje esančių ūkių veiklos vykdytojai, priimančys genetinės medžiagos produktus iš kitoje valstybėje narėje esančio ūkio:
 - a) patikrina, ar pateikiami:
 - i) 118 straipsnyje ir pagal 119 straipsnį priimtose taisyklėse nurodyti identifikavimo ženklai;
 - ii) 159 straipsnyje nurodyti gyvūnų sveikatos sertifikatai;
 - b) praneša kompetentingai institucijai apie pažeidimus, susijusius su:
 - i) priimtais genetinės medžiagos produktais;
 - ii) a punkto i papunktyje nurodytos identifikavimo priemonės pateikimu;
 - iii) a punkto ii papunktyje nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikatų pateikimu.
- 2. Bet kokio 1 dalies b punkte nurodyto pažeidimo atveju veiklos vykdytojas prižiūri genetinės medžiagos produktus tol, kol kompetentinga institucija priima sprendimą jų atžvilgiu.

2 SKIRSNIS

LAIKOMŲ GALVIJŲ, AVIŲ, OŽKŲ, KIAULIŲ, ARKLINIŲ ŠEIMOS GYVŪNŲ IR NAMINIŲ PAUKŠČIŲ GENETINĖS MEDŽIAGOS PRODUKTŲ VEŽIMAS Į KITAS VALSTYBES NARES

157 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimu į kitas valstybes nares

1. Veiklos vykdytojai veža laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktus į kitą valstybę narę tik jei tie genetinės medžiagos produktai atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) jie surinkti, pagaminti, perdirbti ir laikomi pagal 92 straipsnio 1 dalį ir 94 straipsnį tam tikslui patvirtintuose genetinės medžiagos produktų ūkiuose;
 - b) jie atitinka tam tikros rūšies genetinės medžiagos produktams taikomas atsekamumo reikalavimus, kaip nurodyta 118 straipsnyje ir pagal 119 straipsnį priimtose taisyklėse;
 - c) jie buvo surinkti iš gyvūnų donorų, kurie atitinka būtinus gyvūnų sveikatos reikalavimus siekiant užtikrinti, kad per genetinės medžiagos produktus neplistų į sąrašą įtrauktos ligos;
 - d) jie buvo surinkti, pagaminti, perdirbti, laikomi ir vežami taip, kad būtų užtikrinta, kad per juos neplistų į sąrašą įtrauktos ligos.
2. Veiklos vykdytojai neišveža laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų iš genetinės medžiagos produktų ūkio, kuriam taikomi vežimo apribojimai dėl į sąrašą įtrauktų rūšių pagal:
 - a) 55 straipsnio 1 dalies a, c ir e punktus, 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktį, 56 straipsnį, 61 straipsnio 1 dalies a punktą, 62 straipsnio 1 dalį, 65 straipsnio 1 dalies c punktą, 74 straipsnio 1 dalį ir 78 straipsnio 1 ir 2 dalis;
 - b) pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtas taisykles ir
 - c) 245 ir 246 straipsniuose ir pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytas neatidėliotinas priemonės, išskyrus atvejus, kai pagal 247 straipsnį priimtose taisyklėse nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos.

158 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimu į kitas valstybes nares, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir

naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui į kitas valstybes nares, kaip nurodyta 157 straipsnyje, tuose aktuose nustatant:

- a) tų laikomų gyvūnų genetinės medžiagos produktų surinkimo, gavybos, perdirbimo ir laikymo patvirtintuose ūkiuose taisyklės, kaip nurodyta 157 straipsnio 1 dalies a punkte;
- b) 157 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus gyvūnų sveikatos reikalavimus, kurie taikomi:
 - i) laikomiems gyvūnams, iš kurių surinkti genetinės medžiagos produktai;
 - ii) i papunktyje nurodytų laikomų gyvūnų donorų izoliavimui ar karantinui;
- c) laikomų gyvūnų donorų ir genetinės medžiagos produktų laboratorinius ir kitus tyrimus;
- d) gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus surinkimui, gavybai, perdirbimui, laikymui ir kitoms procedūroms bei vežimui, kaip nurodyta 157 straipsnio 1 dalies d punkte;
- e) nuostatas, leidžiančias veiklos vykdytojams nukrypti nuo 157 straipsnyje nurodytų taisyklių, atsižvelgiant į tokių genetinės medžiagos produktų keliamą riziką ir taikomas rizikos mažinimo priemones.

3 SKIRSNIS

GYVŪNŲ SVEIKATOS SERTIFIKAVIMAS IR PRANEŠIMAS APIE VEŽIMĄ

159 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su gyvūnų sveikatos sertifikavimo, nustatyto laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai veža laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktus tik jei pagal 3 dalį prie jų pridedamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas ir tie produktai vežami:
 - a) į kitą valstybę narę;
 - b) valstybėje narėje ar į kitą valstybę narę, jei:
 - i) laikomų gyvūnų genetinės medžiagos produktus leidžiama išvežti iš ribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės, kaip nurodyta 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56, 64 ir 65 straipsniuose, 74 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnyje ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 67 straipsnį, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, ar neatidėliotinos priemonės, nurodytos 246 ir 247 straipsniuose ir pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse, išskyrus atvejus, kai pagal šiame punkte nurodytas taisyklės

buvo leista taikyti nuo gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimo nukrypti leidžiančias nuostatas, ir

- ii) laikomų gyvūnų genetinės medžiagos produktai yra tam tikrų gyvūnų rūšių, kurioms taikomos i papunktyje nurodytos ligų kontrolės priemonės ar neatidėliotinos priemonės.
2. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridedamas prie genetinės medžiagos produktų nuo jų kilmės vietos iki jų paskirties vietos.
 3. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą 1 dalyje nurodytų genetinės medžiagos produktų vežimui.
 4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą genetinės medžiagos produktams nustatytą gyvūnų sveikatos sertifikavimą, taikomi 142, 145, 146 ir 147 straipsniai bei pagal 143 ir 144 straipsnius bei 146 straipsnio 4 dalį priimtos taisyklės, o pačių veiklos vykdytojų parengtai genetinės medžiagos produktų vežimo deklaracijai taikoma 148 straipsnio 1 dalis ir pagal 148 straipsnio 2 dalį priimtos taisyklės.
 5. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 1 dalyje nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikatų reikalavimų, taikomų laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimui, dėl kurio nekyla didelės į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos dėl:
 - a) genetinės medžiagos produktų pobūdžio ar tam tikros rūšies gyvūnų, iš kurių gauti tie produktai;
 - b) gamybos ir perdirbimo genetinės medžiagos produktų ūkyje metodų;
 - c) numatytos genetinės medžiagos produktų paskirties;
 - d) alternatyvių rizikos mažinimo priemonių, taikomų tam tikros rūšies ir kategorijos genetinės medžiagos produktams ir genetinės medžiagos produktų ūkiams.

160 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys

1. 159 straipsnyje nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame genetinės medžiagos produktams, pateikiama bent ši informacija:
 - a) genetinės medžiagos produktų kilmės ūkis ir paskirties ūkis ar vieta;
 - b) genetinės medžiagos produktų rūšis ir laikomų gyvūnų donorų rūšis;
 - c) genetinės medžiagos produktų kiekis;
 - d) genetinės medžiagos produktų ženklinimas, kai to reikalaujama pagal 118 straipsnio 1 dalį ir pagal 119 straipsnio 1 dalį priimtas taisyklės;

- e) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad siuntą sudarantys genetinės medžiagos produktai atitinka 155 ir 157 straipsniuose ir pagal 158 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytus atitinkamoms rūšims taikomus vežimo reikalavimus.
- 2. 159 straipsnyje nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame genetinės medžiagos produktams, galima pateikti kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.
- 3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje;
 - b) gyvūnų sveikatos sertifikavimo, nustatyto skirtingų rūšių genetinės medžiagos produktams ir iš skirtingų rūšių gyvūnų gautiems genetinės medžiagos produktams.
- 4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti genetinės medžiagos produktams skirtų gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

161 straipsnis

Pranešimas apie laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimą į kitas valstybes nares

- 1. Veiklos vykdytojai:
 - a) iš anksto praneša savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie numatomą laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimą į kitą valstybę narę, jei:
 - i) prie genetinės medžiagos produktų reikalaujama pridėti gyvūnų sveikatos sertifikatą, kaip nurodyta 159 straipsnio 1 dalyje;
 - ii) pranešimą apie genetinės medžiagos produktų vežimą pateikti reikalaujama pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 151 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį;
 - b) pateikia kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai visą būtiną informaciją, kad ši galėtų pranešti apie genetinės medžiagos produktų vežimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai, kaip nurodyta 2 dalyje.
- 2. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie laikomų galvijų, avių, ožkų, kiaulių, arklinių šeimos gyvūnų ir naminių paukščių genetinės medžiagos produktų vežimą, kaip nurodyta pagal 151 straipsnį priimtose taisyklėse.
- 3. Pranešimui apie genetinės medžiagos produktus taikomi 149 ir 150 straipsniai bei pagal 151 straipsnį priimtose taisyklės.

4 SKIRSNIS

LAIKOMŲ SAUSUMOS GYVŪNŲ, IŠSKYRUS GALVIJUS, AVIS, OŽKAS, KIAULES, ARKLINIŲ ŠEIMOS GYVŪNUS IR NAMINIUS PAUKŠČIUS, GENETINĖS MEDŽIAGOS PRODUKTŲ VEŽIMAS Į KITAS VALSTYBES NARES

162 straipsnis

Laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus ir naminius paukščius, genetinės medžiagos produktai

1. Veiklos vykdytojai veža laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus ir naminius paukščius, genetinės medžiagos produktus į kitą valstybę narę tik jei juos vežant nekyla didelės rizikos į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, atsižvelgiant į sveikatos būklę paskirties vietoje.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, gyvūnų sveikatos sertifikavimo ir pranešimo reikalavimų, taikomų laikomų sausumos gyvūnų, išskyrus galvijus, avis, ožkas, kiaules, arklinių šeimos gyvūnus ir naminius paukščius, genetinės medžiagos produktų vežimui, atsižvelgiant į:
 - a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, nustatytas į sąrašą įtrauktoms rūšims;
 - b) gyvūnų, iš kurių genetinės medžiagos produktai surinkti, rūšį ir genetinės medžiagos produktų rūšį;
 - c) sveikatos būklę paskirties ir kilmės vietose;
 - d) surinkimo, gavybos, perdirbimo ir laikymo rūšį;
 - e) kitus epidemiologinius veiksnius.
3. Jei pagal šio straipsnio 2 dalį reikalaujama atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą ir pranešti apie genetinės medžiagos produktų vežimą:
 - a) tokiam sertifikavimui taikomos 159, 160 ir 161 straipsniuose nurodytos taisyklės ir pagal 159 straipsnio 5 dalį ir 160 straipsnio 3 dalį priimtos taisyklės;
 - b) pranešimui apie vežimą taikomos 161 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos taisyklės.

5 SKIRSNIS

NUKRYPTI LEIDŽIANČIOS NUOSTATOS

163 straipsnis

Mokslo tikslams skirti genetinės medžiagos produktai ir deleguotieji aktai

1. Nukrypdoma nuo 1–4 skirsnių, paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti vežti mokslo tikslams skirtus genetinės medžiagos produktus, net jei tai neatitinka tuose skirsniuose nurodytų reikalavimų, išskyrus 155 straipsnio 1 dalį, 155 straipsnio 2 dalies c punktą, 155 straipsnio 3 dalį ir 156 straipsnį, jeigu laikomasi šių sąlygų:
 - a) prieš suteikdama tokį leidimą paskirties vietos kompetentinga institucija privalo imtis būtinų rizikos mažinimo priemonių, siekdama užtikrinti, kad dėl tų genetinės medžiagos produktų vežimo sveikatos būklei pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietoje nekiltų rizikos dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų;
 - b) tų genetinės medžiagos produktų vežimą prižiūri paskirties vietos kompetentinga institucija.
2. Jei paskirties vietos kompetentinga institucija leidžia taikyti 1 dalyje nurodytą nukrypti leidžiančią nuostatą, ji praneša kilmės valstybėms narėms ir toms valstybėms narėms, kurių teritorijos yra kertamos vežant produktus, apie leistą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą ir kokiomis sąlygomis leista ją taikyti.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias leidžia taikyti paskirties vietos kompetentinga institucija, taikymo sąlygų.

7 skyrius

Gyvūninių produktų gamyba, perdirbimas ir paskirstymas Sąjungoje

164 straipsnis

Bendrosios veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su gyvūnų sveikata, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių, siekdami užtikrinti, kad jokiuose gyvūninių produktų gamybos, perdirbimo ir paskirstymo Sąjungoje etapuose dėl tokių produktų neplistų:
 - a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, atsižvelgiant į sveikatos būklę gamybos, perdirbimo ar paskirties vietose;
 - b) naujos ligos.
2. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad gyvūniniai produktai nebūtų iš tokių ūkių ar maisto įmonių arba nebūtų gauti iš gyvūnų, kurie yra iš tokių ūkių, kuriuose:

- a) taikomos 246 ir 247 straipsniuose ir pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos neatidėliotinos priemonės, išskyrus atvejus, kai pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nustatytos nuo 1 dalyje nurodyto reikalavimo nukrypti leidžiančios nuostatos;
 - b) taikomi laikomų sausumos gyvūnų perkėlimo ir gyvūninių produktų vežimo apribojimai, kaip nurodyta 31 straipsnio 1 dalyje, 55 straipsnio 1 dalies e punkte, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnio 1 dalyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalies a punkte, 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 66 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, išskyrus atvejus, kai tose taisyklėse nustatytos nuo tų perkėlimo ir vežimo apribojimų nukrypti leidžiančios nuostatos.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių reikalavimų, kuriais iš dalies pakeičiami ir papildomi šio straipsnio 2 dalyje nustatyti reikalavimai ir kurie taikomi gyvūninių produktų vežimui, atsižvelgiant į:
- a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą į sąrašą įtrauktą ligą bei su ja susijusią gyvūnų rūšį ir
 - b) susijusią riziką.

165 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolės, susijusios su gyvūnų sveikatos sertifikatais, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai veža šiuos gyvūninius produktus valstybėje narėje ar į kitą valstybę narę tik jei prie jų pridedamas 3 dalyje nurodytas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas:
- a) gyvūninius produktus:
 - i) kuriuos leidžiama išvežti iš ribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos neatidėliotinos priemonės, nurodytos pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse;
 - ii) iš tam tikrų rūšių gyvūnų, kuriems taikomos tos neatidėliotinos priemonės;
 - b) gyvūninius produktus:
 - i) kuriuos leidžiama išvežti iš ribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės, kaip nurodyta 31 straipsnio 1 dalyje, 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnio 1 dalyje, 64 straipsnyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalies a punkte ir 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse;

- ii) iš tam tikrų rūšių gyvūnų, kuriems taikomos tos ligų kontrolės priemonės.
- 2. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridedamas prie gyvūninių produktų nuo jų kilmės vietos iki jų paskirties vietos.
- 3. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą 1 dalyje nurodytų gyvūninių produktų vežimui.
- 4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems vežamiems gyvūniniams produktams nustatytą gyvūnų sveikatos sertifikavimą taikomi 145, 146, ir 147 straipsniai ir pagal 143 ir 144 straipsnius bei 146 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklės.
- 5. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikatų reikalavimų, ir tokių nuostatų taikymo sąlygų; minėti reikalavimai taikomi gyvūninių produktų vežimui, dėl kurio nekyla didelės ligų plitimo rizikos dėl:
 - a) gyvūninių produktų rūšių;
 - b) gyvūniniams produktams taikomų rizikos mažinimo priemonių, taip sumažinant ligų plitimo riziką;
 - c) numatytos gyvūninių produktų paskirties;
 - d) gyvūninių produktų paskirties vietos.

166 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

- 1. 165 straipsnio 1 dalyje nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame gyvūniniams produktams, pateikiama bent ši informacija:
 - a) kilmės ūkis ar vieta ir paskirties ūkis ar vieta;
 - b) gyvūninių produktų aprašas;
 - c) gyvūninių produktų kiekis;
 - d) gyvūninių produktų identifikavimas, kai to reikalaujama pagal 65 straipsnio 1 dalies h punktą ar pagal 67 straipsnio a dalį priimtose taisyklėse;
 - e) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad gyvūniniai produktai atitinka 164 straipsnio 2 dalyje bei pagal 164 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklėse nurodytus vežimo apribojimo reikalavimus.
- 2. 1 dalyje nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame gyvūniniams produktams, galima pateikti kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti gyvūniniams produktams skirtų gyvūnų sveikatos sertifikatų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, pavyzdžių taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

167 straipsnis

Pranešimas apie gyvūninių produktų vežimą į kitas valstybes nares

1. Veiklos vykdytojai:
 - a) iš anksto praneša savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie numatomą gyvūninių produktų vežimą, jei prie siuntų reikalaujama pridėti gyvūnų sveikatos sertifikatą, kaip nurodyta 165 straipsnio 1 dalyje;
 - b) pateikia kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai visą būtiną informaciją, kad ši galėtų pranešti apie gyvūninių produktų vežimą paskirties valstybei narei, kaip nurodyta 2 dalyje.
2. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie gyvūninių produktų vežimą, kaip nurodyta 150 straipsnyje ir pagal 151 straipsnį priimtose taisyklėse.
3. Pranešimui apie gyvūninius produktus taikomi 149 ir 150 straipsniai ir pagal 151 straipsnį priimtose taisyklės.

8 skyrius

Nacionalinių priemonių taikymo sritis

168 straipsnis

Su gyvūnų perkėlimu ir genetinės medžiagos produktų vežimu susijusios nacionalinės priemonės

1. Valstybės narės turi teisę imtis nacionalinių priemonių, susijusių su laikomų sausumos gyvūnų perkėlimu ir jų genetinės medžiagos produktų vežimu savo teritorijose.
2. Tomis nacionalinėmis priemonėmis:
 - a) atsižvelgiama į 3, 4, 5 ir 6 skyriuose nustatytas gyvūnų perkėlimo ir genetinės medžiagos produktų vežimo taisykles ir joms neprieštaraujama;
 - b) netrukdoma perkelti gyvūnus ir vežti produktus iš vienos valstybės narės į kitą;
 - c) neviršijama to, kas tinkama ir būtina, siekiant užkirsti kelią 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoms į sąrašą įtrauktoms ligoms patekti ir plisti.

169 straipsnis

Nacionalinės priemonės, skirtos ligų, išskyrus į sąrašą įtrauktas ligas, poveikiui riboti

Jei tam tikra liga, išskyrus į sąrašą įtrauktas ligas, kelia didelę riziką laikomų sausumos gyvūnų sveikatos būklei valstybėje narėje, atitinkama valstybė narė gali imtis nacionalinių priemonių tai ligai kontroliuoti su sąlyga, kad tomis priemonėmis:

- a) netrukdoma perkelti gyvūnus ir vežti produktus iš vienos valstybės narės į kitą;
- b) neviršijama to, kas tinkama ir būtina tai ligai kontroliuoti.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Vandens gyvūnai ir gyvūniniai produktai iš vandens gyvūnų

1 skyrius

Registravimas, patvirtinimas, duomenų saugojimas ir registrai

1 SKIRSNIS

AKVAKULTŪROS ŪKIŲ REGISTRAVIMAS

170 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė registruoti akvakultūros ūkius

1. Siekdami pagal 171 straipsnį įregistruoti akvakultūros ūkius jų veiklos vykdytojai, prieš pradėdami vykdyti tokią veiklą:
 - a) praneša kompetentingai institucijai apie akvakultūros ūkius, už kuriuos jie yra atsakingi;
 - b) pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:
 - i) veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
 - ii) patalpų vietą ir aprašą;
 - iii) akvakultūros ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų kategorijas, rūšis ir skaičių bei akvakultūros ūkio talpą;
 - iv) akvakultūros ūkio rūšį;
 - v) kitus su ūkiu susijusius aspektus, kurie yra svarbūs nustatant jo keliamą riziką.
2. 1 dalyje nurodytų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai praneša kompetentingai institucijai apie:

- a) svarbius pokyčius akvakultūros ūkiuose, susijusius su 1 dalies b punkte nurodytais aspektais;
 - b) akvakultūros ūkio veiklos nutraukimą.
3. Akvakultūros ūkiai, kurie turi būti patvirtinti pagal 147 straipsnio 1 dalį, neprivalo pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos.
4. Veiklos vykdytojas gali pateikti 1 dalyje nurodytos registracijos paraišką, apimančią akvakultūros ūkių grupę, jei tie ūkiai atitinka a arba b punktuose išdėstytus reikalavimus:
- a) jie yra epidemiologiškai susijusioje vietovėje ir visi veiklos vykdytojai toje vietovėje veikia pagal bendrą biologinio saugumo sistemą;
 - b) už juos atsakingas tas pats veiklos vykdytojas ir
 - i) juose taikoma bendra biologinio saugumo sistema, ir
 - ii) jie yra geografiškai arti vienas kito.

Jei registracijos paraiška apima akvakultūros ūkių grupę, tokiai akvakultūros ūkių grupei taikomos šio straipsnio 1–3 dalyse ir 171 straipsnio 2 dalyje nustatytos taisyklės ir pagal 173 straipsnį priimtose taisyklės, kurios taikomos pavieniams akvakultūros ūkiams.

171 straipsnis

Kompetentingos institucijos prievolės registruoti akvakultūros ūkius

Kompetentinga institucija registruoja:

- a) akvakultūros ūkius 183 straipsnio 1 dalyje nurodytame akvakultūros ūkių registre, jei veiklos vykdytojas pateikė informaciją, kurios reikalaujama pagal 170 straipsnio 1 dalį;
- b) akvakultūros ūkių grupes tame akvakultūros ūkių registre, jei laikomasi 170 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

172 straipsnis

Nuo veiklos vykdytojų prievolės registruoti akvakultūros ūkius nukrypti leidžiančios nuostatos

Nukrypdomos nuo 170 straipsnio 1 dalies valstybės narės gali netaikyti registravimo reikalavimo tam tikrų kategorijų akvakultūros ūkiams, atsižvelgdamos į šiuos kriterijus:

- a) akvakultūros ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų kategorijas, rūšis ir skaičių arba kiekį bei akvakultūros ūkio talpą;
- b) akvakultūros ūkio rūšį;
- c) akvakultūros gyvūnų perkėlimą į akvakultūros ūkį ir iš jo.

173 straipsnis

Su nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo prievolės registruoti akvakultūros ūkius, susiję įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl:

- a) informacijos, kurią veiklos vykdytojai turi pateikti akvakultūros ūkio registravimo tikslais, kaip nustatyta 170 straipsnio 1 dalyje;
- b) tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių, kuriems, kaip nustatyta 172 straipsnyje, valstybės narės gali leisti taikyti nuo registravimo reikalavimo nukrypti leidžiančias nuostatas, jei tų ūkių keliama rizika yra nedidelė ir atsižvelgiama į 172 straipsnyje nurodytus kriterijus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

2 SKIRSNIS

TAM TIKRŲ RŪŠIŲ AKVAKULTŪROS ŪKIŲ PATVIRTINIMAS

174 straipsnis

Tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių patvirtinimas ir deleguotieji aktai

1. Šių rūšių akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai patvirtinimo paraišką pagal 178 straipsnio 1 dalį ir nepradedą veiklos tol, kol jų akvakultūros ūkis nepatvirtintas pagal 179 straipsnio 1 dalį:
 - a) akvakultūros ūkių, kuriuose laikomi akvakultūros gyvūnai yra skirti perkelti iš to akvakultūros ūkio gyvi arba kaip akvakultūros gyvūniniai produktai, tačiau tai netaikoma, jei jie yra perkeliama tik:
 - i) tiesiogiai tiekti galutiniam vartotojui vartoti mažais kiekiais arba
 - ii) į vietos mažmeninės prekybos įmones, kurios tiesiogiai tiekia galutiniam vartotojui;
 - b) kitų akvakultūros ūkių, kurie kelia didelę riziką dėl:
 - i) akvakultūros ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų kategorijų, rūšių ir skaičiaus;
 - ii) akvakultūros ūkio rūšies;
 - iii) akvakultūros gyvūnų perkėlimo į akvakultūros ūkį ir iš jo.
2. Veiklos vykdytojai nutraukia 1 dalyje nurodytą akvakultūros ūkio veiklą, jei:
 - a) kompetentinga institucija atšaukia ar sustabdo jo patvirtinimą pagal 182 straipsnio 2 dalį arba

- b) jei ūkiui buvo suteiktas sąlyginis patvirtinimas pagal 181 straipsnio 3 dalį, tačiau jis neįvykdo 181 straipsnio 3 dalyje nurodytų likusių reikalavimų ir jam nesuteikiamas galutinis patvirtinimas pagal 182 straipsnio 4 dalį.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų akvakultūros ūkių patvirtinimo taisyklių pakeitimo ir papildymo, kiek tai susiję su:
- a) nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo veiklos vykdytojams taikomo reikalavimo pateikti paraišką kompetentingai institucijai dėl tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių, nurodytų 1 dalies a punkte, patvirtinimo;
 - b) tam tikrų rūšių akvakultūros ūkių, kurie turi būti patvirtinti pagal 1 dalies b punktą.
4. Priimdama 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisija atsižvelgia į:
- a) akvakultūros ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų rūšis ir kategorijas;
 - b) akvakultūros ūkio ir gamybos rūšis;
 - c) įprastus tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose taikomus perkėlimo modelius ir atitinkamos rūšies ar kategorijos akvakultūros gyvūnų perkėlimo modelius.
5. Veiklos vykdytojas gali pateikti akvakultūros ūkių grupę apimančią patvirtinimo paraišką, jei laikomasi 175 straipsnio a ir b dalyse nurodytų reikalavimų.

175 straipsnis

Kompetentingos institucijos suteikiamas akvakultūros ūkių grupės patvirtinimas

Kompetentinga institucija gali suteikti akvakultūros ūkių grupės patvirtinimą, kaip nurodyta 179 straipsnio 1 dalyje, jei tie ūkiai atitinka a arba b punktuose išdėstytus reikalavimus:

- a) jie yra epidemiologiškai susijusioje vietovėje ir visi veiklos vykdytojai veikia pagal bendrą biologinio saugumo sistemą; tačiau išsiuntimo centrai, valymo centrai ar panašūs ūkiai, esantys tokioje epidemiologiškai susijusioje vietovėje, privalo būti patvirtinti atskirai;
- b) už juos atsakingas tas pats veiklos vykdytojas ir
 - i) juose taikoma bendra biologinio saugumo sistema, ir
 - ii) jie yra geografiškai arti vienas kito.

Jei akvakultūros ūkių grupei suteikiamas vienas patvirtinimas, tokiai akvakultūros ūkių grupei taikomos 176 ir 178–182 straipsniuose nustatytos taisyklės ir pagal 178 ir 179 straipsnių 2 dalis priimtos taisyklės, kurios taikomos paviniams akvakultūros ūkiams.

176 straipsnis
Atskirtų akvakultūros ūkių statuso patvirtinimas

Akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai, kurie pageidauja, kad jiems būtų suteiktas atskirto ūkio statusas:

- a) pateikia patvirtinimo paraišką kompetentingai institucijai pagal 178 straipsnio 1 dalį;
- b) pagal 203 straipsnio 1 dalyje ir pagal 203 straipsnio 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodytus reikalavimus neperkelia akvakultūros gyvūnų į atskirtą akvakultūros ūkį tol, kol kompetentinga institucija nesuteikia jų ūkiui to statuso patvirtinimo pagal 179 ar 181 straipsnį.

177 straipsnis
Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių patvirtinimas

Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojai užtikrina, kad jų ūkiai būtų kompetentingos institucijos patvirtinti vandens gyvūnams skersti ligų kontrolės tikslais, kaip nurodyta 61 straipsnio 1 dalies b punkte, 62 straipsnyje, 68 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 63 straipsnį ir 70, 71 ir 78 straipsnių 3 dalis priimtose taisyklėse.

178 straipsnis
Veiklos vykdytojų prievolė teikti informaciją siekiant gauti patvirtinimą ir įgyvendinimo aktai

1. Pateikdami 174 straipsnio 1 dalyje, 175 straipsnyje, 176 straipsnio a dalyje ir 177 straipsnyje nurodyto savo ūkio patvirtinimo paraišką veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai šią informaciją:
 - a) veiklos vykdytojo pavadinimą arba vardą bei pavardę ir adresą;
 - b) ūkio vietą ir patalpų aprašą;
 - c) ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų kategorijas, rūšis ir skaičių;
 - d) ūkio rūšį;
 - e) atitinkamais atvejais, su akvakultūros ūkių grupės patvirtinimu susijusius išsamius duomenis, kaip nurodyta 175 straipsnyje;
 - f) kitus su akvakultūros ūkiu susijusius aspektus, kurie yra svarbūs nustatant jo keliamą riziką.
2. 1 dalyje nurodytų ūkių veiklos vykdytojai praneša kompetentingai institucijai apie:
 - a) svarbius pokyčius ūkiuose, susijusius su 1 dalies c punkte nurodytais aspektais;
 - b) ūkio veiklos nutraukimą.
3. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl informacijos, kurią pagal šio straipsnio 1 dalį turi nurodyti veiklos vykdytojai, pateikdami savo ūkio

patvirtinimo paraišką. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

179 straipsnis

Patvirtinimo suteikimas bei suteikimo sąlygos ir deleguotieji aktai

1. Kompetentinga institucija suteikia akvakultūros ūkių, nurodytų 174 straipsnio 1 dalyje ir 176 straipsnio a dalyje, akvakultūros ūkių grupės, nurodytos 175 straipsnyje, ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių, nurodytų 177 straipsnyje, patvirtinimą tik jei šie ūkiai:
 - a) atitinkamais atvejais atitinka šiuos reikalavimus, susijusius su:
 - i) karantinu, izoliavimu ir kitomis biologinio saugumo priemonėmis atsižvelgiant į 9 straipsnio 1 dalies b punkte ir pagal 9 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytus reikalavimus;
 - ii) 22 straipsnyje ir, jei tinka pagal ūkio rūšį ir susijusią riziką, 23 straipsnyje ir pagal 24 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytais priežiūros reikalavimais;
 - iii) 185–187 straipsniuose ir pagal 188 ir 189 straipsnius priimtose taisyklėse nurodytu duomenų saugojimu;
 - b) turi patalpas ir įrangą:
 - i) kurios yra tinkamos iki priimtino lygio sumažinti ligų patekimo ir plitimo riziką atsižvelgiant į ūkio rūšį;
 - ii) kurių talpa yra pakankama vandens gyvūnų skaičiui;
 - c) nekelia nepriimtinos ligų plitimo rizikos atsižvelgiant į taikomas rizikos mažinimo priemones;
 - d) yra įdiegę sistemą, kuria naudodamasis veiklos vykdytojas gali kompetentingai institucijai įrodyti, kad laikomasi a, b ir c punktuose nustatytų reikalavimų.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, susijusių su:
 - a) karantinu, izoliavimu ir kitomis 1 dalies a punkto i papunktyje nurodytomis biologinio saugumo priemonėmis;
 - b) 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodyta priežiūra;
 - c) 1 dalies b punkte nurodytomis patalpomis ir įranga.
3. Nustatydamą taisykles, kurios turi būti išdėstytos pagal 2 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:
 - a) kiekvienos rūšies ūkio keliamą riziką;

- b) akvakultūros ar vandens gyvūnų rūšis ir kategorijas;
- c) gamybos rūšį;
- d) įprastus tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose taikomus perkėlimo modelius ir tuose ūkiuose laikomų rūšių ir kategorijų gyvūnų perkėlimo modelius.

180 straipsnis
Ūkių patvirtinimo taikymo sritis

Kompetentinga institucija, suteikdama akvakultūros ūkių ar maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių patvirtinimus pagal 179 straipsnio 1 dalį, aiškiai nurodo:

- a) kokių rūšių akvakultūros ūkiams, nurodytiems 174 straipsnio 1 dalyje ir 176 straipsnio a dalyje, akvakultūros ūkių grupėms, nurodytoms 175 straipsnyje, bei maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiams, nurodytiems 177 straipsnyje ir pagal 174 straipsnio 3 dalies b dalį priimtose taisyklėse, tas patvirtinimas taikomas;
- b) kokių rūšių ir kategorijų akvakultūros gyvūnams tas patvirtinimas taikomas.

181 straipsnis
Kompetentingos institucijos patvirtinimo suteikimo tvarka

1. Kompetentinga institucija nustato tvarką, kurios veiklos vykdytojai privalo laikytis teikdami savo ūkių patvirtinimo paraiškas pagal 174 straipsnio 1 dalį ir 176 bei 177 straipsnius.
2. Gavusi veiklos vykdytojo pateiktą patvirtinimo paraišką pagal 174 straipsnio 1 dalį, 176 ir 177 straipsnius kompetentinga institucija atlieka patikrinimą vietoje.
3. Kompetentinga institucija gali suteikti sąlyginį ūkio patvirtinimą tais atvejais, kai remiantis veiklos vykdytojo pateikta paraiška ir kompetentingos institucijos vėliau atliktu patikrinimu vietoje, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, paaiškėja, kad ūkis atitinka visus pagrindinius reikalavimus, kuriais pakankamai užtikrinama, kad jis nekelia didelės rizikos, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 179 straipsnio 1 dalyje ir pagal 179 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nustatytų likusių patvirtinimo reikalavimų.
4. Jei kompetentinga institucija suteikė sąlyginį patvirtinimą pagal šio straipsnio 3 dalį, ji suteikia galutinį patvirtinimą tik tokiu atveju, jei per tris mėnesius nuo sąlyginio patvirtinimo suteikimo atlikus kitą ūkio patikrinimą vietoje paaiškėja, kad jis atitinka visus 179 straipsnio 1 dalyje ir pagal 179 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytus patvirtinimo reikalavimus.

Jei atlikus minėtą patikrinimą vietoje paaiškėja, kad padaryta akivaizdi pažanga, tačiau ūkis vis dar neatitinka visų minėtų reikalavimų, kompetentinga institucija sąlyginį patvirtinimą gali pratęsti. Tačiau sąlyginis patvirtinimas iš viso gali būti suteiktas ne ilgesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui.

182 straipsnis

Kompetentingos institucijos suteikiamų patvirtinimų peržiūra, sustabdymas ir atšaukimas

1. Kompetentinga institucija nuolat peržiūri pagal 179 straipsnio 1 dalį suteiktus ūkių patvirtinimus.
2. Jei kompetentinga institucija nustato, kad ūkyje esama rimtų trūkumų, susijusių su 179 straipsnio 1 dalyje ir pagal 179 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytų reikalavimų laikymusi, o veiklos vykdytojas negali tinkamai užtikrinti, kad tie trūkumai bus pašalinti, kompetentinga institucija inicijuoja procedūrą, kad ūkio patvirtinimas būtų atšauktas.

Tačiau jei veiklos vykdytojas gali užtikrinti, kad trūkumai bus pašalinti per pagrįstą laikotarpį, kompetentinga institucija ūkio patvirtinimą gali sustabdyti.
3. Pagal 2 dalį atšauktas ar sustabdytas patvirtinimas atnaujinamas tik tokiu atveju, jei kompetentinga institucija įsitikina, kad ūkis visiškai atitinka visus šiame reglamente nustatytus reikalavimus, taikytinus tos rūšies ūkiui.

3 SKIRSNIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS SUDARYTAS AKVAKULTŪROS ŪKIŲ IR MAISTO IŠ VANDENS GYVŪNŲ IR LIGŲ KONTROLĖS ŪKIŲ REGISTRAS

183 straipsnis

Akvakultūros ūkių ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių registras

1. Kompetentinga institucija sudaro ir nuolat atnaujina registrą, į kurį įtraukiami:
 - a) visi pagal 171 straipsnį registruoti akvakultūros ūkiai;
 - b) visi pagal 179 straipsnio 1 dalį patvirtinti akvakultūros ūkiai;
 - c) visi pagal 179 straipsnio 1 dalį patvirtinti maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkiai.
2. 1 dalyje nurodytame akvakultūros ūkių registre pateikiama ši informacija:
 - a) veiklos vykdytojo pavadinimas arba vardas bei pavardė ir jo registracijos numeris;
 - b) geografinė akvakultūros ūkio ar, jei taikoma, akvakultūros ūkių grupės, padėtis;
 - c) ūkyje vykdomos gamybos rūšis;
 - d) prireikus vandens tiekimas ir nuotekų šalinimas ūkyje;
 - e) ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų rūšys;

- f) naujausia informacija apie sveikatos būklę registruotame akvakultūros ūkyje ar, jei taikoma, ūkių grupėje, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.
- 3. Pagal 179 straipsnio 1 dalį patvirtintų ūkių atveju kompetentinga institucija elektroninėmis priemonėmis viešai skelbia bent šio straipsnio 2 dalies a, c, e ir f punktuose nurodytą informaciją.
- 4. Prireikus ir atitinkamais atvejais kompetentinga institucija gali derinti 1 dalyje nurodytą registravimą su registravimu kitais tikslais.

184 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su akvakultūros ūkių registravimu

- 1. Komisijai pagal 254 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) į 183 straipsnio 1 dalyje nurodytą akvakultūros ūkių registrą įtrauktinos informacijos;
 - b) viešos prieigos prie to ūkių registro.
- 2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl 183 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyto ūkių registro formato ir tvarkos.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

4 SKIRSNIS

DUOMENŲ SAUGOJIMAS IR ATSEKAMUMAS

185 straipsnis

Akvakultūros ūkių veiklos vykdytojų prievolė saugoti duomenis

- 1. Akvakultūros ūkių, kurie turi būti registruoti pagal 171 straipsnį arba patvirtinti pagal 179 straipsnio 1 dalį, veiklos vykdytojai saugo naujausius duomenis bent apie:
 - a) bet kokią akvakultūros gyvūnų perkėlimą į akvakultūros ūkį ir iš jo ir gyvūninių produktų, gautų iš tokių gyvūnų, vežimą į tokį ūkį ir iš jo, ir tinkamai nurodo:
 - i) jų kilmės arba paskirties vietą;
 - ii) tokio perkėlimo ir vežimo datas;
 - b) gyvūnų sveikatos sertifikatus popierine arba elektronine forma, kuriuos pagal 208 straipsnį ir pagal 211 straipsnio b ir c dalis ir 213 straipsnio 2 dalį priimtas taisyklės privaloma pridėti prie į akvakultūros ūkį ar iš jo perkeliamų akvakultūros gyvūnų;

- c) gaištamumą kiekviename epidemiologiniame vienetė ir kitas su ligomis susijusias problemas akvakultūros ūkyje atsižvelgiant į gamybos rūšį;
- d) biologinio saugumo priemonės, priežiūrą, gydymą, tyrimų rezultatus ir prireikus kitą svarbią informaciją apie:
 - i) ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų kategoriją ir rūšį;
 - ii) akvakultūros ūkyje vykdomos gamybos rūšį;
 - iii) akvakultūros ūkio rūšį;
- e) gyvūnų sveikatos patikrinimų, kuriuos privaloma atlikti pagal 23 straipsnio 1 dalį ir pagal 24 straipsnį priimtas taisykles, rezultatus.

2. Akvakultūros ūkių veiklos vykdytojai:

- a) registruoja 1 dalies a punkte nurodytą informaciją taip, kad būtų užtikrintas vandens gyvūnų kilmės ir paskirties vietų atsekamumas;
- b) saugo 1 dalyje nurodytą informaciją akvakultūros ūkyje ir pareikalavus ją pateikia kompetentingai institucijai;
- c) saugo 1 dalyje nurodytą informaciją kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

186 straipsnis

Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių prievolė saugoti duomenis

- 1. Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių, kurie turi būti patvirtinti pagal 177 straipsnį, veiklos vykdytojai saugo naujausius duomenis apie akvakultūros gyvūnų perkėlimą į tokius ūkius ir iš jų ir gyvūninių produktų, gautų iš tokių gyvūnų, vežimą į tokius ūkius ir iš jų.
- 2. Maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių veiklos vykdytojai:

- a) saugo 1 dalyje nurodytus duomenis maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje ir pareikalavus juos pateikia kompetentingai institucijai;
- b) saugo 1 dalyje nurodytus duomenis kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

187 straipsnis

Vežėjų prievolė saugoti duomenis

- 1. Akvakultūros gyvūnų ir akvakultūrai skirtų laukinių vandens gyvūnų vežėjai saugo naujausius duomenis apie:
 - a) akvakultūros gyvūnų ir akvakultūrai skirtų laukinių vandens gyvūnų gaištamumo vežimo metu rodiklius atsižvelgiant į transporto priemonės tipą ir vežamų akvakultūros gyvūnų ir laukinių vandens gyvūnų rūšį;

- b) akvakultūros ūkių ir maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių, į kuriuos užsuko transporto priemonė;
- c) vežimo metu atliktą vandens keitimą, nurodant naujo vandens šaltinius ir vandens išleidimo vietą.

2. Vežėjai:

- a) saugo 1 dalyje nurodytus duomenis ir pareikalavus juos pateikia kompetentingai institucijai;
- b) saugo 1 dalyje nurodytus duomenis kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laikotarpį, kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

188 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su duomenų saugojimu, delegavimas

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis papildomi 185, 186 ir 187 straipsniuose nurodyti duomenų saugojimo reikalavimai, nustatant taisykles dėl:

- a) nuo duomenų saugojimo reikalavimų leidžiančių nukrypti nuostatų, taikomų:
 - i) tam tikrų kategorijų akvakultūros ūkių veiklos vykdytojams ir vežėjams;
 - ii) akvakultūros ūkiams, kuriuose laikomas nedidelis gyvūnų skaičius, ar vežėjams, kurie veža nedidelį gyvūnų skaičių;
 - iii) tam tikrų kategorijų ar rūšių gyvūnams;
- b) informacijos, kurią veiklos vykdytojai turi registruoti kartu su 185, 186 ir 187 straipsnių 1 dalyse nurodyta informacija;
- c) minimalaus laikotarpio, kurį privaloma saugoti 185, 186 ir 187 straipsniuose nurodytus duomenis.

2. Priimdama 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisija atsižvelgia į:

- a) kiekvienos rūšies akvakultūros ūkio keliamą riziką;
- b) akvakultūros ūkyje esančių akvakultūros gyvūnų kategorijas ar rūšis;
- c) ūkyje vykdomos gamybos rūšį;
- d) įprastus tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose taikomus perkėlimo modelius ar maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkių perkėlimo modelius;
- e) ūkyje esančių ar vežamų akvakultūros gyvūnų skaičių ar kiekį.

189 straipsnis
Su duomenų saugojimu susiję įgyvendinimo įgaliojimai

Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl:

- a) pagal 185, 186 ir 187 straipsnius saugotinų duomenų formato;
- b) tų duomenų saugojimo elektronine forma;
- c) duomenų saugojimo veiklos specifikacijų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

2 skyrius
Vandens gyvūnų, išskyrus vandens gyvūnus augintinius, perkėlimas
Sąjungoje

1 SKIRSNIS
BENDRIEJI REIKALAVIMAI

190 straipsnis
Bendrieji vandens gyvūnų perkėlimo reikalavimai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų priemonių, siekdami užtikrinti, kad dėl vandens gyvūnų perkėlimo sveikatos būklei paskirties vietoje nekiltų rizikos, susijusios su:
 - a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
 - b) naujomis ligomis.
2. Veiklos vykdytojai neperkelia vandens gyvūnų į akvakultūros ūkį, žmonėms vartoti ar nepaleidžia jų į laisvę, jei tiems vandens gyvūnams:
 - a) taikomi susijusios kategorijos ir rūšies gyvūnų perkėlimo apribojimai pagal 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalyje, 62, 64 ir 65 straipsniuose, 70 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 74 straipsnio 1 dalyje, 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 80 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas taisykles ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 70, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį, 80 straipsnio 4 dalį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtas taisykles arba
 - b) taikomos 244 ir 247 straipsniuose ir pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nustatytos neatidėliotinos priemonės.

Tačiau veiklos vykdytojai gali tuos vandens gyvūnus perkelti, jei III dalies II antraštinėje dalyje nurodytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo tokio perkėlimo reikalavimo, taikomo perkėlimui ar paleidimui į laisvę, arba pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo neatidėliotinių priemonių.

3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių, siekdami užtikrinti, kad iš savo kilmės vietos išvežti vandens gyvūnai būtų nedelsiant pristatyti į jų galutinę paskirties vietą.

191 straipsnis

Su vežimu susijusios ligų prevencijos priemonės ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų ir būtinų ligų prevencijos priemonių siekdami užtikrinti, kad:
 - a) vežant vandens gyvūnus jų sveikatos būklei nekiltų rizikos;
 - b) vežant vandens gyvūnus žmonės ar gyvūnai pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietose negalėtų užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis;
 - c) įranga ir transporto priemonės būtų valomos, būtų atliekamas jų dezinfekavimas, dezinfekcija ir deratizacija bei imamasi kitų tinkamų biologinio saugumo priemonių atsižvelgiant į su vežimu susijusią riziką;
 - d) akvakultūrai skirtų laukinių vandens gyvūnų vežimo metu vanduo būtų keičiamas tokiose vietose ir tokiomis sąlygomis, kad dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų nekiltų rizikos:
 - i) vežamų vandens gyvūnų sveikatos būklei;
 - ii) pakeliui į paskirties vietą esančių vandens gyvūnų sveikatos būklei;
 - iii) paskirties vietoje esančių vandens gyvūnų sveikatos būklei.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) įrangos ir transporto priemonių valymo, dezinfekavimo, dezinfekcijos ir deratizacijos pagal 1 dalies c punktą ir biocidinių produktų naudojimo tais tikslais;
 - b) kitų vežant taikomų atitinkamų biologinio saugumo priemonių, kaip nurodyta 1 dalies c punkte;
 - c) vežimo metu atliekamo vandens keitimo, kaip nurodyta 1 dalies d punkte.

192 straipsnis

Numatytos paskirties pakeitimas

1. Vandens gyvūnai, kurie perkelti sunaikinti ar paskersti pagal a ar b punktuose nurodytas priemones, nenaudojami jokių kitų tikslų, išskyrus:
 - a) taikant 31 ir 55 straipsnių 1 dalyse, 56, 61, 62, 64, 65, 67 ir 70 straipsniuose, 74 straipsnio 1 dalyje, 78 ir 80 straipsniuose ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 66 straipsnius, 70, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį, 80 straipsnio 3 dalį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytas ligų kontrolės priemones;

- b) taikant 246 ir 247 straipsniuose ir pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytas neatidėliotinas priemonės.
2. Vandens gyvūnai, perkeliami žmonėms vartoti, paleisti į laisvę, akvakultūrai ar bet kokių kitų konkrečių tikslų, nenaudojami jokių kitų tikslų nei numatyta.

193 straipsnis

Paskirties vietoje esančių veiklos vykdytojų prievolės

1. Ūkių ir maisto įmonių, kurios priima akvakultūros gyvūnus, veiklos vykdytojai:
- a) patikrina, kad būtų pateiktas vienas iš šių dokumentų:
 - i) 208 straipsnio 1 dalyje, 209 straipsnyje ir 224 straipsnio 1 dalyje ir pagal 188, 211 ir 213 straipsnius priimtose taisyklėse nurodyti gyvūnų sveikatos sertifikatai;
 - ii) 218 straipsnio 1 dalyje ir pagal 218 straipsnio 3 ir 4 dalis priimtose taisyklėse nurodyti pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumentai;
 - b) praneša kompetentingai institucijai apie pažeidimus, susijusius su:
 - i) priimtais akvakultūros gyvūnais;
 - ii) a punkto i ir ii papunkčiuose nurodytų dokumentų pateikimu.
2. 1 dalies b punkte nurodytų pažeidimų atveju veiklos vykdytojas izoliuoja su tuo pažeidimu susijusius akvakultūros gyvūnus tol, kol kompetentinga institucija priima sprendimą jų atžvilgiu.

194 straipsnis

Bendrieji reikalavimai dėl akvakultūros gyvūnų, skirtų eksportuoti iš Sąjungos į trečiąsias šalis ar teritorijas, perkėlimo kertant valstybių narių teritorijas

Veiklos vykdytojai užtikrina, kad vandens gyvūnai, kurie skirti eksportuoti į trečiąją šalį ar teritoriją ir perkeliama kertant valstybių narių teritorijas, atitiktų 190, 191 ir 192 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

2 SKIRSNIS

AKVAKULTŪROS ŪKIUOSE LAIKYTI ARBA Į LAISVĘ PALEISTI SKIRTI VANDENS GYVŪNAI

195 straipsnis

Anomalaus gaištamumo atvejai ir kiti pavojingų ligų simptomai

1. Veiklos vykdytojai neperkelia vandens gyvūnų iš akvakultūros ūkio ar laisvės į kitą akvakultūros ūkį ar nepaleidžia jų į laisvę, jei tie gyvūnai yra kilę iš akvakultūros ūkių ar aplinkos, kuriuose nustatyta:

- a) anomalaus gaištamumo atvejų arba
 - b) kitų pavojingų ligų simptomų, kurių priežastis nenustatyta.
2. Nukrypdoma nuo 1 dalies kompetentinga institucija gali leisti vandens gyvūnus perkelti ar paleisti į laisvę remiantis rizikos vertinimu, jei tie gyvūnai yra kilę iš akvakultūros ūkio dalies ar iš teritorijos laisvėje, kuri yra nepriklausoma nuo epidemiologinio vieneto, kuriame nustatyta anomalaus gaištamumo atvejų ar kitų ligos simptomų.

196 straipsnis

Akvakultūros gyvūnų, skirtų perkelti į valstybės nares, zonas ar laikymo vietas, kurios paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, perkėlimas ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai perkelia akvakultūros gyvūnus iš akvakultūros ūkio šio straipsnio a arba b dalyje nurodytais tikslais, jei tie akvakultūros gyvūnai yra kilę iš valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos, kuri pagal 36 straipsnio 3 dalį ar 37 straipsnio 4 dalį paskelbta neužkrėsta 8 straipsnio 1 dalies b ar c punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, jei tų rūšių akvakultūros gyvūnai įtraukti į sąrašą dėl tų į sąrašą įtrauktų ligų ir jei tie akvakultūros gyvūnai:
- a) turi būti perkelti į valstybę narę arba jos zoną ar laikymo vietą, kuri:
 - i) paskelbta neužkrėsta pagal 36 straipsnio 3 dalį ar 37 straipsnio 4 dalį, arba
 - ii) kurioje taikoma vienos ar kelių 8 straipsnio 1 dalies b ir c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, kaip nurodyta 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse;
 - b) skirti:
 - i) laikyti akvakultūros ūkyje, kuris:
 - registruotas pagal 171 straipsnį arba
 - patvirtintas pagal 174, 175, 176 ir 177 straipsnius, arba
 - ii) paleisti į laisvę.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, taikomų tokių gyvūnų perkėlimui ar paleidimui į laisvę, dėl kurio nekyla didelės 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo rizikos dėl:
- a) akvakultūros gyvūnų rūšių, kategorijų ir vystymosi stadijos;
 - b) kilmės ir paskirties ūkių rūšių;
 - c) numatomos akvakultūros gyvūnų paskirties;

- d) akvakultūros gyvūnų paskirties vietos;
- e) apdorojimo, perdirbimo metodų ir kitų specialių rizikos mažinimo priemonių, taikomų kilmės ar paskirties vietose.

197 straipsnis

Valstybių narių nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su veiklos vykdytojų prievole perkelti akvakultūros gyvūnus iš vienos valstybės narės, zonos ar laikymo vietos, kurioje taikoma likvidavimo programa, į kitą

Nukrypdomos nuo 196 straipsnio 1 dalies valstybės narės gali leisti veiklos vykdytojams perkelti akvakultūros gyvūnus į zoną ar laikymo vietą kitoje valstybėje narėje, kurioje pagal 30 straipsnio 1 ir 2 dalis taikoma 8 straipsnio 1 dalies b ir c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, iš kitos zonos ar laikymo vietos, kurioje taip pat nustatyta tų pačių į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, jei dėl tokio gyvūnų perkėlimo nekyla rizikos sveikatos būklei kilmės valstybėje narėje, zonoje ar laikymo vietoje.

198 straipsnis

Valstybių narių priemonės, susijusios su akvakultūros gyvūnų paleidimu į laisvę

Valstybės narės gali reikalauti, kad akvakultūros gyvūnai būtų paleidžiami į laisvę tik jei jie yra kilę iš valstybės narės, zonos ar laikymo vietos, kuri pagal 36 straipsnio 1 dalį ar 37 straipsnio 1 dalį paskelbta neužkrėsta 8 straipsnio 1 dalies b ir c punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, dėl kurių tam tikrų rūšių akvakultūros gyvūnai, kurie turi būti perkelti, yra įtraukti į sąrašą, neatsižvelgiant į sveikatos būklę vietovėje, kurioje akvakultūros gyvūnai turi būti paleisti.

199 straipsnis

Laukinių vandens gyvūnų, skirtų perkelti į valstybes nares, zonas ar laikymo vietas, kurias paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, perkėlimas ir deleguotieji aktai

1. 196 ir 197 straipsniai taip pat taikomi perkeliant laukinius vandens gyvūnus, skirtus laikyti akvakultūros ūkyje ar maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje, kuris:
 - a) registruotas pagal 171 straipsnį arba
 - b) patvirtintas pagal 174–177 straipsnius.
2. Perkeldami laukinius vandens gyvūnus iš vienos buveinės į kitą veiklos vykdytojai imasi ligų prevencijos priemonių, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų didelės rizikos vandens gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl ligų prevencijos priemonių, kurių turi imtis veiklos vykdytojai, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje.

3 SKIRSNIS

ŽMONĖMS VARTOTI SKIRTI VANDENS GYVŪNAI

200 straipsnis

Akvakultūros gyvūnų, skirtų perkelti į valstybės nares, zonas ar laikymo vietas, kurios paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, perkėlimas ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai perkelia akvakultūros gyvūnus iš akvakultūros ūkio šios dalies a arba b dalyje nurodytais tikslais, jei tie akvakultūros gyvūnai yra kilę iš valstybės narės arba jos zonos ar laikymo vietos, kuri pagal 36 straipsnio 3 dalį ar 37 straipsnio 4 dalį paskelbta neužkrėsta 8 straipsnio 1 dalies b ar c punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, jei tų rūšių akvakultūros gyvūnai įtraukti į sąrašą dėl tų į sąrašą įtrauktų ligų ir jei jie:
 - a) turi būti perkeliama į valstybę narę arba jos zoną ar laikymo vietą, kuri pagal 36 straipsnio 3 dalį ar 37 straipsnio 4 dalį paskelbta neužkrėsta ar kurioje pagal 30 straipsnio 1 ar 2 dalį nustatyta vienos ar kelių 8 straipsnio 1 dalies b ir c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa;
 - b) skirti žmonėms vartoti.
2. Nukrypdamos nuo šio straipsnio 1 dalies valstybės narės gali leisti veiklos vykdytojams perkelti akvakultūros gyvūnus į zoną ar laikymo vietą, kurioje pagal 30 straipsnio 1 ar 2 dalį nustatyta 8 straipsnio 1 dalies b ir c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, iš kitos tos valstybės narės zonos ar laikymo vietos, kurioje taip pat nustatyta tų pačių į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, jei dėl tokio perkėlimo nekyla rizikos sveikatos būklei valstybėje narėje arba jos zonoje ar laikymo vietoje.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnų perkėlimui, dėl kurio nekyla didelės ligų plitimo rizikos dėl:
 - a) akvakultūros gyvūnų rūšių, kategorijų ir vystymosi stadijos;
 - b) akvakultūros gyvūnų laikymo būdų ir kilmės bei paskirties akvakultūros ūkiuose vykdomos gamybos rūšies;
 - c) numatomos akvakultūros gyvūnų paskirties;
 - d) akvakultūros gyvūnų paskirties vietos;
 - e) apdorojimo, perdirbimo metodų ir kitų specialių rizikos mažinimo priemonių, taikomų kilmės ar paskirties vietose.

201 straipsnis

Laukinių vandens gyvūnų, skirtų perkelti į valstybes nares, zonas ar laikymo vietas, kurios paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose taikoma likvidavimo programa, perkėlimas ir deleguotieji aktai

1. 200 straipsnio 1 ir 2 dalys bei pagal 200 straipsnio 3 dalį priimtos taisyklės taip pat taikomos perkeliant žmonėms vartoti skirtus laukinius vandens gyvūnus, kurie skirti perkelti į valstybes nares arba jų zonas ar laikymo vietas, kurios pagal 36 straipsnio 3 dalį ar 37 straipsnio 4 dalį paskelbtos neužkrėstomis ar kuriose pagal 30 straipsnio 1 ar 2 dalį taikoma likvidavimo programa, jei tokios priemonės yra būtinos užtikrinti, kad tie laukiniai vandens gyvūnai nekeltų didelės rizikos vandens gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl reikalavimų, taikomų žmonėms vartoti skirtų laukinių vandens gyvūnų perkėlimui, kuriais papildomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos.

4 SKIRSNIS

ŪKIUOSE LAIKYTI, Į LAISVĘ PALEISTI AR ŽMONĖMS VARTOTI NESKIRTI VANDENS GYVŪNAI

202 straipsnis

Ūkiuose laikyti, į laisvę paleisti ar žmonėms vartoti neskirtų vandens gyvūnų perkėlimas ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai imasi būtinų prevencinių priemonių siekdami užtikrinti, kad perkeliant ūkiuose laikyti, į laisvę paleisti ar žmonėms vartoti neskirtus vandens gyvūnus nekiltų didelės rizikos vandens gyvūnams paskirties vietoje užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų prevencinių priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti, kad vandens gyvūnai neplatintų 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų, ir atsižvelgiama į šio straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksnius.
3. Priimdama 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisija atsižvelgia į:
 - a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, susijusias su į sąrašą įtrauktos rūšies ar kategorijos vandens gyvūnais;
 - b) sveikatos būklę, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis kilmės ir paskirties laikymo vietose, zonose ar valstybėse narėse;
 - c) kilmės ir paskirties vietas;
 - d) vandens gyvūnų perkėlimo pobūdį;
 - e) vandens gyvūnų rūšis ir kategorijas;

- f) vandens gyvūnų amžių;
- g) kitus epidemiologinius veiksnius.

5 SKIRSNIS

NUO 1–4 SKIRSNIŲ NUKRYPTI LEIDŽIANČIOS NUOSTATOS IR PAPILDOMOS RIZIKOS MAŽINIMO PRIEMONĖS

203 straipsnis

Atskirtuose akvakultūros ūkiuose laikyti skirti vandens gyvūnai ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai perkelia vandens gyvūnus į atskirtą akvakultūros ūkį tik jei jie atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) jie yra kilę iš kito atskirto akvakultūros ūkio;
 - b) jie nekelia didelės rizikos paskirties atskirtame akvakultūros ūkyje esantiems į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnams užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis, išskyrus atvejus, kai tuos gyvūnus perkelti leidžiama mokslo tikslais.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) išsamių reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnų perkėlimui į atskirtus akvakultūros ūkius, be nurodytųjų šio straipsnio 1 dalyje;
 - b) konkrečių taisyklių, taikomų akvakultūros gyvūnų perkėlimui į atskirtus akvakultūros ūkius, jei taikomomis rizikos mažinimo priemonėmis užtikrinama, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų didelės rizikos tame atskirtame akvakultūros ūkyje ir aplinkiniuose ūkiuose esančių akvakultūros gyvūnų sveikatai.

204 straipsnis

*Nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su mokslo tikslams skirtų vandens gyvūnų
perkėlimu, ir deleguotieji aktai*

1. Gavusi kilmės vietos kompetentingos institucijos sutikimą, paskirties vietos kompetentinga institucija gali leisti į jos teritoriją perkelti mokslo tikslams skirtus vandens gyvūnus, net jei tai neatitinka 1–4 skirsniuose nurodytų reikalavimų, išskyrus 190 straipsnio 1 ir 3 dalis ir 191, 192 ir 193 straipsnius.
2. Kompetentingos institucijos leidžia taikyti 1 dalyje nurodytas nukrypti leidžiančias nuostatas, susijusias su mokslo tikslams skirtų vandens gyvūnų perkėlimu, tik šiomis sąlygomis:
 - a) paskirties ir kilmės vietų kompetentingos institucijos:
 - i) susitarė dėl tokio perkėlimo sąlygų;

- ii) ėmėsi būtinų rizikos mažinimo priemonių siekdamos užtikrinti, kad dėl tų vandens gyvūnų perkėlimo nekiltų rizikos sveikatos būklei pakeliui esančiose vietose ir paskirties vietoje dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų;
 - iii) atitinkamais atvejais pranešė valstybių narių, kurių teritorijos yra kertamos perkeliant gyvūnus, kompetentingai institucijai apie leistą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą ir kokiomis sąlygomis šis leidimas suteiktas;
 - b) tų vandens gyvūnų perkėlimą prižiūri kilmės ir paskirties vietų kompetentingos institucijos ir, atitinkamais atvejais, valstybės narės, kurios teritorija yra kertama perkeliant gyvūnus, kompetentinga institucija.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias leidžia taikyti kompetentingos institucijos, taisyklių pakeitimo ir papildymo.

205 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su parodoms, zoologijos sodams, gyvūnų augintinių parduotuvėms, sodo tvenkiniais, komerciniams akvariumams ir didmeninės prekybos įmonėms taikomais konkrečiais reikalavimais ir nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) konkretaus reikalavimo, kuriuo papildomos 1–4 skirsniuose nustatytos taisyklės, ir kuris taikomas perkeliant vandens gyvūnus, skirtus šiems tikslams:
 - i) zoologijos sodams, gyvūnų augintinių parduotuvėms ir didmeninės prekybos įmonėms;
 - ii) parodoms ir sporto, kultūros bei panašioms renginiams arba
 - iii) komerciniams akvariumams;
- b) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 1–4 skirsnių, išskyrus 190 straipsnio 1 ir 3 dalis ir 191, 192 ir 193 straipsnius, taikomų a punkte nurodytų vandens gyvūnų perkėlimui.

206 straipsnis

Įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su konkrečių rūšių ar kategorijų vandens gyvūnų perkėlimui taikomomis laikinai nukrypti leidžiančiomis nuostatomis

Komisija įgyvendinimo aktais nustato taisykles dėl nuostatų, taikomų konkrečių rūšių ar kategorijų vandens gyvūnų perkėlimui ir leidžiančių laikinai nukrypti nuo šio skyriaus nustatytų taisyklių, jei:

- a) 195 straipsnyje, 196 straipsnio 1 dalyje, 197 ir 198 straipsniuose, 199 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 200 straipsnyje, 201, 202, 203 ir 204 straipsnių 1 ir 2 dalyse ir pagal 196 straipsnio 2 dalį, 199 straipsnio 3 dalį, 201, 202, 203 straipsnių 2 dalis, 204 straipsnio 3 dalį ir 205 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytais perkėlimo reikalavimais nėra

veiksmingai mažinama rizika, kylanti dėl tam tikro tų vandens gyvūnų perkėlimo, arba

- b) paaiškėja, kad 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyta į sąrašą įtrauktą liga plinta nepaisant perkėlimo reikalavimų, nustatytų pagal 1–5 skirsnius.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su į sąrašą įtraukta liga, dėl kurios gali kilti labai didelio poveikio rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus atsižvelgdama į 205 straipsnyje nurodytus veiksmus ir laikydamosi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

207 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti priimant šiame skirsnyje nurodytus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus

Nustatydama taisykles, kurios turi būti išdėstytos 203 straipsnio 2 dalyje, 204 straipsnio 3 dalyje ir 205 bei 206 straipsniuose nurodytuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, Komisija atsižvelgia į:

- a) su perkėlimu susijusią riziką;
- b) sveikatos būklę, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis kilmės ir paskirties vietose;
- c) dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų į sąrašą įtrauktas vandens gyvūnų rūšis;
- d) taikomas biologinio saugumo priemonės;
- e) konkrečias akvakultūros gyvūnų laikymo sąlygas;
- f) konkrečius tam tikros rūšies akvakultūros ūkiuose taikomus perkėlimo modelius ir susijusios rūšies ar kategorijos akvakultūros gyvūnų perkėlimo modelius;
- g) kitus epidemiologinius veiksmus.

6 SKIRSNIS

GYVŪNŲ SVEIKATOS SERTIFIKAVIMAS

208 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė užtikrinti, kad prie akvakultūros gyvūnų būtų pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas

1. Veiklos vykdytojai perkelia akvakultūros gyvūnus tik jei prie jų pridedamas kilmės vietos kompetentingos institucijos pagal 216 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas ir jei tų rūšių gyvūnai yra įtraukti į sąrašą dėl a punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ir jie perkeliama dėl vienos iš šių priežasčių:

- a) jie skirti perkelti į valstybę narę arba jos zoną ar laikymo vietą, kuri pagal 36 straipsnio 3 dalį ir 37 straipsnio 4 dalį paskelbta neužkrėsta ar kurioje pagal 30 straipsnio 1 ar 2 dalį nustatyta vienos ar kelių 8 straipsnio 1 dalies b ir c punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų likvidavimo programa, ir
 - b) jų paskirtis yra viena iš šių:
 - i) laikyti akvakultūros ūkyje;
 - ii) paleisti į laisvę;
 - iii) žmonėms vartoti.
2. Veiklos vykdytojai perkelia akvakultūros gyvūnus tik jei prie jų pridedamas kilmės vietos kompetentingos institucijos pagal 216 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas ir jei tų rūšių gyvūnai yra įtraukti į sąrašą dėl susijusios (-ų) a punkte nurodytos (-ų) ligos (-ų) ir jie perkeliama dėl vienos iš šių priežasčių:
- a) juos leidžiama perkelti iš ribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos vienos ar kelių 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų kontrolės priemonės, nurodytos 55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktyje, 56 ir 64 straipsniuose, 65 ir 74 straipsnių 1 dalyse, 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse arba pagal 55 straipsnio 2 dalį, 67 ir 68 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį, 81 straipsnio 2 dalį ir 248 straipsnį priimtose taisyklėse;
 - b) jų paskirtis yra viena iš šių:
 - i) laikyti akvakultūros ūkyje;
 - ii) paleisti į laisvę;
 - iii) žmonėms vartoti.
3. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridedamas prie akvakultūros gyvūnų nuo jų kilmės vietos iki jų paskirties vietos, išskyrus atvejus, kai pagal 214 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos konkrečios priemonės.

209 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė užtikrinti, kad prie kitų vandens gyvūnų būtų pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas, ir įgyvendinimo įgaliojimai

1. Veiklos vykdytojai perkelia vandens gyvūnus, išskyrus 208 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus akvakultūros gyvūnus, tik jei prie jų pridedamas kilmės vietos kompetentingos institucijos pagal 216 straipsnio 1 dalį išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kai dėl rizikos, susijusios su tų vandens gyvūnų perkėlimu, būtina atlikti gyvūnų sveikatos sertifikavimą siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šių reikalavimų, taikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų perkėlimui:
- a) 1–5 skirsniuose nurodytų reikalavimų ir pagal tuos skirsnius priimtų taisyklių;

- b) 55 straipsnio 1 dalyje, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalyje, 62 ir 64 straipsniuose, 65 ir 74 straipsnių 1 dalyse, 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse ar pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63, 67 ir 68 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytų ligų kontrolės priemonių;
 - c) pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytų neatidėliotinų priemonių.
2. 208 straipsnis taip pat taikomas laukiniams vandens gyvūnams, skirtiems laikyti akvakultūros ūkyje, išskyrus atvejus, kai kilmės vietos kompetentinga institucija padaro išvadą, kad dėl tų laukinių vandens gyvūnų kilmės vietos pobūdžio sertifikavimo atlikti neįmanoma.
3. Komisija įgyvendinimo aktais nustato taisykles dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytos veiklos vykdytojų prievolės, siekdama užtikrinti, kad prie akvakultūros ūkyje laikyti skirtų laukinių vandens gyvūnų būtų pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas.
- Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

210 straipsnis

Valstybių narių nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo nacionalinio gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų

Nukrypdomos nuo 208 ir 209 straipsniuose nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimų valstybės narės gali leisti taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas tam tikrų vandens gyvūnų be gyvūnų sveikatos sertifikatų siuntų perkėlimui jų teritorijose, jei tose valstybėse narėse yra įdiegta alternatyvi sistema, kuria užtikrinamas tokių siuntų atsekamumas ir laikomasi 1–5 skirsniuose nurodytų tokiam perkėlimui taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų.

211 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su vandens gyvūnų sveikatos sertifikavimu, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) nuo 208 ir 209 straipsniuose nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikato reikalavimų nukrypti leidžiančių nuostatų ir tokių nuostatų taikymo sąlygų; minėti reikalavimai taikomi vandens gyvūnų perkėlimui, dėl kurio nekyla didelės ligų plitimo rizikos dėl:
 - i) vandens gyvūnų kategorijų, vystymosi stadijos ar rūšių;
 - ii) tų rūšių ir kategorijų akvakultūros gyvūnų laikymo būdų ir gamybos rūšių;
 - iii) numatomos vandens gyvūnų paskirties;
 - iv) vandens gyvūnų paskirties vietos;
- b) specialių 208 ir 209 straipsniuose nurodyto gyvūnų sveikatos sertifikavimo taisyklių, jei alternatyviomis rizikos mažinimo priemonėmis, kurių imasi kompetentinga institucija, užtikrinama, kad:

- i) vandens gyvūnus būtų galima atsekti;
 - ii) perkeliama vandens gyvūnai atitiktų 1–5 skirsniuose nurodytus gyvūnų sveikatos reikalavimus;
- c) išsamių taisyklių, taikomų gyvūnų sveikatos sertifikatams, kurie turi būti pridedami prie perkeliama mokslo tikslams skirtų vandens gyvūnų, kaip nurodyta 204 straipsnio 1 dalyje.

212 straipsnis
Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys

1. Gyvūnų sveikatos sertifikate pateikiama bent ši informacija:
 - a) kilmės ūkis ar vieta, paskirties ūkis ar vieta ir, kiek tai susiję su ligų plitimu, ūkiai ar vietos, į kuriuos buvo užsukta pakeliui;
 - b) vandens gyvūnų aprašas;
 - c) vandens gyvūnų skaičius, kiekis ar svoris;
 - d) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad gyvūnai atitinka 1–5 skirsniuose nurodytus perkėlimo reikalavimus.
2. Gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

213 straipsnis
Įgaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su gyvūnų sveikatos sertifikatų turiniu

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl 212 straipsnio 1 dalyje nurodyto gyvūnų sveikatos sertifikatų turinio:
 - a) išsamių taisyklių dėl 212 straipsnio 1 dalyje nurodyto gyvūnų sveikatos sertifikatų turinio, taikomų skirtingų kategorijų ir rūšių vandens gyvūnams;
 - b) 212 straipsnio 1 dalyje nurodytos papildomos informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate.
2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

214 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė užtikrinti, kad gyvūnų sveikatos sertifikatai būtų pridedami prie vandens gyvūnų iki kol jie pasieks savo paskirties vietą, ir deleguotieji aktai

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl konkrečių priemonių, kuriomis papildomi 208 straipsnyje nurodyti gyvūnų sveikatos sertifikavimo reikalavimai ir kurios taikomos šių pobūdžių vandens gyvūnų perkėlimui:

- a) vandens gyvūnų perkėlimui, kai šie gyvūnai negali pasiekti savo galutinės paskirties vietos ir privalo grįžti į savo kilmės vietą arba būti perkelti į kitą paskirties vietą dėl vienos ar kelių iš šių priežasčių:
 - i) numatytas perkėlimo maršrutas buvo netikėtai nutrauktas dėl gyvūnų gerovės priežasčių;
 - ii) pakeliui įvyko nenumatytų eismo ar kitokių įvykių;
 - iii) vandens gyvūnus atsisakyta priimti kitoje valstybėje narėje ar prie Sąjungos išorės sienų esančioje paskirties vietoje;
 - iv) vandens gyvūnus atsisakyta priimti trečiojoje šalyje;
- b) parodoms ir sporto, kultūros bei panašioms renginiams skirtų akvakultūros gyvūnų perkėlimui ir vėlesniam jų grįžimui į savo kilmės vietą.

215 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis gyvūnų sveikatos sertifikavimo tikslais

Veiklos vykdytojai:

- a) pateikia kompetentingai institucijai visą informaciją, kuri yra būtina 208 ir 209 straipsniuose ir pagal 211, 213 ir 214 straipsnius priimtose taisyklėse nurodytam gyvūnų sveikatos sertifikatui užpildyti;
- b) prireikus atlieka vandens gyvūnų tapatybės, fizinius ir dokumentų patikrinimus, kaip nurodyta 216 straipsnio 3 dalyje ir pagal 216 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse.

216 straipsnis

Kompetentingos institucijos atsakomybė, susijusi su gyvūnų sveikatos sertifikavimu, ir deleguotieji aktai

- 1. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą vandens gyvūnų perkėlimui, kai to reikalaujama pagal 208 ir 209 straipsnius ar pagal 211 ir 214 straipsnius priimtose taisyklėse, jei laikomasi šių gyvūnų sveikatos reikalavimų, atitinkamai nurodytų:
 - a) 190 straipsnyje, 191 straipsnio 1 dalyje, 192, 194 ir 195 straipsniuose, 196 straipsnio 1 dalyje, 197 ir 198 straipsniuose, 199 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 200 straipsnyje, 202 ir 203 straipsnių 1 dalyse ir 204 straipsnio 1 ir 2 dalyse;

- b) pagal 191 ir 196 straipsnių 2 dalis, 199 ir 200 straipsnių 3 dalis, 201, 202 ir 203 straipsnių 2 dalis, 204 straipsnio 3 dalį ir 205 straipsnį priimtuose deleguotuosiuose aktuose;
 - c) pagal 206 straipsnį priimtuose įgyvendinimo aktuose.
2. Gyvūnų sveikatos sertifikatai:
- a) patikrinami ir pasirašomi valstybinio veterinarijos gydytojo;
 - b) galioja pagal 4 dalies b punktą priimtose taisyklėse nurodytą laikotarpį, kurį akvakultūros gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, privalo ir toliau atitikti jame pateiktas gyvūnų sveikatos garantijas.
3. Prieš pasirašydamas gyvūnų sveikatos sertifikatą valstybinis veterinarijos gydytojas atlieka dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus, kaip nurodyta pagal 4 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, atitinkamais atvejais atsižvelgdamas į susijusių vandens gyvūnų rūšis ir kategorijas bei gyvūnų sveikatos reikalavimus, ir tokiu būdu patikrina, ar vandens gyvūnai, kuriems tas sertifikatas skirtas, atitinka šio skyriaus reikalavimus.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 253 straipsnį, kuriais nustatomos taisyklės dėl:
- a) skirtingų rūšių ir kategorijų vandens gyvūnams taikomų tam tikrų rūšių dokumentų, tapatybės ir fizinių patikrinimų, kuriuos pagal šio straipsnio 3 dalį privalo atlikti valstybinis veterinarijos gydytojas, kad patikrintų atitiktį šio skyriaus reikalavimams;
 - b) laikotarpio, per kurį valstybinis veterinarijos gydytojas turi atlikti tokius dokumentų, tapatybės ir fizinius patikrinimus ir išduoti gyvūnų sveikatos sertifikatus prieš perkeliant vandens gyvūnų siuntas.

217 straipsnis
Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai

Elektroniniai gyvūnų sveikatos sertifikatai, išduodami, tvarkomi ir perduodami naudojantis IMSOC, gali pakeisti 208 straipsnyje nurodytus pridedamus gyvūnų sveikatos sertifikatus, jei:

- a) tokiuose elektroniniuose gyvūnų sveikatos sertifikatuose pateikiama visa informacija, kurią pagal 212 straipsnio 1 dalį ir pagal 213 straipsnį priimtose taisyklėse reikalaujama pateikti gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdyje;
- b) tokiais elektroniniais gyvūnų sveikatos sertifikatais užtikrinamas vandens gyvūnų atsekamumas ir jų gyvūnų sąsaja su elektroninių gyvūnų sveikatos sertifikatu.

218 straipsnis

Pačių veiklos vykdytojų parengta deklaracija dėl akvakultūros gyvūnų perkėlimo į kitas valstybes nares ir deleguotieji aktai

1. Kilmės vietos veiklos vykdytojai išduoda jų pačių parengtos deklaracijos dokumentą, skirtą akvakultūros gyvūnų perkėlimui iš jų kilmės vietos vienoje valstybėje narėje į paskirties vietą kitoje valstybėje narėje, ir užtikrina, kad tas dokumentas būtų pridodamas prie tų akvakultūros gyvūnų, jei prie jų nereikalaujama pridėti 208 ir 209 straipsniuose ar pagal 211 ir 214 straipsnius priimtose taisyklėse nurodyto gyvūnų sveikatos sertifikato.
2. 1 dalyje nurodytame pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente pateikiama bent ši informacija, susijusi su akvakultūros gyvūnais:
 - a) jų kilmės ir paskirties vietos ir prireikus pakeliui esančios vietos;
 - b) akvakultūros gyvūnų aprašas, jų rūšys, skaičius, svoris ar kiekis, atsižvelgiant į susijusius gyvūnus;
 - c) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad akvakultūros gyvūnai atitinka 1–5 skirsniuose nurodytus perkėlimo reikalavimus.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) išsamių taisyklių dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodyto pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumento turinio skirtingų rūšių ir kategorijų akvakultūros gyvūnų atveju;
 - b) papildomos informacijos, pateiktinos pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumente kartu su šio straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisyklės dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pačių veiklos vykdytojų parengtos deklaracijos dokumento pavyzdžio.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

7 SKIRSNIS

PRANEŠIMAS APIE VANDENS GYVŪNŲ PERKĖLIMĄ Į KITAS VALSTYBES NARES

219 straipsnis

Veiklos vykdytojų prievolė, susijusi su pranešimu apie vandens gyvūnų perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą

Veiklos vykdytojai iš anksto praneša savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie numatomą vandens gyvūnų perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą, jei:

- a) prie vandens gyvūnų turi būti pridodamas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas, kaip nurodyta 208 ir 209 straipsniuose ar pagal 211 straipsnį ir 214 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse;

- b) prie vandens gyvūnų turi būti pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas, skirtas vandens gyvūnams, kurie perkeliami iš ribojimų taikymo zonos, kaip nurodyta 208 straipsnio 2 dalies a punkte;
- c) perkeliami akvakultūros gyvūnai ir laukiniai vandens gyvūnai skirti:
 - i) laikyti ūkyje, kuris turi būti registruotas pagal 171 straipsnį arba patvirtintas pagal 174–177 straipsnius;
 - ii) paleisti į laisvę;
- d) pranešimą pateikti reikalaujama pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal 221 straipsnį.

Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo tikslais veiklos vykdytojai pateikia kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai visą būtiną informaciją, kad ši galėtų pranešti apie perkėlimą paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai, kaip nurodyta 220 straipsnio 1 dalyje.

220 straipsnis

Kompetentingos institucijos atsakomybė, susijusi su pranešimu apie vandens gyvūnų perkėlimą į kitas valstybes nares

1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie vandens gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 219 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai pagal 221 straipsnio 1 dalies c punktą dėl tokio pranešimo buvo leista taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas.
2. Jei tai įmanoma, šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas naudojantis IMSOC.
3. Valstybės narės paskiria regionus, atsakingus už šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pranešimų apie perkėlimą, kuriuos teikia kompetentinga institucija, valdymą.
4. Nukrypdoma nuo 1 dalies kilmės valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti veiklos vykdytoji naudoti IMSOC iš dalies arba išsamiai pranešti paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie vandens gyvūnų perkėlimą.

221 straipsnis

Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su kompetentingos institucijos pranešimu apie vandens gyvūnų perkėlimą

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) reikalavimo, pagal kurį veiklos vykdytojai, kaip nurodyta 219 straipsnio 1 dalyje, privalo pranešti apie tam tikrų kategorijų ir rūšių vandens gyvūnų, išskyrus nurodytuosius 219 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, perkėlimą iš vienos valstybės narės į kitą, jei tokio perkėlimo atsekamumas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame skyriuje nustatytų gyvūnų sveikatos reikalavimų;

- b) informacijos, kuri yra būtina, kad veiklos vykdytojai ir kompetentinga institucija galėtų pranešti apie vandens gyvūnų perkėlimą, kaip nurodyta 219 ir 220 straipsnių 1 dalyse;
- c) nuo 219 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų pranešimo reikalavimų nukrypti leidžiančių nuostatų, taikomų tam tikrų kategorijų ar rūšių gyvūnams ar tam tikrų pobūdžių perkėlimui, kurio keliama rizika yra nedidelė;
- d) pranešimų apie vandens gyvūnų perkėlimą teikimo tvarkos neatidėliotinais atvejais nutrūkus elektros tiekimui ar dėl kitų priežasčių sutrikus IMSOC veiklai;
- e) reikalavimų valstybėms narėms paskirti regionus, kaip nurodyta 220 straipsnio 3 dalyje.

2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl:

- a) formato, kuriuo teikiami pranešimai, kuriuos:
 - i) pagal 219 straipsnio 1 dalį veiklos vykdytojai teikia valstybės narės, iš kurios vandens gyvūnai perkeliami, kompetentingai institucijai;
 - ii) pagal 220 straipsnio 1 dalį kilmės valstybės narės kompetentinga institucija teikia valstybės narės, į kurią vandens gyvūnai perkeliami, kompetentingai institucijai;
- b) terminų, per kuriuos:
 - i) veiklos vykdytojai turi pateikti 219 straipsnio 1 dalyje nurodytą būtiną informaciją kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai;
 - ii) kilmės valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti apie perkėlimą, kaip nurodyta 220 straipsnio 1 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

3 skyrius

Vandens gyvūnų augintinių perkėlimas Sąjungoje

222 straipsnis

Vandens gyvūnų augintinių perkėlimas nekomerciniais tikslais ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. Gyvūnų augintinių laikytojai perkelia I priede išvardytų rūšių vandens gyvūnus augintinius nekomerciniais tikslais tik jei imtasi atitinkamų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, siekiant užtikrinti, kad perkeliant šiuos gyvūnus nekiltų didelės rizikos gyvūnams paskirties vietoje ir vežimo metu užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis.

2. Vandens gyvūnų augintinių identifikavimui, registravimui ir atsekamumui taikomas 112 straipsnis ir taisyklės, pagal 114 straipsnio f dalį nustatytos deleguotuosiuose aktuose ir pagal 117 straipsnį priimtuose įgyvendinimo aktuose.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, siekiant užtikrinti, kad vandens gyvūnai augintiniai nekeltų didelės rizikos gyvūnams paskirties vietoje ir vežimo metu užsikrėsti 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis ir prireikus atsižvelgiant į sveikatos būklę paskirties vietoje.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti šio straipsnio 1 dalyje ir pagal šio straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse nurodytų ligų prevencijos ir kontrolės priemonių taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

4 skyrius

Gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, gamyba, perdirbimas ir paskirstymas Sąjungoje

223 straipsnis

Veiklos vykdytojų bendrosios prievolės, susijusios su gyvūnų sveikata, ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai imasi atitinkamų prevencinių priemonių, siekdami užtikrinti, kad jokiuose gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, gamybos, perdirbimo ir paskirstymo Sąjungoje etapuose dėl tokių produktų neplistų:
 - a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, atsižvelgiant į sveikatos būklę gamybos, perdirbimo ir paskirties vietose;
 - b) naujos ligos.
2. Veiklos vykdytojai užtikrina, kad gyvūniniai produktai iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, nebūtų iš tokių ūkių ar maisto įmonių arba nebūtų gauti iš gyvūnų, kurie yra iš tokių ūkių ar maisto įmonių, kuriuose:
 - a) taikomos 246 ir 247 straipsniuose ir pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos neatidėliotinos priemonės, išskyrus atvejus, kai VI dalyje nustatytos nuo tų taisyklių nukrypti leidžiančios nuostatos;
 - b) taikomi vandens gyvūnų perkėlimo ir gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų vežimo apribojimai, kaip nurodyta 31 ir 55 straipsnių 1 dalyse, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 straipsnio 1 dalyje, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalies a punkte, 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 80 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį, 80 straipsnio 3 dalį

ir 81 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, išskyrus atvejus, kai tose taisyklėse nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos.

3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl išsamių reikalavimų, kuriais papildoma šio straipsnio 2 dalis ir kurie taikomi gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimui, atsižvelgiant į:
 - a) ligas ir su liga susijusias vandens gyvūnų rūšis, kurioms taikomos 2 dalyje nurodytos neatidėliotinos priemonės ar perkėlimo, ar vežimo apribojimai;
 - b) gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų rūšis;
 - c) rizikos mažinimo priemonės, kurios kilmės ir paskirties vietose taikomos gyvūniniams produktams iš vandens gyvūnų;
 - d) numatytą gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų paskirtį;
 - e) gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų paskirties vietą.

224 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatai ir deleguotieji aktai

1. Veiklos vykdytojai veža šiuos gyvūninius produktus iš vandens gyvūnų tik jei prie jų pridedamas pagal 3 dalį kilmės vietos kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas:
 - a) gyvūninius produktus iš vandens gyvūnų, kuriuos leidžiama išvežti iš ribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos pagal 248 straipsnį priimtose taisyklėse nurodytos neatidėliotinos priemonės, ir gyvūninius produktus iš tų rūšių vandens gyvūnų, kurioms taikomos tos neatidėliotinos priemonės;
 - b) gyvūninius produktus iš vandens gyvūnų, kuriuos galima išvežti iš ribojimų taikymo zonos, kurioje taikomos ligų kontrolės priemonės, kaip nurodyta 31 straipsnio 1 dalyje 55 straipsnio 1 dalies c punkte, 56 straipsnyje, 61 straipsnio 1 dalies a punkte, 62 ir 63 straipsnių 1 dalyse, 65 straipsnio 1 dalies c punkte, 70 straipsnio 1 dalies b punkte, 74 straipsnio 1 dalies a punkte, 78 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 80 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir pagal 55 straipsnio 2 dalį, 63 ir 67 straipsnius, 71 ir 74 straipsnių 3 dalis, 79 straipsnį, 80 straipsnio 3 dalį ir 81 straipsnio 2 dalį priimtose taisyklėse, ir gyvūninius produktus iš tų rūšių vandens gyvūnų, kurioms taikomos tos ligų kontrolės priemonės.
2. Veiklos vykdytojai imasi visų būtinų priemonių siekdami užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytas gyvūnų sveikatos sertifikatas būtų pridedamas prie gyvūninių produktų nuo jų kilmės vietos iki jų paskirties vietos.
3. Kompetentinga institucija veiklos vykdytojo prašymu išduoda gyvūnų sveikatos sertifikatą, skirtą 1 dalyje nurodytų gyvūninių produktų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimui.

4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems vežamiems gyvūniniams produktams, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, nustatytą gyvūnų sveikatos sertifikavimą taikomi 212 ir 214–217 straipsniai ir pagal 213 straipsnį ir 216 straipsnio 4 dalį priimtos taisyklės.
5. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl reikalavimų ir išsamių taisyklių, taikomų šio straipsnio 1 dalyje nurodytam gyvūnų sveikatos sertifikatui, kuris turi būti pridedamas prie gyvūninių produktų iš vandens gyvūnų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, atsižvelgiant į:
 - a) gyvūninių produktų rūšis;
 - b) gyvūniniams produktams taikomas rizikos mažinimo priemonės, kuriomis sumažinama ligų plitimo rizika;
 - c) numatytą gyvūninių produktų paskirtį;
 - d) gyvūninių produktų paskirties vietą.

225 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. Gyvūnų sveikatos sertifikate, skirtame gyvūniniams produktams, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, pateikiama bent ši informacija:
 - a) kilmės ūkis ar vieta ir paskirties ūkis ar vieta;
 - b) gyvūninių produktų aprašas;
 - c) gyvūninių produktų skaičius ar kiekis;
 - d) gyvūninių produktų identifikavimas, kai to reikalaujama pagal 65 straipsnio 1 dalies h punktą ar pagal 66 straipsnį priimtas taisyklės;
 - e) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad siuntą sudarantys gyvūniniai produktai atitinka 223 straipsnio 2 dalyje ir pagal 223 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklėse nurodytus vežimo apribojimo reikalavimus.
2. Gyvūniniams produktams, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, skirtame gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl informacijos, pateiktinos gyvūnų sveikatos sertifikate, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, pakeitimo ir papildymo.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikatų pavyzdžių taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

226 straipsnis
Pranešimas apie gyvūninių produktų vežimą į kitas valstybes nares

1. Veiklos vykdytojai:
 - a) iš anksto praneša savo kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai apie numatomą gyvūninių produktų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimą, jei prie siuntų reikalaujama pridėti gyvūnų sveikatos sertifikatą, kaip nurodyta 224 straipsnio 1 dalyje;
 - b) pateikia kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai visą būtiną informaciją, kad ši galėtų pranešti apie gyvūninių produktų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimą paskirties valstybei narei, kaip nurodyta 2 dalyje.
2. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija praneša paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai apie gyvūninių produktų, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, vežimą, kaip nurodyta 220 straipsnio 1 dalyje.
3. Pranešimui apie gyvūninius produktus, išskyrus gyvus vandens gyvūnus, taikomi 219 ir 220 straipsniai ir pagal 221 straipsnį priimtos taisyklės.

5 skyrius
Nacionalinės priemonės

227 straipsnis
Nacionalinės priemonės, skirtos ligų, išskyrus į sąrašą įtrauktas ligas, poveikiui riboti

1. Jei tam tikra liga, išskyrus 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas, kelia didelę riziką vandens gyvūnų sveikatos būklei valstybėje narėje, atitinkama valstybė narė gali imtis nacionalinių priemonių siekdama užkirsti kelią tai ligai patekti ar kontroliuoti tos ligos plitimą.

Valstybės narės užtikrina, kad tomis nacionalinėmis priemonėmis nebūtų viršijama to, kas tinkama ir būtina užkirsti kelią ligai patekti į valstybę narę arba kontroliuoti tos ligos plitimą valstybėje narėje.
2. Valstybės narės iš anksto praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas siūlomas priemones, kuriomis gali būti daromas poveikis gyvūnų perkėlimui ar produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą.
3. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina ir prireikus iš dalies pakeičia šio straipsnio 2 dalyje nurodytas nacionalines priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 255 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.
4. 3 dalyje nurodytas patvirtinimas suteikiamas tik jei siekiant užkirsti kelią 1 dalyje nurodytai ligai patekti arba kontroliuoti jos plitimą būtina nustatyti gyvūnų perkėlimo ar produktų vežimo iš vienos valstybės narės į kitą apribojimus, atsižvelgiant į bendrą ligos ir priemonių, kurių imtasi, poveikį Sąjungoje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Kiti nei sausumos ir vandens gyvūnai ir genetinės medžiagos produktai bei gyvūniniai produktai iš tų kitų gyvūnų

228 straipsnis

Gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi kitiems gyvūnams ir genetinės medžiagos produktams bei gyvūniniams produktams iš tų gyvūnų

Jei kiti gyvūnai yra tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos, ir tie gyvūnai, jų genetinės medžiagos produktai ar gyvūniniai produktai kelia riziką visuomenės ar gyvūnų sveikatai, taikomi šie gyvūnų sveikatos reikalavimai:

- a) I ir II antraštinių dalių 1 skyriuose nurodyti registravimo, patvirtinimo, duomenų saugojimo ir ūkių bei vežėjų registrų reikalavimai;
- b) 102–105 straipsniuose nurodyti atsekamumo reikalavimai, 112 ir 113 straipsniuose nurodyti kitų gyvūnų atsekamumo reikalavimai ir 119 straipsnyje nurodyti genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimai;
- c) perkėlimo ir vežimo reikalavimai, taikomi:
 - i) kitiems gyvūnams, kurie gyvena daugiausia sausumos aplinkoje arba kurie yra imlūs sausumos gyvūnų ligoms, atsižvelgiant į 229 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose nurodytus kriterijus ir IV dalies I antraštinės dalies 3 skyriaus 1 ir 6 skirsniuose bei IV dalies I antraštinės dalies 4 ir 5 skyriuose nurodytus reikalavimus;
 - ii) kitiems gyvūnams, kurie gyvena daugiausia vandens aplinkoje arba kurie yra imlūs vandens gyvūnų ligoms, atsižvelgiant į 229 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose nurodytus kriterijus ir IV dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus 1–5 skirsniuose bei II antraštinės dalies 2 skyriuje nurodytus reikalavimus;
 - iii) kitiems gyvūnams augintiniams, atsižvelgiant į 112 ir 152 straipsniuose nurodytus reikalavimus;
 - iv) genetinės medžiagos produktams, atsižvelgiant į 155 ir 156 straipsniuose nurodytus bendruosius vežimo reikalavimus ir 162 bei 163 straipsniuose nurodytus specialius vežimo į kitas valstybes nares reikalavimus;
 - v) gyvūniniams produktams, atsižvelgiant į veiklos vykdytojams tenkančias bendrąsias gyvūnų sveikatos prievoles, susijusias su gyvūninių produktų gamyba, perdirbimu ir paskirstymu Sąjungoje, kaip nurodyta 164 ir 223 straipsniuose;

- d) veiklos vykdytojams ir kompetentingai institucijai nustatyta gyvūnų sveikatos sertifikavimo prievolė ir veiklos vykdytojams nustatyta prievolė parengti deklaraciją, susijusios su:
 - i) kitais gyvūnais pagal 140–148 ar 208–218 straipsniuose nurodytas taisykles;
 - ii) genetinės medžiagos produktais pagal 159 ir 160 straipsniuose nurodytas taisykles;
 - iii) gyvūniniais produktais pagal 165 ir 166 ar 224 ir 225 straipsniuose nurodytas taisykles;
- e) veiklos vykdytojų ir kompetentingos institucijos pranešimai apie perkėlimą arba vežimą, atsižvelgiant į 149, 150, 151, 161, 167, 219–221 ir 226 straipsniuose nurodytus reikalavimus.

229 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo aktai, susiję su gyvūnų sveikatos reikalavimais, taikomais kitiems gyvūnams ir genetinės medžiagos produktams bei gyvūniniams produktams iš tų gyvūnų

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl 228 straipsnyje nustatytų kitiems gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams bei gyvūniniams produktams taikomų reikalavimų, kurie yra būtini tame straipsnyje nurodytai ligų rizikai sumažinti, papildymo ir pakeitimo, kiek tai susiję su:
 - a) registravimo, patvirtinimo, duomenų saugojimo ir registrų reikalavimais, taikomais ūkiams, kuriuose laikomi kiti gyvūnai ir jų genetinės medžiagos produktai bei gyvūniniai produktai, ar juos vežantiems vežėjams, kaip nustatyta 228 straipsnio a dalyje;
 - b) atsekamumo reikalavimais, taikomais kitiems gyvūnams ir jų genetinės medžiagos produktams, kaip nurodyta 228 straipsnio b dalyje;
 - c) perkėlimo reikalavimais, taikomais kitiems gyvūnams, ir vežimo reikalavimais, taikomais jų genetinės medžiagos produktams bei gyvūniniams produktams, kaip nurodyta 228 straipsnio c dalyje;
 - d) reikalavimais, taikomais veiklos vykdytojams ir kompetentingai institucijai nustatytoms gyvūnų sveikatos sertifikavimo prievolėms ir veiklos vykdytojų prievolei parengti deklaraciją, susijusiomis su kitais gyvūnais ir jų genetinės medžiagos produktais bei gyvūniniais produktais, kaip nurodyta 228 straipsnio d dalyje;
 - e) reikalavimais, taikomais veiklos vykdytojų ir kompetentingos institucijos pranešimams apie kitų gyvūnų perkėlimą ir jų genetinės medžiagos produktų bei gyvūninių produktų vežimą, kaip nurodyta 228 straipsnio e dalyje.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų išsamių taisyklių, taikomų ligų kontrolės ir prevencijos priemonių įgyvendinimui.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Priimdama 1 ir 2 dalyse nurodytus deleguotuosius aktus Komisija atsižvelgia į vieną ar kelis iš šių kriterijų:
- a) kiti tam tikrų rūšių ar kategorijų gyvūnai įtraukti į sąrašą pagal 7 straipsnio 2 dalį kaip į sąrašą įtrauktos rūšys dėl vienos ar kelių į sąrašą įtrauktų ligų, kurioms taikomos tam tikros šiame reglamente nustatytos ligų prevencijos ir kontrolės priemonės;
 - b) į sąrašą įtrauktos ligos pobūdį, susijusį su a punkte nurodytais kitais tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnais;
 - c) ligų prevencijos ir kontrolės priemonių, taikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnams, susijusiems su tokiomis priemonėmis, įgyvendinamumą, veiksmingumą ir galimybę jomis naudotis;
 - d) vyraujančią sausumos ar vandens aplinką, kurioje gyvena kiti gyvūnai;
 - e) tam tikros rūšies ligas, kuriomis užsikrečia kiti gyvūnai ir kurioms paprastai gali būti imlūs tiek sausumos, tiek vandens gyvūnai, neatsižvelgiant į b punkte nurodytą vyraujančią gyvenamąją aplinką.

V DALIS ĮVEŽIMAS Į SĄJUNGĄ IR EKSPORTAS

1 skyrius

Gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų įvežimas į Sąjungą iš trečiųjų šalių ir teritorijų

1 SKIRSNIS

ĮVEŽIMO Į SĄJUNGĄ REIKALAVIMAI

230 straipsnis

*Į Sąjungą įvežamiems gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams
produktams taikomi reikalavimai*

1. Valstybės narės leidžia į Sąjungą iš trečiųjų šalių ar teritorijų įvežti gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntas tik jei jos atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) jos yra iš trečiosios šalies ar teritorijos, kuri pagal 231 straipsnį yra įtraukta į sąrašą dėl konkrečios rūšies ir kategorijos gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų, arba tos šalies ar teritorijos zonos ar laikymo vietos, išskyrus atvejus, kai joms taikoma nukrypti leidžianti nuostata ar papildomos taisyklės, priimtose pagal 241 straipsnio 1 dalį;
 - b) jos yra iš patvirtintų ir į sąrašą įtrauktų ūkių, jei toks patvirtinimas ir įtraukimas į sąrašą yra privalomi pagal 234 straipsnį ir pagal 235 straipsnį priimtas taisyklės;
 - c) jos atitinka pagal 236 straipsnio 1 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus įvežimui į Sąjungą taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, jei tokie reikalavimai nustatyti siuntą sudarantiems gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams;
 - d) kartu su jais pateikiamas gyvūnų sveikatos sertifikatas, deklaracijos ir kiti dokumentai, kai to reikalaujama pagal 239 straipsnio 1 dalį ar pagal 239 straipsnio 4 dalį priimtose taisyklėse.
2. Veiklos vykdytojai pateikia gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntas iš trečiųjų šalių ar teritorijų oficialiai kontrolei įvežimo į Sąjungą punkte, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX *[Leidinių biurui: įrašyti numerį]*, 45 straipsnyje, išskyrus atvejus, kai pagal tą reglamentą nustatyta nukrypti leidžianti nuostata.

2 SKIRSNIS

TREČIŲJŲ ŠALIŲ IR TERITORIJŲ SĄRAŠŲ SUDARYMAS

231 straipsnis

Trečiųjų šalių ir teritorijų, iš kurių į Sąjungą leidžiama įvežti gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, sąrašai ir įgyvendinimo bei deleguotieji aktai

1. Komisija įgyvendinimo aktais sudaro trečiųjų šalių ir teritorijų, iš kurių į Sąjungą leidžiama įvežti konkrečių rūšių ir kategorijų gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, sąrašus, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:
 - a) trečiosios šalies ar teritorijos gyvūnų sveikatos teisės aktus ir taisykles, taikomas į tą šalį ar teritoriją iš kitų trečiųjų šalių ir teritorijų įvežamiems gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams;
 - b) trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingos institucijos garantijas dėl veiksmingo a punkte nurodytų gyvūnų sveikatos teisės aktų įgyvendinimo ir kontrolės;
 - c) trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingos institucijos organizaciją, struktūrą, išteklius ir teisinę galią;
 - d) gyvūnų sveikatos sertifikavimo tvarką trečiojoje šalyje ar teritorijoje;
 - e) gyvūnų sveikatos būklę trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos zonose ar laikymo vietose, kiek tai susiję su:
 - i) į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;
 - ii) aspektais, susijusiais su gyvūnų ir visuomenės sveikata ar aplinkos būkle trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos zonoje ar laikymo vietoje, dėl kurių gali kilti rizika gyvūnų ar visuomenės sveikatai ar aplinkos būklei Sąjungoje;
 - f) garantijas dėl atitikties ar lygiavertiškumo atitinkamiems Sąjungoje taikomiems gyvūnų sveikatos reikalavimams, kurias gali suteikti trečiosios šalies ar teritorijos kompetentinga institucija;
 - g) kaip reguliariai ir greitai trečioji šalis ar teritorija pateikia Pasaulinei gyvūnų sveikatos organizacijai (OIE) informacijos apie infekcines ar užkrečiamąsias gyvūnų ligas jos teritorijoje, visų pirma informacijos apie ligas, įtrauktas į OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodeksą ar Vandens gyvūnų sveikatos kodeksą;
 - h) trečiojoje šalyje ar teritorijoje vykdomos Komisijos kontrolės rezultatus;
 - i) patirtį, įgytą praeityje iš trečiosios šalies ar teritorijos įvežant gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, ir įvežimo į Sąjungą punkte atliktos oficialios tokių gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų kontrolės rezultatus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Kol bus patvirtinti 1 dalyje nurodyti trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašai ir jei jie nebuvo sudaryti pagal 258 straipsnio 2 dalyje nurodytus Sąjungos teisės aktus, valstybės narės nustato, iš kurių trečiųjų šalių ir teritorijų į Sąjungą galima įvežti konkrečių rūšių ar kategorijų gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus.

1 pastraipos tikslais valstybės narės atsižvelgia į šio straipsnio 1 dalies a–i punktuose nurodytus įtraukimo į trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašus kriterijus.

3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo šio straipsnio 2 dalies, kuriomis apribojama galimybė valstybėms narėms nuspręsti, iš kurių trečiųjų šalių ir teritorijų į Sąjungą galima įvežti konkrečios rūšies ar kategorijos gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus, jei tai būtina dėl tos konkrečios rūšies ar kategorijos gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų keliamos rizikos.

232 straipsnis

Į trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašus įtrauktina informacija

Komisija nustato šią 231 straipsnio 1 dalyje nurodytuose sąrašuose pateiktiną informaciją apie kiekvieną trečiąją šalį ar teritoriją:

- a) kokių kategorijų ar rūšių gyvūnus, genetinės medžiagos produktus arba gyvūninius produktus galima įvežti į Sąjungą iš tos trečiosios šalies arba teritorijos;
- b) ar a punkte nurodytus gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ar gyvūninius produktus galima įvežti į Sąjungą iš visos tos trečiosios šalies ar teritorijos, ar tik iš vienos ar kelių jos zonų ar laikymo vietų.

233 straipsnis

Įtraukimo į trečiųjų šalių ir teritorijų sąrašą sustabdymas bei išbraukimas iš jo ir įgyvendinimo aktai

1. Komisija įgyvendinimo aktais sustabdo trečiosios šalies ar teritorijos arba jos zonos ar laikymo vietos įtraukimą į 231 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą ar jį iš to sąrašo išbraukia dėl bet kurios iš šių priežasčių:
 - a) trečioji šalis ar teritorija arba viena ar kelios jos zonos ar laikymo vietos nebeatitinka 231 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, jei tai svarbu į Sąjungą įvežant tam tikros rūšies ar kategorijos gyvūnus, genetinės medžiagos produktus ar gyvūninius produktus;
 - b) gyvūnų sveikatos būklė trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos zonoje ar laikymo vietoje yra tokia, kad siekiant apsaugoti gyvūnų sveikatos būklę Sąjungoje būtina sustabdyti tos trečiosios šalies ar teritorijos arba jos zonos ar laikymo vietos įtraukimą į tą sąrašą ar jį iš to sąrašo išbraukti;

- c) neatsižvelgdama į trečiajai šaliai ar teritorijai skirtą Komisijos prašymą pateikti naujausios informacijos apie gyvūnų sveikatos būklę ir kitus aspektus, kaip nurodyta 231 straipsnio 1 dalyje, ta trečioji šalis ar teritorija tokios informacijos nepateikė;
- d) trečioji šalis ar teritorija atsisakė leisti savo teritorijoje Komisijai atlikti kontrolę Sąjungos vardu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos į sąrašą įtrauktos ligos patekimo į Sąjungą rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

2. Komisija įgyvendinimo aktais gali vėl įtraukti trečiąją šalį ar teritoriją arba jos zoną ar laikymo vietą, kurios įtraukimas į 231 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą buvo sustabdytas ar kuri buvo iš to sąrašo išbraukta, dėl vienos iš šių priežasčių:

- a) dėl šio straipsnio 1 dalies a ar c punktuose nurodytų priežasčių, jei trečioji šalis ar teritorija įrodo, kad ji atitinka 231 straipsnio 1 dalyje nurodytus įtraukimo į sąrašus kriterijus;
- b) dėl šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų priežasčių, jei trečioji šalis ar teritorija pateikia tinkamų garantijų, kad gyvūnų sveikatos būklės problemos, dėl kurių jos įtraukimas tą sąrašą buvo sustabdytas arba ji buvo iš to sąrašo išbraukta, yra pašalintos arba nebekelia grėsmės gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje;
- c) dėl šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų priežasčių, jei:
 - i) trečioji šalis ar teritorija sutiko leisti savo teritorijoje Komisijai atlikti kontrolę Sąjungos vardu ir
 - ii) iš tos Komisijos atliktos kontrolės rezultatų matyti, kad trečioji šalis ar teritorija arba jos zona ar laikymo vieta atitinka 231 straipsnio 1 dalyje nurodytus įtraukimo į sąrašus kriterijus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis iš dalies pakeičiami ir papildomi trečiosios šalies ar teritorijos arba jos zonų ar laikymo vietų įtraukimo į 231 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą sustabdymo arba išbraukimo iš to sąrašo kriterijai, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

3 SKIRSNIS

ŪKIŲ TREČIOSIOSE ŠALYSE IR TERITORIJOSE PATVIRTINIMAS IR ĮTRAUKIMAS Į SĄRAŠĄ

234 straipsnis

Ūkių patvirtinimas ir įtraukimas į sąrašą

1. Valstybės narės leidžia į Sąjungą įvežti sausumos gyvūnus ir jų genetinės medžiagos produktus iš tam tikros rūšies ūkių, kurie Sąjungoje turi būti patvirtinti pagal 89 straipsnio 2 dalį ir pagal 89 straipsnio 3 dalį bei 90 straipsnį priimtas taisykles, jei tas ūkis trečiojoje šalyje ar teritorijoje:
 - a) atitinka tos trečiosios šalies ar teritorijos gyvūnų sveikatos reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai tos rūšies ūkiams Sąjungoje taikomoms taisyklėms;
 - b) yra patvirtintas ir įtrauktas į sąrašą trečiosios šalies ar teritorijos, iš kurios tie gyvūnai ar produktai siunčiami, kompetentingos institucijos.
2. Komisija renka iš trečiųjų šalių ar teritorijų kompetentingų institucijų gautus patvirtintų ūkių sąrašus, nurodytus 1 dalies b punkte.
3. Komisija valstybėms narėms pateikia iš trečiųjų šalių ar teritorijų gautus naujus ar atnaujintus patvirtintų ūkių sąrašus ir juos viešai paskelbia.

235 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su ūkių patvirtinimu ir įtraukimu į sąrašą, delegavimas

Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl taisyklių, kuriomis nukrypstama nuo 234 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimų, jei trečiojoje šalyje ar teritorijoje taikomomis alternatyviomis rizikos mažinimo priemonėmis būtų lygiavertiškai užtikrinama gyvūnų sveikata Sąjungoje.

4 SKIRSNIS

TAM TIKRŲ RŪŠIŲ IR KATEGORIJŲ GYVŪNŲ, GENETINĖS MEDŽIAGOS PRODUKTŲ IR GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ ĮVEŽIMAS Į SĄJUNGĄ

236 straipsnis

Įgaliojimų, susijusių su gyvūnų sveikatos reikalavimais, taikomais į Sąjungą įvežamiems tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams, delegavimas

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų:
 - a) iš trečiųjų šalių ar teritorijų į Sąjungą įvežamiems tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams;

- b) tų į Sąjungą įvežtų gyvūnų perkėlimui, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų vežimui Sąjungoje ir jų priežiūrai bei tvarkymui.
2. 1 dalies a punkte nurodyti gyvūnų sveikatos reikalavimai:
- a) yra tokie pat griežti, kaip šiame reglamente nustatyti gyvūnų sveikatos reikalavimai ir pagal jį priimtos taisyklės, taikomi atitinkamų rūšių ir kategorijų gyvūnų perkėlimui, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų vežimui Sąjungoje, arba
 - b) yra lygiaverčiai šio reglamento IV dalyje nurodytiems gyvūnų sveikatos reikalavimams, taikomiems tam tikrų rūšių ir kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams.
3. Kol bus priimti deleguotieji aktai, kuriais nustatomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi konkrečios rūšies ar kategorijos gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, ir jei tokie reikalavimai dar nenustatyti pagal 258 straipsnio 2 dalyje nurodytus Sąjungos teisės aktus, valstybės narės gali taikyti nacionalines taisykles, jei tos taisyklės:
- a) atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir jose atsižvelgiama į 237 ir 238 straipsniuose nurodytus veiksniai;
 - b) yra ne mažiau griežtos nei nustatytosios IV dalies I ir II antraštinėse dalyse.

237 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti 236 straipsnyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose dėl gyvūnų įvežimo į Sąjungą

Nustatydama į Sąjungą įvežamiems konkrečios rūšies ar kategorijos gyvūnams taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus 236 straipsnio 1 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:

- a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas ir naujas ligas;
- b) sveikatos būklę Sąjungoje, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;
- c) į sąrašą įtrauktas rūšis, kiek tai susiję su tomis 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;
- d) gyvūnų amžių ir lytį;
- e) gyvūnų kilmę;
- f) ūkio ir gamybos rūšį kilmės ir paskirties vietose;
- g) numatytą paskirties vietą;
- h) numatytą gyvūnų paskirtį;

- i) kilmės ar tranzito trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba po įvežimo į Sąjungos teritoriją taikomas rizikos mažinimo priemonės;
- j) tų gyvūnų perkėlimui Sąjungoje taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus;
- k) kitus epidemiologinius veiksnius;
- l) su tų rūšių ir kategorijų gyvūnais susijusius tarptautinius gyvūnų sveikatos srities prekybos standartus.

238 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti 236 straipsnyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose dėl genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų įvežimo į Sąjungą

Nustatydama į Sąjungą įvežamiems genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus 236 straipsnio 1 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija atsižvelgia į:

- a) 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas į sąrašą įtrauktas ligas ir naujas ligas;
- b) gyvūnų, iš kurių gauti genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai, sveikatos būklę ir sveikatos būklę Sąjungoje, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis;
- c) konkrečių genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų rūši ir pobūdį, apdorojimą, perdirbimo metodus ir kitas rizikos mažinimo priemones, taikytas kilmės, siuntos išsiuntimo ar paskirties vietose;
- d) ūkio ir gamybos rūši kilmės ir paskirties vietose;
- e) numatytą paskirties vietą;
- f) numatytą genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų paskirtį;
- g) tų genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų vežimui Sąjungoje taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus;
- h) kitus epidemiologinius veiksnius;
- i) su konkrečiais genetinės medžiagos produktais ir gyvūniniais produktais susijusius tarptautinius gyvūnų sveikatos srities prekybos standartus.

5 SKIRSNIS

GYVŪNŲ SVEIKATOS SERTIFIKATAI, DEKLARACIJOS IR KITI DOKUMENTAI

239 straipsnis

Gyvūnų sveikatos sertifikatai, deklaracijos ir kiti dokumentai, skirti įvežimui į Sąjungą

1. Valstybės narės leidžia į Sąjungą įvežti gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntas tik jei prie jų pridedamas:

- a) kilmės trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingos institucijos išduotas gyvūnų sveikatos sertifikatas;
 - b) deklaracijos ar kiti dokumentai, jei to reikalaujama pagal taisykles, priimtas pagal 4 dalies a punktą.
2. Valstybės narės neleidžia į Sąjungą įvežti gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntų, jei pagal sertifikavimo reikalavimus, lygiaverčius nustatytiesiems 146 straipsnio 3 dalyje ar 216 straipsnio 3 dalyje, ir pagal 146 straipsnio 4 dalį ar 216 straipsnio 4 dalį priimtas taisykles, valstybinis veterinarijos gydytojas trečiojoje šalyje ar teritorijoje nepatikrino ir nepasirašė 1 dalies a punkte nurodyto sertifikato.
3. Valstybės narės leidžia 1 dalyje nurodytus pridedamus gyvūnų sveikatos sertifikatus pakeisti elektroniniais gyvūnų sveikatos sertifikatais, kurie išduodami, tvarkomi ir perduodami naudojantis IMSOC, jei:
- a) tokiuose elektroniniuose gyvūnų sveikatos sertifikatuose pateikiama visa informacija, kurią pagal 240 straipsnio 1 dalį ir pagal 240 straipsnio 3 dalį priimtose taisyklėse reikalaujama pateikti šio straipsnio a dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate;
 - b) tokiais elektroniniais gyvūnų sveikatos sertifikatais užtikrinamas gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntų atsekamumas ir tokių siuntų sąsaja su elektroninių gyvūnų sveikatos sertifikatu.
4. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
- a) nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 1 dalies a punkte nurodytų gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntoms, ir konkrečių tų siuntų gyvūnų sveikatos sertifikavimo taisyklių, taikomų sertifikuojant siuntas, kurios nekelia didelės rizikos gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje dėl vieno ar kelių iš šių veiksnių:
 - i) tam tikros kategorijos ar rūšies gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų;
 - ii) gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų laikymo būdų ir gamybos rūšių;
 - iii) jų numatytos paskirties;
 - iv) kilmės ar tranzito trečiosiose šalyse ar teritorijose arba po įvežimo į Sąjungos teritoriją taikomų alternatyvių rizikos mažinimo priemonių, kuriomis užtikrinama gyvūnų ir visuomenės sveikatos Sąjungoje apsauga, kuri yra lygiavertė nurodytajai šiame reglamente;
 - v) trečiosios šalies ar teritorijos pateiktų garantijų, kad atitiktis įvežimo į Sąjungą reikalavimams įrodoma kitomis nei gyvūnų sveikatos sertifikatas priemonėmis;

- (b) reikalavimų, pagal kuriuos prie į Sąjungą įvežamų gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ir gyvūninių produktų siuntų turi būti pridedamos deklaracijos ar kiti dokumentai, kurie yra būtini įrodyti, kad į Sąjungą įvežami gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai atitinka įvežimui į Sąjungą taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, nustatytus pagal 236 straipsnio 1 dalį priimtose taisyklėse.

240 straipsnis
Gyvūnų sveikatos sertifikatų turinys

1. 239 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate pateikiama bent ši informacija:
 - a) pavadinimas arba vardas bei pavardė ir adresas:
 - i) kilmės ūkio ar vietos;
 - ii) paskirties ūkio ar vietos;
 - iii) jei taikoma, ūkių, skirtų laikomų gyvūnų surinkimo operacijoms ar poilsiui;
 - b) gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų aprašas;
 - c) gyvūnų, genetinės medžiagos produktų ar gyvūninių produktų skaičius ar kiekis;
 - d) jei taikoma, gyvūnų ar genetinės medžiagos produktų identifikavimas ir registravimas;
 - e) informacija, kuri yra būtina įrodyti, kad siuntą sudarantys gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai atitinka įvežimui į Sąjungą taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus, nustatytus 230 straipsnyje ir 236 straipsnio 3 dalyje bei pagal 236 straipsnio 1 dalį ir 241 straipsnį priimtose taisyklėse.
2. 239 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate galima pateikti kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus.
3. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) informacijos, pateiktinos 239 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytame gyvūnų sveikatos sertifikate kartu su nurodytąja šio straipsnio 1 dalyje;
 - b) informacijos, pateiktinos 239 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytose deklaracijose ar kituose dokumentuose.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles dėl 239 straipsnio 1 dalyje nurodytų gyvūnų sveikatos sertifikatų, deklaracijų ir kitų dokumentų pavyzdžių. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Kol pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis priimtuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose bus nustatytos taisyklės, taikomos konkrečių rūšių ar kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ar gyvūniniams produktams, ir jei tokios taisyklės dar nenustatytos pagal 258 straipsnio 2 dalyje nurodytus Sąjungos teisės aktus, valstybės narės gali taikyti nacionalines taisykles, jei tos taisyklės atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

6 SKIRSNIS

NUKRYPTI LEIDŽIANČIOS NUOSTATOS IR PAPILDOMI REIKALAVIMAI, TAIKOMI TAM TIKRŲ KATEGORIJŲ GYVŪNAMS, GENETINĖS MEDŽIAGOS PRODUKTAMS IR GYVŪNINIAMS PRODUKTAMS

241 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos ir papildomi reikalavimai, taikomi tam tikrų kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 230 straipsnio 1 dalyje ir 234 bei 239 straipsniuose nurodytų reikalavimų ir papildomų reikalavimų, kurie taikomi į Sąjungą įvežant:
- a) gyvūnus:
 - i) kurie skirti cirkams, renginiams, parodoms, eksponavimui, pasirodymams ir laikyti atskirtuose ūkiuose;
 - ii) kurie yra gyvūnai augintiniai;
 - iii) kurie skirti naudoti mokslo tikslais;
 - iv) kurių galutinė paskirties vieta nėra Sąjunga;
 - v) kurie yra Sąjungos kilmės ir yra perkeliami į trečiąją šalį ar teritoriją ir iš tos trečiosios šalies ar teritorijos grąžinami atgal į Sąjungą;
 - vi) kurie yra Sąjungos kilmės ir kurie perkeliami į kitą Sąjungos dalį per pakeliui esančią trečiąją šalį ar teritoriją;
 - vii) kurie skirti laikinai ganyti netoli Sąjungos sienų;
 - viii) kurie nekelia didelės rizikos gyvūnų sveikatos būklei Sąjungoje;
 - b) gyvūninius produktus:
 - i) kurie skirti asmeniniam naudojimui;
 - ii) kurie skirti vartoti iš trečiųjų šalių ar teritorijų atvykstančiose transporto priemonėse;
 - c) genetinės medžiagos produktus ir gyvūninius produktus:

- i) kurie skirti naudoti kaip prekybos pavyzdžiai;
- ii) kurie skirti naudoti kaip mokslinių tyrimų ir diagnostiniai mėginiai;
- iii) kurių galutinė paskirties vieta nėra Sąjunga;
- iv) kurie yra Sąjungos kilmės ir yra vežami į trečiąją šalį ar teritoriją ir iš tos trečiosios šalies ar teritorijos grąžinami atgal į Sąjungą;
- v) kurie yra Sąjungos kilmės ir yra vežami į kitą Sąjungos dalį per pakeliui esančią trečiąją šalį ar teritoriją;
- vi) kurie nekelia didelės rizikos gyvūnų sveikatos būklei Sąjungoje.

Tuose deleguotuosiuose aktuose atsižvelgiama į 237 ir 238 straipsniuose nurodytus veiksnius.

2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles:

- a) taikomas gyvūnų sveikatos sertifikatų, deklaracijų ir kitų dokumentų, skirtų 1 dalyje nurodytų kategorijų gyvūnams, genetinės medžiagos produktams ir gyvūniniams produktams, pavyzdžiams;
- b) kuriose pateikiami šio straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų Kombinuotosios nomenklatūros kodai, jei jie nepateikti pagal Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX *[Irašyti numerį...dėl oficialios kontrolės]* 45 straipsnio 2 dalies b punktą priimtose taisyklėse.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skyrius

Tam tikrų kitų prekių nei gyvūnai, genetinės medžiagos produktai ir gyvūniniai produktai įvežimas į Sąjungą iš trečiųjų šalių ir teritorijų

242 straipsnis

Ligų sukėlėjai ir deleguotieji aktai

1. Ligų sukėlėjus į Sąjungą įvežantis fizinis ar juridinis asmuo:

- a) užtikrina, kad dėl jų įvežimo į Sąjungą nekiltų su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ir naujomis ligomis susijusios rizikos gyvūnų ar visuomenės sveikatai Sąjungoje;
- b) siekdamas užtikrinti, kad dėl tų ligų sukėlėjų įvežimo į Sąjungą nekiltų bioterorizmo rizikos, imasi atitinkamų ligų kontrolės ir prevencijos priemonių.

2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nustatomi į Sąjungą įvežamiems ligų sukėlėjams taikomi reikalavimai dėl:

- a) ligų sukėlėjų pakuotės;
- b) kitų rizikos mažinimo priemonių, kurių reikia imtis siekiant užkirsti kelią ligų sukėlėjų patekimui į aplinką ir jų plitimui.

243 straipsnis
Augalų medžiaga ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) konkrečių gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų į Sąjungą įvežant augalų medžiagą, per kurią gali plisti į sąrašą įtrauktos ar naujos ligos;
 - b) reikalavimų, taikomų:
 - i) gyvūnų sveikatos sertifikavimui, atsižvelgiant į 239 straipsnio 1 dalies a punkte ir to straipsnio 2 bei 3 dalyse nurodytas taisykles, arba
 - ii) deklaracijoms ar kitiems dokumentams, atsižvelgiant į 239 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas taisykles.
2. Nepalankios padėties, susijusios su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ar naujomis ligomis, trečiosiose šalyse ar teritorijose atveju Komisija nustato šio straipsnio 1 dalyje nurodytus gyvūnų sveikatos reikalavimus, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:
 - a) ar į sąrašą įtraukta liga arba nauja liga, kuri gali būti perduodama per augalų medžiagą, kelia didelę riziką gyvūnų ar žmonių sveikatai Sąjungoje;
 - b) tikimybę, kad tam tikrų rūšių, kurios įtrauktos į sąrašą dėl konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos, gyvūnai turės tiesioginį ar netiesioginį sąlytį su 1 dalyje nurodyta augalų medžiaga;
 - c) su ta augalų medžiaga susijusių alternatyvių rizikos mažinimo priemonių, kuriomis galima pašalinti ar sumažinti 2 dalies a punkte nurodytą perdavimo riziką, veiksmingumą ir galimybę jomis naudotis.
3. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles, kuriose pateikiami šio straipsnio 1 dalyje nurodytos augalų medžiagos Kombinuotosios nomenklatūros kodai, jei jie nepateikti pagal Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX *[Irašyti numerį – dėl oficialios kontrolės]* 45 straipsnio 2 dalies b punktą priimtose taisyklėse.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

244 straipsnis

Transporto priemonės, įranga, pakavimo medžiagos, vežimo vanduo, pašaras bei pašariniai augalai ir deleguotieji bei įgyvendinimo aktai

1. Gyvūnus ir produktus į Sąjungą įvežantys veiklos vykdytojai imasi atitinkamų ir būtinų prevencijos priemonių vežimo metu, kaip nurodyta 122 ir 191 straipsnių 1 dalyse.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:
 - a) konkrečių gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų į Sąjungą įvežant:
 - a) gyvūnų, genetinės medžiagos produktų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių transporto priemonės;
 - b) gyvūnams, genetinės medžiagos produktams, gyvūniniams produktams, šalutiniams gyvūniniams produktams ir jų gaminiams skirtą įrangą, pakavimo medžiagas, vežimo vandenį ar pašarus ir pašarinius augalus, per kuriuos gali plisti gyvūnų ligos;
 - b) reikalavimų, taikomų:
 - i) gyvūnų sveikatos sertifikavimui, atsižvelgiant į 239 straipsnio 1 dalies a punkte ir to straipsnio 2 bei 3 dalyse nurodytas taisykles, arba
 - ii) deklaracijoms ar kitiems dokumentams, atsižvelgiant į 239 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas taisykles.
3. Komisija nustato 1 dalyje nurodytus gyvūnų sveikatos reikalavimus, jei dėl vienos ar kelių 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų į sąrašą įtrauktų ligų ar naujų ligų, kurios kelia didelę riziką gyvūnų ar žmonių sveikatai Sąjungoje, susiklosto nepalanki padėtis:
 - a) kaimyninėje trečiojoje šalyje;
 - b) kilmės trečiojoje šalyje;
 - c) tranzito trečiojoje šalyje.
4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti taisykles, kuriose pateikiami šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų prekių Kombinuotosios nomenklatūros kodai, jei jie nepateikti pagal Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX *[Leidinių biurui: įrašyti reglamento dėl oficialios kontrolės numerį]* 45 straipsnio 2 dalies b punktą priimtose taisyklėse.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 skyrius

Eksportas

245 straipsnis

Eksportas iš Sąjungos

1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad gyvūnų ir produktų eksportas ir reeksportas iš Sąjungos į trečiąją šalį ar teritoriją būtų vykdomas laikantis IV dalyje nurodytų gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo iš vienos valstybės narės į kitą taisyklių ir atsižvelgiant į gyvūnų sveikatos būklę paskirties trečiojoje šalyje ar teritorijoje arba jos zonoje ar laikymo vietoje, kiek tai susiję su 8 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytomis į sąrašą įtrauktomis ligomis ar naujomis ligomis.

Tačiau importuojančios trečiosios šalies ar teritorijos kompetentingai institucijai paprašius arba jei taip nustatyta toje šalyje ar teritorijoje galiojančiais įstatymais, kitais teisės aktais, standartais, veiklos gairėmis ir kitomis juridinėmis ar administracinėmis procedūromis, eksportas ir reeksportas iš Sąjungos gali būti vykdomi pagal tas nuostatas.

2. Jei taikomos Sąjungos ir trečiosios šalies ar teritorijos dvišalio susitarimo nuostatos, iš Sąjungos į tą trečiąją šalį ar teritoriją eksportuojami gyvūnai ir produktai atitinka tas nuostatas.

VI DALIS

NEATIDĖLIOTINOS PRIEMONĖS

1 SKIRSNIS

NEATIDĖLIOTINOS PRIEMONĖS, SUSIJUSIOS SU GYVŪNŲ PERKĖLIMU IR PRODUKTŲ VEŽIMU SĄJUNGOJE IR TRANSPORTO PRIEMONĖMIS BEI KITOMIS MEDŽIAGOMIS, KURIOS GALĖJO TURĖTI SĄLYTĮ SU TOKIAIS GYVŪNAIS IR PRODUKTAIS

246 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės, kurių nukentėjusios valstybės narės kompetentinga institucija turi imtis į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos protrūkio atveju arba pasireiškus pavojui jos teritorijoje

1. Į sąrašą įtrauktos ligos ar naujos ligos protrūkio atveju arba pasireiškus pavojui, dėl kurių gali kilti didelė rizika, valstybės narės, kurioje pasireiškė toks protrūkis ar pavojus, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į padėties rimtumą ir susijusią ligą ar pavojų ir siekdama užkirsti kelią ligai ar pavojui plisti, nedelsdama imasi vienos ar kelių neatidėliotinių priemonių:
 - a) dėl į sąrašą įtrauktų ligų:
 - i) kurios nurodytos 8 straipsnio 1 dalies a punkte, taiko III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje nustatytas ligų kontrolės priemonės;
 - ii) kurios nurodytos 8 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose, taiko III dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje nustatytas ligų kontrolės priemonės;
 - b) dėl naujų ligų ir pavojų taiko:
 - i) perkėlimo ir vežimo apribojimus, taikomus gyvūnams ir produktams iš ūkių ar, jei taikoma, ribojimų taikymo zonų ar laikymo vietų, kuriose pasireiškė protrūkis ar pavojus, ir transporto priemonėms bei kitoms medžiagoms, kurios galėjo turėti sąlytį su tais gyvūnais ar produktais,
 - ii) gyvūnų karantiną ir produktų izoliavimą;
 - iii) priežiūros ir atsekamumo priemonės;
 - iv) neatidėliotinas ligų kontrolės priemonės, nurodytas III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje;
 - c) taiko kitas neatidėliotinas priemonės, kurios laikomos tinkamomis veiksmingai ir efektyviai kontroliuoti ir užkirsti kelią ligai ar pavojui plisti.
2. 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms:

- a) apie 1 dalyje nurodytą protrūkį ar pasireiškusį pavojų;
- b) apie neatidėliotinas priemones, kurių imtasi pagal 1 dalį.

247 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės, kurių turi imtis kitos valstybės narės, išskyrus valstybes nares, kuriose pasireiškė protrūkis ar pavojus

1. Kitų valstybių narių, išskyrus tą valstybę narę, kurioje pasireiškė 246 straipsnio 1 dalyje nurodytas protrūkis ar pavojus, kompetentinga institucija imasi vienos ar kelių 246 straipsnio 1 dalyje nurodytų neatidėliotinių priemonių, jei ji nustato, kad jos teritorijoje yra gyvūnų ar produktų iš 246 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės arba transporto priemonių ar kitų medžiagų, kurios galėjo turėti sąlytį su tais gyvūnais ar produktais.
2. Jei gresia didelė rizika, kol Komisija priims neatidėliotinas priemones pagal 248 straipsnį, šio straipsnio 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija gali laikinai imtis 246 straipsnio 1 dalyje nurodytų neatidėliotinių priemonių, atsižvelgdama į padėties rimtumą, kiek tai susiję su gyvūnais ir produktais iš ūkių ar kitų vietų ar, jei taikoma, ribojimų taikymo zonų valstybėse narėse, kuriose nustatyta 246 straipsnio 1 dalyje nurodyta liga ar pavojus, arba transporto priemonėmis ar kitomis medžiagomis, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiais gyvūnais.
3. 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms:
 - a) apie 1 dalyje nurodytą protrūkį ar pasireiškusį pavojų;
 - b) apie neatidėliotinas priemones, kurių imtasi pagal 1 ir 2 dalis.

248 straipsnis

Komisijos neatidėliotinos priemonės

1. Jei pasireiškia protrūkis ar pavojus, kaip nurodyta 246 straipsnio 1 dalyje, ir valstybių narių kompetentingos institucijos imasi neatidėliotinių priemonių pagal 246 straipsnio 1 dalį ir 247 straipsnio 1 ir 2 dalis, Komisija įvertina padėtį bei neatidėliotinas priemones, kurių imtasi, ir įgyvendinimo aktu priima vieną ar kelias 246 straipsnio 1 dalyje nurodytas neatidėliotinas priemones dėl gyvūnų, produktų, transporto priemonių ir kitų medžiagų, kurios galėjo turėti sąlytį su tais gyvūnais ar produktais, bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) Komisijai nepranešta apie priemones, kurių imtasi pagal 246 straipsnio 1 dalį ir 247 straipsnio 1 ir 2 dalis;
 - b) Komisija mano, kad priemonės, kurių imtasi pagal 246 straipsnio 1 dalį ir 247 straipsnio 1 ir 2 dalis, yra nepakankamos;
 - c) Komisija mano, kad siekiant išvengti nepagrįsto gyvūnų perkėlimo ir produktų vežimo sutrikdymo būtina patvirtinti ar pakeisti priemones, kurių valstybių

narių kompetentingos institucijos ėmėsi pagal 246 straipsnio 1 dalį ir 247 straipsnio 1 ir 2 dalis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele ligos ar pavojaus plitimo rizika, Komisija gali priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus pagal 255 straipsnio 3 dalį.

2 SKIRSNIS

NEATIDĖLIOTINOS PRIEMONĖS, SUSIJUSIOS SU TREČIŲJŲ ŠALIŲ IR TERITORIJŲ KILMĖS GYVŪNŲ IR PRODUKTŲ SIUNTOMIS IR TRANSPORTO PRIEMONĖMIS BEI KITOMIS MEDŽIAGOMIS, KURIOS GALĖJO TURĖTI SĄLYTĮ SU TOKIOMIS SIUNTOMIS

249 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės, kurių turi imtis valstybės narės kompetentinga institucija

Sužinojusi apie trečiosios šalies ar teritorijos kilmės gyvūnų ar produktų siuntą arba transporto priemones ar kitas medžiagas, kurios galėjo turėti sąlytį su tokia siunta, kuri Sąjungoje gali kelti didelę riziką dėl galimos su į sąrašą įtrauktomis ligomis ar naujomis ligomis ar pavojais susijusios infekcijos ar užkrato, valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama:

- a) imasi vienos ar kelių iš šių neatidėliotinių priemonių, kurios, atsižvelgiant į padėties rimtumą, yra būtinos tai rizikai sumažinti:
 - i) siuntos sunaikinimo;
 - ii) gyvūnų karantino ir produktų izoliavimo;
 - iii) priežiūros ir atsekamumo priemonių;
 - iv) atitinkamais atvejais ligų kontrolės priemonių, nurodytų III dalies II antraštinės dalies 1 skyriuje;
 - v) kitų neatidėliotinių priemonių, kurios laikomos tinkamomis užkirsti kelią ligai ar pavojui plisti Sąjungoje;
- b) naudodamasi IMSOC praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie riziką, susijusią su atitinkama siunta, ir siuntos kilmę.

250 straipsnis

Komisijos neatidėliotinos priemonės

1. Jei trečiojoje šalyje ar teritorijoje pasireiškia arba paplinta į sąrašą įtraukta liga, nauja liga ar pavojus, kurie gali kelti didelę riziką, arba jei tai yra būtina dėl kitos svarbios priežasties, susijusios su gyvūnų ar visuomenės sveikata, Komisija savo iniciatyva

arba valstybės narės prašymu gali įgyvendinimo aktu priimti vieną ar kelias iš šių neatidėliotinų priemonių ir atsižvelgdama į padėties rimtumą:

- a) sustabdyti gyvūnų ir produktų siuntų ir transporto priemonių ar kitų medžiagų, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiomis siuntomis, per kurias ta liga ar pavojus gali paplisti Sąjungoje, įvežimą į Sąjungą;
- b) nustatyti specialius reikalavimus, taikomus į Sąjungą įvežamoms gyvūnų ir produktų siuntoms ir transporto priemonėms ar kitoms medžiagoms, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiomis siuntomis, per kurias ta liga ar grėsmė gali paplisti Sąjungoje;
- c) imtis kitų tinkamų neatidėliotinų ligų kontrolės priemonių siekdama užkirsti kelią tai ligai ar pavojui plisti Sąjungoje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele rizika, Komisija, pasikonsultavusi su atitinkama valstybe nare, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamosi 255 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

251 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės, kurių turi imtis valstybės narės, jei Komisija nesiima veiksmų

1. Jei valstybė narė paprašė Komisijos imtis neatidėliotinų priemonių pagal 250 straipsnį, tačiau Komisija to nepadarė, ta valstybė narė:
 - a) kol Komisija priims neatidėliotinas priemones pagal šio straipsnio 2 dalį, gali laikinai imtis vienos ar kelių 249 straipsnio a dalyje nurodytų neatidėliotinų priemonių, kiek tai susiję su 250 straipsnio 1 dalyje nurodytos trečiosios šalies ar teritorijos kilmės gyvūnų ir produktų siuntomis, transporto priemonėmis ir kitomis medžiagomis, kurios galėjo turėti sąlytį su tokiomis siuntomis, atsižvelgdama į padėties rimtumą savo teritorijoje;
 - b) nedelsdama praneša Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie tokias neatidėliotinas priemones ir nurodo jų priėmimo priežastį.
2. Komisija įvertina padėtį bei neatidėliotinas priemones, kurių pagal šio straipsnio 1 dalį ėmėsi valstybės narės, ir prireikus įgyvendinimo aktu priima vieną ar kelias 250 straipsnyje nurodytas neatidėliotinas priemones.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 255 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Jei yra tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su didele rizika, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamosi 255 straipsnyje 3 dalyje nurodytos procedūros.

VII DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS Procedūrinės nuostatos

252 straipsnis I ir II priedų pakeitimas

Siekiant atsižvelgti į technikos ir mokslo pažangą ir pasikeitusias su visuomenės ir gyvūnų sveikata susijusias aplinkybes, Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I ir II priedų pakeitimų.

253 straipsnis Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 4, 6 ir 9 straipsnių 2 dalyse, 11 straipsnio 3 dalyje, 13 ir 15 straipsnių 2 dalyse, 16 ir 18 straipsnių 3 dalyse, 24 ir 28 straipsniuose, 30 straipsnio 4 dalyje, 31 ir 34 straipsnių 2 dalyse, 37 straipsnio 5 dalyje, 39 straipsnyje, 41 straipsnio 3 dalyje, 42 straipsnio 5 dalyje, 44 straipsnio 1 dalyje, 47 straipsnyje, 48 straipsnio 3 dalyje, 53 straipsnio 2 dalyje, 54 straipsnio 3 dalyje, 55 ir 58 straipsnių 2 dalyse, 63 straipsnyje, 64 straipsnio 4 dalyje, 67 straipsnyje, 68 straipsnio 2 dalyje, 70 straipsnio 3 dalyje, 72 straipsnio 2 dalyje, 73 ir 74 straipsnių 3 dalyse, 76 straipsnio 2 dalyje, 79 straipsnyje, 80 straipsnio 4 dalyje, 85 ir 89 straipsnių 3 dalyse, 92 straipsnio 2 dalyje, 96 straipsnio 3 dalyje, 100 straipsnio 1 dalyje, 103 straipsnio 2 dalyje, 114 ir 115 straipsniuose, 119 straipsnio 1 dalyje, 122 straipsnio 2 dalyje, 128 straipsnio 1 dalyje, 129 straipsnio 2 dalyje, 132 straipsnyje, 133 ir 134 straipsnių 2 dalyse, 135 straipsnio 3 dalyje, 136 straipsnio 4 dalyje, 137 straipsnyje, 141 ir 143 straipsnių 1 dalyse, 144 straipsnyje, 146 straipsnio 4 dalyje, 148 straipsnio 3 dalyje, 151 straipsnio 1 dalyje, 152 straipsnio 2 dalyje, 154 straipsnio 1 dalyje, 158 straipsnyje, 159 straipsnio 5 dalyje, 160 straipsnio 3 dalyje, 162 straipsnio 2 dalyje, 163 ir 164 straipsnių 3 dalyse, 165 straipsnio 5 dalyje, 166 ir 174 straipsnių 3 dalyse, 179 straipsnio 2 dalyje, 184 ir 188 straipsnių 1 dalyse, 191 ir 196 straipsnių 2 dalyse, 199 ir 200 straipsnių 3 dalyse, 201, 202 ir 203 straipsnių 2 dalyse, 204 straipsnio 3 dalyje, 205 ir 211 straipsniuose, 213 straipsnio 1 dalyje, 214 straipsnyje, 216 straipsnio 4 dalyje, 218 straipsnio 3 dalyje, 221 straipsnio 1 dalyje, 222 ir 223 straipsnių 3 dalyse, 224 straipsnio 5 dalyje, 225 straipsnio 3 dalyje, 229 straipsnio 1 dalyje, 231 ir 233 straipsnių 3 dalyse, 235 straipsnyje, 236 straipsnio 1 dalyje, 239 straipsnio 4 dalyje, 240 straipsnio 3 dalyje, 241 straipsnio 1 dalyje, 242 straipsnio 2 dalyje, 243 straipsnio 1 dalyje, 244 straipsnio 2 dalyje, 252 straipsnyje, 259, 260 ir 261 straipsnių 2 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo^(*).

3. 229 straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo (*).

(*) Pagrindinio teisėkūros procedūra priimto akto įsigaliojimo data arba kita teisės aktų leidėjo nustatyta data.

4. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti šio straipsnio 1 dalyje išvardytus ir 229 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal šio straipsnio 2 dalį ir 229 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

254 straipsnis Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškiami 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.
2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 253 straipsnio 6 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

255 straipsnis Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Sankcijos

256 straipsnis *Sankcijos*

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus šio reglamento nuostatas, ir imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas tų taisyklių įgyvendinimas. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Valstybės narės ne vėliau kaip [*įrašyti datą: vieni metai po šio reglamento taikymo pradžios*] praneša Komisijai apie minėtas nuostatas ir nedelsdamos praneša apie bet kuriuos vėliau padarytus pakeitimus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Valstybių narių priemonės

257 straipsnis *Valstybių narių priemonės*

1. Valstybės narės savo teritorijose gali taikyti papildomas ar griežtesnes priemones, nei nustatytos šiame reglamente, susijusias tik su:
 - a) su gyvūnų sveikata susijusia atsakomybe, nurodyta I dalies 3 skyriuje;
 - b) 16 straipsnyje nurodytu pranešimu valstybėse narėse;
 - c) II dalies 2 skyriuje nurodyta priežiūra;
 - d) registravimu, patvirtinimu, duomenų saugojimu ir registrais, nurodytais IV dalies I antraštinės dalies 1 skyriuje ir II antraštinės dalies 1 skyriuje;
 - e) laikomų sausumos gyvūnų ir genetinės medžiagos produktų atsekamumo reikalavimais, nurodytais IV dalies I antraštinės dalies 2 skyriuje.
2. 1 dalyje nurodytos nacionalinės priemonės atitinka šiame reglamente nustatytas taisykles ir:
 - a) netrukdo gyvūnų perkėlimui ir produktų vežimui iš vienos valstybės narės į kitą;
 - b) neprieštaruja 1 dalyje nurodytoms taisyklėms.

VIII DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

258 straipsnis *Panaikinimas*

1. Sprendimas 78/642/EEB, Direktyva 79/110/EEB, Direktyva 81/6/EEB, Sprendimas 89/455/EEB, Direktyva 90/423/EEB ir Sprendimas 90/678/EEB panaikinami.
2. Šie teisės aktai panaikinami nuo *[šio reglamento taikymo pradžią]*:
 - Direktyva 64/432/EEB,
 - Direktyva 77/391/EEB,
 - Direktyva 78/52/EEB,
 - Direktyva 80/1095/EEB,
 - Direktyva 82/894/EEB,
 - Direktyva 88/407/EEB,
 - Direktyva 89/556/EEB,
 - Direktyva 90/429/EEB,
 - Direktyva 91/68/EEB,
 - Sprendimas 91/666/EEB,
 - Direktyva 92/35/EEB,
 - Direktyva 92/65/EEB,
 - Direktyva 92/66/EEB,
 - Direktyva 92/118/EEB,
 - Direktyva 92/119/EEB,
 - Sprendimas 95/410/EB,
 - Direktyva 2000/75/EB,
 - Sprendimas 2000/258/EB,
 - Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000,

- Direktyva 2001/89/EB,
- Direktyva 2002/60/EB,
- Direktyva 2002/99/EB,
- Direktyva 2003/85/EB,
- Reglamentas (ES) Nr. [XXX/XXX] *[Leidinių biurui: įrašyti Reglamento dėl gyvūnų augintinių perkėlimo nekomerciniais tikslais, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 998/2003, numerį],*
- Reglamentas (EB) Nr. 21/2004,
- Direktyva 2004/68/EB,
- Direktyva 2005/94/EB,
- Direktyva 2006/88/EB,
- Direktyva 2008/71/EB,
- Direktyva 2009/156/EB,
- Direktyva 2009/158/EB.

Nuorodos į tuos panaikintus teisės aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

3. Pagal 2 dalyje nurodytus Tarybos ir Europos Parlamento teisės aktus Komisijos priimti teisės aktai galioja tiek, kiek jie neprieštaruja šiame reglamente nustatytoms taisyklėms.

259 straipsnis

Su Reglamento (EB) Nr. 1760/2000, Reglamento (EB) Nr. 21/2004 ir Direktyvos 2008/71/EB panaikinimu susijusios pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nepaisant šio reglamento 258 straipsnio 2 dalies, reglamentai (EB) Nr. 1760/2000 ir (EB) Nr. 21/2004 ir Direktyva 2008/71/EB toliau taikomi iki datos, kuri turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 2 dalį priimtame deleguotajame akte.
2. Komisijai pagal 252 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl datos, nuo kurios nebetaikomi šio straipsnio 1 dalyje nurodyti teisės aktai.

Ta data yra atitinkamų taisyklių, kurios turi būti priimtose pagal šio reglamento 103 straipsnio 2 dalyje ir 114 bei 115 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus, taikymo pradžios data.

260 straipsnis

Su direktyvų 92/66/EEB, 2000/75/EB, 2001/89/EB, 2000/75/EB, 2002/60/EB, 2003/85/EB ir 2005/94/EB panaikinimu susijusios pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nepaisant šio reglamento 258 straipsnio 2 dalies, direktyvos 92/66/EEB, 2000/75/EB, 2001/89/EB, 2000/75/EB, 2002/60/EB, 2003/85/EB ir 2005/94/EB toliau taikomos iki datos, kuri turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 2 dalį priimtame deleguotajame akte.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl datos, nuo kurios nebetaikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos direktyvos.

Ta data yra atitinkamų taisyklių, kurios turi būti priimtose pagal šio reglamento 44 ir 47 straipsnių 1 dalyse, 48 straipsnio 3 dalyje, 53 straipsnio 1 dalyje, 54 straipsnio 3 dalyje, 58 straipsnio 2 dalyje, 63 straipsnyje, 64 straipsnio 4 dalyje, 67 straipsnyje, 68 straipsnio 2 dalyje ir 70 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, taikymo pradžios data.

261 straipsnis

Su Reglamento (ES) Nr. [XXX/XXX dėl gyvūnų augintinių perkėlimo nekomerciniais tikslais] panaikinimu susijusios pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nepaisant šio reglamento 258 straipsnio 2 dalies, Reglamentas (ES) Nr. [XXX/XXX on the non-commercial movement of pet animals] toliau taikomas iki datos, kuri turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 2 dalį priimtame deleguotajame akte.
2. Komisijai pagal 253 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl datos, nuo kurios nebetaikomas Reglamentas XXX/XXX.

Ta data yra atitinkamų taisyklių, kurios turi būti priimtose pagal šio reglamento 114 straipsnio f dalyje, 152 straipsnio 2 dalyje ir 222 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, taikymo pradžios data.

262 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas praėjus 36 mėnesiams nuo Reglamento įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

Gyvūnų augintinių rūšys

A DALIS

Šunys (*Canis lupus familiaris*)

Katės (*Felis silvestris catus*)

Šeškai (*Mustela putorius furo*)

B DALIS

Bestuburiai (išskyrus bites, kamanes, moliuskus ir vėžiagyvius)

Dekoratyviniai vandens gyvūnai

Varliagyviai

Ropliai

Paukščiai: visų rūšių paukščiai, išskyrus naminius paukščius

Žinduoliai: graužikai ir triušiai, kurie nėra skirti maisto gamybai.

II PRIEDAS

Kanopinių gyvūnų rūšys

Taksonas		
Būrys (lotynų kalba)	Šeima (lotynų kalba)	Gentys ir rūšys (lotynų kalba)
<i>Perissodactyla</i>	<i>Equidae</i>	<i>Equus</i> spp.
	<i>Tapiridae</i>	<i>Tapirus</i> spp.
	<i>Rhinocerotidae</i>	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
<i>Artiodactyla</i>	<i>Antilocapridae</i>	<i>Antilocapra</i> ssp.
	<i>Bovidae</i>	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp.(įskaitant <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (įskaitant <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp.(įskaitant <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madogua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (įskaitant <i>Nemorhaedus</i> ir <i>Capricornis</i>), <i>Neotragus</i> ssp., <i>Oreamuos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Patholops</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (įskaitant <i>Boocerus</i>).
	<i>Camelidae</i>	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
	<i>Cervidae</i>	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus-Rucervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp.
	<i>Giraffidae</i>	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
	<i>Hippopotamidae</i>	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
	<i>Moschidae</i>	<i>Moschus</i> ssp.
	<i>Suidae</i>	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.,
	<i>Tayassuidae</i>	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	<i>Tragulidae</i>	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
<i>Proboscidae</i>	<i>Elephantidae</i>	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

III PRIEDAS

257 straipsnio 2 dalyje nurodyta atitikties lentelė

1. Direktyva 64/432/EB

Direktyva 64/432/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies), 150 ir 220 straipsnio 3 dalys
3 straipsnio 1 dalis	121 ir 123 straipsniai
3 straipsnio 2 dalis	121 straipsnio 2 dalis, 123 straipsnio 1 dalis, 146 straipsnio 3 ir 4 dalys
4 straipsnio 1 dalis	121 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 ir 3 dalys	122 straipsnio 1 ir 2 dalys
5 straipsnio 1 dalis	140 straipsnio 1 dalis, 142 ir 143 straipsniai,
5 straipsnio 2 dalis	146 straipsnio 3 ir 4 dalys,
5 straipsnio 2 dalies a punktas	144 straipsnio a dalis
5 straipsnio 2 dalies b punktas	141 straipsnio 1 dalies b punktas,
5 straipsnio 3 dalis	146 straipsnio 3 ir 4 dalys,
5 straipsnio 4 dalis	150 straipsnis,
5 straipsnio 5 dalis	130, 132 ir 150 straipsniai
6 straipsnis	127, 128 ir 129 straipsniai
6a straipsnis	-
7 straipsnis	129 ir 130 straipsniai, 131 straipsnio a dalis ir 132 straipsnis
8 straipsnis	16, 17 ir 18 straipsniai, 16, 17 ir 18 straipsnių 3 dalys ir 19 straipsnis
9 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 31 ir 32 straipsniai, 30 straipsnio 3 ir 4 dalys ir 31 straipsnio 2 dalis

10 straipsnis	30 straipsnio 2 dalis, 31, 32, 36, 41, 42, 39 ir 40 straipsniai, 41 straipsnio 3 dalis ir 42 straipsnio 5 ir 6 dalys
11 straipsnio 1 dalis	89 straipsnio 1 dalies a punktas, 92 ir 93 straipsniai ir 92 straipsnio 2 dalis,
11 straipsnio 2 dalis	97, 100 ir 101 straipsniai
11 straipsnio 3 dalis	93 ir 94 straipsniai
11 straipsnio 4 dalis	95 straipsnis
11 straipsnio 5 ir 6 dalys	92 straipsnio 1 ir 2 dalių d punktai
12 straipsnio 1 dalis	122 straipsnis,
12 straipsnio 2 dalis	99 ir 100 straipsniai
12 straipsnio 3 dalis	122 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
12 straipsnio 4 dalis	140 straipsnio 3 dalis
12 straipsnio 5 ir 6 dalys	-
13 straipsnio 1 ir 2 dalys	89, 92, 93, 94, 97, 100 ir 101 straipsniai
13 straipsnio 3 dalis	95 straipsnis
13 straipsnio 4 dalis	-
13 straipsnio 5 ir 6 dalys	96 straipsnis
14 straipsnio 1 ir 2 dalys	-
14 straipsnio 3 dalies A ir B punktai	-
14 straipsnio 3 dalies C punktas	103 straipsnis
14 straipsnio 4–6 dalys	-
15 straipsnio 1 dalis	256 straipsnis
15 straipsnio 2–4 dalys	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-
17a straipsnis	-
18 straipsnis	103 straipsnis

19 straipsnis	-
20 straipsnis	-

2. Direktyva 77/391/EEB

Direktyva 77/391/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	31 ir 32 straipsniai
2 straipsnio 3 dalis	33 straipsnis
2 straipsnio 4 dalis	36 ir 41 straipsniai
3 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	31 ir 32 straipsniai
3 straipsnio 3 dalis	33 straipsnis
3 straipsnio 4 dalis	36 ir 41 straipsniai
4 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 31, 32, 33, 36 ir 41 straipsniai
5 straipsnis	-
6 straipsnis	-
7 straipsnis	-
8 straipsnis	-
9 straipsnis	-
10 straipsnis	-
11 straipsnis	-
12 straipsnis	-
13 straipsnis	-
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-

3. Direktyva 78/52/EEB

Direktyva 78/52/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis, 31, 34 ir 35 straipsniai
3 straipsnio 2 dalis	-
3 straipsnio 3 dalis	-
3 straipsnio 4 dalis	30 straipsnio 1 dalis ir 31 straipsnis
4 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 31 ir 35 straipsniai
5 straipsnis	16, 17, 18, 46 ir 47 straipsniai
6 straipsnio 1 dalis	73–75 straipsniai
6 straipsnio 2 dalis	76 ir 77 straipsniai
6 straipsnio 3 dalis	78 ir 79 straipsniai
7 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
8 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
9 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
10 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
11 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
12 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
13 straipsnis	16, 17, 18, 46 ir 47 straipsniai
14 straipsnio 1 dalis	73–75 straipsniai
14 straipsnio 2 dalis	76 ir 77 straipsniai
14 straipsnio 3 dalis	78 ir 79 straipsniai
15 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
16 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
17 straipsnis	78 ir 79 straipsniai

18 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
19 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
20 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
21 straipsnis	-
22 straipsnis	16, 17, 18, 46 ir 47 straipsniai
23 straipsnis	73–79 straipsniai
24 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
25 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
26 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
27 straipsnis	121 straipsnio 1 dalis, 123 straipsnio 1 dalies b punktas
28 straipsnis	-
29 straipsnis	-
30 straipsnis	-

4. Direktyva 80/1095/EEB

Direktyva 80/1095/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis ir 36 straipsnis
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 34 ir 35 straipsniai
3a straipsnis	30 straipsnio 1 dalis, 34 ir 35 straipsniai
4 straipsnis	31, 32 ir 35 straipsniai
4a straipsnis	31, 32 ir 35 straipsniai
5 straipsnis	-
6 straipsnis	30 straipsnio 1 dalies b punktas, 30 straipsnio 3 dalis ir 31 straipsnis
7 straipsnis	36, 39 ir 40 straipsniai

8 straipsnis	41 ir 42 straipsniai
9 straipsnis	-
11 straipsnis	-
12 straipsnis	-
12a straipsnis	-
13 straipsnis	-

5. Direktyva 82/894/EEB

Direktyva 82/894/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	17, 19, 20 ir 21 straipsniai
4 straipsnis	17,18, 19, 20 ir 21 straipsniai
5 straipsnis	21 straipsnio b ir c punktai
6 straipsnis	-
7 straipsnis	-
8 straipsnis	-

6. Direktyva 88/407/EEB

Direktyva 88/407/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	157 ir 158 straipsniai
4 straipsnis	158 straipsnio b ir c punktai
5 straipsnis	89, 92, 95 ir 96 straipsniai
6 straipsnio 1 dalis	159 ir 160 straipsniai

6 straipsnio 2 dalis	-
6 straipsnio 3 ir 4 dalys	-
8 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies a punktas ir 231 straipsnis
9 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies b punktas, 234 ir 235 straipsniai
10 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies c punktas, 231, 236 ir 238 straipsniai
11 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies d punktas, 239 ir 240 straipsniai
12 straipsnis	230 straipsnio 2 dalis
15 straipsnis	246–251 straipsniai
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-
18 straipsnis	-
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-
22 straipsnis	-

7. Direktyva 89/556/EEB

Direktyva 89/556/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	157, 158 ir 159 straipsniai
5 straipsnio 1 dalis	89 ir 92 straipsniai
5 straipsnio 2 dalis	96 straipsnis
5 straipsnio 2a ir 3 dalys	92 straipsnis
6 straipsnis	159 ir 160 straipsniai

7 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies a punktas ir 231 straipsnis
8 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies b punktas, 234 ir 235 straipsniai
9 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies c punktas, 236 ir 238 straipsniai
10 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies d punktas, 239 ir 240 straipsniai
11 straipsnis	230 straipsnio 2 dalis ir 249–251 straipsniai
14 straipsnis	246–248 straipsniai
15 straipsnis	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-
18 straipsnis	-
19 straipsnis	-
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-

8. Direktyva 90/429/EEB

Direktyva 90/429/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	157 ir 158 straipsniai
4 straipsnis	-
5 straipsnio 1 dalis	89 ir 92 straipsniai
5 straipsnio 2 dalis	96 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	159 ir 160 straipsniai
6 straipsnio 2 dalis	-

7 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies a punktas ir 231 straipsnis
8 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies b punktas, 234 ir 235 straipsniai
9 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies c punktas, 236 ir 238 straipsniai
10 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies d punktas, 239 ir 240 straipsniai
11 straipsnio 1 dalis	230 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 2 ir 3 dalys	-
12 straipsnis	239 straipsnis
13 straipsnis	-
14 straipsnis	-
15 straipsnis	246–251 straipsniai
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-
18 straipsnis	-
19 straipsnis	-
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-
22 straipsnis	-

9. Direktyva 91/68/EEB

Direktyva 91/68/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies), 150 ir 220 straipsnio 3 dalys
3 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalys	127 ir 128 straipsniai
3 straipsnio 4 dalis	136 straipsnis

4 straipsnio 1 dalis	121 straipsnio 2 dalies b punktas, 127 ir 128 straipsniai
4 straipsnio 2 dalis	125 straipsnis
4 straipsnio 3 dalis	128 straipsnis
4a straipsnis	128 straipsnis
4b straipsnio 1–3 dalys	128 straipsnis
4b straipsnio 4 dalis	130 straipsnis
4b straipsnio 5 dalis	129 straipsnis
4b straipsnio 6 dalis	121 straipsnio 1 dalis ir 122 straipsnis
4c straipsnio 1 ir 2 dalys	128 straipsnis
4c straipsnio 3 dalis	130 ir 132 straipsniai
5 straipsnis	128 straipsnis
6 straipsnis	128 straipsnis
7 straipsnio 1–3 dalys	30, 31 ir 32 straipsniai
7 straipsnio 4 dalis	-
8 straipsnio 1–3 dalys	36, 39 ir 40 straipsniai
8 straipsnio 4 dalis	-
8a straipsnio 1 dalis	89 straipsnio 1 dalies a punktas, 92, 93 ir 131 straipsniai
8a straipsnio 2 dalis	97 ir 100 straipsniai
8a straipsnio 3 dalis	93, 94 ir 96 straipsniai
8a straipsnio 4 dalis	95 straipsnis
8a straipsnio 5 dalis	92 straipsnio 1 ir 2 dalių d punktai
8b straipsnio 1 dalis	82 straipsnis, 89 straipsnio 1 dalies a punktas, 92, 93, 97, 100 ir 131 straipsniai
8b straipsnio 2 dalis	89, 92 ir 93 straipsniai
8b straipsnio 3 dalis	95 straipsnis
8b straipsnio 4 dalis	-

8c straipsnio 1 dalis	85 ir 122 straipsniai
8c straipsnio 2 dalis	99 straipsnis
8c straipsnio 3 dalis	122 straipsnio 1 dalies a punktas
8c straipsnio 4 ir 5 dalys	-
9 straipsnis	140, 141, 142, 143, 144, 145, 146 ir 150 straipsniai
10 straipsnis	-
11 straipsnis	-
12 straipsnis	141 straipsnio b punktas
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-
17 straipsnis	-
18 straipsnis	-

10. Sprendimas 91/666/EEB

Sprendimas 91/666/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	48 straipsnis
4 straipsnis	48, 49 ir 50 straipsniai
5 straipsnis	48 ir 50 straipsniai
6 straipsnis	15 straipsnis ir 48 straipsnio 3 dalies b punktas
7 straipsnis	50 straipsnis
8 straipsnis	-
9 straipsnis	-
10 straipsnis	-

11 straipsnis	-
12 straipsnis	-

11. Direktyva 92/35/EEB

Direktyva 92/35/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	16 straipsnis
4 straipsnis	53–57 ir 59 straipsniai
5 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
6 straipsnis	60–69 straipsniai
7 straipsnis	57 straipsnis
8 straipsnis	64 straipsnis
9 straipsnis	65, 66 ir 67 straipsniai
10 straipsnis	65, 66 ir 67 straipsniai
11 straipsnis	68 straipsnis
12 straipsnis	71 straipsnio 1 dalis
13 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	43, 44 ir 45 straipsniai
18 straipsnis	-
19 straipsnis	-
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-

22 straipsnis	-
12. Direktyva 92/65/EEB	
Direktyva 92/65/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	-
4 straipsnis	121, 123, 16, 17 ir 18 straipsniai, 30 straipsnio 2 dalis, 140–143, 146 ir 148 straipsniai
5 straipsnis	133, 134, 140 ir 141 straipsniai
6 straipsnio A dalis	121, 123, 127, 128, 134, 137 ir 140–143 straipsniai
6 straipsnio B dalis	-
7 straipsnio A dalis	121, 123, 127, 128, 134, 137 ir 140–143 straipsniai
7 straipsnio B dalis	-
8 straipsnis	121, 123, 133 ir 140–143 straipsniai
9 straipsnis	121, 123, 133 ir 140–143 straipsniai
10 straipsnio 1–4 dalys	121, 123, 133 ir 140–143 straipsniai
10 straipsnio 5–7 dalys	-
10a straipsnis	-
11 straipsnio 1 dalis	155 straipsnis
11 straipsnio 2 ir 3 dalys	155, 157, 158 ir 140–143 straipsniai
11 straipsnio 4 dalis	92 ir 96 straipsniai
11 straipsnio 5 dalis	162 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	-
12 straipsnio 2 dalis	246–248 straipsniai

12 straipsnio 3 dalis	82, 97 ir 100 straipsniai
12 straipsnio 4 dalis	140–146 ir 149–151 straipsniai
12 straipsnio 5 dalis	-
12 straipsnio 6 dalis	256 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	133, 140–146 ir 148 straipsniai
13 straipsnio 2 dalis	90, 92 ir 93–96 straipsniai
14 straipsnis	30, 31 ir 32 straipsniai
15 straipsnis	36, 39, 40 ir 41 straipsniai
16 straipsnis	230 straipsnio 1 dalis ir 236 straipsnis
17 straipsnio 1 dalis	230 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai
17 straipsnio 2 dalis	231 straipsnis
17 straipsnio 3 dalis	231, 234 ir 235 straipsniai
17 straipsnio 4 ir 5 dalys	-
18 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies d punktas ir 239 straipsnis
19 straipsnis	236 straipsnis
20 straipsnis	230 straipsnio 2 dalis ir 246–248 straipsniai
21 straipsnis	141, 142, 143, 160, 209 ir 211 straipsniai
22 straipsnis	-
23 straipsnis	-
24 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies d punktas, 239 straipsnis ir 241 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktis ir c punkto iv papunktis
25 straipsnis	-
26 straipsnis	-
27 straipsnis	-
28 straipsnis	-
29 straipsnis	-

30 straipsnis	-
13. Direktyva 92/66/EEB	
Direktyva 92/66/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	16 straipsnis
4 straipsnis	53–56 straipsniai, 57 straipsnio 1 dalis ir 59 straipsnis
5 straipsnis	60–63 straipsniai
6 straipsnis	63 straipsnis
7 straipsnis	57 straipsnis ir 43 straipsnio 2 dalies d punktas
8 straipsnis	55 ir 56 straipsniai
9 straipsnio 1 dalis	64 straipsnis
9 straipsnio 2–7 dalys	65–68 straipsniai
10 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
11 straipsnis	67 straipsnio b dalis, 68 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalies a punktas
12 straipsnis	54 straipsnis
13 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-
16 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
17 straipsnis	47 straipsnis
18 straipsnis	65 straipsnio e dalis, 67 ir 69 straipsniai
19 straipsnio 1–3 dalys	53–56 straipsniai
19 straipsnio 4 dalis	57 straipsnio 1 dalis ir 60–63 straipsniai

19 straipsnio 5 dalis	71 straipsnio 2 dalis
20 straipsnis	-
21 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
22 straipsnis	-
23 straipsnis	-
24 straipsnis	-
25 straipsnis	-
26 straipsnis	-
27 straipsnis	-

14. Direktyva 92/118/EEB

Direktyva 92/118/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	164 ir 223 straipsniai ir 228 straipsnio c dalies v punktas
4 straipsnio 1 dalis 4 straipsnio 2 dalis	164 ir 223 straipsniai ir 228 straipsnio c dalies v punktas -
5 straipsnis	164 ir 223 straipsniai
6 straipsnis	15 straipsnio 1 ir 2 dalių b punktai
7 straipsnio 1 dalis 7 straipsnio 2 dalis 7 straipsnio 3 dalis 7 straipsnio 4 dalis	- 246–248 straipsniai - 256 straipsnis
8 straipsnis	-
9 straipsnis	230 ir 236 straipsniai

10 straipsnis	230, 236, 239 ir 241 straipsniai
11 straipsnis	241 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktis
12 straipsnis	-
13 straipsnis	241 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktis
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-
16 straipsnis	241 straipsnio 1 dalies c punkto v papunktis
17 straipsnis	-
18 straipsnis	-
19 straipsnis	-
20 straipsnis	-

15. Direktyva 92/119/EEB

Direktyva 92/119/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	16 straipsnis
4 straipsnis	53–57 ir 59 straipsniai
5 straipsnis	60–63 straipsniai
6 straipsnis	70 straipsnis ir 71 straipsnio 2 dalis
7 straipsnis	63 straipsnis
8 straipsnis	57 straipsnis
9 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
10 straipsnis	64 straipsnis
11 straipsnis	65–68 straipsniai ir 71 straipsnio 2 dalis
12 straipsnis	65–68 straipsniai

13 straipsnis	67 straipsnio a dalis
14 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis
15 straipsnis	-
16 straipsnis	63 ir 67 straipsnių b dalys, 68 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalies a punktas
17 straipsnis	-
18 straipsnis	-
19 straipsnis	46, 47 ir 69 straipsniai
20 straipsnis	43, 44 ir 45 straipsniai
21 straipsnis	-
22 straipsnis	-
23 straipsnis	-
24 straipsnis	-
25 straipsnis	-
26 straipsnis	-
27 straipsnis	-
28 straipsnis	-

16. Sprendimas 95/410/EEB

Sprendimas 95/410/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	127–129 straipsniai
2 straipsnis	128 straipsnio 1 dalies c punktas
3 straipsnis	140, 142 ir 143 straipsniai
4 straipsnis	-
5 straipsnis	-
6 straipsnis	-

17. Direktyva 2000/75/EB

Direktyva 2000/75/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	16 straipsnis
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	54 ir 55 straipsniai
4 straipsnio 3 dalis	53 straipsnis
4 straipsnio 4 dalis	56 straipsnis
4 straipsnio 5 dalis	70 straipsnis
4 straipsnio 6 dalis	59 straipsnis
5 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
6 straipsnis	60–64 straipsniai
7 straipsnis	57 straipsnis
8 straipsnis	64, 68 straipsniai ir 71 straipsnio 3 dalis
9 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
10 straipsnio 1 dalis	64 ir 67 straipsniai
10 straipsnio 2 dalis	46 ir 47 straipsniai
11 straipsnis	-
12 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
13 straipsnis	71 straipsnio 1 dalis
14 straipsnis	65 straipsnio 2 dalis
15 straipsnis	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-
18 straipsnis	43, 44 ir 45 straipsniai
19 straipsnis	-
20 straipsnis	-

21 straipsnis	-
22 straipsnis	-
23 straipsnis	-

18. Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000

Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000	Šis reglamentas
1 straipsnis	102 straipsnis
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	102 straipsnio 2 dalis ir 105 straipsnis
4 straipsnis	106 straipsnio a dalis, 108, 114, 115 ir 117 straipsniai
5 straipsnis	103 straipsnio 1 dalies a punktas
6 straipsnis	104 straipsnis, 106 straipsnio b dalis, 108, 114, 115 ir 117 straipsniai
7 straipsnis	97, 100, 101 straipsniai ir 106 straipsnio b dalies i punktas ir c dalis
8 straipsnis	105 straipsnis
9 straipsnis	-
10 straipsnio a–c dalys	114, 115 ir 117 straipsniai
10 straipsnio d ir e dalys	-
10 straipsnio f dalis	258 straipsnis
11 straipsnis	-
12 straipsnis	-
13 straipsnis	-
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-

18 straipsnis	-
19 straipsnis	-
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-
22 straipsnis	-
23 straipsnis	-
24 straipsnis	-
25 straipsnis	-

19. Direktyva 2001/89/EB

Direktyva 2001/89/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	16, 17, 18 ir 21 straipsniai
4 straipsnis	53–57 straipsnio 1 dalis ir 59 straipsnis
5 straipsnis	60–63 straipsniai ir 71 straipsnio 2 dalis
6 straipsnis	63 ir 71 straipsniai
7 straipsnis	62, 63 straipsniai ir 65 straipsnio 1 dalies b punktas
8 straipsnis	57 straipsnis
9 straipsnis	64 straipsnis
10 straipsnis	65–68 straipsniai
11 straipsnis	65–68 straipsniai
12 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies f punktas, 67 straipsnio b dalis ir 68 straipsnio 1 dalies b punktas
13 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis, 63 straipsnio d dalis ir 68 straipsnis
14 straipsnis	62 ir 63 straipsniai

15 straipsnis	70 straipsnis
16 straipsnis	70 straipsnis ir 30–35 straipsniai
17 straipsnis	15 straipsnis, 54 straipsnio 2 ir 3 dalys, 65 straipsnio 1 dalies b punktas ir 67 straipsnio c dalis
18 straipsnis	15, 46 ir 47 straipsniai
19 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies e punktas, 67 ir 69 straipsniai
20 straipsnis	70 straipsnis
21 straipsnis	-
22 straipsnis	43, 44 ir 45 straipsniai
23 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas ir 44 straipsnis
24 straipsnis	-
25 straipsnis	-
26 straipsnis	-
27 straipsnis	-
28 straipsnis	-
29 straipsnis	-
30 straipsnis	-
31 straipsnis	-

20. Direktyva 2002/60/EB

Direktyva 2002/60/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	16, 17, 18 ir 21 straipsniai
4 straipsnis	53–56 straipsniai, 57 straipsnio 1 dalis ir 59 straipsnis

5 straipsnis	60–63 straipsniai ir 71 straipsnio 2 dalis
6 straipsnis	63 ir 71 straipsniai
7 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
8 straipsnis	57 straipsnis
9 straipsnis	64 straipsnis
10 straipsnis	65, 67 ir 68 straipsniai
11 straipsnis	65, 67 ir 68 straipsniai
12 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies f punktas, 67 straipsnio b dalis ir 68 straipsnio 1 dalies b punktas
13 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis, 63 straipsnio d dalis ir 68 straipsnis
14 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
15 straipsnis	70 straipsnis
16 straipsnis	70 straipsnis ir 30–35 straipsniai
17 straipsnis	61 straipsnio f dalis ir 63 straipsnis
18 straipsnis	15 straipsnis, 54 straipsnio 2 ir 3 dalys, 65 straipsnio 1 dalies b punktas ir 67 straipsnio c dalis
19 straipsnis	15, 46 ir 47 straipsniai
20 straipsnis	-
21 straipsnis	43, 44 ir 45 straipsniai
22 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas ir 44 straipsnis
23 straipsnis	-
24 straipsnis	-
25 straipsnis	-
26 straipsnis	-
27 straipsnis	-
28 straipsnis	-

29 straipsnis	-
30 straipsnis	-

21. Direktyva 2002/99/EB

Direktyva 2002/99/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	164, 223 straipsniai ir 228 straipsnio c dalies v punktas
4 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h, i punktai, 67, 164, 223 straipsniai ir 229 straipsnio 1 dalies d punktas
5 straipsnis	165, 166, 224 ir 225 straipsniai
6 straipsnis	-
7 straipsnis	236 ir 238 straipsniai
8 straipsnis	231, 232 ir 233 straipsniai
9 straipsnis	239 ir 240 straipsniai
10 straipsnis	-
11 straipsnis	-
12 straipsnis	-
13 straipsnis	-
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-
16 straipsnis	-

22. Direktyva 2003/85/EB

Direktyva 2003/85/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-

2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	16, 17, 18 ir 21 straipsniai
4 straipsnis	53–56 straipsniai ir 57 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies d, e punktai ir 2 dalis
6 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies f punkto i papunktis, 2 dalis ir 56 straipsnio b punktas
7 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies f punkto ii papunktis
8 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies f punktas ir 2 dalis
9 straipsnis	59 straipsnis
10 straipsnis	60, 61 ir 63 straipsniai
11 straipsnis	61 straipsnio 1 dalies f punktas, 63 straipsnio b dalis, 65 straipsnio 1 dalies f punktas ir 67 straipsnio b dalis
12 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies h punkto 1 papunktis ir 67 straipsnis
13 straipsnis	57 straipsnis
14 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
15 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
16 straipsnis	61, 62 ir 63 straipsniai
17 straipsnis	71 straipsnio 2 ir 3 dalys
18 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
19 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
20 straipsnis	71 straipsnio 2 ir 3 dalys
21 straipsnis	64 straipsnis
22 straipsnis	65–67 straipsniai
23 straipsnis	65–67 straipsniai
24 straipsnis	67 straipsnis ir 71 straipsnio 1 dalis
25 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h, i punktai ir 67 straipsnis

26 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h, i punktai, 67 ir 164 straipsniai
27 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h, i punktai, 67 ir 164 straipsniai
28 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto iii papunktis ir 67 straipsnis
29 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
30 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
31 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
32 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
33 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
34 straipsnis	67 straipsnis, 140 straipsnio 2 dalis, 159 straipsnio 1 dalies b punktas, 165 straipsnio 1 dalies b punktas
35 straipsnis	71 straipsnis
36 straipsnis	68 straipsnis
37 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
38 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
39 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h, i punktai, 67 ir 164 straipsniai
40 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto i papunktis, g, h, i punktai, 67 ir 164 straipsniai
41 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas, d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
42 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
43 straipsnis	71 straipsnis
44 straipsnis	68 straipsnis
45 straipsnis	64, 69 ir 71 straipsniai

46 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
47 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies h punktas ir 67 straipsnis
48 straipsnis	140 straipsnis
49 straipsnis	15, 46 ir 47 straipsniai
50 straipsnis	46,47 ir 69 straipsniai
51 straipsnis	46, 47 ir 69 straipsniai
52 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
53 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
54 straipsnis	46, 47, 65, 67 straipsniai ir 69 straipsnio 3 dalis
55 straipsnis	46, 47, 65, 67 straipsniai ir 69 straipsnio 3 dalis
56 straipsnis	47 straipsnis, 68 straipsnio 1 dalies c punktas ir 69 straipsnio 3 dalis
57 straipsnis	47 straipsnis, 68 straipsnio 1 dalies c punktas ir 69 straipsnio 3 dalis
58 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
59 straipsnis	36, 38, 39, 40 ir 68 straipsniai
60 straipsnis	36, 38, 39, 40 ir 68 straipsniai
61 straipsnis	36, 38, 39, 40 ir 68 straipsniai
62 straipsnis	68 straipsnis
63 straipsnis	140 straipsnio 2 dalis, 159 ir 165 straipsniai
64 straipsnis	69 straipsnio 3 dalis ir 128 straipsnis
65 straipsnis	15 straipsnis
66 straipsnis	-
67 straipsnis	-
68 straipsnis	-

69 straipsnis	-
70 straipsnis	15 straipsnis
71 straipsnis	54 straipsnio 2 ir 3 dalys, 58 straipsnis, 61 straipsnio 1 dalies g punktas, 63 straipsnio c dalis, 65 straipsnio 1 dalies b punktas, 67 straipsnio c dalis, 68 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2 dalies b punktas
72 straipsnis	43 straipsnis
73 straipsnis	45 straipsnis
74 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas
75 straipsnis	44 straipsnis
76 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas ir 44 straipsnis
77 straipsnis	44 straipsnis
78 straipsnis	43 straipsnio 2 dalies d punktas
79 straipsnis	52 straipsnis
80 straipsnis	48 straipsnis
81 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
82 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
83 straipsnis	49 straipsnis
84 straipsnis	48 straipsnio 3 dalis ir 50 straipsnis
85 straipsnis	70 ir 71 straipsniai
86 straipsnis	256 straipsnis
87 straipsnis	-
88 straipsnis	71 straipsnio 3 dalis
89 straipsnis	-
90 straipsnis	-
91 straipsnis	-
92 straipsnis	-

93 straipsnis	-
94 straipsnis	-
95 straipsnis	-

23. Reglamentas (EB) Nr. 998/2003

Reglamentas (EB) Nr. 998/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	-
3 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
4 straipsnis	112 straipsnis, 114 straipsnio e dalis ir 117 straipsnis
5 straipsnis	152, 222 ir 228 straipsniai
6 straipsnis	-
7 straipsnis	152 ir 222 straipsnių 2 ir 3 dalys
8 straipsnis	241 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis
9 straipsnis	241 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis
10 straipsnis	231 straipsnis
11 straipsnis	-
12 straipsnis	-
13 straipsnis	-
14 straipsnis (1 ir 2 dalys)	239 straipsnis
14 straipsnis (3 dalis)	-
14 straipsnis (4 dalis)	236 straipsnio 1 dalies b punktas ir 241 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis
15 straipsnis	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	152 ir 222 straipsnių 2 ir 3 dalys, 228 straipsnis ir 241 straipsnio 1 dalies a punkto ii

	papunktis
18 straipsnis	246–251 straipsniai
19 straipsnis	4 straipsnio 2 dalies b punktas, 152 ir 222 straipsnių 2 ir 3 dalys, 228 straipsnis ir 241 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis
19a straipsnio 1 dalis	114 straipsnio e dalis ir 117 straipsnis
19a straipsnio 2 dalis	152 straipsnio 2 ir 3 dalys
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-
22 straipsnis	-
23 straipsnis	-
24 straipsnis	-
25 straipsnis	-

24. Reglamentas (EB) Nr. 21/2004

Reglamentas (EB) Nr. 21/2004	Šis reglamentas
1 straipsnis	102 straipsnis
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	102 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 2 dalis	105 straipsnis
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	107 straipsnio a dalis, 114, 115 ir 117 straipsniai
4 straipsnio 3 dalis	114 straipsnio b dalis ir 115 straipsnio a dalis
4 straipsnio 4–7 dalys	114 straipsnis
4 straipsnio 8 dalis	105 straipsnis
4 straipsnio 9 dalis	114 straipsnio b dalis
5 straipsnis	97, 100, 101, 105 straipsniai ir 106 straipsnio b ir c dalys
6 straipsnis	105 ir 107 straipsnių b dalis, 108 straipsnis,

	114 straipsnio c dalies ii papunktis, 115 ir 117 straipsniai
7 straipsnis	96 straipsnis
8 straipsnio 1 dalis	103 straipsnis
8 straipsnio 2 dalis	107 straipsnio c dalis
8 straipsnio 3–5 dalys	103 straipsnis
9 straipsnis	114 straipsnio b dalis ir 117 straipsnis
10 straipsnio 1 dalies a punktas	-
10 straipsnio 1 dalies b punktas	256 straipsnis
10 straipsnio 1 dalies c punktas	258 straipsnis
10 straipsnio 2 dalis	117 straipsnis
11 straipsnis	105 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	-
12 straipsnio 2 dalis	256 straipsnis
12 straipsnio 4–7 dalys	-
13 straipsnis	-
14 straipsnis	-
15 straipsnis	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-

25. Direktyva 2004/68/EB

Direktyva 2004/68/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	230 straipsnio 1 dalies a punktas
3 straipsnio 2 dalis	233 straipsnio 1 dalis

4 straipsnis	231 straipsnio 1 dalis
5 straipsnis	231 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 232 straipsnis
6 straipsnis	236 ir 237 straipsniai
7 straipsnis	236 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis, 237 straipsnis
8 straipsnis	236 straipsnis, 239 straipsnio 4 dalis ir 241 straipsnio 1 dalies a punktas
9 straipsnis	236 straipsnio 1 dalis ir 239 straipsnio 4 dalis
10 straipsnis	236 straipsnio 1 dalis ir 239 straipsnio 4 dalis
11 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies d punktas, 239 ir 240 straipsniai
12 straipsnis	-
13 straipsnis	-
14 straipsnis	-
16 straipsnis	-
17 straipsnis	-
18 straipsnis	-
19 straipsnis	-
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-

26. Direktyva 2005/94/EB

Direktyva 2005/94/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	9 straipsnis
4 straipsnis	27 ir 28 straipsniai
5 straipsnis	16, 17, 18 ir 21 straipsniai

6 straipsnis	57 straipsnis
7 straipsnis	53–56 straipsniai ir 57 straipsnio 1 dalis
8 straipsnis	55 straipsnio 2 dalis
9 straipsnis	59 straipsnis
10 straipsnis	55 straipsnio 1 dalies e, f punktai ir 56 straipsnis
11 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
12 straipsnis	63 straipsnis
13 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
14 straipsnis	63 straipsnio a dalis
15 straipsnis	62 straipsnis ir 63 straipsnio e dalis
16 straipsnis	64 straipsnis
17 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
18 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies a ir b punktai, 67 straipsnis
19 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
20 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktis ir 67 straipsnis
21 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c ir i punktai ir 67 straipsnis
22 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c ir i punktai ir 67 straipsnis
23 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
24 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
25 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
26 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies c punktas ir 67 straipsnis
27 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktis ir

	67 straipsnis
28 straipsnis	65 straipsnio 1 dalies f punktas ir 67 straipsnio b dalis
29 straipsnis	68 straipsnis
30 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
31 straipsnis	68 straipsnis
32 straipsnis	64, 65, 67 straipsniai ir 71 straipsnio 3 dalis
33 straipsnis	67 straipsnis ir 71 straipsnio 3 dalis
34 straipsnis	37 straipsnis, 65 straipsnio 1 dalies i punktas, 67 straipsnis ir 71 straipsnio 3 dalis
35 straipsnis	54 ir 61 straipsniai
36 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
37 straipsnis	61 ir 63 straipsniai
38 straipsnis	61, 63, 65 ir 67 straipsniai
39 straipsnis	61, 63 straipsniai ir 71 straipsnio 3 dalis
40 straipsnis	61,63 straipsniai ir 71 straipsnio 3 dalis
41 straipsnis	61,63 straipsniai ir 71 straipsnio 3 dalis
42 straipsnis	62 ir 63 straipsniai
43 straipsnis	64 straipsnis
44 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
45 straipsnis	68 straipsnis
46 straipsnis	64 straipsnio 4 dalis, 67 straipsnis ir 71 straipsnio 3 dalis
47 straipsnis	61, 63 ir 71 straipsniai
48 straipsnis	68 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalies a punktas
49 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis ir 68 straipsnis
50 straipsnis	15 straipsnis, 54 straipsnio 2 dalies b ir c punktai, 3 dalis, 58 straipsnio 2 dalis, 63

	straipsnio 5 dalis
51 straipsnis	-
52 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
53 straipsnis	69 straipsnis
54 straipsnis	46, 47, 65, 67 ir 69 straipsniai
55 straipsnis	46, 47, 65, 67 ir 69 straipsniai
56 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
57 straipsnis	47 straipsnis
58 straipsnis	48–51 straipsniai
59 straipsnis	52 straipsnis
60 straipsnis	-
61 straipsnis	256 straipsnis
62 straipsnis	43–45 straipsniai
63 straipsnis	-
64 straipsnis	-
65 straipsnis	-
66 straipsnis	-
67 straipsnis	-
68 straipsnis	-
69 straipsnis	-

27. Direktyva 2006/88/EB

Direktyva 2006/88/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	2 straipsnis ir 3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
4 straipsnio 1 dalis	170, 171, 174 ir 175 straipsniai

4 straipsnio 2 dalis	177 straipsnis
4 straipsnio 3 dalis	183 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 4 dalis	170, 171, 172 ir 173 straipsniai
4 straipsnio 5 dalis	-
5 straipsnis	179 straipsnis
6 straipsnis	183, 184 straipsniai
7 straipsnis	-
8 straipsnis	185, 186, 187 ir 188 straipsniai
9 straipsnis	179 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis, 2 ir 3 dalys
10 straipsnis	179 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis, 2 ir 3 dalys
11 straipsnis	190 ir 204 straipsniai
12 straipsnis	190 straipsnis
13 straipsnis	191 straipsnis
14 straipsnio 1 ir 2 dalys	208 straipsnis
14 straipsnio 3 ir 4 dalys	219 ir 220 straipsniai
15 straipsnio 1 ir 2 dalys	195, 196 straipsniai
15 straipsnio 3 dalis	192 straipsnis
15 straipsnio 4 dalis	195, 196 ir 198 straipsniai
16 straipsnis	196 straipsnis
17 straipsnis	196 straipsnis
18 straipsnis	200 ir 201 straipsniai
19 straipsnis	200 ir 201 straipsniai
20 straipsnis	199 straipsnis
21 straipsnis	202, 203 ir 205 straipsniai

22 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies a punktas
23 straipsnis	231 ir 232 straipsniai
24 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies d punktas ir 239 straipsnis
25 straipsnis	236, 239 ir 240 straipsniai
26 straipsnis	16 straipsnis
27 straipsnis	17 ir 18 straipsniai
28 straipsnis	53–55 straipsniai ir 72–74 straipsniai
29 straipsnis	57 straipsnis
30 straipsnis	59 ir 77 straipsniai
31 straipsnis	-
32 straipsnis	60, 61, 62 ir 64 straipsniai
33 straipsnis	65 ir 67 straipsniai
34 straipsnis	61 straipsnio 1 dalies b ir c punktai ir 63 straipsnis
35 straipsnis	61 straipsnio 3 dalis ir 63 straipsnis
36 straipsnis	-
37 straipsnis	68 straipsnis
38 straipsnis	76 ir 78 straipsniai
39 straipsnis	78 ir 79 straipsniai
40 straipsnis	80 straipsnis
41 straipsnis	246 straipsnio 1 dalies b ir c punktai
42 straipsnis	71 straipsnio 3 dalis
43 straipsnis	227 straipsnis
44 straipsnis	26, 27, 30 ir 31 straipsniai
45 straipsnis	32 straipsnis
46 straipsnis	34 straipsnis

47 straipsnis	43 ir 44 straipsniai
48 straipsnis	46 ir 47 straipsniai
49 straipsnis	36 straipsnis
50 straipsnis	36 ir 37 straipsniai
51 straipsnis	38 straipsnis
52 straipsnis	41 straipsnis
53 straipsnis	42 straipsnis
54 straipsnis	-
55 straipsnis	-
56 straipsnis	-
57 straipsnio a dalis	-
57 straipsnio b dalis	54 straipsnio 2 dalies c punktas ir 3 dalis, 58 straipsnis, 61 straipsnio 1 dalies h punktas, 63 straipsnio c dalis, 67 straipsnio 1 dalies b punktas ir 67 straipsnio c dalis
57 straipsnio c dalis	
	-
58 straipsnis	-
59 straipsnis	38 straipsnis, 183 straipsnis (iš dalies)
60 straipsnis	256 straipsnis
61 straipsnis	-
62 straipsnis	-
63 straipsnis	-
64 straipsnis	-
65 straipsnis	-
66 straipsnis	-
67 straipsnis	-

28. Direktyva 2008/71/EB

Direktyva 2008/71/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnio 1 dalis	96 ir 115 straipsniai
3 straipsnio 2 dalis	-
4 straipsnio 1 dalis	97 ir 115 straipsniai
4 straipsnio 2 dalis	110 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	110 straipsnio a dalis, 114 straipsnio b dalis ir 117 straipsnis
5 straipsnio 2 dalis	110 straipsnio a dalis ir 111 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	110 straipsnio a dalis, 115 ir 117 straipsniai
6 straipsnio 2 dalis	-
7 straipsnis	103 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalis
8 straipsnis	110 straipsnis, 114 straipsnio d dalis
9 straipsnis	256 straipsnis
10 straipsnis	-
11 straipsnis	-
12 straipsnis	-
13 straipsnis	-

29. Direktyva 2009/156/EB

Direktyva 2009/156/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	123 ir 136 straipsniai
4 straipsnio 1 dalis	127 straipsnis ir 146 straipsnio 3 dalis

4 straipsnio 2 dalis	127 ir 128 straipsniai
4 straipsnio 3 dalis	125 straipsnis
4 straipsnio 4 dalis	109, 114 ir 117 straipsniai
4 straipsnio 5 dalis	123 straipsnio 1 dalies a punktas, 127 ir 128 straipsniai
4 straipsnio 6 dalis	30–35 straipsniai
5 straipsnis	127 ir 128 straipsniai
6 straipsnis	127, 128 straipsniai ir 141 straipsnio b dalis
7 straipsnio 1 dalis	123 straipsnio 2 dalis ir 130 straipsnis
7 straipsnio 2 dalis	127, 128 ir 129 straipsniai
7 straipsnio 3 dalis	127, 128 ir 129 straipsniai
8 straipsnis	109 straipsnio 1 dalies c punktas, 114, 117, 140–143 straipsniai
9 straipsnis	246–248 straipsniai (iš dalies)
10 straipsnis	-
11 straipsnis	-
12 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	230 straipsnio 1 dalies a punktas ir 231 straipsnis
12 straipsnio 4 ir 5 dalys	236 straipsnis
13 straipsnis	231 ir 236 straipsniai
14 straipsnis	236 straipsnis
15 straipsnis	236 straipsnis
16 straipsnis	236, 238 ir 239 straipsniai
17 straipsnis	236 straipsnis
18 straipsnis	-
19 straipsnis	236 straipsnis
20 straipsnis	-
21 straipsnis	-

22 straipsnis	-
23 straipsnis	-
24 straipsnis	-

30. Direktyva 2009/158/EB

Direktyva 2009/158/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	-
2 straipsnis	4 straipsnis (iš dalies)
3 straipsnis	-
4 straipsnis	-
5 straipsnis	123, 127, 128, 157 ir 158 straipsniai
6 straipsnis	121, 123 ir 157 straipsniai
7 straipsnis	96 straipsnis
8 straipsnis	157 ir 158 straipsniai
9 straipsnis	127 ir 128 straipsniai
10 straipsnis	127 ir 128 straipsniai
11 straipsnis	127 ir 128 straipsniai
12 straipsnis	127 ir 128 straipsniai
13 straipsnis	128 straipsnis
14 straipsnis	128 straipsnis
15 straipsnio 1 dalies a punktas	157 ir 158 straipsniai
15 straipsnio 1 dalies b–d punktai	127 ir 128 straipsniai
15 straipsnio 2 dalis	30–35 straipsniai
16 straipsnis	30–35 straipsniai
17 straipsnis	36, 39 ir 40 straipsniai
18 straipsnis	121, 122 straipsniai, 123 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis, 129 straipsnis ir 155

	straipsnio 3 dalis
19 straipsnis	128 straipsnis
20 straipsnis	140–147, 159 ir 160 straipsniai
21 straipsnis	-
22 straipsnis	-
23 straipsnis	230 straipsnio 1 dalies a punktas, 231 ir 232 straipsniai
24 straipsnis	236 straipsnis
25 straipsnis	236 straipsnis
26 straipsnis	239 straipsnis
27 straipsnis	-
28 straipsnis	236, 237 ir 238 straipsniai
29 straipsnis	236 ir 241 straipsniai
30 straipsnis	236 straipsnis
31 straipsnis	246–248 straipsniai
32 straipsnis	-
33 straipsnis	-
34 straipsnis	-
35 straipsnis	-
36 straipsnis	-
37 straipsnis	-
38 straipsnis	-